

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Her heart is wild.
Only he can capture it.

Riding the High

PAISLEY HOPE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

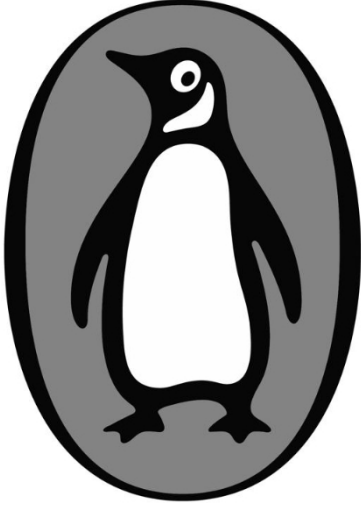
Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Yazar Hakkında

Paisley Hope, romantizm tutkunu bir anne, bir eş ve bir yazardır. Kanada'da büyürken, bir gün okuyucuların kendilerini kaptırabilecekleri bir yer, bir dünya, gerçek olmasını diledikleri, hayal ettiklerinde kendilerini gördükleri bir yer yaratabilmeyi yazdı ve hayal etti. Ailesiyle vakit geçirmeyi, bahçeyle uğraşmayı, yemek yapmayı, yogayı ve iyi bir taksiyi seviyor.

@authorpaisleyhope

Paisley Hope tarafından da

Dizginleri Tutmak
Kalbi Eğitmek

Okuyucular Silver Pines serisine doyamıyor: "Paisley Hope...

En büyük hayranınızım!!!

"Her yönden mükemmel, kendime nerede bir Ashby erkeği
sipariş edebilirim?!"

"Paisley Hope, Silver Pines serisi ile beni kısıkaca aldı!"

'Bu kitap hayal ettiğim her şey ve daha fazlası' 'Size
söylüyorum, bu kitap bir sonraki büyük kovboy kitabı
olacak.

serisi'

"Kovboy çağınıza henüz başlamadıysanız, lütfen atınızı
eyerleyin ve Gümüş Çamlar'ı okuyun!"

'Gerçekten çok eğlenceli bir kitap ve beni sürekli gülümsetti'

Paisley Hope

HİÇBİR ZAMAN İÇİNDE

*Eğer ruh haliniz bir atı kurtarmaya ve
Görünürde kovboy yok, endişelenme hayatım.
Her zaman muhteşem, bazen huysuz, bazen
tatlı kasaba şerifi görür. (Ve ayrıca,
kovboylar kelepçe taşımaz.)*

Yazardan Bir Not

Uyarılar:

Açık kapı cinsel içerik

Hafif keder tartışmaları (sayfada hiçbir şey yok)

Açık saçık konuşma, hafif aşağılama

Kelepçeleme, anal oyun, boşalma oyunu, el kolyeleri Arada sırada uçarı, baş belası bir eski eşle uğraşmak

ALEXA ... OYUN

Cole & Ginger's

Aşk Hikayesi

1. *H.O.L.Y.* -Florida Georgia Line
2. *Beni Seviyor Gibi* Görünüyorsun-Ella Langley ve Riley Green
3. *Şeker* Tatlısı-Benson Boone
4. *Good Horses* (feat. Miranda Lambert)-Lainey Wilson
5. *Viski* Bardakları-Morgan Wallen
6. *Jersey Giant*-Evan Honer ve Julia DiGrazia
7. *Lady May*-Tyler Childers
8. *Joy of My Life*-Chris Stapleton
9. *Hep Sen* Oldun-Jessie Murph
10. *Wanna Be Loved*-The Red Clay Strays
11. *I'm Gonna Getcha Good*-Shania Twain
12. *Tedavisi* Yok-Zach Bryan
13. *Eğer* Bilmiyorsanız-Brett Young

PROLOGUE

Zencefil

May, üç yıl önce

"Sanırım iki pizza istiyorum. Ekstra pepperoni." Arkamdan neredeyse kendi sesim kadar iyi tanıdığım bir ses geliyor Ben.

Gözlerimi deviriyorum, derin bir nefes alıyorum ve barın diğer tarafına dönüyorum. "Güzel, sipariş için aradığında onlara haber verebilirsin." Ona şirin bir sırıtış fırlatıyorum. "*Benim* için sipariş *verirken* pastırmamı ve ananasımı unutma, Kanun Baba."

Siktiğimin Yankees taraftarları. Ve özellikle, *en çok* sinir bozucu bir Yankee hayranı var. Cole Ashby.

Birasını yudumlarken geniş gözleri benimkilerde kalıyor, derin kehribar rengi benekleri beni içine çekiyor. Bu gözlere sahip tek Ashby o ve nereden geldiklerini bilmiyorum ama lanet olsun, bana her odaklandıklarında beni kendilerine bağlıyorlar. Flanel gömleğinin kollarını iri, yontulmuş elleriyle yukarı itişini izliyorum, sol kolundaki mürekkep onu son gördüğümünden biraz daha fazla görünüyor.

Birasını yere bırakıp barın üzerine eğiliyor, parmaklarını bara vuruyor ve bana yıllardır yaptığı gibi sırıtıyor, dizlerimin bağının çözülmesine neden olan o sırıtış. *Kendine gel Danforth.*

Onun cazibesine bu kadar kolay kapıldığım için kendimi zihinsel olarak azarlıyorum. Her seferinde.

"Sanırım ikimiz de sipariş verenin *ben* olmayacağımı biliyoruz." Gürültülü barda bile derin baritonu net.

Onu başından savmak için geleni yapıyorum, ama ben bir kadını ve o yoğun bakışların beni

geçici lapa. Onunla savaşımdan vazgeçtim.

"Sen saçmalamaya başlamadan önce ilk vuruşu bitirelim." Beni tutuşunu kırmak ve bir sonraki müşteriye yardım etmek için arkamı dönüyorum, keşke daha yoğun olsaydı da Cole'dan tamamen kaçabilseydim.

Cole'un arkamdan, sanki takımımın ilk atıştan itibaren boku yiyeceğini biliyormuş gibi kıkırdadığını duyuyorum, sonra bir iş arkadaşıyla oturduğu masaya geri dönüyor.

O kadar kendini beğenmiş ki, Yankilerin bizi yeneceğinden o kadar emin ki. Ama sanırım çoğu zaman yeniyorlar. Takımımın Yankee'lere yenilmesine alışkınım, çünkü ben denenmiş ve gerçek bir Cincinnati Reds taraftarıyım. Sadece içime işlemiş.

İlk somut anım, altı yaşımıdayken bir Reds maçında büyükbabamla nachos yememdir. Büyükbabam artık yeryüzünde değil ama hâlâ tanıdığım en iyi adam ve beni asla hayal kırıklığına uğratmayan tek kişi. Annem oyuna olan sevgisini miras alamadı, bu yüzden o da tutkusunu bana aktardı. Ne yazık ki bugünlerde Kırmızılar eskisi kadar iyi oynamıyor, bu da benim acı çekmemeye neden oluyor.

Bir saat sonra bar kalabalıklaşıyor ve Reds'im gerçekten de üç sayı farkla kaybediyor. Cole'un böbürlenebileceği kadar geç değil ama bir bira daha içmek için geri döndüğünde, gelenek uğruna neden onunla birlikte bunu yaptığımı sorgulayacağım kadar geç. Bunu üniversitedeki ikinci yılımdan beri yapıyoruz, takımlarımızın birbiriyle oynadığı hafta sonu ikimiz de kendimizi Horse and Barrel'da bulmuştuk. Yankees'in yaptığı boktan bir oyun hakkında koca ağzımı açmak zorunda kaldım ve onları gözlerimiz kapalı bile yenebileceğimizi söyledim. Cole bana o sinir bozucu sırtışıyla baktı ve sonra "Bahse var mısın?" dedi.

Bu dört yıl önceydi ve her yıl Reds'imın başaracağına inanan bir enayi gibi geri geliyorum. Paralı pizza şerefini sadece *bir* kez kazandım.

İş arkadaşım Emma'ya bakıyorum ve Cole geri döndüğünde ona servis yapmasını işaret ediyorum. Hiç havamda değilim.

onu dinlemek için. Sırıttıyor ve giderken uzun sarı saçlarını omzunun üzerinden atıyor. Barın diğer tarafından bile onun kendini beğenmiş tavrını hissedebiliyorum.

"Benden istediğin kadar kaçabilirsin, Vixen. Oyunun sonucunu değiştirmeyecek," diye sesleniyor, sinirlerimi bozacak kadar yüksek sesle.

"Göreceğiz," diye karşılık veriyorum ona bakmadan. Lazerle musluğu temizlemeye odaklanmıştım ama birkaç dakika sonra hala kendini beğenmiş sırıttığını hissedebiliyordum ve elimde olmadan ona haddini bildirmeye çalıştım, elimdeki bezi yere bırakıp onu işaret ettim.

"İnanması zor biliyorum ama senden kaçmıyorum. Her şey seninle ilgili değil, Şerif Yardımcısı. Gerçek şu ki, bugün yeterince çocukla . Doydum, anlıyor musun?"

Cole taze birasını kaldırıyor, kıkırdıyor ve Emma'yla konuşmak için öne eğilmeden önce beni etkilediğini biliyormuş gibi başını sallıyor. Cevap olarak gözlerimi deviriyorum.

Cole'un maskaralıklarıyla uğraşamayacak kadar yorgunum. Bugün okulun son günüydü ve yerel lisemizde öğretmen olarak geçirdiğim ilk yılın sonuydu. Okul yılının bittiğini gördüğüm için üzgün olduğumu söylemek isterdim ama bu yalan olur.

Bu yaz tatiline ihtiyacım var. Bütün gün, her gün genç zihinleri şekillendirmek, ilişkilendirilebilir bir havayı korumak ve gençleri meşgul etmek çok zor bir iş. Üstüne bir de bir şeyler öğrenmelerini sağlamanız gerektiği gerçeğini eklerseniz? Neredeyse imkansız.

Gündüzleri ailemin havuzunun kenarında oturmak ve babamın bana öğütlediği bu "keyifsiz bar" ek işinde olabildiğince fazla para kazanmak şu kulağa oldukça hoş geliyor. Burada başımı belaya sokmam konusunda beni ne kadar uyarırsa uyarsın, bu işten vazgeçmeyeceğim. Rocco Pressley harika bir patron ve bahşişler de mükemmel.

Emma yanıma gelip doldurmak için temiz bir bardak alırken gözlerimi onunkilere dikiyorum.

"Geri döneceğini *söyledi*. Ve kendini kötü hissetme Ginger, hep kaybeden takımı seçmen senin suçun değil."

Onu tokatlamak istiyorum. Emma kızgınlığımı hissediyor ve gülmeye başlıyor.

"Onunla *nasıl* arkadaş olabiliyorsun anlamıyorum." "Biliyorum, çok sinir bozucu biri," diye karşılık veriyorum.

"Hayır," diye devam ediyor, ona doğru bir bakış fırlatarak. "Yani, o adamın kemiklerini kırmaya çalışmadan önce tam olarak *sıfır* gün beklerdim. O kollar, o sırtıma, o gamzeler. Aman Tanrım."

"Biz arkadaş değiliz. O benim en iyi arkadaşımın kardeşi," diye düzeltiyorum onu. *Ve onun seksi olduğunu biliyorum, güven bana.* "Kasabada yenisin, bu yüzden buradaki tüm erkekler ilgini çekiyor. Duyarsızlaştım."

Başka bir müşteriye hizmet ederken omzunun üzerinden, "Her iki da adam saf ateş," diyor.

Ona kibirli bir bakış fırlatıyorum ve Kırmızılarımın onu susturmak için bir mucize gerçekleştirmesi için dua ediyorum ama dokuzuncu devrenin sonunda kimse dualarımı duymamış gibi görünüyor.

Ona bakıyorum ve kendimi tutamıyorum. Şerefe diyerek içkisini bana doğru kaldırdığında, ben de gülümseyip başımı sallıyorum.

Sanırım bu herife bir pizza borçluyum. *Tekrar.* Çevremden onu izliyorum ve sessizce geceyi karısıyla geçirme seçeneği olup olmadığını ya da evlilik departmanından tamamen vazgeçip geçmediğini merak ediyorum. Onu gerçekten suçladığımı söyleyemem, çünkü Gemma bugünlerde işleri yoluna koymakla ya da kızına odaklanmakla hiç ilgilenmiyor gibi görünüyor.

Barı silerken, birkaç ay önce bana mesaj attığı ilk geceyi hatırlıyorum. Gemma'yla muhtemelen başaramayacaklarını bildiği geceyi.

"*Yine arkadaşlarıyla Lexington'da,*" diyor Cole, gözleri dışarıda spor programlarını gösteren küçük televizyona odaklanmış. "Geldiğin için teşekkürler. Konuşacak birine ihtiyacım var.

ve kardeşim anlamayacak. Bana onunla kalmamı, doğru yapmamı söyleyecek. Ama ben yapamam."

"*oluyor?" Eşofmanlarım ve büyük boy tişörtümle yanına oturup soruyorum. Ben beklerken cırcır böceklerinin sesi havayı dolduruyor. Bu adam. Eşofman ve tişört giymiş, ayakları çıplak ve kucağında bir bebek telsizi tutuyor.*

Perşembe gecesı sabahın birinde karısının ne yaptığını merak ediyor. O harika bir baba ve her zaman Kızına, olması gerektiği gibi görünmeyen bir aile vermeye çalışıyor.

"Gemma anne olmak için çok gençti. Mabel'ı her zaman ilk sıraya koymakta zorlandı ve Mabel daha bağımsız hale geldikçe bu durum daha da kötüleşti. O artık Yanlış insanlarla takılmaya başladı ve artık ikimiz için de çaba göstermiyor."

Başımı sallıyorum ama bir şey söylemiyorum. Cole ve Gemma ile evlendiğinden beri pek yakın olmadık ama bana ihtiyacı olduğunda elbette yanında olacağım. Laurel Creek küçük bir kasaba ve Gemma evliliğini bitirirken Mabel'ın bakımının neredeyse tümüyle Cole'a kaldığını duydum.

kuaförlük okulu, ama geceleri de onu terk ettiğini fark etmemiştim.

"Kızlarla dışarıda geçirilen haftalık geceler neredeyse her geceye dönüştü." İç çekiyor. "Çok fazla içiyor ve aramızdaki uçurum büyüdü. Mabel'ın yanında buna yer yok. Onun sosyal hayatının kızından nasıl daha önemli olabileceğini anlamıyorum. Bu konuda sürekli kavga ediyoruz. Mabel'ı ikinci plana atmasına izin vermeyeceğim."

"Ne istiyorsun Cole? Onunla konuşmayı denedin mi? Belki bir ultimatö verirsin?" Soruyorum.

"Güvenebileceğim bir eş istiyorum. Ama kabul edelim, o hamile kaldığında birbirimizi gerçekten tanımıyorduk. Elimizden geleni yaptık ama Mabel'ın artık onun önceliği olmadığı açık. Hiç de öyle olduğundan emin değilim."

Yıpranmış sehpanın üzerindeki burbon şişesini çekip Cole'yanında getirdiği ikinci bardağa biraz dolduruyorum. O yoluna devam ederken Mabel'ın salıncağı küçük bahçelerinde esen rüzgârda hafifçe sallanıyor. "Onu daha önce çağırmıştım. bu gece gitti. Aslında anne olmak için yaratılmadığını söyledi." İnanmayarak alay ediyor. "önce daha fazla deneyim yaşamak istediğini söyledi." Çenesi gerildi

ve bahçeye bakıyor. "Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

Kehribar rengi gözlerini benimkilerle buluşturmak için çeviriyor, viskisini yudumlarken kaşları çatılıyor.

"Ona güvenmiyorum ama ona bir şans daha vereceğim. Eve döndüğünde, ne zaman olsun. Mabel'ı kaybetmekten çok korkuyorum."

Uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Ona dokunduğumda her zaman hissettiğim aynı canlı tel hissi kolumda zonkluyor.

"Artık ellili yıllarda değiliz Cole. Eğer farklı bir şey istiyorsan, Mabel'ın ana bakıcısı olma seçeneğine sahip olduğunu bil."

Başını sallıyor ama "Henüz oraya gitmeye hazır değilim. Kendine geleceğine biraz inancım olmalı."

"Ömür boyu mutsuzlukla yüzleşmen anlamına gelse bile mi?" Sıcacık elimi onunkinden çekip çok-

"Gemma'yı seviyor musun?" diye eklemekten önce burbonumdan bir yudum almam gerekti.

"Hayır ama Mabel hızla yaşılanıyor. Gemma bu durumu tersine çevirebilir ve tartışmayı bırakabilirsek, ailesini bir arada tutmak için on sekiz yaşına kadar mutsuz olurum."

Derin bir nefes üflüyor ve içkisinin geri kalanını devirirken kalbim onun için kırılıyor. Hava çok ağır, beni buraya getirdiği işi gerektiğini söylüyor. "Patlamış mısırın var mı?" Ona dikkatini dağıtmayı teklif ederek soruyorum. "I

Bana bahsettiğin Brooklyn 99 adlı diziyi izlemeye başladım. Benimle birlikte izlemek istersen ikinci sezona yeni başladım."

Cole burada olduğum için minnettar olduğunu belirten bir sırıtışla bana dönüyor.

"Ben bir paket . Bu arada, Kızılların bu gece dibe vurduğunu gördün mü?" diye soruyor patlamış mısır yapmak için ayağa kalkarken.

Elini dalgalı siyah saçlarında gezdirirken "Hatırlattığın için teşekkürler," diye mırıldanıyorum. Ona pis bir bakış attım ve kuşu uçurdum. Arkasını dönüp tuvalete yöneldiğinde

kendi kendime gülümsüyorum. Yapabileceğim tek şey ona zihinsel bir mola vermekse, bunu doğru yapacağım ...

Oyun resmen sona ererken soğutucudaki Budweiser'ı yeniden dolduruyorum. Cole'un geldiğini teyit etmek için kafamı kaldırmadan bile sevinmeye geleceğini biliyorum. Onunla ilgili her zaman, ben onu görmeden önce vücuduma geldiğini söyleyen bir şey olmuştur. Elbette olgun davranıp onu olabildiğince görmezden geliyorum, mümkün olduğunca çok insana hizmet ediyor ve müdavimlerimden biriyle sohbet etmek için tatlı zamanımı ayırıyorum. Genelde flört etmesine izin vermem ama bu gece sırf Cole'u kızdırmak için yapıyorum. Barın diğer ucundaki Cole kısa sürede sabrını kaybediyor ve boğazını temizliyor. Sonunda dönüp ona ters ters baktım.

Cole ile yarı arkadaş olmaya çalışmanın en kötü yanı ne? Muhteşem biri. Boyu 1.80, iri elleri, geniş omuzları, mürekkepli kaslı kolları ve sadece lise boyunca spor yapmaktan ve hayatının çoğunda ailesinin çiftliğinde çalışmaktan gelen bir kalçası var. Düz, Roma tanrısı gibi yüz hatları ve siyah saçları, kalın kirpiklerle çerçevelenmiş iri kehribar gözleriyle daha da güzelleşiyor. Bu gözler, o iyi bir şey yapmadığında bıyık altı ateşe dönüşüyor ve dokuzuncu sınıfta okulda küçük kız kardeşi CeCe'nin etrafında takılmaya başladığımdan beri dikkatimi çekiyorlar. Cole bizden üç yaş büyük ve her hafta sonu Ashby klanıyla birlikte hokey, beyzbol ya da futbol oynarken tribünde oturup onu izleyerek saatler geçirdim. İlk ve gerçek aşkım Zac Efron'un Cole Ashby'den hiçbir eksiği olmadığını fark ettiğim an aşk acısı çeken bir gençtim.

O zamanlar sürekli kelimelerimin üzerinde tökezliyor ve ona bakarken yakalanıyordum. Birkaç işkence dolu yıl böyle geçti, ama sonra bir şeyler değişti. Büyüdüm ve Tanrı vergisi kıvrımlarıma kavuştum. Ondan sonra Cole'un bana daha sık baktığını hissettim.

Bay Dünyanın En Büyük Yankees şimdi boğazını sıvazlıyor, güzel yüzü ukala bir zaferle ışıltıyor.

"Susadım... Çok susadım," diye ağzını açıyor.

Cole ellerini barın üzerine yayar eğilir. Çenesi hafifçe kazınmış ve Yankees şapkası kafasında geriye doğru oturmuş, mükemmel saçlarından birkaç koyu renk dalın şapkadan kaçmasına izin veriyor.

Ona yaklaştığımda sırtıtarak, "Yarın gece milli marş bitmeden turtalarımı istiyorum," diyor. Yeterince yaklaştığımda Cole'un kokusu üzerime siniyor - yıpranmış sedir ağacı ve onun alamet-i farikası olan kolonyadan gelen baharat, bir tutam nane ile karışıyor. Bana doğru eğiliyor, sesi alçak. "Sana adresimi vermek zorunda olmadığımı biliyorum, Vixen."

Ona ters ters bakıyorum. "Bir numaralı dikkat dağıtıcınız olmanın avantajları," diye alaycı bir şekilde teklif ediyorum.

Sanki onu vurmuşum gibi elini kalbinin üzerine koydu.

" ne cüret? Sana atıştırmalıklar ve inanılmaz bir arkadaşlıkla iyi ödeme yapıyorum, Ginger."

"Tartışılır." Dilimi çıkarıyorum, o daha istemeden en sevdiği Kentucky Bourbon Barrel Aleyi kırıp ona uzatıyorum. Şişeyi benden çekiyor ve parmakları benimkilere değiyor. Dokunuşuyla ön koluma yayılan sıcaklığı durdurmak mümkün değil.

"Pizzada ekstra mantar var, değil mi?" Mantardan nefret ettiğimi bildiğim için sırtıyorum ve sonra barın arkasına dönüyorum.

Cole arkamdan kıkırdıyor. Hem işimden hem de onun gözlerinden uzaklaşmak için arka tarafa doğru ilerlerken, "Sakin dalga geçmeyi aklından bile geçirme," diye uyarıyor.

Cuma kalabalığını bu gece temizlemek zor ama idare ediyoruz. Diğer iki garson ve patronumuz Rocco ile birlikte yerdeki son fıstık kabuğu da çıkana kadar kalıyorum, Dolly Parton çalma listem bizi idare ediyor. Nihayet iyi geceler deme vakti geldiğinde telefonumun cebimde çaldığını hissediyorum.

HUKUK BABASI

İyilik mi? Brooklyn 99 mu?

Mesaja bakıyorum. Cole bar kapandığında ayrıldı ve Mabel'in çiftlikte kaldığını biliyorum. *Hay sikeyim*. Gemma bir daha eve dönmemiş olmalı ve Cole bu kadar uzun süre bununla uğraştıktan sonra aklını kaçırmış olmalı.

Çok yorgunum ama hemen kararımı veriyorum - yarın her zaman uyuyabilirim.

Aşçımızın mekânı temizlemeyi bitirdiği mutfağa gidiyorum. Yüzümü gördüğünde her şeyi bilen bir gülümseme takınıyor.

"Ballı sarımsak mı, barbekü mü?" Büyük buzdolabının kapağını açıyor. Personelin atıştırması için orada her zaman miktar yemek artığı bulundurur.

"Barbekü ve biraz takozunuz olma ihtimali var mı?" Çantamı omzuma atarak soruyorum.

"Elbette, tatlım." Cole büyüklüğünde bir yemeği servis kutusuna koyuyor ve gülümseyerek bana uzatıyor.

"Tekrar söyleyeceğim, umarım seni takdir eder" diye ekliyor ben gitmek için dönerken.

"Tekrar söyleyeceğim." Gitmek için döndüğümde sırtıyıyorum.

"O sadece bir arkadaş." "Mmmhmm," diye sesleniyor ben çıkarken.

Kapıdan geçip ılık gece yarısı bahar havasına girerken iç çekiyorum ve telefonumu çıkarıyorum.

Yola
çıkıyorum.

BİRİNCİ BÖLÜM

Cole

Şimdi

"D Bir şeyler yemek ister misin?" Lexington'daki Vienna Hotel'de yatağında yatan sarışın

banyoya giderken bana sesleniyor. İlk adını kesin olarak hatırlamaya çalışıyorum ama aklıma gelmiyor. Prezervatifi banyonun çöpüne atıyorum, o yan odada konuşmaya devam ederken işemek için kapıyı kapatıyorum. Onu sadece yarım yamalak duyuyorum. Zihnimde o çoktan gitmiş, ben duş almış ve oda servisine sipariş vermişim. Bir elimi terli saçlarımın arasından geçirip bir nefes alıyorum ve odaya geri dönüyorum.

Evet, yanlış bir fikre kapılmış. İç çamaşırlarıyla yatağımın ortasına kıvrılmış, sanki giyecekmiş gibi gömleğime uzanıyor.

"Sabah erkenden kalkıp eve gitmem gerekiyor, unuttun mu? Bu yüzden sanırım biraz uyuyacağım," diye hatırlatıyorum ona, ince siyah elbisesini alıp ona uzatırken.

Kadınların neden sadece biraz eğlence aradıklarını söylediklerini hiç anlamıyorum, ama sonra sikimi içlerinden çıkardığım beklentileri aniden değişiyor.

"Yani gerçekten sadece. . . *gerçek* eğlenceyi kastettin." Bana köpek yavrusu gözleriyle bakıyor, sanki bu beni tekrar düşündürecekmiş gibi. O güzel ve seks fena değildi, ama seks bittiğinde "biz" olan her şey biter.

"Bak..." *Adı ne bu kızın? Stacey mi?* "Çok eğlendim. Ama sadece iki saat önce tanıştık ve ülkenin iki ayrı ucunda yaşıyoruz. Yarın sabah gerçekten erken kalkmam gerekiyor..."

Lacey mi?

"isim Tracey." Dedi.

Kahretsin.

"Elbette, Tracey," dedim. Kendimi savunmak için söylüyorum, barın içi çok gürültülüydü.

Ayakkabılarını ona uzatıyorum ve saate bakıyorum. Beş dakika sonra telefonum çalacak.

Ona araba dememe gerek yok çünkü Tracey'nin burada, altı kat aşağıda bir odası var. Uzanıp elini tutuyorum.

"Barda söylediklerimde ciddiymdim. Kişisel değil ve harika görünüyorsun. Sadece şu anda bir şey aramıyorum," diyorum ona elimden geldiğince içtenlikle.

Süitimin kapısını açarken, "Numaram sende var, eğer Colorado'ya gelersen yabancılık çekme," dedi. Tüm ailem bugün kardeşim Wade'in atının gelecek yılki Kentucky Derbisi öncesi ilk hazırlık yarışını izlemek için buradaydı. Wade, annem ve Mabel dışında ailemin çoğu bu gece burada kalıyor. Kız arkadaşı Ivy altı aylık hamile. Wade'in huysuzluğuna birini bulacağını hiç düşünmemiştim, bırakın katlanmayı Ivy yarıştan sonra kendi yatağında kalmak. Wade'in dünyasında Ivy'nin ne istediğini hepimiz biliyoruz. Yarıştan hemen sonra yaklaşık bir saat uzaklıktaki memleketimiz Laurel Creek'e dönmek üzere ayrıldılar. Kız kardeşim CeCe ve en iyi arkadaşım/kayınbiraderim olacak Nash de dahil olmak üzere geri kalanımız, CeCe ve arkadaşları tipik içki-daha-çok-dans rutinlerine başlamadan önce birlikte akşam yemeği yedik. İşte o zaman ben de kendi eğlencemi bulmaya karar verdim. Bardaki her erkek onu izlerken Ginger Danforth'un mükemmel kıcını sallamasını izlemek için etrafta takılmak, bir ya da iki burbon içtiğimde kötü bir fikir.

Bu yüzden, her zaman yaptığım gibi, dikkatimi dağıtacak bir şey aradım ve buldum

Tracey.

"Harika vakit geçirdiğimiz için teşekkürler," diyorum en içten ses tonumla ve omzunu sıvazlıyorum. Gülümseyip başını sallayarak kapıdan çıktı ve uzun koridordan asansöre doğru ilerleyerek

Sonunda rahat bir nefes alabildim. Garip vedalaşmalardan nefret ediyorum. O asansöre adımı atarken, Ginger da dışarı çıktı. Stacey'ye bir bakış atıyor - lanet olsun, Tracey - kaşlarını kaldırıyor, sonra bana dönüyor.

"Hâlâ gizleniyor musun? Bu kadınlara göbek adını mı veriyorsun *Weston*?" diye soruyor sessizce, yanımdan geçerken başparmağını omzunun üzerinden geçiriyor. Dolgun, pembe dudaklarında bir gülümseme oynuyor ve yaklaştıkça açık kahverengi gözleri dans ediyor.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diye alay ediyorum. Bunu en az bir yıldır yapmamıştım. Gemma'yla ayrıldıktan sonra, işimin benim işim olarak kalmasını sağlamak için kadınlarla yatarken onlara göbek adımı verdiğimi ona asla söylememeliydim.

Benim odamın önünden geçip kendi odasına gidiyor ve ben çaresiz bir aptal gibi onun gidişini izliyorum çünkü kimse Ginger gibi yürüyemez. Tüm vücudu sanki bir pistte doğmuş gibi senkronize bir şekilde hareket ediyor. Bu bir özgüven meselesi mi yoksa vücudu beyninden çok seksi olduğu mesajını mı alıyor bilmiyorum. Her iki durumda da, büyüleyici.

"Kıçıma bakmayı aklından bile geçirme, sikik çocuk," diye sesleniyor arkasından, haklı olup olmadığını görmek için arkasına dönmeden.

Öyle.

"Her zamanki gibi kendini övüyorsun." Gözlerimi kaçırıyorum ve ikimizin de kapısının aynı anda kapanma sesiyle odama geri dönüyorum. Şu ana kadar onun bu gece yan odada kalacağını bilmiyordum. Odalarımız bitişik amına koyayım. İyi ki son bir saattir dışarıdaydı.

Telefonum çalmaya başlamadan önce odama tam olarak girememiştim bile. Saat tam dokuz. Üzerime bir tişört geçirip telefonumu açıyorum ve hayatımdaki tek tam zamanlı kızdan gelen FaceTime çağrısına cevap veriyorum.

"Half Pint," diye selamlıyorum kızım Mabel'ı, mükemmel küçük yüzü gözümün önüne geldiğinde. Uzun siyah saçları ve benim gözlerimle mutlu bir melek gibi. Onu özlüyorum ve onu son gördüğümünden bu yana sadece beş saat geçti. Yarıştan eve annemle, yani Jo Nine'siyle dönmeme ihtimali yoktu. Yarıştan sonra

İkisi çok iyi arkadaşlar ve annem Mabel'a abur cubur ve film sözü verdi. Mabel şimdi ekrandan bana bakıyor.

"Merhaba babacığım. Patlamış mısırımın içine M&M koyabilir misin?" Yatakta yanıma yaslanıp yüzümü buruşturuyorum. "Bunu yapman gerektiğini kim düşünüyor?"

"Ivy Teyze." Mabel kalbimi sıkıştıran o sekiz yaşındaki dişlek sırtışıyla gülümsüyor. Büyük kız dişlerinin hâlâ seyrek olduğu ve neredeyse her gün yeni bir süt dişinin çıktığı bir diş.

Telefonu, aile çiftliğimiz Silver Pines'taki büyük evde ayakları sehpanın üzerinde olan Ivy'ye çeviriyor. Kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. Yorgun görünüyor ve gün geçtikçe daha da belirginleşen bir bebek şişliği var. Kardeşim Ivy'nin yanına çömeliş Mabel'a bir kase patlamış mısır uzatırken ortaya çıkıyor.

Wade bana omuz silkti. "Deneyene kadar eleştirme."

"Wade'e tüm isteklerimi tattırıyorum." Ivy ağzına patlamış mısır ve M&M atarken kıkırdıyor. Wade'in bugünlerde ne kadar mutlu görüldüğünü hâlâ anlayamıyorum. Onunla göz göze gelmediği tek bir an bile yok.

"Çok lezzetli!" Mabel mutlu bir şekilde söylüyor. Ben de kıkırdıyorum, gecenin bir vakti çikolata yiyor olması biraz canımı sıkıyor ama o mutlu ve bu gülümseme için her şeyi yaparım. "Yarın eve geldiğinde, kulübe için yeni oltamı almaya gidebilir miyiz?" diye soruyor, çocukların yaptığı gibi vites değiştirerek. Charles Gölü'ne yapacağımız yıllık gezi için heyecanlı.

"Elbette olabilir ve parmaklarınızı batırmamanız için takması ve çıkarması kolay bazı yeni yemler."

Wade kıs kıs güler. "Sekiz yaşındayken çıplak ayaklarıyla nehirde kendi başına solucan avlıyordun. Sakin ol, helikopterci baba."

Telefonumun ekranından ona sırtıyorum.

"Sen gelene kadar bekleyemeyeceğim," diyorum kendini beğenmiş bir şekilde. Kalbinin dışarıda dolaşmasının nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Vücudunu her lanet gün.

"Şimdi filmi izleyeceğiz, baba!" "Tamam dostum," diyorum ona. "Seni seviyorum, Mabey Bebeğim."

"Seni seviyorum, Bay Fıstık Ezmeli Bardak," diye yanıtlıyor Mabel en iyi canavar sesiyle, geçen kış mutfakta küçük parmağını yere vurduğunda onu güldürmek için iki fıstık ezmeli fincanı gözlerime tutmamın ardından kazandığım lakabıyla sesleniyor bana.

İyi geceler ve daha çok *seni seviyorum diyoruz*, öyle ki telefonu kapattığımda sessizlik kulakları sağır ediyor. Odayı temizledim ve yatak örtülerini geri çektim. Bir yabancıyla asla temiz çarşafların arasında sevişmem - sadece yatağın üstünde ya da bir sandalyede, nerede olursa olsun, ama temiz çarşaflarımın arasında değil.

Duşa giriyorum ve sıcak su tenimi ıslatırken aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor.

Pazartesi gününden itibaren resmen Laurel Creek'in şerifi oldum, ancak yemin törenim Haziran ortasına kadar olmayacak. Bu da farklı kadınlarla yaptığım saçmalıklara bir son vermem gerektiği anlamına geliyor. İlçemiz eski usul. Gerçekten eski kafalı ve seçilmiş olsam bile, halkın beni ilk doksan gün içinde görevden alması için gereken tek şey, yetersiz olduğumu iddia etmek için bir neden. Selefimin para çalarken yakalanıp görevden alınmasından sonra, şehirdeki eski kafalılar beni bir şahin gibi izleyecektir. Küçük bir skandalda kellemi alırlar. Şerif yardımcım Brent Wilson'ın Gemma'nın bir dargın bir barışık erkek arkadaşı olduğunu ve işimde bir şansı olduğunu düşünürse beni seve seve otobüsün altına atacağını söylemeye gerek bile yok.

Duşumu bitirip ana odaya döndüğümde televizyonun sesini duvarlardan duyuyorum.

Sırıttıyorum ve doğal olarak onu rahatsız etmeye karar veriyorum. Korku filmleriyle bir aşk/nefret ilişkisi var, bu yüzden YouTube'da sevimsiz hayalet sesleri arıyorum ve telefonumun sesini sonuna kadar açıp odalarımız arasındaki boş kapıya bastırıyorum. Bekliyorum. Saniyeler sonra telefonum elimde vızıldadı.

VIXEN

Dikkatimi çektin, Michael Myers. Şu anda dolapta saklanıyorum ve ölümümü bekliyorum.

O şımarık ses tonunu .

Televizyonunuzu saçma bir ses seviyesinde izliyorsunuz.

VIXEN

Güvenli tarafta olmak zorundaydım. Bir sonraki fethi getirip getirmeyeceğini bilmiyordum.

Mola verdim. Ne yapıyorsun, ukala?

VIXEN

Skittles yiyor ve oda servisini düşünüyordum.

99'ları var mı? ister misin?

VIXEN

Hayır. O kedi kokulu aşk yuvasına bir adım bile atmam.

Bir nefes üflüyorum. Kahretsin, neden hiç pantolonumun içinde tutamıyorum?

VIXEN

Buraya geliyorsun. Kendini yıka ve cüzdanını getir. Bana geç bir saat alabilirsin.

Gece atıştırması. Bu skittles kesmiyor.

Kıkırdarak kapüşonlu bir tişört giyiyorum.

Anlaştık.

VIXEN

Yolda zavallı, masum bir kızı tavlamadan gitmeye çalış.

Eğer geç kalırsam nedenini biliyorsun.

VIXEN

Ben beklemem. Teklifin süresi 3, 2 ...

Bitişik kapımın kilidini açıyorum ve tam son mesaj gelirken onunkini çalışıyorum, kaşlarını kaldırıp seksi bir sırıtışla kapıyı açıyor.

"Ne kadar iyi bir çocuk. Umarım cüzdanını getirmişsindir." Gülümsüyor, sanki beş yaşındaymışım gibi başımı okşamak için uzanıyor. Ses tonu alametifarikası olan küstahlıkla dolu ama yargılamıyor ve buraya girmek bile güvenli bir alana girmek gibi hissettiriyor. Kulüp kıyafetleri çoktan gitmiş ve düzenli odasının ortasında duruyor, saçları tepesinde yığılmış, taze yüzlü, uyku şortu ve atlet giyiyor.

"Nasıl olsa beni içeri alacaktın ve bunu sen de biliyorsun." İçeri girerken gömleğini şakacı bir şekilde çimdikledim ve onun güzel yüzünü gördüğüm ana kadar tuttuğumu bilmediğim bir nefes verdim.

İKİNCİ BÖLÜM

Zencefil

Q Tabii ben indiğimde bir kadını asansöre doğru itiyordu. Tipik Cole *Weston* Ashby. Felaketle sonuçlanan evliliğinden beri hiç tek kadınlı bir erkek olmadığını söylemek evliliği hafife almak olur. Bir daha yuva kurup kurmayacağından emin değilim. Olmasa da olur, en azından bir süreliğine. Sahip olduğumuz şeyi seviyorum. Son birkaç yılda arkadaş olduk sayılır. Yani, Cole kesinlikle tüm düğmelerime basan kişi ama aynı zamanda beni hapisten kurtarması için arayacağım ilk kişi.

Arkadaşlığımız eşsiz ve bu yeterli. Ne de olsa bazen ben de yalnız kalıyorum. İlişki kurmak kolay, ama birlikte televizyon izlemekten nefret etmediğiniz birini bulmak? Rahat sessizliğin içine gerçekten rahatlığı koyan birini? O kadar da değil.

"Oda servisi sipariş ettim. Pizza ve nachos. 'Egzersiz'inden sonra karbonhidrat takviyesine ihtiyacın olacağını düşündüm," diyorum kapıdan içeri girerken. Sweatshirt'ünün kolları dirseklerine kadar sıyrılmış, kolunda mürekkeple Mabel'in adı yazılı. Üzerine tam oturan gri Nike eşofman altı giyiyor, duştan çıkan ıslak saçları alnına değiyor ve çok güzel kokuyor. Çok güzel.

Eğer Cole olmasaydı... bu gecenin nasıl geçmesi gerektiğine dair tamamen farklı düşüncelerim olurdu.

"Her hareketimi mi takip ediyorsun?" diye şaka yapıyor. "O çıkar çıkmaz asansörden çıkma ihtimalin nedir?"

Gülüyorum ve dağınık topuzumu sıkıyorum.

"Sen ... bunun ortasındaiken etrafta benim ruhuma programlanmış." Burnumu kırıstırıyorum. "Ben

Seni ve hanım arkadaşlarını dinlemek zorunda kalsaydım vücudumun iyileşeceğinden eminim." Ellerimi kalbime götürdüm.

"Oh Weston," diye en tiz sesimle yalandan inliyorum. "Ben bunu asla yapmam. Senin de nasıl olmadığını bir daha anlatsana," diye alay ediyorum. "İşte bu, tam orada..." Kıkırdayarak kanepeye geri düşüyorum. Cole karşılık olarak yüzünü buruşturdu.

"Pekâlâ, bu kadar yeter," diyor Cole, sesinde biraz kızgınlık var. "Sadece gösteriyi yap, kadın."

Cole mini barıma doğru ilerliyor ve kendine bir kola alıyor, sonra yanımdaki kanepeye yerleşiyor.

"Cidden, fincanını yeniden doldurdu mu?" Ona sordum.

Bana ciddi bir bakış attı. "Benim hakkımda bu kadar az şey düşünmen çok incitici. Stacey'e karşı bir şeyler hissetmediğimi nereden biliyorsun? İkimizin de karşı koyamayacağı anlık bir bağ?"

Kendime rağmen gülüyorum, sonra başını okşuyorum. "Şey, birincisi, çünkü onunla yarışta tanıştım ve adı Tracey."

Cole yenilgiyle kıkırdar.

"Ve iki, çünkü o burada değil. Onun yerine Cumartesi geceni Jake ve Amy'yi izleyerek geçiriyorsun." Ona bir Skittle fırlatıyorum. "Benimle birlikte."

Kazağından çıkarıp ağzına atıyor. "O iyiydi."

"Onun hikayesi ne?"

"Ona Bayan Riverbend İlçesi dememi söyleyip durdu." Cole gazozunu kırarken kıs kıs gülüyor. Bu senaryonun gülünçlüğünün zihnimde canlanmasına izin veriyorum.

Cole başını kanepenin arkasına yaslar ve inler.

"Lanet olsun, kendimi toparlamam lazım. Artık şerif benim. Böyle geceler sona ermeli." Bazen benim yanımda yaptığı gibi kendi kendine mırıldanıyor.

Bacaklarımı göğsüme doğru çekiyorum. Onu yargılamayan tek kişi olmaya çalışıyorum. O neyse odur ve ne zaman

7/24 gereken bir kızı varken başka nasıl sevişebilir ki? Takılmak onun günlük hayatından kaçış yolu. "Omuzlarınızda çok yük var. Yarın yeni bir gün." Kapı çalınıp pizzamızın geldiği söylenince ona gülümsüyorum.

"Her böyle söylüyorsun." Sırıttıyor ve yemeğimizi almak için ayağa kalkıyor.

Sonraki bir saat boyunca *Brooklyn 99*'un en sevdiğimiz bölümlerini izlerken bir yandan da her şey hakkında sohbet ediyoruz: benim yazım, Nash ve CeCe'nin düğünü, arkadaş grubumuzun önümüzdeki hafta sonu Vegas'a yapacağı gezi. Sohbet kolay akıyor ama yine de her zamanki gibi.

"Doğruluk mu cesaret mi?" Daha önce en az beş kez izlediğimiz bir bölümü izlerken ona soruyorum.

Kanepede arkasına yaslanırken "Gerçek mi?" diye mırıldanıyor. "Cesaret edemeyecek kadar yorgunum."

"Asla cesareti seçmiyorsun." Kaşlarımı çatıyorum. "Pekâlâ, gerçek konuşalım, bu kadınlardan herhangi birine hiç mücadele şansı veriyor musun?" Cevabını gerçekten merak ettiğim için soruyorum. "Asla bilemezsin, günün birinde herhangi bir Tracey aradığın kişi olabilir. Ama *gerçekten* denemelisin."

Cole geniş omuzlarını silkiyor ve ellerini başının arkasına koyuyor.

"Kadınlardan hoşlanıyorum. Onların da benden hoşlandığından emin olurum. İş burada bitiyor."

"TMI ..." Cole söz konusu olduğunda benim için fazla olan hiçbir şey olmamasına rağmen karşılık veriyorum. "Ama kendini kadınlardan zevk alma konusunda ilerlemiş sayacak kadar ukala olduğunu bilmek güzel."

Bana yarım bir sırıtış atıyor ama bir şey söylemiyor. "Belki de çok fazla amatör seçiyorsundur," diye devam ediyorum. "Önce sizin seviyenizde olduklarından emin olmak için onları elemeye başlamalısınız, böylece sizi sıkamazlar. Bir kayıt formu hazırlayabilir ya da seçmeler düzenleyebilirsiniz."

Cole'un sırıtışı daha da büyür ama gözlerini televizyondan ayırmaz.

"Dışarı çıkarken '*Yeni başlayanlar için değildir*' yazan bir tişört giyebilir miyim?" diye karşı çıkıyor.

"Seks kasetinin adı mı?" *Brooklyn* 99'a atıfta bulunarak karşılık veriyorum.

tek satırlık.

Dudaklarında geniş bir gülümsemeyle ona doğru bakıyor ve eğiliyor. "Ya da '*Sadece İleri Düzey Kullanıcılar*'?"

"Siktir," diyorum, biraz soluk soluğa çıksa da. "Lütfen dur."

İkimiz de gülmeden önce bir süre geçti ve ben ona bir Skittle daha fırlattım.

Parmak eklemleriyle yeni tıraş olmuş çenesini ovuyor.

"Kadınların bana durmam *dışında* her şeyi yapmamı söylemesine alışkınım,

Vixen," diyor alçak bir sesle ve baldırımı çimdikliyor. Şakacı olması gerekiyordu ama sesi kadınsı kaldıramayacağı kadar alçaktı.

"İğrenç," diyorum gözlerimi onunkilerden kaçırarak.

"Bak. Gerçek şu ki, herkesin bir şeye ihtiyacı vardır. Ve tanıştığım kadınlar benim tek yardımcım. Yine de bazen keşke ilk seferinde daha iyisini seçseydim diyorum. Ama bu düşünce aklımdan geçtiği anda kendimi bok gibi hissediyorum. Çünkü Mabes başka bir anneye sahip olsaydı şu an olduğu kişi olmazdı."

Başımı sallıyorum. Çocuk istiyorum ama bir insanın hayatının ağırlığını sırtınızda taşımayı ve bunu neredeyse tek başınıza yapmayı hayal edemiyorum. Cole viski gözlerini benimkilere çeviriyor.

Gözlerinde ciddi konuşmanın bittiğini ve muzip bir şey söylemek üzere olduğunu söyleyen bir parıltı var.

"Sıra sende. Doğruluk mu cesaret mi?"

"Cesaret. Her zaman," diye cevaplıyorum kendimden emin bir şekilde suyumdan bir yudum alırken. Cole ne yapmamı söylerse kendimi ona hazırlıyorum.

"Her zaman kendinden çok emin konuşuyorsun." Öne doğru eğiliyor, düşünürken dirseklerini kaslı bacaklarına dayıyor.

"Tüm o ileri düzey seksten sonra yoruldun, hatırladın mı? Muhtemelen bu saatte fazla bir şey bulamazsın. Bir cesaretin güvenli bir bahis olduğunu söyleyebilirim."

Televizyonun kumandasını eline aldığı anda ısıltı geri gelir.

Kumandayı bana geri vermeden önce YouTube'u açıp "Macarena dansı" diye aratıyor. İlk yıl CeCe ve Liv ile yetenek gösterisi rutinimizin bir parçası olarak seslendirdiğim şarkı bu ve o da biliyor. Nefret ettiğimi de biliyor.

"Grr." Ona homurdanıyorum ama yine de ayağa kalkıyorum. "Şimdiden geri mi çekiliyorsun?"

Gözlerimi ona dikiyorum ama cevap vermiyorum.

"Cesaret cesarettir, o yüzden.. dans etmeye başlayın," diye talim çavuşu gibi emrediyor. "Tekniğinizi ben değerlendireceğim."

Cole arkasına yaslanıyor ve kalın kollarını başının arkasında kavuşturuyor, rahatlamış ve kendimi iyice utandırmamı izlemeye hazır. Ama onu kendi oyununda yenme isteğimi asla hafife almamalı. Atletimi düzeltiyorum ve odanın ortasındaki yerimi alıyorum.

"Aferin kızıma." Sırıttıyor.

Ritim devreye giriyor ve ona küçük bir gülümseme fırlatıyorum.

Bu, gördüğü en seksi macarena olmak üzeredir, hepsi de onu cehennem gibi rahatsız etmek ve iptal etmek için bir komlodur.

Cole'un bacaklarının tam önünde durmak için yaklaşıyorum. Kalçamı kaldırıyorum ve saçlarımı çekerken omuzlarımdan aşağı dökülüyor. Sonra ona yavaşça bir öpücük konduruyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye soruyor, geri çekilerek. Yüzünde şok çizgileri. *Mükemmel*.

"Sen ne istediysen, sevgilim," diyorum tatlı tatlı. "Sadece cesaretimi ."

Cole yutkunurken düğümleniyor, ama gözlerini benden ayırmıyor.

Kalçalarımı ritme göre yumuşak bir şekilde döndürmeye başlıyorum, adımlar hafızama kazınmış. Dans seksi bir kalça yuvarlanmasını gerektirmiyor ama dediğim gibi, bunu o istedi.

Kollarımı uzatıyorum, avuç içlerim aşağı, avuç içlerim yukarı, avuç içlerim omuzlarıma, başımın arkasına, ona yapabileceğim en seksi bakışı yapıyorum. Bu adamın ruhuna bakıyorum. Ona doğru bakıyorum ve olabildiğince baştan çıkarıcı bir şekilde hareket ediyorum, bir kolumu sol kalçamdan diğerini sağ kalçamdan geçiriyorum. Onun puslu bakışları

Bir anlığına beni kavlıyor ve bir anlığına sanki benim onu kavradığım kadar o da beni kavriyormuş gibi hissediyorum.

Kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum, saçlarımı market parası için dans ediyormuşum gibi savuruyorum. Yemin ederim Cole'un yutkunduğunu duyuyorum ve içimden gülümsüyorum. *Mükemmel*.

Kendi hareketlerimi dikkatle izliyorum ve sonra bakışlarıyla buluşmak için yukarı bakıyorum.

Bir elim sol kış yanağımda, diğeri sağ yanağımda yüksek bir sesle. Kalçalarımı yavaşça döndürüyorum ve dudaklarımı ayırıyorum. Aramasını bekliyorum ama planım geri tepiyor çünkü Cole bana durmamı söylemiyor.

Onun yerine, gözleri karanlık ve fırtınalı ve beni intikam hırsıyla süzüyorlar. *Bana* daha önce hiç böyle baktığını görmemiştim. Şaka olması gereken dans devam ediyor çünkü ben ondan daha inatçıyım, ancak bu hızla şimdiye kadar oynadığım en riskli tavuk oyunu haline geliyor. Şarkıcı nakaratı mırıldanırken Cole'un vücudu gergin. Cole'un oturduğu yerin tam önünde kışımı döndürmek için bir sıçrama yapıyorum. Boğazını temizliyor ve ayağa kalkıyor, sonunda önce teslim oluyor.

"Tamam, lanet olsun, *yeter*," diye homurdanıyor.

Usulca duruyorum ve gülmeye başlıyorum, tuhaflık seviyesini fazla zorladığımı biliyorum ama değil. Bunu hak etmişti. "Her zaman kazanmak zorundasın, değil mi?" diye soruyor, elini saçlarının arasından.

Uzaktan kumandayı gösterip iğrenç şarkıyı iptal ediyorum ve en sevdiğimiz programı tekrar açıyorum.

Ginger 1-Cole 0.

"Her zaman, Kanun Baba," cevap veriyorum, bana bakışı sonsuza kadar hafızamda yer etmemiş gibi davranarak. "*Her zaman*."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zencefil

"Favoru?" Gıcırtılı bir sesle soruyorum. Gecenin bir yarısı olduğunu düşünürsek, ne olduğunu zaten bildiğinden eminim.

bu iyilik.

Son uçuşunun sesini duydum ve kim olduğunu sordum. Lanet olsun. Ona bir sürü bahane sunmaya devam ediyorum.

"Kafası güzel ve ... Yani, babamı aramıyorum. Otostop çekmeyi tercih ederim." Telefonumu kulağımdan çekip şarjını kontrol ediyorum. Yüzde on iki.

Lütfen evet deyin...

"Sana kaç kere ona güvenmemen gerektiğini söyledim? Biliyorsun ki kafayı bulacak ve ya seni yüzüstü bırakacak ya da bayılacak."

Ders almadan Cole Ashby'yi arayamayacağımı bilmeliydim. Sanki ihtiyacım varmış gibi. Erkek arkadaşım Silas'ın bir pislik olduğunu biliyorum, özellikle de içtiği zaman. Onun yontulmuş karın kaslarını suçluyorum. Tek yapması gereken onları sallamak ve ben tüm düşünce trenimi kaybediyorum. Ayrıca, yakında Kentucky Üniversitesi'ne girecek bir futbol yıldızının kız arkadaşı olmanın avantajları var. Yani okulda bana şişman diyen ya da saçımla, diş tellerimle ya da boyumla dalga geçen her kötü kızın kıskançlığı.

"Şu anda derse ihtiyacım yok Cole. Bir araca ihtiyacım var. Gelebilir misin, yoksa otostop mu çekeyim?"

"On dakikaya oradayım," diye homurdanıyor, ben telefonun klik sesini duymadan önce. Çok kızgın. Lindsay Billings'le yeni çıkmaya başladı, muhtemelen kız kardeşinin arkadaşını sabahın ikisinde almaya gitmesi hoşuna , ama arayacak başka kimsem yok. CeCe kim bilir nerede. 0 ve Olivia bir saat önce iki futbolcuyla gittiler, onlara kalacağımı söylediğimde

ve babamı aramadan önce eve kadar üç mil yürürdüm.

Silas'a söylemek için geri dönmedim. Bir saat önce iki futbol arkadaşıyla bir tür saykodelik almış. Şu anda sezon dışındalar ve bundan faydalanıyorlar.

Cole'un kamyonetinin farları görüldüğünde yarın Silas'la olan ilişkiyi nasıl bitireceğimin provasını yapıyordum. İkinci Cadde ile Williams Caddesi'nin köşesinde.

Beni görmesi için elimi salladım.

"Yarın yaz için Jennings Décorda işe başlıyorum," diyorum arabaya binip emniyet kemerimi takarken. "Ona geç saate kadar kalmak istemediğimi söyledim ama beni hiç dinlemiyor."

Cole bana nefret ettiğim sert bir yüz ifadesiyle bakıyor. Benden sadece birkaç yaş büyük ama kendini çok daha olgun sanıyor. Ailesinin çiftliğinde kendi kulübesini de yeni aldı, bu da yardımcı olmuyor. Gerçekten hayatını düzene sokmuş. Kariyer olarak çiftçilikten başka şey seçtiğinde şaşırmadık. CeCe çiftçilikten hiç hoşlanmadığını ve bunun yerine toplumda bir fark yaratmak istediğini söyledi. Yerel teknik kolejimizde Polis Temelleri programına katılıyor ve neredeyse bitirmek üzere. Sanki çekicilik ölçerde bir artışa ihtiyacı varmış gibi, polis olmak kesinlikle benim için bunu yapıyor. Üniforma ve onu korumaya ve hizmet etmeye hazır olması onu eskisinden daha da seksi yapıyor.

İç çekiyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. Çekilmeye alışkınım

Cole'a, genelde bu düşüncelerin aklımdan geçmesine izin vermem. Ama ne diyebilirim ki. Dört votka soğutucusundan sonra buradayız.

"Seni dinlememesine şaşırmamalısın. Fark etmediysen söyleyeyim, herif hıyarın teki," diye Cole.

"Teşekkürler, Kaptan Apaçık."

"Bak, birkaç gün içinde Grosvenor'a gidiyorum, yaz için orada yardım edeceğim ve CeCe de Seattle'a taşınıyor. Altı hafta. Seni bırakmam için beni arayamazsın. Ayrıca, seni almaya gidersem tuhaf olur.

Kız kardeşim artık burada yaşamıyorken böyle bir şey yapamam. Lindsay bu gece çok kızgındı." Son bahsediyor.

"Ona kız kardeşin gibi olduğumu söyleyemez misin? Beni almaya gelmen çok kardeşçe bir davranış." Ona sırtıtıyorum ama o gülümsememe karşılık vermiyor.

"Bunu yutacağını sanmıyorum. Onunla çıkmaya başladığımdan beri beni ikinci kez gece yarısından sonra aradın. Geçen sefer beni seninle yatmakla suçlamıştı."

Garip bir alay sesi çıkarıyorum. Lindsay kıskanıyor mu? Beni mi? Victoria's Secret mankenlerine benziyor. Uzun bacaklar; ince, ipeksi düz saçlar. Ben bunun tam tersiyim. Daha kısa, kıvrımlı ve saçlarım vahşi ve kontrolden çıkmış kıvrırcık. Tabii o kendi tipinin ne kadar dışına çıkabileceğine bakıyor...

"Belli ki öyle bir şey olmayacak. Sanki benimle takılmaya çalışacaksın da. O çok güzel." Kulağa ne kadar saçma geldiğine gülüyorum.

Cole'un çenesi geriliyor ve yine o sinirli bakışını takınıyor. "Ve biliyorsun, aradığımda cevap vermek zorunda değilsin,"

Devam et, çünkü bu doğru, yapmaz. Ama her zaman yapar. "Bir gün benden yardım isteyeceksin."

İnanmayarak gülüyor. "İnanırım ama seni eve yürüyerek göndermeyeceğim. Ne tür bir neredeyse polis ?" Kızgınlığı yumuşak bir sırıtışa dönüşüyor ve kalbim göğsümde yerinden fırlıyor.

Tanrım, o muhteşem. Spor yaparken ve çiftlikte Wade ile çalışırken hep sağlamdı, ama başladığından beri Polis olmak için eğitim aldı, da kilo aldı. Bir keresinde artık günde iki saat spor yaptığını söylediğini duymuştum. İçimi çekiyorum ve arabayı sürerken pencereden karanlık gökyüzüne bakıyorum.

"Teşekkür ederim Cole."

"Bana borçlusun. Şimdi ne kadar oldu? Sekiz mi? On iyilik mi?" Şakacı bir şekilde omzumu itiyor.

Benim sokağıma döndü, Royal Oak Drive. Şehrin Hap Tepesi olarak adlandırılan bölgesinde yaşıyoruz, çünkü burada yaşayan insanların çoğu doktor, psikiyatrist ya da avukat. Burası bir geleneksel Cape Cod'ların ve kolonilerin geniş bir yayılımı

mükemmel bakımlı ağaçlı sokaklar. Burayı seveceğimi düşünebilirsiniz ama gerçek şu ki kendi sahip olmak için sabırsızlanıyorum. Küçük, alışılmışın dışında, belki boho şıklığında, dağınık ve biraz kaotik bir yer.

"Aslında on bir," diyorum ona, bakışlarımı pencereden ayırmadan.

"Para sırası geldiğinde, büyük paralar kazanacağım." Cole evime yanaşırken öyle diyor. Sokakta hâlâ ön ışıkları yanan tek ev olabilir. Babam uyandı ve muhtemelen hayattaki seçimlerim için beni azarlamak için bekliyor- Yaptığım her şeyin onu ve ailemizi nasıl etkilediğini anlat. Aynı tas aynı .

Altı yatak odalı kolonyal evimize bakarken yüzümü buruşturuyorum. sokağın en büyüğü. Babam varlıklı bir adamdır. Geçen bahar yerel meclis üyesi olmadan önce başarılı bir avukattı. Şimdi de kongreye girmeyi hedefliyor. Üçüncü bölge için yarışıyor. Küçük işletme işleri ve Laurel Creek şehir merkezinde ticari mülkleri de var. O yapmadı Bu kadar başarılı olmak, gözden kaçan detaylardan kaynaklanıyor. Edward Danforth itibarını etkileyebilecek hiçbir şeyi kaçırmaz, özellikle de tek kızının sokağa çıkma yaşağını iki saat geçtiği gerçeğini. Ama benim duygularım ya da hayatımda neler oluyor? Eğer benimle ilgili planına uymuyorsa, bunu kaçırmayı umursamaz.

"Görünüşe göre bu gece da güzelleşmek üzere," diyorum alaycı bir şekilde.

"Üniversite konusunda hâlâ peşinde mi?" Cole kamyoneti park ederken soruyor. Bunu yaparken ön kollarındaki kaslar dalgalanıyor ve ben bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

Her zamanki gibi başarısızım.

"Evet, bahçeciliğin bir kariyer olmadığını söylüyor." Her zaman olmak istemişimdir, belki bir gün kendi dükkanım olur. "Asil ve hizmetkar bir şey yapmamı istiyor. Öğretmenlik ya da hukuk gibi.

Komik olan şu , asla avukat olmak istemezdim."

"Öğretmenlik mi yapmak istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Bilemiyorum. Çocukları severim, iyi öğretmenlerim oldu. Bunu yapabilecek notlara sahibim. Ama bazen ne yaparsam yapayım onu biraz hayal kırıklığına uğratacakmışım gibi geliyor."

Cole içtenlikle, "Seninle ilgili onu hayal kırıklığına uğratacak hiçbir şey yok," diyor.

Dudaklarını ıslatıyor ve Lindsay olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. O güzel, sıcak vücudu benimkine bastırmak.

o dudaklar boynuma öpücükler kondursun, bana tatlı şeyler mırıldansın-

"Ginger?" Cole beni hayallerimden kopardı. Nefes nefese mi?! Kahretsin. Cole ve alkol kötü bir karışım.

"Beni aldığınız için tekrar teşekkürler. Paris Hilton'la her ne yapıyorsanız böldüğüm için özür dilerim," diyorum çantamın askısıyla oynarken.

Cole bana baktı. "Meh, önemli değil. Ben gerçekten Yine de hissediyorum. Dürüst olmak gerekirse biraz muhtaç oluyor. Gerçeği istersen bana bir iyilik yaptın," diye kıkırdıyor. Tipik Cole. Asla bir kızla çok uzun süre kalmaz.

Görünmez saatimi kontrol ediyorum. "Yani, ne kadar oldu? Tam üç hafta mı? Zamanı çoktan geçti."

"Siktir git," diye alay ediyor. Gülümsüyorum ve kamyondan inmek için hareket ediyorum.

"Hey, Vixen?" Cole beni durdurmak için elini uzattı. Bu yıl bana daha sık sesleniyor, çoğunlukla beni saçma sapan bir durumdan kurtardığında, örneğin

Bu. CeCe'nin diğer arkadaşları için bir takma adı yok, bu yüzden bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum. Yüzümü ona dönüyorum.

"Hmmm?"

"O lanet Silas'ın sana davranmasına izin verme." İri elini aşağı doğru kaydırarak dizimin üzerine koyuyor.

Dokunuşunun vücudumdaki her hücreye ısı göndermesini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Vücudu, kot pantolonumun içinden bile çok yakın hissettiriyor. Eline bakıyorum, sonra gözlerine. Normalde kehribar rengi olan gözleri erimiş gibi. O kadar yakın ki teninin sıcaklığını hissedebiliyorum, naneli nefesinin kokusunu alabiliyorum ve içim sıvıya dönüşüyor.

"Ciddiyim. Bu saçmalıktan daha iyisini hak ediyorsun," diye ve elini hafifçe kalçamdan bırakıyor.

"Tavsiyeniz için teşekkür ederim memur bey," diyorum onunla alay edercesine, hissettiğimden çok daha havalı görünmeye çalışarak.

"İlk iyiliğimi istiyorum," diye ağzından kaçırıyor. Yutkunuyorum ve bir kaşımı kaldırıyorum. "Öyle mi?"

"Evet-oh," diyor. "Sadece... siktir. Kendini... diğer insanların gibi görmüyorsun."

Sinirli bir şekilde gülüyorum ve ön pencereden dışarı bakıyorum. "Bana iltifat mı ediyorsun, Cole Ashby?"

Başını iki yana sallar. "Ciddiyim, Ginger. Bunu sana söylüyorum ki, sana zor zamanlar yaşatıyor olsam da, değerini bil. Ve aradığında her zaman geleceğim, tamam mı? Sadece... daha iyi birini bul."

Elinin hâlâ kalçamda olmasından mı, bana yoğun bir şekilde bakmasından mı, yoksa vatkadan mı bilmiyorum. Belki de bir

Üçünün birleşimi mi? Ama içimde bir şeyler kırılıyor. Yavaşça ve dikkatle vücudumu bank koltuğuna yaklaştırıyorum, kendimi ona yaslıyorum, alkolün etkisiyle

Kendime güvenim yerine geliyor. Elimi onun yanına uzattım. yüzüne ve gözlerinin derinliklerine bakıyorum, sanki izin istiyormuşum gibi. Hareket etmiyor, konuşmuyor, ben de başımı eğiyorum, diğer elimi yontulmuş beline doluyorum ve onu çekiyorum, dudaklarını dudaklarımla yakalıyorum.

Birbirimize bağlandığımız an, her elektrikleniyor. Artık erimiş değilim, saf ateşim, her santimim onun için yanıyor. Cole'un elleri belimde dolanırken inliyorum ve vücudumu onunkine doğru bastırıyorum. Bir an için her şey çok doğru, hatta mükemmel geliyor. Bir saniyeliğine.

Ta ki o eller beni itene kadar.

Vızıltı sesi sızdıran bir musluk gibi devam ediyor ve en utanç verici rüyalarımın birini yarıda kesiyor. hayatımın geceleri. Bir gözümü açıyorum ve telefonumu bir metre ötedeki sehpanın üzerinde görüyorum.

Oda aydınlık. Neredeyse gün ortası aydınlığı. Bacaklarımı kanepeye uzatıyorum ve Cole'un kolunun sıcaklığını altımda hissediyorum.

Ayak parmakları. Yine uykuya daldık. Telefonumu elime alıp ters çevirirken onu dürtüyorum. İnledim.

"Baba," diye cevap veriyorum.

"Sevgilim," diye cevap veriyor sertçe, tamamen işle ilgili.

"Neredeyse öğlen oldu.

Yeni mi uyanıyorsun?" Sesindeki hoşnutsuzluğu duyabiliyorum. "Dışarıda olmaman gereken bir şey yapmıyordun, değil mi? Ön seçimlerin yaklaştığını biliyorsun."

Evet, baba, biliyorum. Üniversitede bir hayır işi için ıslak tişört yarışmasına katıldım ve görünüşe göre hayatım mahvoldu.

"Hayır, saatlerdir ayaktayım," diye yalan söylüyorum.

Cole kanepenin diğer ucunda bir yeti gibi esniyor, telefonda olduğumu fark etmiyor. Onu tekmeliyorum. Gözleri çaktırmadan açılıyor ve içim burkuluyor. Cole'la birlikte uyumamak için çok uğraşıyorum.

Çünkü sabahki hali, saçları dağınık, vücuduma karşı sıcak ve kızarmış, sadece-

"Sesin yarı uykulu gibi geliyor. Yarın akşam yemeğe gelecek misin? Annen kaç yer ayarlayacağını bulmaya çalışıyor."

Sanki başka seçeneğim varmış gibi.

"Evet, tabii orada olacağım."

"Birini getiriyor musun?" diye soruyor umutla.

"Planlamıyordum," diyorum kuru bir sesle, gözlerimi devirerek. "Hmm, anlıyorum. Saat tam yedide görüşürüz. Dakik ol." Telefonu kapatmadan önce "Evet efendim," diye alay ediyorum. Tekrar koltuğa uzandım.

Kanepe ve inilti.

"Senin kendi odan yok mu?" Cole uzanırken ona soruyorum.

"Gitmeye çalıştım ama sen uykuda konuşuyordun." Sırıttıyor.

"Kalmam için yalvardı."

Onu daha sert tekmeliyorum ve elimi kulağıma götürüyorum.

"Bu da ne şimdi? Gitmek zorunda mısın? Çok yazık," diyorum ve ayağa kalkıp

Tuvalet malzemelerimi alıyorum.

Cole kıkırdıyor ve oturduğu rahatsız koltukta boynundaki düğümleri çözmeye çalışarak ayağa kalkıyor. "İşte bu, beni kullan ve

Sabah kahvemi bile içmeden beni kaldırıma attılar." O

kendini ayarlamaya gidiyor ve ben bakmamaya çalışsam da bakmamak çok zor.

"Biliyor musun, sanırım söylediği buydu." Göz kırpıyorum. Cole kendine rağmen gülüyor.

"Kahretsin, bu otelde kalıyor," diye hatırlıyor. "Kahvaltı için aşağıya bile inemiyorum. Bu sabah erkenden yola çıkmam gerekiyordu."

"Sana ve senin birinci dünya sikik erkek sorunlarına acımam mümkün değil." Gözlerimi deviriyorum. "Ve gelecek hafta sonu Vegas'a gittiğimizde kanepeyi paylaşacak başka birini bulmam gerekecek. Sabahları benim ve Olivia'nın odasından gizlice çıkarsan aile bunu garip bulabilir. Ayrıca bütün gün benimle takılma ihtiyacını

CeCe'nin şu anda biraz

Gelinzilla," diyorum ona bakmadan, yoga pantolonumu bulmak için gece çantamı karıştırırken.

Cole arkamdan gülüyor. "Sanırım biz oradayken takılmak için huysuz, sabahçı olmayan başka birini bulmam gerekecek."

"Güzel, dizlerin de bütün gece başkasının sırtına bataabilir."

Tüm eşyalarımı kollarımda bir yığın haline getiriyorum, temiz çoraplarımı çenemle tuvalet malzemelerimin arasında dengeliyorum çünkü ben tek seferlik bir sürtüğüm.

"CeCe için endişelenme. Yaptığımız hiçbir şeyi fark etmeyecek kadar kendi hayatıyla meşgul." Beni işaret ediyor. "Ve benim arkadaşlığımdan hoşlanmıyormuş gibi davranma."

Ayağa kalkıyor ve tişörtünün üzerine kapüşonunu geçiriyor. Kafasını uzattığında yüzünde kocaman, gamzeli bir gülümseme vardı.

"Uykuya dalarken ayaklarını yanıma sokuşunu ve küçük bir yük treni gibi horlayışını hissediyorum."

Ona gözlerimi kısıyorum ve çoraplarımı ona fırlatmak karşılığında mükemmel bir şekilde toplanmış eşyalarımın vazgeçmeye karar veriyorum. Suratının ortasına isabet ettiler. *Buna değdi.*

"Bilincim yerinde değilken yaptığım herhangi bir sarılmadan sorumlu tutulamam. Ve horlamıyorum," diyorum hararetle. "Şimdi bir duşa ve kahveye ihtiyacım var. Bir sonraki kurbanının peşine düşme zamanı. Görüşürüz, Kanun Baba."

Eşyalarımı tekrar topluyorum ve arkama bile bakmadan hazırlanmaya gidiyorum.

"Kesinlikle horluyorsun!" Arkamdan banyonun kapısını kapatırken onun karşılık verdiğini duyuyorum. Duşta acele etmiyorum, ailemle yiyeceğim akşam yemeğini düşünüyorum, Özellikle de babamı. Beni davet etmedi çünkü birlikte vakit geçirmek istiyor. Onun üzerinden geçmek istiyor ve benden "ihtiyaç duyabileceği" her şey.

Babamın David Black'i de yanımda getireceğimi umduğunu biliyorum.

Meslektaşlarından birinin oğlu, tıpkı onun gibi bir avukat ve nedense geçen ay onu benimle tanıştırdığında, cennette yapılmış bir eşleşme olduğumuzu düşündü. David yeterince iyi biriydi; uzun boylu, esmer ve yakışıklı. Ama aynı zamanda biraz kibirli ve bencildi. Ailemin garip bir şekilde ayarladığı akşam yemeğinin tamamı, bana kaç dava kazandığını ve yakında nasıl ortak olacağını anlatmasını dinlemekle geçti. Benim tipim değil, ama giderek daha da netleşiyor ki Ailem onun "yuva kurulacak" türden biri olduğunu düşünüyor. Böyle sevdikleri son adam babamın yeni oğluydu. siyasi danışman olarak atandı ...

Brock. İyi adam. Benim için her şeyi yapabilecek gibi görünen adam. Ailem ona hayrandı ve ben bile ona aşık olmuştum, onun aradığım kişi olabileceğini düşünmüştüm. Ta ki kalbimi kırana kadar. Onu yurttaki duşta koridorun sonundaki bir kızla buldum. Ben yerleştirme çalışmamda kıcımlı yırtarken haftalardır devam ediyordu. O zamandan beri sadece ara sıra çıkıyorum. Bay Beni Ayaklarımdan Süpür gelene kadar ne anlamı var anlamıyorum. Açıkçası, bunun için yeterince vibratörüm var.

Duşumu bitirdiğimde Cole gitmişti, muhtemelen Mabel'a dönmek için çoktan ayrılmıştı.

Tam her şeyi bavuluma yerleştiriyordum ki kapım çalındı ve telefonum başucumdaki sehpanın üzerinde çalmaya başladı Aynı anda.

Önce kapıya gideceğim.

"İyi günler." Kapıyı açtığımda kapıcı bana gülümsüyor.

"Oh, ben bir şey sipariş etmedim-"

"Bu Bay Ashby'den," diye araya giriyor ve el arabasını odama doğru itiyor.

Bana bir kâğıt uzatıyor ve ben de kahvaltı menüsünü okuyorum: kahve, çilekli yoğurt ve granola.

Çantamdan bir beşlik çıkarıyorum ve kapıyı kapatırken ona teşekkür ediyorum. Telefonuma doğru ilerlerken Cole'dan gelen mesajları görüyorum. Ve tabii ki benim ve Cece'nin en iyi arkadaşı Liv'den gelen mesajlar.

HUKUK BABASI

Aç karnına araba kullanmayın. Ayrıca probiyotikler ve meyveler, ben ayrıldığımda içinde bulunduğun sefil ruh haline iyi gelecektir.

Kahveden önce konuşmaya çalışman senin hatan.

Fark edilmeden buradan çıktın mı?

HUKUK BABASI

Zar zor. Bir dahaki sefere kadar büyükbaba.

Büyükbaba mı?

HUKUK BABASI

Kusura bakma, horlamaktan babamla karıştırdın.

Bu durumda, bir dahaki sefere kadar
Profesör Fitts.

Birkaç saniye geçti.

HUKUK BABASI

Laurel Creek Lisesi Biyoloji öğretmenin
adını mı söyledin? Sormayacağım.

Özür dilerim, dün gece sizin yaptığınız gibi
sadece konuşarak beni uyutan son adamı
hatırlıyordum.

HUKUK BABASI

Berbat bir şaka denemesi. Kahvaltının tadını
çkar, pislik.

Evet efendim. Sırıtiyorum ve mutlu bir şekilde çileklerimi
yemeye başlıyorum, bir yandan da Liv'in mesajını açıyorum.

LIV

Bak ne .

Resmi açıyorum. Üzerinde "*Gelinin sürtükleri*" yazan iki
ipek kuşağın fotoğrafı. Gülümsüyorum. Bu hafta sonu
yaşlar. Nash bize Vegas'a özel bir uçak kiraladı ve hepimiz onun
ve CeCe'nin "birlikte" bekarlığa veda partisine gidiyoruz.
"Birlikte" çünkü birbirlerine iğrenç bir şekilde takıntılılar ve
bir geceyi ayrı geçirmek.

Mükemmel

LIV

Ben de öyle düşünmüştüm.

Ne yapıyorsun? Yemek mi? Sage ve Salt?

Saate baktım. On iki buçuk.

Lexington'dan şimdi ayrılıyorum, yani bir saat kadar?

LIV

Şimdi mi gidiyorsun?

Kahvemi yudumluyorum.

.

LIV

Yine oldu, değil mi?

Liv, benim ve Cole'un alışılmışın dışındaki arkadaşlığımızı bilen dünyadaki tek kişi.

Bir saat içinde görüşürüz.

LIV

Bilirsin, avantaları olmayan bir kız arkadaş gibisin. Pornoda buna kabartıcı derler. Sadece söylüyorum.

Gözlerimi deviriyorum ve bu konuşmayı bitirmek için elimden geleni yapıyorum.

Yakında görüşürüz, porno uzmanı.

Tam bir saat sonra, şirin kasabamızdaki öğle yemeği mekanı Sage and Salt'ın açık verandasında güneşin altında oturuyordum.

Küçük Laurel Creek kasabasında, Olivia bana "*İş bitti*" der gibi bakıyordu.

"Ne?" Buzlu çayımı yudumlarken savunmaya geçercesine soruyorum.

"Bak, evliliği dağılırken ve bir arkadaş'a ihtiyacı varken anladım. Ayrıldıklarında ve yalnız kalmak istemediğinde de anladım."

Güneş gözlüklerimi burnuma doğru itiyorum.

"Ama bunu hala yapıyor olmanızın sebebi nedir? Gemma'dan ayrılalı iki yıldan fazla oldu. Nasıl oluyor da hiç birlikte olmadığınız halde tekrar bir araya geliyorsunuz?"

Ben tabağımdaki kinoa ve tavuğu iterken o da makarnasından bir çatal dolusu yiyor.

"Sokak köpeği gibi." Sırıtiyorum.

Liv de gülümsüyor. "Uh-huh. Ve bunun ona her zaman yarı aşık olmanla ve ne zaman çağırırsa koşarak gelmenle hiçbir ilgisi yok mu?"

Yıllar boyunca Cole'un bana ihtiyacı olduğunda onun yanında olduğum tüm zamanları düşünüyorum.

"Benim odamın yanındaki odadaydı. Biraz televizyon izledik. Biz arkadaşız," diyorum basitçe. "O da her zaman benim yanımdaydı." Bir parmağımı kaldırıyorum. "Sen sormadan söyleyeyim, nedenini bilmiyorum."

"Seviyorum." Tekrar gülümsüyor, atkuyruğunu başının üzerinde sıkılaştırıyor. "Bu kasabada sikini sokmadığı tek kadın sensin."

"Yıllar önce bu kasabada çalıştı. Biz *sadece* Arkadaşlar," diye yüzüncü kez tekrarlıyorum.

"Günü nasıl geçiriyorsan öyle." Göz kırıyor. "Ama açıklığa kavuşturalım, onun güçlü bedenini senin üzerinde gezdirmesi hakkında hiçbir düşüncen yok. Ve bu hafta sonu Vegas'ta sabah ikinizi birlikte bulmayacak mıyım?"

Çizdiği resim gözümün önünden geçerken alay ediyorum. Bu sabahki halini düşünüyorum. Kaşları uykuda düğümlenmişti,

Dolgun dudakları hafifçe aralandı. Kalp atışlarım hızlanmaya başladığında boğazımı temizliyorum.

"Tabii ki hayır," diye yalan söyledim.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zencefil

| Ertesi gece ailemin ön koridoruna girip derin bir nefes alıyorum. Burada hiçbir şey değildir. Çiçekler Geniş mekânın ortasındaki masayı süsleyen her hafta değiştiriliyor, dairesel merdiven mükemmel bir şekilde ve mermer zeminler sanki elle parlatılmış gibi ışıltıyor. Beni hemen annemin meşhur kaplamalı tavuk marsala kokusu karşılıyor. Bana hala resmi olarak vermediği tarifi. Sadece tavuğu içine önce baharatları torbaya eleyişini izlediğim için biliyorum. Öldüğünde bana bırakacağını söylüyor, ben de ona o zamana kadar pişirmek için çok yaşlı olacağımı, çünkü muhtemelen sonsuza kadar yaşayacağını söylüyorum.

"*Bella*," diye selamlıyor beni bembeyaz mutfağa girdiğimde. Uzun siyah saçları benimkinden farklı olarak dağınık, gülümsemesi parlak ve genç, üzerinde dar çiçekli bir bluz ve deri görünümlü bir pantolon var. Kenny Chesney - her zaman Kenny Chesney - beni sıcak bir kucaklamanın içine çekmek için adanın etrafında yürürken bana şarkı söylüyor. Annem bu evin özgür ruhudur, her zaman etrafta dolaşır, benimle paylaşmaktan heyecan duyduğu yeni bir hobi dener. Babamla nasıl bir araya geldiklerini hiçbir zaman anlayamadım, şimdi babam gömlek, kravat ve elbise ayakkabılarıyla mutfağa girerken bu düşünce tekrarlanıyor. Kendi evinde bir üniforma. Eski paranın timsali ve annemin tam zıttı. Babası kasabanın dışındaki kağıt fabrikasının sahibiydi ve o öldüğünde babam fabrikayı en yüksek teklifi verene sattı. Avukatlığa başlarken hiç işine yaramadı. Şimdi, ikinci dönem kongre üyeliğine hazırlanırken

Kentucky'nin üçüncü bölgesi, çalışmayı asla bırakmıyor ve tanıdığım en organize, en eleştirel adam. Onunla aynı odada bulunmak bile daha dik durmamı sağlıyor.

"İyi akşamlar sevgilim," diyor beni başımın üstünden öperken. "David'i geri aramadığın için hâlâ hayal kırıklığına uğradım. Seninle oldukça ilgileniyordu."

Ben de sizi gördüğüme sevindim. İyiyim, sorduğun için teşekkürler.

"Sürpriz bir tanışma randevusuna ayarlanmayı asla beceremem."

" bir şey değildi." Annem bana onaylamayan gözlerle bakıyor. "Biz sadece senin bir an önce aradığın kişiyi bulmanı istiyoruz ki ben de yaşlı bir nine olmayayım."

"Böyle bir olmayacak." Gözlerimi deviriyorum. "Hepimizden daha uzun yaşayacaksın."

Adanın etrafında dolaşıyorum ve annemin ev yapımı şarabından kase şeklindeki bir bardağa biraz dolduruyorum. Bu kadının yapabildiği bir şey varsa, o da en lezzetli karışımları yaratmaktır. Kazanmak için İtalyan kökleri. Bir yudum alıyorum ve modern ama her odası annemin mirasıyla dekore edilmiş evimizi inceliyorum. Mutfaktaki backsplash: akçaağaç kirişlerle süslü tavana kadar uzanan cesur bir lacivert ve beyaz fleuret tasarımı. Bir de ocağın üzerindeki baharat dizisi: kurutulmuş portakal ve limon kabuğu rendesi, defne yaprağı, kekik, sarımsak, kapari. Çocukluğumun tatları.

"*Mia cara*," diyor Nonna mutfağa girerken. Bana yumuşak ve sevgi dolu bir şekilde sarılıyor. On iki yaşındayken ailesiyle birlikte Sicilya'dan Amerika'ya gelmiş ve son sınıfta büyükbabamla tanışmış. Bize bunun ilk görüşte aşk olduğunu ve nonna'mın on dokuzuncu yaş gününden önce evlenip annemi doğurduklarını anlatıyor. Altmışlı yaşlarının sonunda hâlâ bu kadar genç olduğu için ne kadar şanslı olduğumu anlatamam. Benimki gibi ufak tefek bir yapısı var ve bu yaşında bile kısa, doğal siyah saçları var. Gözlük takıyor ve gözlerinde hiç sönmeyen bir pırıltı var. Büyükbabam çok genç öldü ve ben her zaman onun için başka birinin olabileceğini umuyorum. CeCe ve ben sık sık onu Dean Baba ile eşleştirmek konusunda şakalaşırız.

Ashby. Dean Baba'nın onun gibi baharatlı biriyle ne yapacağını bilemeyeceğini hatırlayana kadar.

"Daha yemek salatası bile servis edilmeden size *tutta la merda*"-tüm pisliği- mi veriyorlar?"

"Tabii ki." Elli yedi yıldır burada yaşıyor olmasına rağmen hâlâ İtalyanca "bok" ve diğer tüm küfürleri söylüyor olmasına şırıttıyorum.

Yüzümün iki yanını kavırıyor. "Sen olduğun gibi çok güzelsin. Seni aceleye getirmelerine izin verme. Doğru kişiyi bulduğunda anlayacaksın." Yüzümün yan tarafını okşuyor ve annemin duyabilmesi için sesini yükseltiyor.

"Annen daha fazla çocuk sahibi olmalıydı. yerine, torun sahibi olmak için tüm umutlarını sana bağladı."

"Bu o kadar kötü bir şey mi?" diye sesleniyor annem yeşil salatasını savururken. "Ben sadece bebeğimin mutlu olmasını ve karşılığında bana sevebileceğim bebekler vermesini istiyorum. Daha kötü şeyler de olabilir."

"Tercihen biraz iş tecrübesi ve güçlü bir iş ahlakı olan bir adam bulacaktır. Bunun gibi David," diyor babam sert bir ses tonuyla ve şarabını yudumlarken parmağını sallıyor. Ben de kendi şarabımdan kocaman bir yudum alıyorum.

"İkiniz de lütfen," diye mırıldanıyorum.

Sanki yirmi altı yaşında mükemmel bir öğretmenlik kariyeriyle yalnız yaşamak beni evde kalmış biri yapıyormuş gibi.

"Onlara aldırma tatlım," diyor elimi okşayıp adaya otururken. "Bana bu yaz ne yapacağını anlat."

Yüzümü avucuma dayayıp bir süre düşünüyorum. "CeCe'ye düğün için yardım edeceğim, güneşleneceğim, belki biraz temizlik ve dekorasyon yapacağım ya da maaş çekimdeki açığı kapatmak için yarı zamanlı bir işe gireceğim."

Yaz aylarında sadece kısmi ücret alıyorum, bu yüzden normalde ekstra dersler alıyorum, ancak bu yıl ders vermeye ara vermem gerekiyor.

"Belki Liv'e butiğinde yardım edebilirim diye düşünüyordum. Ama bir koca aramayacağım," diyorum.

babama bakıyorum. O da bardağının üzerinden bana bakıyor. "Bu tür şeyler kendiliğinden olmalı," diyorum ve bardağımı doldurmak için ayağa kalkıp onu yanağından öpüyorum.

"Ginger, lütfen, aramaya başlamak için asla erken değildir. Geleceği düşünmelisin." *Ve politik kariyerini destekleyecek iyi bir adam.*

"Tennessee'den genç bir adam var. Onunla birkaç hafta önce bir yemekte tanıştım, bir meclis üyesi. Bu hafta sonu Lexington'daki bağış toplantısına gelerseniz, o da orada olacak-"

"Bu hafta sonu Nash ve CeCe ile Las Vegas'a gidiyorum," diyerek sözünü kestim.

"Hımm," diye . "Günahın ve aşırı düşkünlüğün şehri. Unutmayın, nereye giderseniz gidin bela sizi takip edebilir. Her zaman bir yerlerde yayınlanmayı bekleyen bir video vardır."

"Striptizin ortasında hamile kalmamak, bayılmamak ya da soyunmamak için çok uğraşacağım," diyorum sırtarak, adadaki tabaktan ağzıma bir zeytin ve bir parça peynir atarken.

"Ginger Lily! Biz sadece sana göz kulak ," diyor kaşları çatılmış bir halde.

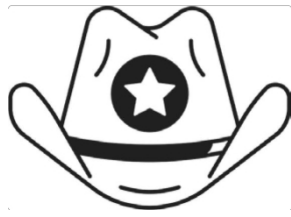
"Ve beni eleştiriyorsun," diye karşılık veriyorum.

Annem dramatik bir şekilde, "Sonunda yalnız başına yaşlı bir kadın olmanı istemiyoruz," diyor.

"Benim gibi." Nonna sırtıyor. Göz göze geliyoruz, kaşlarını sallıyor ve komplocu bir şekilde kıkırdıyoruz.

Annem gülüşmelerimizi duymazdan ve salata maşasını babama doğrultuyor. "Emilio Cruz'un oğlunun yeni boşandığını söylememiş miydin?" Parlak kahverengi gözlerini bana çeviriyor. "Zaten iki çocuğu var. Üvey anne olabilirsin!"

Nineme bakıp gözlerimi deviriyorum. İşte tam da bu yüzden akşam yemeği için eve pek sık gelmiyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Cole

"P "Ofis yöneticim Bev, bir sonraki işime giderken resepsiyon alanına girdiğimde beni uyarıyor.

Toplantı.

Bev'i çaylaklığımdan beri tanırım. Ellili yaşlarının sonlarında ve ben de dahil olmak üzere bu binadaki her şeyi düzenli tutuyor. "Ajandası olan küçük bir gelincik gibi" olduğunu düşündüğü Brent hakkında içini dökecek kadar güvendiğim tek kişi o. Her zaman meşguliyetle ihtiyacı olan bir gelincik.

"Her zaman," diye sırtıyorum ona vasat makinemizden yeni demlenmiş bir kahve uzatırken.

Hevesle kabul ediyor.

"Bugün yemek yedin mi?" diye soruyor. Bazı erkeklerin çalışan bir karısı vardır; benim de çalışan bir annem var.

"Henüz değil, toplantıdan sonra hızlıca bir şeyler atıştırırım," diyorum ve telefonumdan saate bakıyorum. Nasıl oluyor da saat biri geçiyor?

"Bu sabah nasıl gidiyor, Şerif Yardımcısı?" Birkaç dakika sonra Brent'in ofisine girdiğimde nazik davranarak soruyorum. Geçen haftadan beri bu toplantıyı istiyordu. Oldukça iri bir adam ve tipik bir Kentucky çiftlik çocuğu gibi görünüyor. Onu yıllardır tanıyorum ve eskiden güçlü ve formda olmasına rağmen, şu anki bira göbeğine bakılırsa, işten sonra biraz fazla kaçırıldığını tahmin ediyorum.

Beni görünce sandalyesinde doğruldu, çekmecesinden belgeleri çıkarırken göğsünü kabarttı.

"Sizinle değişmesi gerektiğini düşündüğüm bir politika hakkında konuşmak istiyorum," diyor otoriter bir ses tonuyla.

İşte başlıyoruz.

Azı dişlerimi gıcırdatıyorum.

"Hangi politika?"

"Harcama politikanız." *Kulağa doğru geliyor.*

"Şey, bu kolay olacak. Bu üçüncü günüm olduğuna göre, hiçbir şey harcamadım."

Çenemi ovuyorum.

"Bekle, dün adliyeden çıkarken Bev'e biraz etiket bandı aldım." Sırıttıyorum.

"Gelecek için diyorum," diye alay ediyor. Onun patronu olmamdan nefret ediyor. "Şerif Sims'le olanlardan sonra, sanırım her şeyi açmamız gerekiyor. Şu anda sadece genel hesabı online olarak bildiriyoruz. Çünkü kendi cebini doldurmak için kullandığı tüm paralar Tesisler fonundan geliyordu. Mahkumların yiyecekleri için büyük bir bütçe ayırıyor ve sonra en azını satın alıyordu. Bunun yerine yerel marketten hediye kartları satın alıp internette kumar oynuyordu."

Başımı sallıyorum. Tüm bunları zaten biliyorum elbette.

Karşısındaki sandalyemde arkama yaslanıyorum. Siktir et, saklayacak bir şeyim yok.

"Harika fikir," diyorum başımı sallayarak. Gergin çenesi benim onayım ile gevşiyor. "Neden bir mali sorumluluk komitesinin başına geçmiyorsun?"

Eğer savaşlarımı seçmezsem, uzun bir dört yıl olacak.

"Tamam. Tucker, Bates ve ... Fuller'dan yardım isteyebilirim?"

Başımı salladım. "Elbette. Ve harcadığın her kuruşun aylık harcama raporlarını da tutacaksın. Herkes tutacak. Bu kasabaya saklayacak bir şeyimiz olmadığını gösterelim. Sen de bana tasarruf edebileceğimiz her alanla ilgili ayrıntılı bir rapor hazırlayarak işe başlayabilirsin." Bu onu meşgul edecektir.

Ayağa kalkıyorum ve yardımcıları için düzenlemeyi düşündüğüm bazı yeni eğitim programlarını planlamak üzere bir sonraki toplantıma gitmek üzere hazırlanıyorum. "Oh, ve Brent. Haftalık zaman çizelgelerini içeren raporları pazartesi sabah dokuzda bekliyorum."

"Tüm bunları okumak zaman kaybı gibi görünüyor," diyor. Brent kağıt işlerinden nefret eder.

beyannameler ve raporlar zamanında. "Bunu senin için halledebilirim."

Evet, ya da burada olanları çarpıtmak ve yapmadığım bir şeyi yapıyormuşum gibi göstermek için elinizden geleni yapın. Ben güvenmiyorum

Bu adamı atabildiğim kadar uzağa atacağım. Sims kovulduktan sonra benim hakkımda dedikodular yaydığını ve benim yerime geçmeyi umduğunu sadık seçmenlerimden birinci elden biliyorum.

"Eminim üstesinden gelebilirsin." Şapkamı taktım.

"Personelimin yaptığı her şeyde parmağım olmasaydı nasıl bir şerif olurdu?"

Cevap vermiyor ve ben de toplantı odasına giderken Bev'in yanından hızla geçiyorum.

"Bu onu birkaç günlüğüne saçından uzak tutar," diyorum sırtarak.

"Güvenli çalışma ortamı dersi için kolaylaştırıcınız zaten ofisinizde. Acıktıysan sandviç var," diye sesleniyor ben koridorda ilerlerken.

"Sen en iyisisin, Bev!"

Bu şeriflik işi benden çok şey götürecek ama burayı bulduğumdan daha iyi bir şekilde bıraktığım sürece tatmin olacağım.

Brent'le iyi geçinmem gerektiği anlamına gelse bile.

Haftanın geri kalanı Brent'in dizlerine kadar geçen yılın masraflarına gömülmesiyle zahmetsizce akıp gitti ve Cuma günü öğleden sonra Mabel'i çiftlikten almaya giderken kendimi Vegas'ta geçireceğimiz hafta sonunu iple çekerken buldum. Uzun zamandır . En son birkaç yıl önce Wade ile birlikte Nash'in playoff maçlarından birini izlemeye gitmiştik.

Büyük eve yaşıyorum ve kızımı verandada, aile köpeğimiz Harley'in yanında kocaman bir külah dondurma yerken görüyorum. Annem verandadaki ikili salıncakta sallanıp kitap okurken Bluetooth hoparlörden Johnny and June çalıyor; evin arkasındaki ağaçlar sallanıyor. Sanırım ne kadar sakin olduğunu takdir etmem gerekiyor, ama düşündüğüm tek şey *Mabel'in öğle yemeğinin gittiği*. Annem beni gördüğünde ellerini kaldırıyor.

Sekiz yaşındaki çocuğuma kafası büyüklüğünde dondurma verdiğim için suçlu değilim.

Kamyonetimin kapısını kapatırken "Bunu konuşmuştuk," diyorum.

"Ben yapmadım. Babam onun için yaptı," diye cevap veriyor annem, beni sıkmak için ayağa kalkarken.

"Bütün arka bahçeyi ayıklamama yardım etti," diyor Pop, elinde Mabel'inkinden bile büyük bir dondurmayla kapıdan içeri girerken.

"Bu kadar sert olma. Biraz dondurma onu öldürmez."

"izmemde bir dolar daha var, Büyük Baba." Mabel ona hatırlatıyor. Her küfür ettiğinde ona bir dolar borçlanıyor. Hepimiz borçluyuz.

"Buraya geldiğinde botuna 10 dolar koydum. Hepsini dedim." Gz kırıyor.

"Kfr çizmesi fikrini gerçekten anlamıyorsunuz, değil mi?" Başımı sallarken bykbabama soruyorum, eski ahşap sundurma parmaklığına yaslanıyorum. "Ve anne, lütfen bu hafta sonu ben yokken şekeri minimumda tutmaya alış."

"Her zaman ne derim?" diye sorar, kollarını göğsünde kavuşturur ve Mabel'in yanındaki koltuğuna geri oturur. "O buradayken, o benim kızım. Senin değil." Mabel'a sırtıyor ve ben de kendime ailemin bu kadar yakın ve yardım etmeye istekli olmasına minnettar olduğumu hatırlatıyorum. Kızımın anneme göz kırışını izliyorum. Sonra gülüyorum ve saçlarını karıştırmak için öne doğru eğiliyorum. Ne zaman bu kadar büyüdü? Bu hafta sonu onu terk ettiğim için göğsüme bir suçluluk duygusu çarpıyor. Bykannesiyile çok iyi vakit geçireceğini bilsem bile ondan uzak kalmak hoşuma gitmiyor.

"Gidiyorsun Cole," diyor annem sertçe, aklımdan geçenleri okuyarak.

"Elbisem için alışverişe gidiyoruz," diyor Mabel dondurmasını bitirip klahını tırdatmaya başlarken.

"şimdi öyle misin?" Ben soruyorum.

"Evet, annesi aradı, çalışması gerektiğini ve muhtemelen yemin töreninden önce onu almaya vakti olmayacağını söyledi." Annem bana dikkatle bakıyor, bunun Gemma'nın

haftalık ziyaretini yine kaçırıyor. İki haftadır Mabel'ı Lexington'a alışverişe götürmekten bahsediyor. Mabel'a bakıyorum, onu annemin götürecek olmasını umursamıyor gibi görünüyor. Etrafında onu seven ve onun için orada olan onca insan varken, belki de birinin olmadığını fark etmeyeceğini söylüyorum kendime.

Mabel'ın sırt çantasını alıp kamyonete koyuyorum. "İki saat içinde geri döneceğiz," diye sesleniyorum. araba yolu. Eve giderken iç çekiyorum. Çok yoruldum. Tüm bu yolculuktan vazgeçip uzun bir koşu yaptıktan sonra kışımı kanepeye koyup pizza ve televizyon izleme fikri aklımdan geçiyor ve başımı iki yana sallıyorum. Kahretsin, neyim ben? Yirmi dokuz yerine kırk dokuz mu? Belki de bu hafta sonuna ihtiyacım vardır.

Eve on dakikadan kısa sürede varıyoruz. Evimiz şehrin diğer tarafında, Cave Run Gölü'nün yakınında ve kendimi en rahat hissettiğim yer. Çok büyük bir mülk değil ama ağaçlarla çevrili bir avlunun kıvrımında, pasta şeklinde büyük bir arsaya sahip. Çınar ve katalpa ağaçları bahçeyi çevreliyor ve yaz aylarında yeraltı havuzumuz için bir mahremiyet hissi yaratıyor. Burası Mabel'ı büyütmek için mükemmel bir yer. Bisikletine binebiliyor, uzun beton araba yolumuzda tebeşirle resim çizebiliyor ve hatta trafik endişesi olmadan sahaya çıkabiliyor. Komşularımın çoğu emekli ve ona sokağın küçük prensesi gibi davranıyorlar. Evimiz, büyük bir ön resim penceresi, üç yatak odası ve çift garajı olan küçük kırmızı çiftlik tarzı tuğla bir ev. En güzel yanı da tamamen bana ait olması. Yıllarca biriktirdiğim paralar ve babamın öldüğünde her birimize bıraktığı mirasla ödedim. Mirası gençken harcamamızı istiyordu ve ben de Mabel için sağlam bir evden daha iyi bir yatırım düşünemiyordum.

Mabel sırt çantasını girişteki bankın üzerine bıraktı. Kapıdan girdiğimiz anda.

"Elini yüzünü yıka," diyorum ona, geç bir öğle yemeği hazırlamak için mutfağa gitmeden önce botlarımı çıkarırken.

İçeri girip buzdolabından et, peynir ve meyve çıkarmaya başladığımda mutfak tezgahındaki telefonumun tanıdık vızıltısını duyuyorum. Şüpheyi düştüğünüzde, küçük bir smorgasbord işinizi görecektir.

Ginger da dahil olmak üzere tanıdığım hemen hemen herkesten çok sayıda mesaj var.

VIXEN

Bu hafta sonu iyi şeriften bekleyebileceğim şey bu mu?

Bir çeşit Vegas erkek striptiz şovunun videosunu eklemiş. Yaklaşık on "polisten" oluşan bir sıra, sahte üniforma gömleklerini vücutlarından çıkarmadan önce koreografiyle hazırlanmış bir rutinde dans ediyor. Ben gülüyorum. Tanrım, bu kadın beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

Bunu bulmak için ne aradığınızı bilmek istemiyorum. Ama sorunuza cevap vermek gerekirse, tam olarak beklediğiniz şey bu. Ama ben daha iyi bir dansçıyım.

VIXEN

Kelepçelerinizi ve dans ayakkabılarınızı almayı unutmayın o zaman, pırıl pırıl parmaklar.

Beni tanıyor musun? İki gündür eşyalarımı topluyorum.

VIXEN

Evet, muhtemelen toplanmaya başlamalıyım.

Paketlenmemiş olmana şaşırdığımı söyleyebilirim. Ama ben . Muhtemelen

Gitmemize on dakika kala unuttuğın diş macununu almamı istiyorsun.

VIXEN

Ben çocuk değilim, Cole Ashby. Ama diş macunu hatırlatması için teşekkür ederim.

Bir diş fırçası da her zaman iyidir.

VIXEN

Sadece kendin için endişelen ve o payetli speedo'yu unutma, Şerif.

Bir karpuzu dilimleyip yemeği tabağa yerleştirirken mesajlarımın geri kalanını gözden geçiriyorum. Dünyanın en iyi aşçısı değilim ama anında kolay bir öğle yemeği hazırlayabilirim. Sonra Wade'in mesajını okudum. Telefonumdaki takma adı Çavuş, yıllardır hepimizin ona verdiği ismin kısaltması: Çavuş.

SARGE

Bu uçakta bagaj sınırı var mı? Ivy'nin M&M'lerle dolu olduğuna eminim.

NASH

Bu bebeğin şeker kaplı ve çatık kaşlı çıkmasını görmek için heyecanlanan başka kimse var mı?

SARGE

Hala senden daha yakışıklı olabilirim.

NASH

Eğer Ivy'e benziyorsa.

QUEEN JO

Bu hafta sonu iyi çocuklar olun. Kalpleri kırın, kanunları değil.

Mabel'in hafta sonu için ihtiyaç duyacağı her şeyi düşünürken birkaç mesajı geri gönderiyorum. Saate bakıyorum: Eşyalarını toplamak ve buradan zamanında çıkmak için zamanım olmasını istiyorsam temizlik yapmak için on dakikam var.

"Half Pint, yemek hazır!" Koridordan sesleniyorum.

"Geliyorum," diye şarkı söylüyor Mabel mutfığa girerken. "Yardım ettim," diyor dünyanın en sevimli gülümsemesiyle, elinde bir market poşeti tutarak.

"Ne yaptın dostum?" Sırıtiyorum, gerçekten merak ediyorum.

"Toplandım." Çantasını kaldırıyor. "İki çift pijama, yarın için kıyafetler, diş fırçam, Cowey, çoraplar ve iç çamaşırları. Her şeyim hazır. Ninem terliklerimi de getirmemi söyledi." Her yere onunla birlikte giden doldurulmuş ineğini, nam-ı diğer Cowey'i havaya kaldırıyor.

Onu kucağıma alıp sıkarken gülümsüyorum.

"Sen benim en sevdiğim kızsın."

Mabel arkasına yaslanıp beşlik çakmak için elini kaldırıyor. Ben de ona bir tane veriyorum.

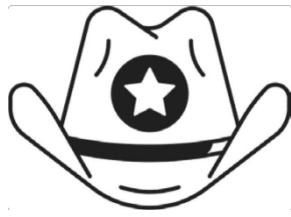
"Biz bir takımız, değil mi baba?" diye soruyor, cevabımı her zaman biliyor.

"Biliyorsun dostum. En iyi takım," diyorum ve onu eski, yıpranmış mutfak masasına oturtmadan önce yumuşacık yanağından öpüyorum.

Her şeyi omuzlarımda taşımak bunaltıcı olabilir ama bu hayatı hiçbir şeye değişmezdim. Kızımın yüzüne her baktığımda, dünyanın en şanslı adamı olduğumu biliyorum.

Ben temizlik yaparken Mabel yemek yiyor ve hafta sonu hakkında konuşuyoruz. İkimizin de her şeyin hazır olduğundan emin oluyorum ve saati kontrol ediyorum.

Günah Şehri zamanı.

ALTINCI BÖLÜM

Cole

N Ash parasını asla göstermez. Adam her gün Levi's kot giyiyor. Eğer bilmiyorsan Dokuz yıl NHL oyunculuğu yaptı, multimilyoner olduğunu asla bilemezsiniz.

Vegas'a yapacağımız dört saatlik uçuş için kiraladığı özel Gulfstream G450'ye binmek üzere piste doğru yürürken, hepimiz multimilyonermişiz gibi hissediyoruz.

"Diğer yarısı böyle mi yaşıyor kardeşim?" Ona ve CeCe'ye uçağın merdivenlerinin önünde dururken soruyorum.

" gibi bir şey," diye yanıtlıyor Nash, yarı kucaklaşmayla karışık kardeşçe el ele tutuşurken. "Sadece bir hafta sonu için," diye ekliyor. Açıkça bu kadar para harcadığı için utandığını söyleyebilirim.

Uçağın içi lüks ahşap ve fildişi rengi deri. Bu gece sadece on kişi uçacak olmamıza rağmen on dört kişi sığıyor. Wade ve Ivy, kız kardeşimin diğer en iyi arkadaşı Olivia Sutton ve Nash'in hokey arkadaşlarından ikisi çoktan yerlerini aldılar.

Yeni emekli olmuş Stars pivotu Cory Kane ve eşi Anna, Nash'in bir başka eski takım arkadaşı olan ve şu anda New York Rangers'ta oynayan Chris Bell ile konuşuyorlar. İkiisiyle de birkaç kez tanışmıştım, bu yüzden yanlarında boş bir koltuğa oturup çantamı bıraktığımda kolayca ellerini sıkıyorum.

Otururken Chris'e "Senin için zafer yılı," dedim. Normal sezonda elli sekiz gol attı. O bir boz ayı, her zaman kirli savaşıyor. Taraftarlar onu seviyor.

"Sağ ol dostum. Ne yazık ki ilk turu geçmemize yetmedi." Chris'in sesi ve göz temasını kaybettiğimde çenesi gevşiyor.

"Lanet olsun, yüzük yok. Dibs," diyor omzumun üzerinden bakarak. Manzarayı görmek için dönmeye başlıyorum ama daha onu görmeden kime baktığını anlıyorum. Çünkü duyuyorum ve *kokusunu* alıyorum. Ginger her zaman bir Karayip adasında okyanustan yeni gelmiş gibi kokar. Hindistan cevizi, vanilya ve narenciye karışımı.

"Lanet olsun." Nash'in omzuna vuruyor. "Bu hafta sonu sık yaşamamıza izin mi veriyorsun Nashby?"

"Tanrım, buna pişman olacağım," diyor Nash, yüzünü ovalayarak ve onu görmezden gelip sarılmak için Ginger'a doğru ilerleyen CeCe'ye bakarak. Ginger CeCe'yi bırakıyor ve uçağın geri kalanını kontrol ediyor. Onu Chris'in gözlerinden izliyorum ve güzelliği bir tsunami gibi üzerime çöküyor. Normalde kıvrıcık olan saçları, onu neredeyse yeni sikilmiş gibi gösteren uzun dalgalar halinde şekillendirilmiş. Badem biçimli, açık kahverengi gözleri, nemli bronz tenine karşı, gerçek dışı görünüyor. Bakmamak için kendimi tutarak arkamı dönüyorum. Yıllarımı kendimi kontrol altında tutarak geçirmişken, o eski kalıba girmeyeceğim.

"Eee? Kim bu kasabayı yıkmaya hazır?" diye kızların yuhalamasına ve bağırmasına neden oldu.

Minibara doğru ilerliyor ve eğilip bir şişe açık şampanya alıyor. Hay sikeyim. Kraliyet mavisi yoga taytı, Nike ayakkabı ve beyaz bir atlet giyiyor. Basit bir kıyafet, ama lanet olsun, o tayt her erkeğin dizlerinin bağını çözer. Vücudunun sunduğu her bir kıvrımı kucaklıyor ve kalp şeklindeki kışını sergiliyor. Ginger'a normal bir günde bakmamak zor ama *bu* taytla. Lanet olsun. Yutkunuyorum ve gözlerimi Chris'e çeviriyorum. Onu yiyip bitiriyor.

"Henüz tanışmadığımıza inanamıyorum. Ben Chris Bell, Nash'in arkadaşım." Chris, Ginger'a doğru ilerleyerek ve tokalaşması için elini uzatarak ona hitap eder. Ginger içkinin ortasında dönüp göz kamaştırıcı kızıl bir gülümsemeyle ona bakar. Anında gidici oldu. Evet, bu duracak. Chris Bell'in ona öyle bakmasından hoşlanmıyorum.

"Ginger," diyor elini sıkarak. Adam kocaman gülümsüyor.

Uh-uh. Olmaz. Asla olmaz.

"Yerleştğinde gel otur da tanışalım," diyor sanki kızın tamamen kendisine ait olduğundan eminmiş gibi.

Ayağa kalkıp Ginger'ın görüş alanına giriyorum ve gözlerini Chris'ten bana çeviriyorum.

"Bütün uçuş boyunca oturmayacak," diye araya girerek ileri geri konuşmalarını kesiyorum. "Vegas'a giderken bu jete bir disko gibi davranacak, değil mi Vixen?"

Normalde biriyle takılmasını engelleyecek biri değilim ama iki dakikadır uçakta. *Dibs?* Kim bir kadın hakkında böyle bir şey söyler ki?

Ginger göz kırpmıyor. "Neden oturayım ki Cole? Eğer bu uçak düşecekse, ben dans ederek düşeceğim, koltuğuma sıkıca yapışmış bir kare gibi oturarak değil."

Gözlerinin içine bakıyorum ve oradaki korkuyu yakalıyorum. *Bu doğru.* Vegas'a kadar bütün yol boyunca dans edeceğini ya da en azından kıpırdanacağını biliyorum. Ginger yükseklikten nefret eder, üniversitede bir yıl bahar tatilinden eve dönerken yaşadığı kötü bir deneyimden sonra. Uçağı gerçekten sert bir türbülansa girmiş ve o anda bir daha asla uçmamaya yemin etmiş. Birkaç yılını aldı ama sonunda tekrar uçağa bindi.

Gergin olduğunu asla anlayamazsınız çünkü biz kalkarken oturduğunda Chris'le konuşurken tam bir soğukkanlılık abidesi. Onları izlerken istemsizce yumruklarımı sıkıyorum.

"Eğer bir yolculuğa çıkmak istersen, bir dahaki sefere Nashville'de oynadığımızda sana bilet bulabilirim," diyor ona.

Sadece hayır de.

"Olabilir. Teklifin için teşekkürler. Yine de şimdi arkadaşlarımla buluşacağım." Emniyet kemerini çöz işareti yanıp sönerken başını sallıyor ve Liv ile CeCe'nin yanına oturmaya gidiyor.

"uzak kalma," diye sesleniyor arkasından nefret ettiğim ukala bir sırıtışla.

Ginger sadece gülümsüyor ve geçerken omzumu okşuyor.

"O kelepçeleri hatırlıyor musun, Kanun Baba?" diye soruyor, nedense doğrudan sikime giden boğucu bir sesle. I

kafamı salladım ve lanet olası bir içki aramak için minibara doğru yol aldım. Bir duble.

Uçuşun üzerinden üç saat geçmiştir ve Chris hâlâ uçağın diğer tarafından Ginger'la göz göze gelmeye çalışmaktadır. Birisi Shania Twain'i açmıştır ve kızların hepsi küçük kabinde dans etmektedir. Chris onu izlerken, ondan bir yemek yapmaya hazır görünüyor.

Kendime bir içki daha doldurmak için kalkıyorum ve Ginger, CeCe ve Liv'in yanından geçiyorum. Hareketlerinden anladığım kadarıyla biraz çakırkeyif olmuş olabilir ve çakırkeyif Ginger da Chris denen adamın aradığı her neyse ona uyabilir.

"Hey. Uh ..." Kızların sözünü keserek beceriksizce söylüyorum. Ginger yüzünü bana dönüyor, kızarmış yanakları ve titreyen nabızı, bakmam gerekenden biraz daha uzun süre bakmama neden oluyor.

Odaklan, Cole.

"Geçen Sangria Pazarını hatırlıyor musun, benden bir daha böyle içmene izin vermememi istemiştin?" Bana deliymişim gibi bakıyor. Vazgeçip çekip gideceğimi sanıyorsun ama görünüşe göre aklımı kaçırmışım. "O meyveli numaralardan kaç tane içtin?" Devam ediyorum. "Çünkü havada olmak seni daha hızlı sarhoş edebilir. Bil diye söylüyorum."

Ağzı bir karış açık kalıyor ve CeCe ile Liv'den bana dönüp *ne halt ediyorsun* der gibi *bakıyor* çünkü kız kardeşimin en son Sangria Sunday'e gittiklerinde Ginger'ı eve benim bıraktığımı bilmediğinden eminim.

Garip.

"Ah... sen benim kardeşim değilsin, unuttun mu?" diyor gülerek, gözleri susmam için yalvarıyor olsa da.

"Sadece söylüyorum, birazını Vegas'a sakla belki ..."

Mırıldanıyorum. Hay sikeyim. *Daha da garip.*

Ginger dans etmeye devam ederken ben pes edip içkimi alıp koltuğuma geri dönüyorum. Chris hâlâ onu izliyor, adeta dudaklarını yalıyor. Kaptan herkesin iniş için yerlerini almasını söylediğinde rahat bir nefes alıyorum. Hayatımın en uzun dört saatiydi.

Harry Reid Uluslararası Havaalanı'na doğru ilerlerken Vegas'ın ışıkları siyah bir uçurumun ortasında neon renkli parlak bir nokta. Çölün ortasında tam teşekküllü bir şehrin olması çok tuhaf bir şey ama ne zaman görsem içimi bir heyecan kaplıyor. Çünkü burada her şey serbest.

"Ne lanet bir ekip. En iyi davranış, holiganlar," diyor Nash kapıdan geçerken, parmağını sallayarak. Havaalanı slot makinelerinin yanından geçerken gülümsemesi genişliyor.

Akşam yemeği için aşağı inmeden önce Paris Las Vegas otelinde check-in yapmayı , ardından gece için kizlardan ayrılacağız.

Nash ve CeCe'nin bize ayırdığı odalar muhteşem. Her biri yeni yenilenmiş Versailles Executive Süit. Benimkine giriyorum ve kapıyı kapatıyorum.

Manzara inanılmaz. Pencereden Sphere ve High Roller'a bakıyorum.

Eşyalarımı yerleştirmek için birkaç dakika ayırıyorum ve annemi arıyorum. Bana Mabel'in arka bahçede, kamp ateşinin yanındaki eski projektörde *Troller*'i izleyerek en iyi gecesini geçirdiğini söylüyor. Kızımla kaldığı için ona tekrar teşekkür ediyorum, iyi geceler diyorum ve duşa giriyorum.

Krallara layık banyoda işim bittiğinde, üzerime bir çift lacivert chino pantolon ve Mayıs ayı için olması gerekenden çok daha fazla bronzlaşmış görünmeme neden olan, ancak bahçedeki hafta sonları ve çiftlikte yardım etmenin bunu yapma eğiliminde olduğu net beyaz bir düğme çekiyorum. Aynada kendime son bir kez bakmadan önce kahverengi deri kemer ve uyumlu ayakkabılarla kıyafetimi tamamlıyorum. Bu akşam yemeği için şehir dışına, yüksek kirali bir yere gidiyoruz ve Paris ile Horseshoe otelleri arasındaki ortak alana indiğimde gözlerim hemen Ginger'a kayıyor. Açık barda durmuş martini içiyordu. Bahse girerim çikolatalı martini.

Saçları daha önce yaptığı dalgalı şeyi yapıyor ama şimdi yarısı yukarı kalkmış ve küçük parçalar güzel yüzünü çerçevesiyor. Altmışlı yıllardan fırlamış gibi klasik görünen siyah straplez bir elbise giyiyor ve küçük belinin etrafında kırmızı bir kemer var. Görünümünü altın rengi stiletto'larla tamamlamış. Bir pinup gibi görünüyor. Chris'le rahatça sohbet ederken dişlerimi sıkıyorum.

"Saçınla ilgili bir sorunun mu var? Bu yüzden mi geç kaldın?" En son gelen ben gruba yaklaşırken Wade sırtlıyor.

"Kızımı kontrol etmem gerekiyordu, pislik." Omzuna vurdum.

"Belki biraz ondan ve saçınla dalga geçmekten. İtiraf edebilirsin, yargılamayacağız."

"Bu tamamen doğal, dostum, buna gerek yok. Baba saç döneminde yaşıyorsun diye kıskanma."

Ginger'in güldüğünü duyuyorum. Vegas'ta bir hafta sonu ısıltısı var ve Chris'in yanında uçaktakinden daha rahat görünüyor.

Varlığını belli edecek kadar yüksek sesle boğazımı temizliyorum.

"*Tanrıya* şükür süper model geldi. Açlıktan ölüyorum." Ginger beni görünce sırtlıyor ve yürümeye başladığımızda o da yanıma geliyor. Brasserie'ye doğru gidiyoruz.

B. Nash şöhretini kullanarak bize özel bir alan ayarladı ve Wade dünyaca ünlü şef Bobby Flay'in restoranında yemek yemek için ağzından köpükler saçıyor. Kendini eğitimdeki bir Bobby sanıyor.

Ginger dudaklarında şakacı bir gülümsemeyle bana, "Çok uzun sürmesine rağmen çok güzel temizlemişsin, Kanun Baba," diyor.

Sadece onun duyabileceği şekilde cevap vermek için eğildim. "Polis revüsü için dansımı çalışmam gerekiyordu." Kaşlarımı ona doğru sallıyorum ve o da karşılık olarak gülüyor.

"Mantıklı. Orada uyuyup kalmadığından emin değildim."

"Yalan söylemeyeceğim, bunu düşündüm."

"Oyun yüzü, dostum. Hepsi onlar için." Üst kolumu sıkıyor ve yıllardır kontrol altında tuttuğum bir his vücudumda alevleniyor. Bellagio fiskiyelerine baktım.

düşüncelerimi toparlamaya çalışıyorum. Belki de sadece kendime çeki düzen vermem gerektiğini bilmenin stresidir. Artık tek gecelik ilişkiler yok. Belki de Ginger'a farklı bakmamı sağlayan şey budur? Güvende olduğu için mi? Yürürken birbirlerinin kulaklarına fısıldayan Nash ve CeCe'ye bakarken bunun böyle olması gerektiğine karar veriyorum. Öğürür gibi bir ses çıkarıyorum. "Çok mutlular," diye mırıldanıyorum.

"Mide bulandırıcı, değil mi?" Ginger bana sırtıarak bakıyor.

"Korkunç," diye karşılık veriyorum. "Bana ne kadar lanet bir kendi aşk hayatım bir tren enkazı."

"Aynısı. Bak ne diyeceğim? Bu hafta sonu eğlenelim derim. Gevşeyelim. Suç ortaklığı?" diye teklif ediyor. "Ya da siz polislerin dediği gibi, PIC'ler?"

"Senin PIC'in olacağım, ama son dakikada beni ekemezsin." Chris'e başımı salladım. "Çünkü görünüşe göre benim yerimi almak isteyen başka biri var."

"O iyi." Yakut kırmızısı bir tırnağını havaya kaldırıyor. "Ama PIC değil. Aslında bana ayakkabı numarasını üç kez söyledi. Kim bunu konuşmaya dahil eder ki?"

"çalışan puştlar," diye düşünmeden alay ediyorum. "Ve eğer bununla övünüyorsa, ima ettiği kadar büyük olmasına imkân yok."

Las Vegas Bulvarı'nı geçerken "Kesinlikle!" diye haykırıyor. "Ve kendi kurallarına sadık kalmalıyım. Sikik erkeklerle takılmam."

Başımı sallıyorum ama bu sözler beni . Çünkü benim gibi adamlardan bahsediyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

Zencefil

M Ayaklarım beni öldürüyor. Bu gece bu şeridin her yerinde dans ettik ve kışımızı sürükledik, bir kulüpten diğerine gittik.

Bir sonraki. Wade hamile olan neredeyse karısını Vegas sokaklarında bırakmak istemediği için erkeklerle giden Ivy dışında hepimiz kızdık. Cosmopolitan'dan ayrıldığımızda Vegas saatiyle gece 1'den biraz önceydi ve itiraf etmeliyim ki çakırkeyiftim ve jet-lag olmuştum.

Caesars'ın önünde çocuklarla tekrar buluştuğumuzda herkes sohbet ediyor ama Bay Cole Weston Ashby'yi gördüğümde hepsi arka plandaki gürültüye dönüşüyor. Muhteşem biri; dalgalı saçları Vegas sıcaklığında hâlâ kusursuz ve yeni tıraş edilmiş çenesi dudaklarımı yerleştirmem için ideal bir yer gibi görünüyor. Genelde onun seksiliğini görmezden gelebilir ve kendime onun kim olduğunu hatırlatabilirim, ama o beyaz düğmeli gömleğinin içinde, kollarını ön kollarına kadar sıvamış, damar ve kaslarla dalgalanan mürekkepli sol kolunu ortaya çıkaran uzun, esmer ve yakışıklı atıştırmalık gibi görünmesi... kahretsin, bu çok fazla.

Düşüncelerim Chris Bell tarafından bölünene kadar Cole'u izlemeye devam ediyorum.

Beni becermene izin verebilirim cazibesıyla dolu. Beni yanlış anlama, yeterince iyi biri ve Nash'in eski hokey ekibine neden uyduğunu anlayabiliyorum. Ama söylediğim hiçbir şeyi umursamadığı açık.

Strip'te gezinirken Chris bana ayak uyduruyor, gittiğimiz kulüpler hakkında sorular soruyor, kışın burada çalarken geçirdiği bir geceyi ve Vdara'da başlarına gelen bir belayı anlatıyor. Ayrıca bana nasıl

güzel görünüyorum gece Las Vegas'ta gördüğü herhangi bir kadından çok daha güzel- eli belime doğru ilerlerken.

"Teşekkürler," diyorum kayıtsızca, elinden uzaklaşarak.

göre biraz daha gevşek görünüyor ve sanırım daha fazla içti.

"Vegas hakkında ne derler bilir misin?" diye kulağıma fısıldadı.

"Bir şey söylüyorlar, Chris," diye karşılık veriyorum.

İlgisizliğime gülüyor. "Burada olan burada kalır. Burada olan bir şey olalım, bebeğim." Uzun kolunu belime beni kendine çekmek için çaba sarf ediyor. Elini çekiyorum ve ona beni bir daha böyle tutmamasını söyleyen uyarıcı bir bakış atıyorum.

"Demek durağımız burası, öyle mi?" Cole beklenmedik bir şekilde yanımda durdu, dirseğimi kavradı ve yanımdaki Flamingo Otel ve Kumarhanesi'ni işaret etti. "Bu gece biraz kumar oynamak istemiştin. Hatırladın mı?"

Chris'i vazgeçirmeye çalışıyor ve bilmesem, bana asılmasından hoşlanmıyor gibi görünüyor.

"Sana kumar makinelerini nasıl kullanacağını öğretmemi ister misin Cole?" Tek kaşımı soru sorarcasına kaldırarak sordum,

"Kelimelerin birbirine karışmaya başladığına bakılırsa, sanırım *sana* göstereceğim," diye karşılık veriyor.

Seçeneklerimi tartıyorum. Nash ve CeCe kesinlikle yakında bir yerlere gidecekler, yüzden ya gecenin geri kalanını Chris'in bana dokunmasını engelleyerek geçireceğim, gecedен tamamen vazgeçeceğim ya da Cole ile takılacağım.

Kolay bir seçim ama Cole'un bu kadar kolay olduğunu bilmesini istemiyorum.

"Bilmiyorum, Kanun Baba. Bu gece oldukça sert ve sıkıcısın, beni biraz daha ikna etmen gerekecek."

Gözlerini deviriyor ama gruba seslenip benim yerime konuşmadan önce alaycı tavrımı görmezden geliyor. "Tamam, şimdi biraz

kumar oynuyoruz, sonra görüşürüz."

İtiraz etmeye çalışıyorum ama Chris'in yüzünü buruşturmasına bir kıkırdamayı bastırıyorum. Cole'un sözleri üzerine CeCe arkasını dönüyor ve sarhoş haliyle kollarıma atılıyor.

"geçmiş en iyi baş nedimem. Seni seviyorum," diyor, konuşmasını geveleyerek.

"Tanrım, hadi seni yatağa götürelim, ateş böceği." Nash onu belinden kavrayıp kollarımdan çekerek çıkardı ve sarhoş hallerine kıkırdadı.

Liv'e iyi geceler dilemek için dönerken mutlu çifte gülümsemeden edemiyorum.

"İkiniz birlikte iyi olacak mısınız?" diye kulağıma fısıldıyor.

"Evet anne," diyorum ve onu bırakıyorum. Gözlerinde bana tam olarak inanmadığını gösteren bir parıltıyla bakıyor.

Dilimi ona doğru uzatıyorum, tam o sırada Chris bana doğru geliyor, eğiliyor ve bana dostça sarılıyor.

"İyi uykular, güzelim. Yarın görüşürüz," diyor kulağıma. Cole'un arkamdan boğazını temizlediğini duyuyorum, beni dirseğimden tutup çekiştiriyor ve Chris'in omzuna gereğinden biraz daha sert vuruyor. Chris fark etmiyor. Diğerleriyle birlikte gitmeden önce bana sevimsiz bir öpücük vermek için geri çekiliyor.

"Şimdi kaç iyilik oldu, Vixen?" Flamingo kumarhanesinin zeminine doğru ilerlerken Cole alçak sesle konuşuyor.

"Onu istemediğimi nereden bildin?" Meydan okurcasına soruyorum. Cole gülmeye başladı. "Çok belliydi."

"Nasıl yani?" İzlerimde ölü gibi durarak soruyorum.

Cole yüzüme dönüyor, parmağını çenemin altında kıvırıyor. Beni değerlendirmek için kaldırıyor. Sıcak tenini tenimde hissetmek, böyle yalnız olduğumuzda ve birkaç kadeh içki içtiğimde beni farklı etkiliyor. Kafamın içinde uyarı zilleri çalmaya başlıyor.

Tehlikeli. Yasak. O gözlere bakma! Kahretsin. Çok geç.

Cole'un kehribar rengi gözleri benimkilere bakıyor ve konuşması sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. Konuştuğunda sesi derin ve çakıl taşlarıyla dolu.

"Bunca yıldan sonra birinin yanında ne zaman rahat olduğunu anlıyorum Ginger ve kolunu sana doladığında takındığın o bakış bana bilmem gereken her şeyi anlattı."

Yutkunuyorum. Dudaklarını kulağıma yaklaştırmak için eğiliyor. "Neredeyse bana yalvarıyordun," diyor alçak bir sesle. diken diken oluyor ama alkol bana cesaret veriyor.

"Ne için?" Yüzümü ona doğru çevirerek meydan okuyorum.

Geri çekiliyor ve sırtıyor. Bu kadar çarpıcı olmasından nefret ediyorum. "Sana ihtiyacın olanı vermek için."

Gözlerimi kısıyorum ve parmağını çenemden indiriyor. "Peki neye ihtiyacım var Şerif?" diye soruyorum.

Kollarımı göğsümde birleştirdim.

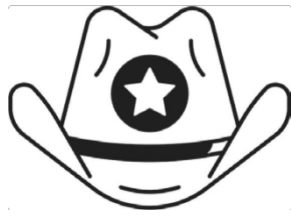
Cole düşünürken çenesini ovuşturur. "Bir hamburger ve patates kızartması.

Bekle, hayır.." Yürümeye başlarken kendinden emin bir şekilde başını sallıyor. Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Nacho ve... country müzik yapan bir yer."

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, uzun ince bacaklarına ayak uydurmak için havalanıyorum.

"Haklı değilmişim gibi davranma." Bunu güneşin doğuşu kadar emin söylüyor.

Gözlerimi deviriyorum. Görünüşe göre Cole Ashby aslında tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyor.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Cole

O Bir saat, fazladan bir çikolatalı martini ve bir tepsi nachodan sonra Ginger, Treasure'daki Gilley's Saloon'da sıra dansı yapıyor.

Island, ve ev grubu Brooks & Dunn'dan "Boot Scootin' Boogie "yi ateşlerken o lanet manzara.

Dans pistinin kenarında burbonumu yudumluyorum çünkü o sadece haydut bir bekârlığa veda partisiyle arkadaş olmakla kalmıyor, aynı zamanda sanki buradaki her erkek ona bakmaktan kendini alamıyor. Onu yabancı ve vahşî bir şehirde kurtlara bırakamam. Bu pisliklerin nerede olduğunu kim bilebilir ki? O yüzden izlemeye devam ediyorum. Elbisesinin altında dolgun, dolgun kalçaları hareket ederken gülümsemesinin tüm yüzünü aydınlatması büyüleyici. Bourbonumun kalanını yutuyorum ve bir elimi saçlarımda gezdirip kendimi toparlamak için bir dakika ayırıyorum.

Bu gece bana ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ginger omzunun üzerinden küçük bir sırtışla bana bakıyor, terden sırlsıklam olmuş sırtındaki saçlarını kaldırıp bakışlarını önündeki tıklım tıklım dans pistine çeviriyor. Kendimi onu daha da terletirken hayal ediyorum. Sonra kendimi onun her yerini yalayarak temizlerken hayal ediyorum ve ağzım kuma dönüyor.

İşte tam da bu anda kendime içkiyi bırakıp kendi odamın berraklığına kavuşma zamanının geldiğini söylüyorum. Stat.

Onu almak için dans pistine doğru yürüyorum ve kendime engel olamadığım için bir an durup kalçalarının hareket edişini izliyorum. Yüzünü bana dönüyor ve nefesinin kesildiğini duyuyorum. Bu ses vücudumdaki tüm kanı sikime göndermeye yetiyor.

"Hazır mısın? Harap olmuş olmalısın," diyorum gözlerimi o mükemmel göğüslerden kaçırarak.

"Booo. Şarkıyı bitiremez miyim *baba*?" diye alaycı bir tonda yalvarıyor ve country müzik eşliğinde gördüğüm en seksi dansa devam ederken çenemi çimdikliyor. Kollarını boynuma doluyor.

"Dans et benimle," diye fısıldıyor. İçkiyi fazla Sulu alt dudağını dişlerinin arasına alarak somurtarak bana bakarken kirpiklerini kırıştırıyor. "Lütfen?"

Lanet olsun. Şu dudaklar.

Hayır. . . Kendimi toparlamak için kendimi azarlıyorum.

O senin kız kardeşinin en iyi

arkadaşı. Kahretsin, o senin

arkadaşın.

İçimdeki sesi dinlemiyorum ve onun yerine ellerimi beline doluyorum, parmaklarımı elbisesinin kemerinin altından geçiriyorum ve şarkının geri kalanında onu nazikçe kendime çekiyorum.

Sonunda ona sikimin neden her saniye kalınlaştığını anlamıyormuşum gibi baktığımı anlamış olmalı, çünkü kafasını yana eğiyor ve şaşkınlıkla biraz geri çekiliyor.

"Sorun ne?" diye soruyor, kelimeleri hafifçe birbirine karıştırıyor.

"Yok bir şey," diye cevap veriyorum, soğukkanlı görünmeye çalışıyorum ama beceremiyorum. Biraz geri çekiliyor ve yarattığı mesafe beni gözle görülür şekilde ayıltıyor. Ginger ve ben her zaman aynı fikirde olmayabiliriz ama son birkaç yılda önemsedğim bir bağ kurduk. Şimdi bunu bozamam, vücudu önümde bu şekilde hareket ederken kadar sihirli gibi görünse de, güzel kahverengi gözleri beni merakla izlese de. Bu olamaz. Hikayenin sonu.

"Hey! Kumar oynadığınızı sanıyorduk?" Sol tarafımdan bir ses duydum. Döndüğümde, Chris Bell'in, şimdi siyah deri giymiş rastgele bir sarışına sarılmış olduğunu ve Cory Kane ile Anna'nın yaklaştığını görüyorum. Hepsi de sarhoşluğu çoktan geçmişti. Dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. Chris, Ginger'a gerçek yüzünü gösteriyor. Onun gibi değil

ama yine de bu an beni mutlu ediyor.

Ginger'ı belinden sıkıca kavıyorum. "Sadece nacho yemek için uğradık. Biz de tam çıkıyorduk. Yarın yoğun bir gün olacak."

Ginger'a bakıp, "Hazır mısın, Vixen?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ve gözlerini bana çeviriyor. "Hazır, *baba*."

İyi geceler Paris'e geri dönmek için on dakikalık kısa bir yürüyüşe başladığımızda, birlikte hareket etme şeklimiz hala aklımın bir köşesinde.

Lobiye ulaştığımızda asansörün düğmesine basıyorum.

Kapı açılıyor ve uzun bacaklı kızıl saçlı bir kadın dışarı çıkıyor.

Bana bakıp gülümsüyor ve içeri girerken ona dostça, ilgisiz bir baş selamı veriyorum.

"Üzgünüm ama beni Chris'kurtarmak Vegas'ta tek gecelik bir ilişki bulma yeteneğini gerçekten azalttı." Ginger kıkırdıyor.

Ouch.

"Biliyorsun," diyorum, "ben tam bir erkek düşkünü değilim.

Artık tek gecelik ilişki yaşayan bir tip olmak istemiyorum. Sadece durmak zor görünüyor."

Kat 20 ve 25'e basıyoruz, sonra asansör yükselmeye başlıyor.

"Yani sürekli amcıklarının içine mi düşüyorsun? Düşmemek zor, sanırım-"

"Bak, çok basit." Yüzümü ona döndüm. *Küçük velet*. "Mabel benim önceliğim. Kendimi asla onun önüne kimseyi koyarken görmüyorum ama insani bağları ve seksi seviyorum." Omuz silkiyorum, bunu itiraf etmekten utanmıyorum, en azından ona. "Sadece kendim olabildiğim tek zaman bu. Özgür. Dolayısıyla çifte hayat."

Sanki söylediklerim gerçekten mantıklıymış gibi başını sallıyor.

"Mabes'le olan hayatım benim hayatım ve bir kenarda yaşadığım hayat

bir serbest bırakma şeklidir. Gerçek değil. Niyetim hakkında kadınlara asla yalan söylemem. Onlara tam olarak ne istediğimi söylerim. Ama sorun şu ki, çoğu sadece eylem bitene kadar aynı şeyi istiyor gibi görünüyor."

Ginger düşünerek başını sallar. "Umarım bir gün ikisini de bulursun Cole. Birlikte olabileceğin, hayatına uyan birini. Gerçek hayatına."

Omuz silkiyorum. "Kimin bir aşk hikâyesine ayıracak vakti var ki? Günlerimi eski sevgilim ve onun ilk fırsatta işimi elimden almak için yanıp tutuştuğundan emin olduğum erkek arkadaşıyla mücadele ederek geçiriyorum."

Asansör çaldığında Ginger inmeye hazırlanıyor. Ona önden gitmesini işaret ediyorum ve takip etmeye başlıyorum.

"Burası senin katın değil," diyor.

"Hayır, ama odana yalnız gitmiyorsun."

"İyi olacağım, Cole. Hemen şurada." Koridorun işaret ediyor. "Bana onuncu sınıf anılarını yaşıyorsun," diye ekliyor ve ne demek istediğini hemen anlıyorum. "CeCe ve benim, sen güvende olduğumuzdan emin olmak için peşimizden gelmeden alışveriş merkezine girmemize bile izin yoktu."

"O zaman tartışmanın bir anlamı olmadığını anlayacaksın. İnsanları mıknatıs gibi çekiyorsun. Özellikle de azgın sarhoş erkekleri. Seni yalnız bırakma şansım yok."

"bilir," diyor biz yürürken. Kapısına varmamız sadece bir dakika sürüyor.

Dönüp son bir kez bana bakıyor ve yakında görüş alanımdan çıkacağı için şükrediyorum. Bir insan bütün gece içip dans *ettikten* sonra nasıl böyle görünebilir? Tek düşünebildiğim ondan uzaklaşmak ve böylece son iki saattir bana her dokunduğunda ortaya çıkan ereksiyonumun geçmesi.

Ginger dönüyor ve elini ön koluma koyuyor. Teni sıcacık ve . Onun kokusu beni bunaltıyor- o tatlı hindistan cevizi ve güneş. Şu anda tek yapmak istediğim onu ağzıma götürmek ve-

"Brent için endişelenme. Sende şeriflik olayı var Cole. Bunu biliyorsun değil mi? Kasabayı siktir et. Sana sahip olduğumuz için şanslıyız."

Bana gülümserken pembe dili dışarı fırlıyor ve sulu alt dudağını ıslatıyor. O yakın ki, bana bakıyor ve her zaman benim yanımda. Belki sadece bir kez

gece, gerçeklikten uzakta, kokusu kadar tadının da güzel olup olmadığını görmeye gücüm yetebilir-

"Sesler duyduğumu sandım! Tanrım, bu kadar geç saate kadar dışarıda kalmanı beklemiyordum. Mesajlarıma da cevap vermedin," diyor Olivia odanın kapısını açarken. Ginger elini kolumdan çekip geri çekiliyor.

"Telefonum bozuldu."

Kollarını göğsünde kavuşturmuş olan Olivia'ya bakıyorum. Ginger bana sarılmak için uzanıyor. Diri göğüsleri göğsüme bastırıyor ve ben de kendimi onun hissetmemesi gereken bir şey hissetmemesi için açıyorum.

"İyi geceler, Kanun Baba." Mutlu bir şekilde göz kırpmıyor, dönüp odasına giderken sesi saf duman gibi.

Kapının arkasında kaybolmadan önce gözlerim kalçalarına kayıyor. Olivia boğazını temizliyor ve gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı fırlıyor. *Yakalandım*. Bana iki parmağıyla gözlerinden benimkilere doğru işaret etti.

"Seni izliyorum Ashby," diyor ve ben cevap kapıyı kapatıyor.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Zencefil

"Y İkiniz ateşle oynuyorsunuz. Dürüst olmak gerekirse, bu küçük arkadaşlığı gizli tutmak hoşuma gitmiyor. "Kirli bir sır," diyor Liv ertesi sabah arkamdan. "Kirli bir sır değil," diyorum dudaklarıma parlatıcı sürerken.

yüzük parmağımla alt dudağımlı okşadım. "Bu konu hiç konuşulmuyor ve CeCe her şeyi aşırı analiz ediyor. Soru sormaktan asla vazgeçmez. Cevabını bilmediğim sorular."

"Onu suçlayabilir misin? Bu onun kardeşı ve her ne kadar onu istediğın konusunda onunla şakalaşsan da, gerçekten inandığını sanmıyorum." Liv anne yüz ifadesiyle bana bakıyor.

"*Yapmadım, yapmadım.. Yani... kahretsin.*"

"Lütfen, bir şekilde hep , ama 'korkunç öpücükten' sonra bunu kendine itiraf edemiyorsun." Sırıtlıyor.

"Çünkü hayatımın en utanç verici anıydı! Beni *reddetti*. Öpüşmenin ortasında beni itti. Bana bunun iyi bir fikir olmadığını söyledi, hatırladın mı? Mesajı yüksek ve net bir şekilde gönderdi. Cole Ashby beni bu şekilde düşünmüyor. O olaydan sonra çiftlikte yüzümü bile göstermem için bir aydan fazla bir süre geçmesi ve yanımda bir erkek arkadaşımın olması gerekti." Utanç verici anının etkisiyle başımı ellerimin arasına aldım.

Liv kısı kıs güler ve kese kağıdı şortunun fiyonkuyla oynar. "Bu çok uzun zaman önceydi. Onu öptüğünde daha reşit bile değildin. Şimdi sana nasıl baktığını anlamıyor musun? Ya da seni etkilemek için elinden gelen her şeyi nasıl yaptığını? Sence bunu senden etkilenmediğı için mi yapıyor?"

Omuz silkiyorum ve dudak parlatıcımı çantama atıyorum.
"Bunu hiç düşünmemiştim. *Cole* yüzünden. Bana çoğu zaman sinirini bozuyormuşum gibi bakıyor, diğer yarısında ise serseri mayınmışım gibi."

"Belki öyle, ama unuttuğun bir kısım var. Gözlerini senden hiç ayırmayan kısmı. Özellikle de sen bakmıyorken."

"Bu biraz dramatik." Ona bakıyorum ve bir ahududu patlatıyorum. Ama Olivia tamamen haksız sayılmaz. Cole dün gece bana öyle baktı ve onun gözlerinin üzerimde olduğunu düşünmek bile içimi ısıtıyor.

Düşüncelerim, sadece CeCe'ninki olabilecek küçük bir vuruşla bölündü.

"Bunu sonra konuşuruz ama dikkatli ol. Onu uyardım, seni de uyaracağım. Senin ya da CeCe'nin zarar görmesini istemiyorum. Bu *onun* düğün yazı, unutma," diye şakacı bir şekilde azarlıyor ve kapıya doğru ilerliyor.

"Hazır mısınız çocuklar? Tanrım, kendimi bok gibi hissediyorum. Bir daha asla içmeme izin verme," diye inliyor CeCe, en şirin küçük sarı tulumuyla mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş görünüyor. Uzun sarı saçlarını topuz yaparak başına toplamış. Bugün sıcak bir gün olacak. Kıyafetime son bir kez daha bakıyorum.

"Bu iyi mi?" Spagetti askılı mavi keten sundress'imi soruyorum.

"Ateşli bir turist gibi görünüyorsun. Seni becerirdim." CeCe sırtıyor. "Dün gece Chris'le ne oldu? Hissetmiyor muydun?"

Olivia'nın bakışlarından kaçıyorum.

"Onu Gilley's Saloon'da rastgele bir sarışınla gördüm," diye ağızımdan kaçırdım. "O tam olarak düşündüğüm kişi."

"Sen ve Cole eve kaçta geldiniz?" CeCe konuşmanın yönünü değiştirir.

"İki civarı," diye araya giriyor Olivia, başparmağını bana doğru kaldırarak. "Görünüşe göre bunun nachosa ihtiyacı varmış."

"Nash'e beni gece yarısı krep yemeye götürmesini söyledim. ..." Sabahın üçünde krep evi hakkında bir hikayeye başladı, açıkça Cole ve benim takılmamız hakkında hiçbir şey düşünmüyordu. I

Derin bir nefes alıp başka tarafa bakarken Liv'in gözlerinden kaçıyorum. Liv benim peşimde olabilir ama tabii ki CeCe değil. Neden olsun ki? Ne de olsa Cole'a nasıl baktığımı yıllardır ustalıkla saklıyorum.

Nash, "Pekâlâ, bu gösteriyi yola koyalım," diye . "Hepiniz için küçük bir sürprizimiz var!" Kocaman sırtıyor ve hepimizin duyabilmesi için sesini yükseltiyor. "İki helikopter kiraladık, böylece bir arada sıkışıp kalmayacağız ve hepimiz iyi bir manzaraya sahip olacağız. Oraya vardığımızda ayrılacağız."

Ben paniklemeye başlarken heyecanlı konuşmalar başladı. En iyi günlerde bile uçakları sevmem. Ama bir helikopter? Beni Büyük Kanyon'un kayalık derinliklerinden ayıracak küçük bir teneke kutudan başka bir şey yok mu? *Hayır, teşekkürler.*

Küçük özel havaalanına vardığımız ve pistteki helikopterleri gördüğüm anda nefes alışverişim hızlanıyor ve başım dönmeye başlıyor.

Kimse fark etmiyor çünkü hepsi bu dehşet kutusuna girip yakında gerçekleşecek ölümlerine doğru düşecekleri için çok heyecanlılar. Tam bayılmak ya da kaçmak ya da bayılana kadar koşmak ki büyük bir elin belime yerleştiğini hissettim.

"Güvendesin," diyor Cole kulağıma.

Başımı iki yana sallıyorum. "Bu çok fazla."

Bana güven verici bir şekilde sırtıyor. "Geçen yaz Mabel'ın seni, CeCe'yi ve Liv'i İlçe Fuarı'nda bizimle dönme dolaba binmeye davet ettiği zamanı hatırlıyor musun? Bütün o süre boyunca nefesini tutmuştun. Sanırım gerçekten morarmıştın." Komikmiş gibi kıkırdıyor. "Ama başardın."

"Bu farklıydı. Mabel oradaydı ve onu korkutmak istemedim. Ve dönme dolapta en azından savaşıma şansım vardı. Aşağı inerken bir şeye tutunabilirdim."

Belimi sıkıyor. "Bu helikopterde dönme dolaptan daha güvendesin, güven bana."

"Nasıl yani?" Ben soruyorum.

"Başlangıç olarak, pilot bir karnaval değil, yani bu var." "Ben ciddiym," diye yalvarıyorum.

"Dinle, bunu mantıklı bir şekilde düşünmelisin. Muhtemelen bunlardan günde on tane yapıyorlar. Sadece bu helikopter. Bunu yapan diğer şirketleri de düşün. Hiç birinin düştüğünü duydun mu?"

Alay ediyorum, sese bir tür histeri karışıyor. "Helikopter kazası geçiren tüm insanlara sordun mu? Trajediler her gün yaşanıyor, Cole."

"Belki öyle," diyor kendinden emin bir şekilde, "ama bunu yapabilirsin. Seni tutuyorum. Sen , ben de düşerim ve sen de benim üzerime düşebilirsin. Denizyıldızı gibi fırlarım."

"Öyle mi?" Gülüyorum. "Bana bir milyar fit aşağıya yumuşak bir iniş mi yapacaksın? Ne kadar tatlısın."

Omzuna vuruyorum ama bileğimden tutup beni kendine çekiyor.

Bir kolunu esnetirken en iyi sahte seksi sesiyle "Benim yumuşak bir yanımla yok, kadın," diyor.

Kendini beğenmiş playboy sözleri işe yarıyor ve daha da çok gülüyorum.

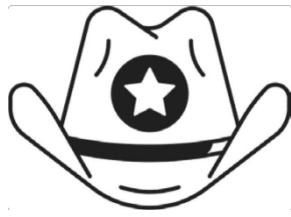
Önümdeki iki ölüm arabasına bakarak endişeyle, "*Krep* haline geldiğinde o sert vücut çok işe yarayacak," diyorum. Tüm arkadaşlarımla kendi helikopterlerine doğru yol alışlarını izlerken dudaklarımı ısırıyor, seçeneklerimi tartıyorum.

Cole alçak sesle konuşabilmek için başını eğiyor. Şakacı tonu gitmiş ve sesi cesaret verici bir hal almıştır.

"Benimle gel, Ginger. İnan bana, manzarayı kaçırmak istemezsin. Ve eğer bir şekilde hayatta kalmayı başarırsan" - sırtışı geri döndü- "kendinle gurur duyacaksın." Elini kolumdan elime doğru kaydırıyor ve içimden istemsiz bir ürperti geçiyor.

Cole yürümeye başlarken omzunun üzerinden bana meydan okuyarak, "Bu iş sende," diyor.

Siktir . İşte hiçbir şey.

ONUNCU BÖLÜM

Cole

B Ginger'ın çoğu zaman uyluğunu ölümüne kavradığı bir helikopter turu ve öğleden sonra geç saatlerde Caesars Palace'ta öğle yemeği, gevşemeye çalışmak ve Ginger'ın tırnaklarının tenimi ısırmasından ne kadar hoşlandığımı unutmak için çocuklarla birkaç kadeh içtim. Bu da öğleden sonra dörtte ayık kalmak için elimden geleni yaptığım anlamına geliyor.

Caesars'ın sunduğu en yeni gösteri olan *Ahlaksızlık*'ın yemek sonrası gösterimi için yerimize oturmadan önce yüzüme biraz soğuk su çarpmak için tuvalete gidiyorum. Bütün gece başka bir kadına odaklanmaya çalıştım, başka bir kadına, ama hiçbirisi benim için bunu yapmıyor. Dikkatimi verebildiğim tek şey Chris Bell'in Ginger'a ne kadar yakın oturduğu, konuşurlarken ona nasıl kibarca gülümsediği, ona nasıl içki ısmarladığı (tamam, tüm kızlara içki ısmarladı) ve söylediği bir şeye nasıl güldüğü.

Aynadaki adama bakıyorum. Sakin ve toparlanmış görünüyor.

Kendime moral konuşması yapıyorum. "Kendini topla Ashby. Onunla yaşayacağın herhangi bir şey yıllardır platonik olarak sürdürdüğün ilişkini zora sokar ve sen onu önemsiyorsun. Seksle alakası olmayan bir şekilde."

"Kendi kendine mi konuşuyorsun?" Wade banyoya girdi.

İrkildim. "Hayır."

"Kulağa öyle geliyor." Kıkırdarak pisuvara yöneldi. Burada sadece iki kişiyiz. "Yumruğun kesin bir bahis, tatlı dille konuşmana gerek yok, biliyorsun. İtiraf etmeliyim ki

Vegas'ta olduğumuza ve seni henüz masum bir turistle görmediğime, ona saçma sapan bir hikaye anlattığına inanamıyorum."

O da lavaboda bana katılıp aynısını yaparken ben de ellerimi yıkıyorum.

Omuz silkiyorum. "Sadece hissetmiyorum, sanırım."

"Uh-huh." Wade sırtıyor ama gözlerini ellerinden ayırmıyor. "Chris'in Ginger'ı etkilemek için elinden geleni yapmasının bununla bir ilgisi yok mu?"

Bir kağıt havluya uzanıyor, konuşurken ellerini kuruluyor. "Bakışların tüm hafta sonu boyunca onu delip geçti."

"Ginger istediği kişiyle flört etmekte özgürdür. Bok kafalının sosyal medyasında neredeyse her gün farklı bir kadın olsa bile. Bu onun seçimi."

"Doğru," diyor Wade sırtımı sıvazlarken, "ve sen de az önce zar zor tanıdığın bir adama bok kafalı dedin, yani.. Günü nasıl atlatırsan atlat, dostum."

"Siktir ."

"Birkaç dakika geride durmak iyi bir fikir olabilir, burada bir tane çekebilirsiniz. Az önce bakmadığın kadına gösteri biletini verdim. Onun hemen yanında oturuyorsun."

"Yani?" Ben de veriyorum. Wade beni , sanki sayısız geceyi birlikte geçirdiğim birinin yanına oturamayan aşk acısı çeken bir ergenmişim gibi.

"Peki.. bu şovun ne hakkında olduğunu biliyor musun?" Kaşlarımı kaldırıyorum "Ah... ahlaksız insanlar mı?"

Wade homurdanıyor. "Şöyle diyelim, eğer gösteriden önce tahrik olmadıysan, muhtemelen gösterinin sonunda olacaksın. Ama bilirsin, o sadece Ginger. Onun yanında otururken iyi olacaksın."

Kısık bir kahkaha atıyorum ve onun arkasından gidiyorum. "Ben *iyi* olacağım."

Keşke Wade'in tavsiyesine uysaydım. Gösteri çok seksi, aynen dediği gibi. Ama son kırk dakikadır beni Ginger'ın yanında diken üstünde tutan şey bu değil. Vegas'taki en ateşli burlesk şov olabilir; ve dürüst olacağım, oldukça etkileyici. Ama benim dikkatimi çeken gösteri değil, yanımda neredeyse *nefes nefese kalan* Ginger.

Kulağına fısıldamak için eğildim. "Biraz buz ister misin? İçkimde fazladan var."

Ağzını kapatıyor ve dirseğiyle beni dürtüyor ama yüzünü bana dönmüyor. Avuçlarını uyluklarının üzerine koyuyor ve birleştikleri yerin ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu merak ediyorum-

"Senin ve Bayan Riverbend County'nin geçen hafta sonu o viski barındaki halinizin birebir canlandırması mı?" Küçük bir sırıtışla düşüncelerimi böldü.

Biraz fazla yüksek sesle gülüyorum. Wade kafamın arkasına vurdu.

Gösterinin geri kalanını Ginger'ı izlemeden geçirmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Büyüleyici biri. Sığ nefeslerle göğsünün yükselip alçalması; nabzının boğazında nasıl attığı; koltuğunda kayarken bacağının benimkine değmesi. Sahneyi izliyor olmalıydım, ama bu manzara? Ginger'ın her ifadesini, her tepkisini izleyebildiğim bu manzara düpedüz büyüleyici. Anlayamadığım bir nedenden ötürü, uzun zamandır hissetmeme izin vermediğim duyguları görmezden gelmekte zorlanıyorum. Birdenbire, bir saniyesini bile kaçırmak istemediğim kişi Ginger oldu.

Tanrım, Cole.

Kafamı lazım. Aslında, bir antrenmana ihtiyacım var. Ve yumruğum, çünkü bu şehirde istememem gereken kadın dışında hiçbir kadın şu anda bunu benim için yapmıyor gibi görünüyor.

İşimiz bittiğinde grup partiye hazırdı. Ortam hareketlendi ve Chris, Ivy hariç tüm kızlara bardan birer içki ısmarladı. Ginger mutlulukla onunkini kabul ettiğinde istemsizce yumruklarımı sıkıyorum.

Chris'in eğilip Ginger'a duyamayacağım bir şey fısıldaması beni kızartıyor mu? Aynen öyle. İşte tam da bu yüzden, striptiz pistinde gezindikten ve Ginger'ın her kırmızı kanlı erkeğin dikkatini çekmesini izlemek zorunda kaldıktan sonra, erken ayrılmaya ve onun yerine spor salonuna gitmeye karar verdim.

"Yaşlanıyor musun Cole? Biz gençlerle başa çıkamıyor musun?" Ginger meydan okuyor. Normalde ona esprili bir karşılık , ama gerçek şu ki *onunla* başa çıkamıyorum. Bu gece olmaz. *Kendime* güvenmiyorum. Ve onu aramızdaki hiçbir şeyi değiştiremeyecek kadar çok seviyorum.

" olmalı," diye cevap veriyorum alaycı gülümsemeyle ve başımı sallayarak.

Vedalaştıktan ve üstümü değiştirmek için odama döndükten sonra otelin spor salonundayım. Tesis son teknoloji ürünü ve Ginger'ı ve onun mükemmel kıvrımlarını aklımdan çıkarmak için ihtiyacım olan her şeye sahip. Buhar odasında oturduktan sonra soğuk duşa girdiğimde kendimi daha iyi hissediyorum. Yenilenmiş. Net düşünüyorum. Kendim gibi düşünüyorum.

Bu *Ginger*.

Birbirimize takılmadan bir gün bile geçiremiyoruz. Tamamen farklı olduğumuzdan bahsetmiyorum bile. Benim düzene ve istikrara ihtiyacım var. Her gün aynı şeyleri yapıyorum. Buzdolabımda çamaşır yıkama günlerini ve banyo gecelerini gösteren bir takvimim var. Ama Ginger, Tanrım, o rutinin tam tersi. Tahmin edilemez biri. Alaycı ve alıngan ve beni deli ediyor.

Ama lobiden geri dönerken onu barda oturmuş, yüzünde hüznü bir ifadeyle ve sol böbreğime bahse girerim ki çikolatalı martini içerken görüyorum, o lanet olası sebeplerden biri bile beni ona doğru ilerlemekten ve yanındaki tabureye çökmekten alıkoymuyor.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Zencefil

WARDEN

Akıllı seçimler yaptığınıza inanıyorum.

Sadece bir kez tutuklandım. Beni takip eden haber ekibi yakaladığında yüzümü kapatmak için elimden geleni yapacağım.

WARDEN

Bu tür bir mizahı uygun bulmuyorum, Ginger.

Şaka yaptığımı kim söyledi?

WARDEN

İyi geceler. Aileyi unutma.

Nasıl unutabilirim ki?

Telefonumu yere bıraktım ve Café Americano barının eski dünya Avrupa cazibesine baktım.

Babama bulaşmalı mıyım? Muhtemelen hayır; daha sonra milyonlarca soru soracaktır. Bir martini daha içeyim mi? Yine, muhtemelen hayır, ama barmen sorduğunda tereddüt etmiyorum.

Onun yerine başımı evet anlamında sallıyorum. Kesinlikle çok fazla içmişim çünkü kendim için üzölmeye başladım. Nash ve CeCe ellerini birbirlerinden uzak tutamadıkları için kim bilir nereye kaçtılar. Wade ve Ivy gösteriden sonra yorgun ve dondurma yemeye hazır bir halde ayrıldılar. Liv'in

Cory ve Anna ile Venetian'a gittim. Onlara katılabılırdim ama içimden gelmiyordu, onlara bu geceyi yeterince geçirdiğimi söyledim.

Cole'u aklımdan çıkaramıyorum. Baktığım her yerde insanlar birilerini buluyor. Ama bu kız değil. *Bu kız* iç çamaşırlarıyla akşam yemeğinde mısır gevreği yiyor ve onunla bir geceden fazlasını geçirmek isteyebilecek bir erkeği nasıl cezbedeceğini bulmaya çalışıyor.

Martinimden büyük bir yudum daha alıyorum ve topuklarımı altımdaki ahşap taburenin yıpranmış basamaklarına dayıyorum.

Dürüst olmak gerekirse, aradığım kişiyi yeterince aramadım. Çünkü benden daha fazlasını isteyen bir adam bulursam, bu Cole'la yaptığımız her şeyden, boşanma konusunda başvurabileceği tek kişi ben olduğum için son iki yıldır daha da derinleşen bu tuhaf arkadaşlıktan vazgeçmem gerektiği anlamına gelir. Yargılamak yok.

Ve bunu bir kenara atmaya hazır değilim.

Bardağımı boşalttığımda, bunu hissedebiliyorum. Bazen Cole ruh eşini bulduktan çok sonra, küçük dairemde sonsuza kadar yalnız kalacağımı düşündüğümde akan gözyaşlarını.

Annemin geçen geceki sözlerini hatırlıyorum. Hâlâ Cole Ashby ile vakit geçirip geçirmediğimi sorduğunda. Cole'dan her zaman hoşlanmıştı ama onunla hiçbir şey olmayacağını anladıktan sonra aramıza mesafe koymam için beni cesaretlendirdi.

"Doğru kişi gelecektir. En güzel yıllarınızı bir türlü kurmak istemeyen playboy 'arkadaşınıza' vermekten vazgeçin."

Hafta sonunu Cole'un yanında, televizyon ya da Mabel'in dikkat dağıtıcı etkisi olmadan böyle geçirdikten sonra, onun haklı olduğunu biliyorum. Onun için yanıp tutuşuyordum. Yıllardır. Ve bu kendini sabote etmenin en iyisi.

Cole'un bana mesaj atıp gelmemi istemesi ihtimaline karşı başka kaç fırsatı görmezden geliyorum?

Durmak zorunda. Tam burada, hemen şimdi. Yanımdaki bardan kağıt menüyü çekip ters çeviriyorum, sonra çantamdan bir kalem çıkarıyorum.

Ben, Ginger Lily Danforth, Cole Weston Ashby'i düşünmemeye söz veriyorum.

~~O aradığında gelmeyi bırakacağım.~~ Sadece önemli bir şey için aradığında geleceğim. Onu istemeyi bırakacağım. Bırakacağım.

Saçlarını alnından savuruşunu ve inanılmaz gözlerinin bazen beni erimiş bir bilimsel madde birikintisine dönüştürmesini görmezden geliyorum.

Bunu her gün okuyun ki sonsuza kadar yalnız kalmayın.

Not: Ne kadar yaşlanırsan , kıçım hala seksi görünüyor.

Zencefil

"Anılarını mı yazıyorsun?" Cole'un sesini duyunca sığıyorum ve anında elimi kâğıda vurarak taburemde dönmeye başlıyorum.

Kahretsin, muhteşem görünüyor. Üzerinde bir çift gri eşofman, siyah Nike antrenman tişörtü ve Yankees şapkası var. Ve ondan uzak durmaya yemin ettim.

"Ginger Danforth'un hayatı ve zamanları, mavi bir sundress ile aptallara meydan okuyor ve yabancılarla alay ediyor." Cole bunu sanki beyaz perdede oynuyormuş gibi söylüyor ve sözlerini elleriyle çerçeveleyiyor.

Egzersiz çantasını bir gümbürtüyle yere bırakıyor ve yanımdaki tabureye oturup kollarını göğsünde kavuşturarak uzun bacaklarını uzatıyor. Neredeyse benimkilere değiyorlar.

"Yakın bir yerde miyim?" "Pek sayılmaz," diye burnumu çekiyorum.

Aramızdaki kısa mesafeyi kapatıyor ve yanağıma kaçan serseri gözyaşını siliyor. Nasırlı başparmağı tenimi okşadığında gözlerimi kapatıyorum. Cole endişeli bir ifadeyle bana bakıyor, sonra barmenin dikkatini çekmek için arkasını dönüyor. O bakışlarını kaçırdıkça ben de yazılı anlaşılmamı çantama .

Sorgulayıcı bir bakışla geri döner.

İç çekiyorum. "Tanıdığım herkesin nasıl mutlu ve aşık olduğunu ve benim hala görünürde hiçbir beklentisi olmayan bir stüdyo dairede yaşadığımı düşünüyorum."

"Kesin şunu," diyor Cole, çenesi gergin. "Sen böyle hissediyorsan, ben nasıl hissetmeliyim?"

"Cole, çok güzel bir kızın var," diyorum neredeyse fısıltıyla, kelimelerim birbirine karışmaya başlıyor. Gülümsüyor ve martinilerin sıcak vızıltısı bunu çok daha tatlı gösteriyor.

"Bu konuda kesinlikle haklısın. Ama senin de her fırsatta çok güzel ifade ettiğin gibi, ben de etrafta yatıp kalkmayı bırakamıyorum."

Omzunu okşadım. "Senin için hâlâ umudum var, Kanun Baba."

"En azından şimdi gülümsüyorsun. Ağlamana izin veremem ...?" Başını soru sorar gibi eğiyor.

"Oh, sadece kendimi düşündüğüm bir an yaşıyorum. Ailemin üzerimde kurduğu baskıyı düşünüyorum."

"Hâlâ her hareketini kontrol etmeye mi çalışıyorsun?" diye soruyor.

"Bu ve bana bu yaz iyi bir adamla tanışmaya çalışmam gerektiğini söylemesi, çünkü yaz derslerine girmiyorum ve her şey boş. '*Annen ve ben gençleşmiyoruz biliyorsun*,'" diyorum babamı taklit ederek.

"Ailen şimdiden başardıklarıyla gurur duymalı. Ki bu çok fazla. Yaptığınız şey önemli. Her gün ergenlik çağındaki çocukları görüyorum. O yıllarda onlara rehberlik eden iyi bir öğretmen büyük fark yaratır. Ayrıca, siz kesinlikle ateşli bir öğretmensiniz ve her çocuğun böyle bir öğretmene ihtiyacı vardır. Onların biçimlendirici yıllarını şekillendirir." Sırıttıyor.

"Her zaman ne söyleyeceğini biliyorsun," diye alaycı bir şekilde karşılık veriyorum. "Burada Ginger Danforth yatıyor. Mısır gevreği uzmanı ve ateşli öğretmen." Kıs kıs gülüyorum, bana dokunmasını dilemekten nefret ediyorum.

Siktir . Bu düşünce aklıma geldiği anda kabul ediyorum. Cole'la bir gece daha sonra ondan vazgeçeceğim.

"Ne?" diye sordu bana şüpheyle bakarak,

"Ben bir şey söylemedim."

Parmağıyla beni işaret ediyor, sonra şapkasını geriye doğru çevirip taburesine yaslanıyor. "Yüzünde o 'cadalo'z' bakışı var." Havadan alıntı yapıyor. "Sanki benden pişman olacağım bir şey yapmamı isteyecekmişsin gibi."

Dilimi dışarı çıkarıyorum.

"İyilik," diyorum dirseğimi bara dayayıp çenemi üzerine koyarak.

"Biliyordum." Cole kıkırdar. Barmen yaklaşır ve Cole'un gözleri ona kayar. "Su lütfen."

"Hayır," dedim. "İki çikolatalı martini."

Barmen kimi dinleyeceğinden emin olamayarak aramıza bakıyor. "Favor." Bakışlarımı Cole'dan ayırmadan kararlı bir şekilde tekrarlıyorum. O da

İç çekiyor.

Cole gözlerini benimkilerden ayırmadan, "İki çikolatalı martini," diye onaylıyor.

"İyiliğin seninle berbat bir çikolatalı martini içmem mi? Pfft. Oldukça sıkıcı, ama tamam."

"Hayır," diyorum, aniden mutsuzluğumun tam da ihtiyacı olan şeyin bir arkadaş olduğunu hissederek. "Sen, Cole Ashby, benimle kükreyerek sarhoş olacaksın ve bütün gece striptiz şeridindeki her barda dans edeceğiz. Eve gidip kendime Jake'in Amy'ye baktığı gibi bakan birini bulmayı görev edinmeden önce gençliğime bir veda."

"*Brooklyn 99*'u bu işe karıştırmak mı?

Gerçekten mi?" Başımı salladım.

"Bakın, 'kükreyerek sarhoş olmayalı' uzun zaman oldu," diyor Cole, "En azından Mabels'ten öncesinden beri."

"O zaman hemen yukarı çık, o zor kazanılmış kaslarını sergileyecek bir şeyler giy, ben de bize fazladan bir tane sipariş edeyim."

"Tanrı aşkına, Ginger. Bundan iyi bir şey çıkmayacak gibi görünüyor." Cole şapkasını çıkarır ve alnını ovuşturur.

"Bence tam da bu yüzden bunu yapmalıyız." Gözlerinin içine bakıyorum, bir an için ayılıyorum. "Buna ihtiyacım var Cole. Birincisi için

Gece. Sadece eğlenelim. Ayrıca, hayır diyemezsin. İyilik iyiliktir ve biz PIC'leriz."

Cole önce bana, sonra bara, sonra tekrar bana bakıyor.

"Tamam," diyor.

"İyi mi?" Cevap veriyorum. "Bu mı? Tanrım, çok kolaysın."

Ellerini kalın üzerinde açarak daha da yaklaşıyor.

Parmaklar geniş.

"Sana en son ne zaman hayır dedim, Ginger?" "İ-"

Ağzım hafifçe açık kalıyor.

Tek bir zamanı bile hatırlayamadığım gerçeği göğsüme çarpıyor. Kendimle yaptığım anlaşmaya karşı gelerek kendimi onun sert ve sıcak bedenine bırakıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Onu içime çekip takdirle sıkıca kavriyorum ve "Teşekkürler Cole" diye fısıldıyorum.

Beklemediğim şey ise onun cevabı. Cole güçlü kollarını belime doluyor ve beni daha yakına, bacaklarının arasına çekiyor. Vücudumun her kıvrımı onunla eriyor. İç çekiyorum ve göğsünün baharatlı temiz kokusunu içime çekiyorum. Daha iyisini bilmesem, neredeyse onun da bu kucaklaşmaya ihtiyacı olduğunu düşünecektim.

Beni bırakmadan önce kulağıma eğildi ve alçak, derin bir sesle fısıldadı, "Sana her zaman sarılacağım ama bu gece kontrolümü kaybetmeme izin verme, Ginger. Bana söz ver."

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve kehribar rengi gözlerine bakmak için arkama yaslanıyorum. "Söz veriyorum. Biziz Cole, ne yanlış gidebilir ki?"

ON İKİNCİ BÖLÜM

Zencefil

P*ain.*

Daha gözlerinizi açmadan bilinçaltınızda farkına vardığınız türden bir acı. Her yerde var. Ayaklarım, başım, kalçalarım, amım?

Dün geceki hareketlerim sersemlemiş zihnimde yerli yerine oturdu.

Ticari deterjan ve dün gecedен kalma parfüm kokusu duyularımı dolduruyor. Tek gözümü kırıyorum. Öğleden sonra güneş ışığı beni kör ediyor. Hayır. Böyle bir şeyin olma ihtimali yok.

İnliyorum. Eminim ölüyor olmalıyım.

Bir erkeğin boğazını temizlemesi yatakta hemen ayağa fırlamama neden oluyor. Üzerimi örtmek için çarşafı sarılıyorum ve Cole'un çarşafın ucuna tünemiş olduğunu hemen fark ediyorum.

Kahretsin, hala çıplak mıyım?

Çıplak göğüslerimi örtüyorum ve cesurca iki gözümü de açıyorum. Kötü bir fikirdi. Başım binlerce kilo ağırlığındaymış gibi hissediyorum.

Cole karşımda oturuyor, üzerinde gri eşofmanları ve beyaz bir tişört var. İri, katlanmış ellerini önce esnetip sonra serbest bırakırken yontulmuş kolları tam teşhir halinde. Saçları dağınık ve sabah için mükemmel. İçimde bir şeyler kıpırdıyor ve bu manzara karşısında amım sızlıyor.

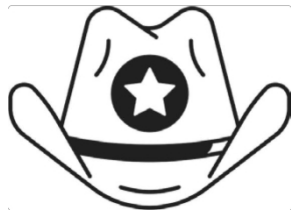
Daha fazla detay aklıma geliyor. *Biz*. Ben kesinlikle sarhoştum, ama ondan daha fazla değil. Zihnimden görüntüler geçiyor: yüzümdeki elleri, gözlerindeki bakış. Sözleri. *Aman Tanrım*. Kendimi şimdiki zamana geri getirmek için gözümü kırıyorum. Bu bile acıtıyor.

Dirseklerini iki dizine dayamış, pencereden dışarıya bakarken takındığı tavır

öfke ve kafa karışıklığı. Bir an için kendi odamda değil, onun odasında olduğumu fark . Saate baktım. Öğleden sonra bir.

Ben paniğe kapılırken Cole sandalyede arkasına yaslanıyor, bacaklarını gevşetiyor ve eliyle yüzünü ovalıyor. İşte bu kadar. Çok fazla alkol aldık ve bunun olmasına izin verdik. Her zaman yapmayacağımı söylediğim tek şey. Yapabileceğimiz en kötü şey. Arkadaşlığımızı mahvedeceğini bildiğim şey. Artık geri dönüşü yok, gittik ve yaptık-

"İyi günler, Bayan Ashby." Cole'un gözleri benimkilere kilitlendi ve onları tuttu. "Hatırlamıyorsan diye söylüyorum, büyük bir sorunumuz var."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zencefil

W *Şapka. Şapka. Sikeyim mi?*

Cole'un sesi alçak ve derinden geliyor ve sözleri kulaklarımda yankılanıyor. *Bayan Ashby*. Dün geceye dair anılar kafamın içinde sisli bir makara gibi oynamaya devam ederken her şey etrafımda yıkılıyor.

Dans pisti, onun ağzı benimkinde. Ona tek gecelik olmayacağımı nasıl söylediğimi. Onun elleri, benim ellerim... her yerde. O... her yerde... biz.

"Bu gece kendini ne kadar maceracı hissediyorsun?" diye soruyor, yüzünde sarhoş bir sırıtişla.

"Her zaman maceracıdır," diye cevap veriyorum neredeyse anında. Cole dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirmek için aşağı indiriyor ve onun bu kadar yakın olmasının inanılmaz kokusu işliyor.

", " diye alay ediyor. "Doğruluk mu cesaret mi?" Bir meydan okuma.

"Her zaman bir meydan okuma, Cole," diye fısıldıyorum. Meydan okuma kabul edildi.

Yüzük parmağıma bakıyorum. Basit beyaz altın kordon tenimde serin ve yabancı bir his uyandırıyor. Onunkine bakıyorum ve benimkinin daha kalın, daha sağlam versiyonunu görüyorum. O yüzüğü gördüğümde vücudumun tamamen güçsüzleşmesi, zihnimde çok uzun bir süre kirasız yaşayabilir.

Beni temsil eden bir yüzük mü? Cole'un elinde mi? anasını. Şimdi bile, ölüme yakın halimde, o yüzüğü görmek bana hayat veriyor.

"Gatorade ve Tylenol yanında," diyor Cole, puslu hatıralarımı bölerek. Kapanmadan hemen önce ruhsat bürosuna girdiğimizi görüyorum. Bir arada tutarak

bizim kadar sarhoş görünmezdi. Şapel. Sonrasında odasına döndüğümüzde olanlar. Birden fazla kez. Hepsi bana çarptı, dünyanın ağırlığı etrafıma çöktü.

"Eğer benim tek gecelik ilişkim olmak istemiyorsan... zaman Vegas'ta olmamız iyi bir şey. Benimle evlenmen için sana meydan okuyorum, Ginger, böylece sana tam anlamıyla tapabilirim-"

"Her şey sana geri mi geliyor?" Cole soruyor ve irkilmeme neden oluyor.

Taş gibi ayık görünüyor. Ne zamandır uyanık?

Cole ayağa kalktı ve elleri kalçalarında bana baktı. Korkunç baba modu. Bu neden bana bunu yapıyor? *Tanrım, Cole'la yattım.* Ve her şeyi da, hatırladığım tek şey ... çok iyi olduğuydu.

Başımı sallıyorum ve mide bulantısı üzerime çöküyor.

"Aman Tanrım, Cole. Ne yapacağız şimdi? Aşağı inip onlardan tersine çevirmelerini isteyebilir miyiz? Siktir... siktir... siktir."

"Geri dönmemiz için sadece iki saatimiz var," diyor monoton bir ses tonuyla. Neden sakın? Fazla sakın. "iyi olur, bir duş al. Bunu çözmemiz gerek."

Başımı sallıyorum, sonra bir Tylenol yutuyorum, gözlerimi kapatıyorum ve sessizce rahatlamak için yalvarıyorum. Bir nefes daha çekmeden önce bir nefes daha veriyorum. Tekrar ediyorum. *İşte bu . Nefes al, Ginger.*

"Bu çözülebilir bir sorun. Yaptığım en çılgınca hatalardan biri olabilir -tamam, pastayı alır- ama kolay bir çözümü var. İnsanlar bunu her zaman yapıyor. Vegas'ta. Biz sadece... evet... yapacağımız şey bu, evliliğimizi iptal ettireceğiz," diyorum şakaklarımı ovuşturarak.

Cole gülmeye başlar, sonra dönüp pencereden dışarı bakar. Birdenbire iki dakika önceki kadar sakın görünmüyor.

"Ben bir polisim, Ginger, hatırladın mı? Evlenebilmek için seks yapmaman, sahtekarlık ya da rızanın olmadığını kanıtlaman gerektiğine eminim.

iptal edildi. *Kesinlikle* seks yaptık ve kesinlikle ikimiz de rıza gösterdik."

"Bana bilmediğim bir şey söyle," diye mırıldanıyorum, hâlâ ağrıyan başımı , bacaklarımın arasındaki ağrıyı ve onun bacaklarımın arasındaki anısını durdurmak için kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

Vücudumun her yerinde gezinen sert ellerinin görüntüsü beni ele . Sanki doyamıyormuş gibi bana dokunuşu. Dudakları tenimi aramaktan hiç vazgeçmiyordu, ağzı tenimdeydi, tıpkı söylediği gibi bana tapıyordu. Otel kapısını kapattığımız anda beni kapıya doğru bastırırken söylediği şeyler ve dizlerinin üzerine çöküp yüzünü elbisemin altına gömmesi, külotumu yırtması.

"Seni orada göremezler, Vixen, ama seni duyabilirler. Dilimin tatlı amına gömülmesinden ne kadar hoşlandığını duysunlar. Adımı haykır. Bırak bütün bu lanet Şehir senin kimin karısı olduğunu biliyor."

Boğazımı temizliyorum, keşke Cole'la birlikte olduğum o tek gecede sarhoş olmasaydım, keşke ileride kişisel bakım referansım olması için daha net hatırlayabilseydim diyorum. Yaptığımız şeyi aklımdan çıkararak bir nefes veriyorum.

"Evet, uh... kesinlikle seks yaptık," diyorum, yanaklarımın kızardığını hissederek başka tarafa bakıyorum. "Pek hatırlamıyorum ama" diye yalan söylüyorum, nasıl hissettiğini bilmiyormuş gibi davranmayı itiraf etmekten daha kolay buluyorum.

Bekle.

"Ama çok sarhoştuk - bu da bir şey sayılmaz mı?"

Cole şakaklarını ovuştururken "Lanet olsun," diye ısıırıyor. "Buraya başvuramayacağımızı bilecek kadar bilgim var. Bunu yaşadığımız yerde yapmak zorundayız. Çalıştığım yerin hemen yanında." Başını iki yana sallıyor. Kesinlikle kızgın ama *bana* kızgın görünmüyor. Kendisine kızgın görünüyor. " yemin bile etmedim. İşe başlayalı bir hafta oldu ve bekar baba şerif Vegas'a gitti, sarhoş oldu ve

görevdeki kongre üyesinin kızı mı? Eğer bu küçük kasaba skandalının ılığı değilse, neyin ılığıdır bilemiyorum."

Tanrım, babam.

"Lanet olsun," diyorum ve bu olay yerel haberlere yansıdığında babamın yüzünün alacağı şekli hayal ediyorum.

Şu anda bunu kaldıramam. Gatorade'imın kalanını yutmak için hızla hareket ediyorum ve çarşafı etrafıma sararak ayağa kalkıyorum. Cole sırtıyor.

"Bu hiç komik değil," diyorum bedenimi gizlemeye çalışarak.

"*Şimdi* utangaç olman biraz komik değil mi? Sonra..." diye bakıyor

cümlesini bitirmeden benden uzaklaştı, "... yaptığımız şeyler."

Evet, kesinlikle kusacağım. Yataktan uzaklaşırken başım uğulduyor. *Elbisem nerede lan?*

"Dün geceden hiçbir şey hatırlamadığım zaman utangaç olmaya hakkım var," diyorum, yalanımı tekrarlayarak.

Her parçam onun gömüldüğünü hatırlıyor. O kısmı asla unutmayacağım.

"Kahretsin, seninle gurur duyuyorum Ginger, her şeyimi almaya hazırsın. Ve da, Vixen. Son santimine kadar."

Bir erkeğin bana söylediğı en iğrenç sözlerin anısı Cole'la, *benim* Cole'umla mı karıştı? Bununla ilgili bir şey beni kelimelere dökemeyeceğim şekilde etkiliyor. Kehribar rengi derin gözlerine . Hâlâ beklenti içinde bekliyor, çarşafı bedenimin her parçasını inceliyor.

"Bak Cole, sadece başımın çarpmasının durmasına ihtiyacım var ve sonra, bunu özeceğiz. Tamam mı? Kimsenin bilmesine gerek yok." Bayılmaya ya da hasta olmaya hazır bir şekilde banyoya doğru ilerliyorum.

Bir şeyler mırıldandığını duyuyorum, ama banyo kapısını arkamdan kapatıp yere düştüğümde, aklımdan milyonlarca düşünce geçerken kayboluyor. Lanet olsun, az önce her şeyi mahvettik mi? Ve da kötüsü, parmağımdaki bu yüzük neden beni olması gerektiğı kadar korkutmuyor?

Yirmi dakika sonra, yüzüğü çantama gömdüğümde kendimi yarı insan ve biraz daha sakin hissediyordum. Duşum bana bunu çözmem için gereken düşünme zamanını sağladı. Daha önceki oyunuma devam ediyorum: kazanmak için inkar. Cole'un bedeninin üzerimde gezinmesinin nasıl bir his olduğunu hatırlamıyormuş gibi davranabilirim. Hiçbir şey değişmeyecek. Bunu sessizce halledebiliriz, babam asla bilmek zorunda değil, kasaba asla bilmek zorunda değil. Bunu halledebiliriz. *Bunu halledebiliriz.*

Buruşuk mavi elbisemden başka giyecek bir şey arayarak odaya geri dönüyorum.

"Fesih yoluna gideceğiz," diye teklif ettim. "Sarhoşluk için bir madde olmalı. O eyalette evlenmemize izin verdiklerine bile inanamıyorum."

"Sana bir çift eşofman ve bir tişört bıraktım." Cole sandalyeyi işaret ediyor. "Ve burası Vegas. Sarhoş düğünler onların ekmek teknesi."

Minnetle eşofmanları alıyorum ve için banyo kapısının arkasında kayboluyorum. Ana odaya geri döndüğümde, kapının çalınmasıyla gözlerim onunkilere kayıyor. Onları da endişeli görmeyi bekliyordum ama onun yerine yavaşça eşofmanının içindeki kıvrımlarımda geziniyorlardı.

"Kıyafetler için teşekkür ederim," diyorum, ellerimi önümde katlarken aynı anda "Oda servisi," diyor.

Tanrım, bu çok garip olacak.

Gözlerini kapıcının içeri girmesine izin veriyor.

Odayı adımlıyorum ve Cole'un ona bahşiş vermesini bekliyorum. Kapı tekrar kapandığında masaya doğru ilerliyorum ve onun karşısına .

"Özür dilerim," diyorum. "Kontrolü kaybetmeyeceğimize söz verdim ve biz-"

"Bu senin hatan değil, Ginger. O kadar çok içmeyi ben seçtim. Evlenmek gibi parlak bir fikirle gelmeyi ben seçtim. Açıkçası dün gece seni istedim. Bu benim hatam. Bu bir

Sarhoşken bir anlık zayıflık yaşadım ve daha iyi bilmeliydim."

"Bunun hiçbir şeyi değiştirmesi gerekmiyor..." Umutsuzca zamanı geri sarabilmeyi dileyerek mırıldandım.

İç geçiriyor ve kolumu tutmak için masanın öbür ucuna uzanıyor. Onu kendine doğru çekiyor, elini benimkinin üzerinden aşağı kaydırıyor ve yüzük parmağımı okşuyor. Parmağıma bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor.

"Makbuzum altın paketi aldığımı söylüyor. Bunu kanıtlayacak fotoğraflar olacak, yani her *şeyin* değiştiğini söyleyebilirim," diyor Cole, gözleri ciddileşmeden hemen önce anlayamadığım bir tonda. "Ama Ginger, sen ve ben, bu işte beraberiz ve biz? Pervasız bir gecenin bunu mahvedebileceğine ihtimal bile vermiyorum."

Rahat bir nefes aldım.

"Her şeyi ben hallederim," diye devam ediyor, elim hâlâ onun elinde. "Yarın öğrenebileceğim her şeyi öğreneceğim. Sabah Bev'e mesaj atacağım, tüm seçeneklerimizi bir araya getirmesini isteyeceğim. Şu anda herhangi bir skandal yaşayamam. Bunu tutmamız en iyisi. Dün gece olan *her şeyi*. Kimseye söyleyemeyiz."

Başımı sallıyorum, şu anda onun için minnettarım. İhtiyacım olan son şey bu haberin yayılması ve babamın umutsuzca kaçınmaya çalıştığı birincil kargaşaya yol açması. Bunu yaşamama asla izin vermez ve bana bir ömür boyu ihtiyacım olmayan dersler verir. Yirmi yedi ve bazen konu ona gelince kendimi hala çocuk gibi hissediyorum.

Odanın etrafına bakıyorum, ilk kez mekânı içime çekiyorum. Sanki içinden bir kasırga geçmiş gibi görünüyor.

O bizdik. Kasırga bizdik.

Telefonum çalmaya başladı. Olivia'nın zil sesi. Görünüşe göre yine de bir ders almak üzereyim.

Odamıza döndüğümde, Olivia'yı rahatlatmak için yarım saat yalan gerekti.

"Yani ikiniz sarhoş oldunuz, onun yatağında birlikte yattınız ve *hiçbir şey* inanmamı mı istiyorsunuz?"

Ona yalan söylemek zorunda kalmamak için "Cole ve ben daha önce birlikte ," diyorum.

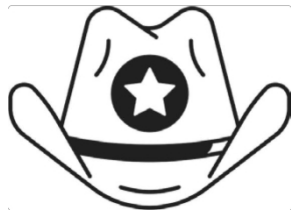
Bunu Liv'den saklamak hoşuma gitmiyor ama CeCe'nin dün geceyi öğrenmesi riskini göze alamam, en azından şu anda.

Aptalca hayat tercihlerimle onun düğün yazını gölgelemeyeceğim.

Ayrıca, bir anlamı yok. Biz farkına bile varmadan hepsi uzak bir anı olacak.

Uçağa ilerlerken hafta sonunun ağırlığı üzerime çöküyor.

Laurel Creek'ten kızlarımla biraz stres atmaya hazır bir şekilde ayrıldım ve eve Cole Ashby'nin karısı olarak dönüyorum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cole

T Lexington'daki havaalanından eve dönüş yolu çok sessiz. Zihnim yarışıyor ve sakinleşmiyor. Bunun olmasına nasıl izin verebilirim? Yetiştirmem gereken bir kızım ve yeni başladığım bir işim var. Bu kasabadaki tutucu yaşlı betties, göz açıp kapayıncaya kadar taşaklarımı mengeneyle sokacak. Şerif yardımcım da öğrenirse öyle olur.

Ama yanlış olmasına rağmen, dün gece zihnimde tekrar tekrar çalıyor ve kendimi sarmal gibi hissediyorum. Ginger yanımdayken sessiz uçak yolculuğu boyunca başka hiçbir şey düşünmedim. Dört saat boyunca başımı koltuğuma yaslayıp gözlerimi kapattım ve kulaklığımı takıp uyuyormuş gibi yaptım. Onun bana bu kadar yakın olması bana hiçbir şey yapmıyormuş gibi davranıyordum. Kendimi onun derinliklerine gömmek bana Kutsal Kase'yi bulmak gibi gelmemiş gibi davrandım.

Mabel'ı almak için Silver Pines'a döndüğümde, akşam güneşini içime çekerken çakıllı yolda ara sıra lastiklerimden taşlar fırlıyor. Padokta başıboş atlar var ve bakım ekibinden biri çim biçme makinesiyle çimleri biçiyor. Taze kesilmiş çim kokusu duyularımı doldururken derin bir nefes alıyorum. Hayatımda ne olursa olsun, ne tür zorluklarla karşılaşsam karşılayayım, Silver Pines ve Sugarland Dağı'nın inişli çıkışlı tepeleri bana yerleşik bir huzur veriyor. Dünyanın başka hiçbir yerinde bulamayacağım bir huzur.

"Efendim Fıstık Ezmeli Bardak!!" Büyük evin kapısından içeri girdiğimde Mabel sesleniyor. Gülümsüyorum ve en cesur yüz ifademi takınıyorum.

"Hafta sonun nasıldı, Yarım Pint?!" Onu sıkıca sararken soruyorum, o kıkırdarken yumuşacık yanağını milyonlarca yerinden öpüyorum. Eski ahşap kulübenin duvarlarının kokusu ve benim

annemin köftesi havayı dolduruyor. Onları içime çekmek ve Mabel'ı kucaklamak beni anında merkezliyor.

Tombul ellerini yüzümün iki yanına koyuyor. "Ninemle film izledik, atları besledik, Harley bir tavşanın peşinden koştu ve ben dört tane çikolatalı kurabiye yedim..." Ben eşyalarını toplarken ve anneme ona baktığı için sarılıp teşekkür ederken o anlatmaya devam ediyor. Tam kapıdan çıkmak üzereydim ki Nash ve CeCe kapıdan içeri girdiler ve annemin onlar için hazırladığı fotoğrafçı listesini anlatmaya başladılar.

"Teyze, gel de ninemin benim için bilgisayarına kaydettiği prenses elbiselerini gör!" Mabel, CeCe'ye söylüyor. Kız kardeşim onu küçük bir kucaklamayla sarmalıyor.

"Gelmiş geçmiş en şirin çiçekçi kız olacaksın," diyerek Mabel'ın saçlarını karıştırıyor ve onu çalışma odasına kadar takip ediyor.

Nash arkalarından gülümsüyor. "Harap görünüyorsun, dostum," diyor ve kolunu sıvayıp bara doğru ilerliyor. "Ne lanet bir hafta sonu. Ve şimdi büyük güne sadece beş hafta kaldı. Buna inanamıyorum."

Başımı salladım. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."

Bana bir burbon doldurmak için işaret ediyor. Başımı sallıyorum, daha fazla alkol içme düşüncesi midemi bulandırıyor. Sadece eve gitmek, rahatlamak ve on iki saat boyunca uyumak istiyorum.

"Dün gece biraz fazla mı içtin?" diye soruyor içkisinden bir yudum alarak.

Şapkamla oynuyorum ve sonra Mabel'ın boya kalemlerini bir kaba koymayı bitirirken şapkamı geriye doğru çeviriyorum.

"Evet," diye cevap veriyorum.

"Ginger'ın da yaptığını duydum. CeCe bütün gece içtiğini ve Chandelier'de dans ettiğini söyledi. İşin garibi, oraya tek başına gittiğini düşünemiyorum, yani yanında biri olmalı." Sanki lanet olası bir dedektifmiş gibi çenesini ovuşturuyor. "Chris olduğunu düşünemiyorum çünkü onu vurdu ve Cory Liv'in bütün gece onlarla olduğunu söyledi-"

"Benden ne istiyorsun?" Ona baktım. Kendini beğenmiş, her şeyi bilen bir hıyar gibi sandalyesinde arkasına yaslanmış

Öne doğru eğilir. "Bak, anlıyorum. İkinizin arasında bir şeyler var. Yıllardır bunun kavgasını verdiğinizi bilmediğimi sanıyorsan-" Alay ederek sözünü kesiyorum. Devam etmeden önce durakladı. "Ama kendini neye bulaştırdığının farkında ol. Bahse girecek olsam, bu hafta sonu bir şeyler oldu derdim."

"Peki bunu neden söyledin?"

"Çünkü yol boyunca her zamanki berbat ön sevişme sakalaşmanızı özledim. 4A ve 4B koltukları çok sessizdi. Planlanmamış bir seks gecesini takip eden türden bir sessizlik."

"Senin planlaman gereken bir düğün yok mu?" Ters bir şekilde sordum.

"Evet, gelini mutlu etmek ve odaklanmasını sağlamak istediğim bir yer. En yakın arkadaşı ve erkek kardeşi arasındaki bir dramanın ortasında *değil*. Capeesh?"

Karşısına oturdum. Lanet herif beni çok iyi tanıyor. Şapkamı çıkarıp dizimin üzerine koyuyorum.

"Her şey kontrolüm altında," diyorum. CeCe odaya geri döndüğünde Nash gözlerini bana diyor.

Dikkatimi dağıttığı için minnettarım, ayağa kalkıyorum ve Mabel'ın vedalaşmasına izin veriyorum. Ben de hızlıca vedalaşıyorum. Ailemden uzaklaşmam gerekiyor. Bu boku çözmek için biraz alana ihtiyacım var.

Mabel'ın elini tutuyorum. "Hadi gidip biraz yemek yiyelim, benim küçük en iyi arkadaşım."

Bana gülümsüyor. "Tamam, baba. Pizza ister misin?" "Tabii dostum, ne istersen."

Kendimi toparlayıp ona iyi bir örnek olabileceğimi umarak ona gülümsüyorum. Çünkü şu anda öyle hissetmiyorum. Bilirsin, bilmediği yeni bir üvey annesi olduğunu düşünürsek. Aklımdan çıkarmakta zorlandığım yeni bir üvey anne.

Eve döndüğümüzde, Mabel'ın hafta sonu çantasını açıyorum, akşam yemeğini hazırlıyorum, çamaşır makinesine çamaşır atıyorum ve yarın çiftlik için ona yeni bir çanta hazırlıyorum. Ben çalışırken o orada olacak. Mabel'ı eğlendirmek için yaz kamplarını ya da oyun gruplarını araştırmak üzere bir not alıyorum.

Şerif olarak işim artık çok daha zorlu. Yardımcıları yönetmek ve yeni şehir yükümlülüklerim arasında, kendimi sonuna kadar gergin hissediyorum. Toplumla birlikte çalışmalı ve halkın endişelerini dinlemek için zaman harcamalıyım. Ama bunun yerine, tüm enerjimi yerel ofisi ve yardımcılarımı durumda tutmaya harcıyorum. Günde on iki saat çalışsam da tüm görevlerimi tamamlayamıyorum. Okullar kapandığına göre, Mabel'ı bütün gün çiftlikte eğlendirmek kolay olmayacak ve neredeyse altmış yaşındaki annemin her gün bütün gününü buna ayırmak zorunda kalması da adil değil.

VIXEN

Siz de bu gece benim gibi hayatınızla ilgili seçimlerinizi düşünüyor musunuz Şerif?

Adının ve mesajının ekranda yandığını görüyorum. Kanepede öne doğru eğilip telefonumu elime alıyorum. Eğer onun daracık vücudunun bana nasıl baskı yaptığını unutmaya çalışıyorsam, muhtemelen onunla konuşmaktan kaçınmalıyım, ama bu Ginger, bu yüzden bunu yapmak zor.

VIXEN

Çok mu erken?

Bu hiç komik değil Ginger.

VIXEN

Sanırım benim yeni

Üvey kızın benim hakkımda ne düşünüyor?

Bir dakika sonra cevap vermediğimde, başka bir mesaj geliyor.

VIXEN

Dinle, eğer gülmezsem, babamın öğrenirse beni nasıl öldüreceğini ve kasabanın kürek ve dirgenlerle peşine nasıl düşeceğini düşüneceğim.

Sizce Brent, Gemma'nın "kellesini uçurun" diye bağırdığı sürünün lideri mi olacak?

Sırıtiyorum. Her nasılsa Ginger benimle birlikteyken bu bile o kadar kötü görünmüyor. Ben de pes edip oynamaya karar veriyorum. Bütün gece kendimi strese sokmaktan iyidir.

Evet. Mabel'a ev işlerini seven ve benim için bir hafta sonu tatilinden sonra gelip tüm bu lanet çamaşırları yıkamak isteyen yeni bir anne bulduğumu söyledim.

Bir nefes çektim. *Ginger*'ı kullanacağım hiç aklıma gelmezdi. Mabel'la aynı cümle içinde *anne*. Taşan sepetten kabarık beyaz bir havlu seçiyorum ve katlamaya başlıyorum, bu sırada ona göndermek için bir fotoğraf çekiyorum.

VIXEN

Çok fazla havlu var.

Seni çamaşır yıkamak gibi ev işleri yaparken görmek bana garip mi geliyor?

Sadece onun için "yapma" düşüncesi bile sikimi kaldırıyor.

Gelip yardım etmek isteyecek kadar mı?

Hiçbir şey değişmemiş gibi her zamanki ileri geri konuşmalarımıza geri döndüğümüzde rahat bir nefes alıyorum.

VIXEN

Duruma göre değişir.

Neyin
üzerine?

VIXEN

Havlularınızı katlama şekliniz.

Çeyreklik mi, üçlük mü?

Dikkatli ol, yanlış yaparsan seni boşamak zorunda kalırım.

Kıkırdıyorum ve yüzümü fırçalıyorum. Bu durumun çılgınlığı bir an için beni tüketiyor ve gülmeye başlıyorum.

Çeyrekler. Ve eğer yanlış anladıysam, iyi bir koşu yaptık.

VIXEN

Doğru. Çünkü işimiz bitti. Üçte bir olmak zorunda. Gerçek bir randevum bile olmadan evlendiğim için haklıyım.

Hiç randevun mı?

VIXEN

Hayır. Bazı gerçek kazananları seçtim, değil mi?

Sorun değil, hep meyeceğini söylediler.

Metin baloncuklarının ortaya çıkışını, sonra kayboluşunu ve tekrar ortaya çıkışını izliyorum.

VIXEN

Ama cidden, teşekkürler Cole.

Ne için?

VIXEN

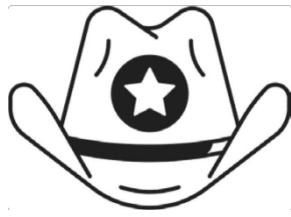
Bütün bunları hallediyorum. Yanlışlıkla biriyle evlenmek zorunda kalsaydım, iyi ki sen olurdun. PIC'ler hâlâ duruyor mu?

Daima, Vixen

Çamaşırlarımı katlamayı bitiriyorum ve nasıl olup da hiç kimseyle çıkmadığını anlamaya çalışıyorum - her zaman bir erkek arkadaşı var gibiydi. Ama bunlar kısa süreli oluyordu ve onun da söylediği gibi pek de afiş tercihi sayılmazlardı ve lanet olsun, şimdi de gidip evlendik mi? Bunun olmasına nasıl izin verebildim? Telefonumu yere bırakıp içimi çektim. Kanepeye yaslandım ve gözlerimi kapattım. Yorgunluk, son iki günden sonra şu anda nasıl hissettiğimi bile karşılamıyor.

Yarın süreci başlatacağım. Yarın her şey normale dönecek.
Yarın onun ipeksi teninin ellerimin altında nasıl hissettirdiğini
düşünmeyi bırakabilirim.

Ama bu gece? Sadece hatırlamak istiyorum.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Cole

"W "Ne demek 'iptal ettirme'?" Bev'in neden 'evliliğinizi iptal ettirmeyin' dediğini

Evli kalacağım.

"Çünkü aslında feshedebileceğinizi sanmıyorum, en azından düşündüğünüz kadar kolay değil."

Konuşmamı bekliyor. Ben konuşmadım. Onun yerine şapkamı çıkarıp dizimin üzerine koyuyorum.

Öne doğru eğilir ve devam eder. "Çünkü yalan söylüyorsun, evlat. O kadar sarhoş olup evlenmen ve bunu pantolonunda saklaman mümkün değil. Üzgünüm." Bev tüm bunları ofisinin kapısı kapalı olmasına rağmen fısıltıyla söylüyor. Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, kısa beyaz saçları floresan ışıkları altında parlıyor.

Suyumdan bir yudum alarak, "Lanet ," diyorum.

"Her zaman yaşlı değildim, tamam mı? Kasaba küçük ve kimse durmadan konuşuyor. Ben de bir şeyler duyuyorum," diyor utangaç bir ifadeyle.

Vızıldayan telefonumu açtım. Brent'ti, ben de susturdum. Nasıl olsa bir saat içinde beni tekrar arayacak. Beni on kez aramadığı bir gün geçerse şanslıyım. Bev'e dönüp bakıyorum.

"İnkâr etmedin. Gördüğüm kadarıyla, önümüzdeki birkaç ayı atlatman için üç seçeneğin var. Bu sabah istediğin tüm araştırmaları yaptım, işte başlıyoruz. Ve dinleyin, kendimi tekrar etmiyorum."

Başımı sallıyorum. Not aldım.

"Bir. Sarhoşluk nedeniyle muafiyet alabilirsiniz, ancak sarhoş olduğunuzu kanıtlamanız gerekir. Bu uzun bir süreçtir ve sessizce yapılmaz." Bana sert bir şekilde bakıyor "İki, yalan söyleyip evliliği tamamlamadığınızı söyleyebilirsiniz."

Bu iyi bir şey, ama bu savunduğunuz her şeye ters düşüyor, biliyor musunuz? Yasalara mı? Ayrıca her zaman yeni eşinizin size kızma ihtimali de var çünkü siz boşanmak istiyorsunuz ve o da size karşı bir şeyler hissediyor. O da birine söyler, o da birine söyler, vesaire-

"Ginger benim için öyle hissetmiyor." Sözünü kestim.

Bana annemin bu durumda yapacağı gibi bakıyor, sanki benden çok daha fazla şey biliyormuş gibi.

"Tatlım, bir kadının gerçekten nasıl hissettiğini asla bilemezsin. Bu bir olasılık, güven bana."

Başımı yana çevirip değerlendirmesine gözlerimi deviriyorum ama dans pistinde, Vegas'taki banyonun duş duvarına yaslandığımız, Ginger'ın önümde diz çöktüğü görüntüler aklımdan geçiyor ve koltuğumda kayıyorum.

Tamam, belki *bir şeyler* hissetmiştir.

"Ya da üçüncü seçenek var," diyor Bev, pornografik düşüncelerimi yarıda keserek.

Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor. Sırıttıyor. "Yaratıcı ol."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bu, deneme sürenizin bitmesine tam seksen üç gün kaldığı anlamına geliyor. Bence yapılacak en kolay şey sessizce evli kalmak." Düşünceli bir şekilde kaleminin ucunu masaya vuruyor. "Ama bunu nazikçe yapmanın bir yolunu bulmak isteyebilirsin, olur da Şerif Yardımcısı Digs-a-Lot öğrenirse diye."

Tavana bakıyorum ve bunların olmasına nasıl izin verdiğimi merak ediyorum.

"Senin sorumsuz olduğunu kanıtlamak için dedikodu yapacak bir şey bulmayı beklediğini biliyorsun."

Doğru söylüyor. Brent, sarhoş olup Kongre Üyesi Danforth'un kızıyla evlendiğini duymak için daracık pantolonuna boşalırdı. Sorumsuz mu? *Kontrol et.*

"Bunu nasıl yapabilirim? Benim bir kızım var, Bev. Mabel söz konusu olduğunda hiçbir şeyin sahtesini yapmayacağım. Bu kesinlikle hayır."

Bev öne eğildi ve bana parmağını salladı.

"Bu size kalmış. Dediğim gibi, yaratıcı olun. Ama eğer siz ve yeni gelininiz üç ayı atlatabilirseniz, sonra da sizin deneme süreniz ve onun babasının seçimi bittikten sonra sessizce boşanırsanız, her iki durumda da güvence altındasınız demektir."

"Nasıl yani?"

"En iyi ihtimalle kimse öğrenmez bile - gerçi muhtemelen öğrenirler çünkü sen şerifsin ve kızın babası da kongre üyesi. İyi haber şu ki, o zamana kadar aşık olduğunuzu ve belki de mahremiyetinizi istediğinizi söylemeniz inandırıcı olur. Ginger utangaç mı?"

Gülmeye başladım. "Hiç şansın yok."

"Tamam, belki de bu haberi kimseyle paylaşmak istemediniz. Ama birkaç ay sonra yürütemeyeceğinizi fark ettiniz. Çok farklı olduğunuzu söylediniz."

Başımı salladım. "Bu mantıklı olurdu."

"Doğru, o zaman kimsenin haberi olmaz ve kimse sizi tuhaf veya sorumsuz olmakla suçlayamaz. Ayrıca, deneme süresinden sonra birileri bunu öğrenirse, kişisel bir şeyle üzerinize gelmeleri çok daha zor olacaktır."

Telefonum masasında çalışıyor ve ona bakıyorum. Mabel'i götürmek istediğim yaz kampının başarısız olduğunu bildiren bir e-posta.

"Üç ay," diye tekrarlıyorum, kafamın içindeki çarklar dönüyor. "Ağustos sonu."

Bev başını sallar.

"Okul tekrar başladığında." Parmaklarımı sandalyemin kollarına vuruyorum. "Ve Edward'ın ön seçimlerinden sonra."

Son birkaç haftadır Ginger ile yaptığım konuşmaları düşünüyorum.

Ders almadan geçirdiği ilk yaz. Fazladan para kazanmak istiyordu. Babasını hayal kırıklığına uğratmak istemiyor, aramızda hiçbir şeyin değişmesini istemiyor.

Telefonumu elime alıyorum ve kendime bunu fazla düşünmem gerektiğini söylüyorum.

Bu gece bana gelmeni istiyorum.

VIXEN

Yeminler artık "itaat et" demiyor, biliyorsun değil mi?

Lütfen bu gece bana gelebilir misin? Sana danışmak istediğim bir fikrim var.

VIXEN

Geçen sefer bir fikrin vardı ve ben evlendim.

Doğru, ama sen evet dedin, bu senin hakkında ne söylüyor?

Saat altıda, geç kalma.

VIXEN

Beni besliyor olsan iyi edersin.

Seks kasetinin adı.

VIXEN

Yani evet mi?

Evet, seni besleyeceğim.

VIXEN

Mutlu ve tok bir eş,
mutlu bir hayat.

Sırıtırđm ve telefonumu cebime koyuyorum. Kafamı kaldırdığımda Bev'in masanın diğer tarafından dikkatle beni izlediğini görüyorum.

"Yüzünde korkunç bir yapışkan ifade var," diye not alıyor, defterini kapatıp kalemını üstüne koyarak, "umarım bu tavsiyemi dinleyeceğin anlamına gelir. Senden hoşlanıyorum Cole ve o ahmağı patron olarak istemiyorum." Başını sola, Brent'in köşe ofisinin üç kapı aşağıda olduğu tarafa doğru sallıyor.

Ayağa kalktım, şapkamı geri taktım ve ona sııttım.

"Zaman gösterecek ve teşekkürler, Bev. Sen bir meleksin," diye ekliyorum kapıdan çıkmadan önce. Kendi ofisime dönerken planım dolaşıyor ve büyüyor. Çünkü birden kendimi çok yaratıcı hissettim.

ON ALTINCI BÖLÜM

Zencefil

Cole'un camlı ön kapısını çalmaya fırsat bulamadan Mabel saat 6:05'te kapıyı çekip açıyor ve ve hemen bacağıma yapıştı.

"Bahçe takımım için bir parça daha getirdin mi?" soruyor, babasınıninkine benzeyen gözleri heyecanla parlıyor.

"Mabes, kimseye sana hediye alıp almadığını sorma," diye sesleniyor Cole mutfaktan. Yarım bir duvar dışında alanı açık, bu yüzden onu etrafta dolanırken, yemek malzemelerini tabaklara yerleştirirken görebiliyorum. Ev her zaman rahat ve düzenli ama dekor konusunda biraz yardıma ihtiyacı var. Duvarlarda birkaç genel manzara baskısı asılı ve oturma odasındaki kanepenin üzerinde Cole'un lise son sınıfta yaptığı büyük bir heykel var. Zeminler rustik ahşaptandır ve balıkçılık ve spor dergileri, aşırı doldurulmuş kanepenin önündeki ferforje sehpayı sıralar. Arka pencereden akçaağaç ağaçları bahçeyi çerçeveleyip ve bunun ötesinde Sugarland Dağı nefes kesici bir fon oluşturuyor.

"Tabii ki yaptım," diyorum ona göz kırparak ve çantamdan setinin en yeni üyesini çıkarıyorum. "Bu bir çiçek presi," diyorum ona. "Birlikte yapmamız gerekecek ama bahçede gördüğün ve saklamak istediğin tüm çiçekleri buraya koyabilirsin. Onları bir kez preslediğimizde sonsuza kadar saklayabilirsin."

Bu çocuk her zaman dışarıda ve son bir yıldır taşlar, evcil hayvan olarak böcekler, çubuklar, yeşillikler ve çiçekler topluyor. Tam benim gönlümdeki gibi bir çocuk. Gençken ben de öyleydim.

"Biraz çiçek dikmek istiyorum. Babam bir şeyler yetiştirmeyi bilmiyor."

"Hey, bu hiç adil değil. Nana'nın sana verdiği sulu meyveyi ben öldürmedim," diyor Cole mutfaktan köşeyi dönerken.

"Çünkü onu sulamak zorunda değilsin!" Mabel karşılık veriyor. Omuz silkiyor ve ben de onların sevimli dinamiklerine gülümsüyorum.

Belki yeni koca faktörü, belki baba faktörü ya da her ikisinin bir kombinasyonu, ama bu gece Cole çok iyi görünüyor. Bronzlaşmış, sinekkaydı tıraş olmuş ve mavi tişörtünün rengi ile kehribar rengi gözleri onu neredeyse mükemmel gösteriyor. Ama Cole'un kıyafetinin en iyi kısmı ne? *Üzerinde "Grillmasters Sloganı: Yanık değil, ." yazan ızgara önlüğü.*

Elimi Mabel'in saçlarında gezdiriyorum.

"Üzerine fazla gitme. Baban meşgul bir adam," diyorum, "Ayrıca, bitkilere bakma konusunda berbat olması onun suçu değil." Çenesini çimdiklediğimde gülüyor ve Cole hakaretime homurdanıyor. "Neden bana çiçek yetiştirmek istediğin yeri göstermiyorsun?"

Gözleri parlıyor ve elimi tutarak beni bahçeye doğru götürüyor.

"Nana belki bana yardım edebileceğini söyledi. Ama bazen sırtı onu rahatsız ediyor." Arka kapıdan geçerken Mabel saçmalıyor. Cole da peşinden.

"Şu bahçeyi halletmeyi düşünüyordum. Bu yaz yaparız, tamam mı Mabel?" diyor yürüyerek.

Mabel, "Babam daha önce domates çalıştı ama şimdi her yer yabani ot dolu," diye devam ediyor.

Biz yürürken böcekler vızıldıyor ve Cole'un havuzundaki su parıldıyor. Burası küçük bir arka bahçe vahası gibi, samimi ve özel, ahşap bir pergola ile kaplı evin uzunluğu boyunca uzanan büyük bir beton veranda ile. Bahçenin tüm çevresi ağaçlarla çevrili ama havuz tüm gün güneşe açık. Cole'un Mabel ve kendisi için neden bu evi seçtiğini anlayabiliyorum. Çiftlikteki aynı sessiz, huzurlu havaya sahip.

büyüdüğü yer ve uzaktaki Sugarland manzarası için aynı yöne bakıyor.

arka tarafındaki "bahçeye" doğru ilerliyoruz ve üzücü durumu görüyoruz. Yaklaşık 3 metreye 3 metre boyutlarında, kenarları çevrili bir arsa ve bir saksı kulübesinin yanında duruyor. Bir bahçenin başlangıçları duruyor ama Mabel haklı, artık çoğunlukla yabancı otlar var.

"Şu çiçeğe basabilir miyim?" Mabel dağınıklığın arasından çıkan tek bir küçük mavi menekşeyi işaret ederek soruyor. Onu gördüğümde gülümsüyorum; yabancı otların arasındaki güzel bir çiçek bana her zaman doğanın inatçılığını hatırlatıyor.

"Senin için hâlâ umut var bahçe," diyorum canlı çiçeği topraktan koparıp Mabel'e uzatmadan önce.

"Yemekten sonra basarız, tamam mı?"

Cevap olarak bana sırtıyor. "Tamam."

Halihazırda burada olanları ayıklamak için birlikte diz çöküyoruz: bazı gönüllü patates sapları, havuçlar ve raventler; çok sayıda büyümüş yonca ve devediken.

"Burası harika bir bahçe olabilir, biliyorsun," diyorum ona, bir solucan aşağıda kaybolurken parmaklarımı toprağın içinde gezdiriyorum. "İyi bir toprağı var."

"Yardım edecek misin?" Mabel tombul parmaklarının arasında toprak ezerek soruyor.

"Elbette . Babam için de uygunsa," diye cevap veriyorum, Cole hamburgerlerin hazır olduğunu bağırırken.

Dışarıda ahşap pergolanın altında oturup akşam güneşinin tadını çıkarıyoruz. Güzel bir gecenin başlangıcındayız ve Cole'un barbeküsünü yerken arka kapılarının yanındaki yemlikte bir sinek kuşunun zıplamasını izliyorum.

"Bana ilk kez yemek hazırlıyor olabilirsin Cole Ashby," diye iç geçiriyorum memnuniyetle, birkaç ev ötedeki komşunun çimlerini kesmesini dinlerken.

"Ve?" diye soruyor masanın ucundan, tek kaşını kaldırarak.

"Oldukça etkileyici. Hiç yanmamış." Gülümsüyorum ve hamburgerimden bir ısırık daha alıyorum.

Cole ile aramızdaki söylenmemiş sırra rağmen bu geceki hava rahat. Tıpkı her zaman olduğu gibi. Bu da bana imzayı atıp bu evliliği bitirdiğimiz anda her şeyin kaybolmayacağına dair umut veriyor. Yemeğin geri kalanı boyunca rahatça sohbet ettik. Mabel bana bu hafta ne yapacağını anlatıyor - Jo'yla yan ilçedeki hayvanat bahçesine gitmek, arkadaşıyla bir oyun randevusu - ve yemek bittiğinde, Cole bazı işleri yapmak için içeri dönerken Mabel ve ben menekşesini basmak için hazırlanıyoruz. İşimiz bittiğinde Cole akşam yemeğinden sonra temizlenmiş oluyor ve Mabel bastırmak için daha fazla çiçek (ya da işe yarayacak başka bir şey) aramakla vakit kaybetmiyor. Ashby evinde tipik bir gece. Ve tüm bunlar olurken ben burada ne halt ettiğimi merak ediyorum.

Cole saat dokuzda elinde bir sepet çamaşırla evin arka çıkarken, "Uyuyor," diyor. Güneş batarken sedir ağaçları ve çobanpüskülü çalılarının arasından turuncu bir parıltı gönderen şimşek böceklerinin dansını izlemeye ara verip ona bakıyorum. Çamaşırları yere bırakıyor ve ikimize de birer içki almak için mutfığa yöneliyor.

"Nedir bu?" Kehribar rengi sıvıyı ondan alıp bir yudum içerek soruyorum.

"Babamın burbonu. Bir iyilik yapmadan önce seni gevşetmeye çalışıyorum."

Midem bulanıyor.

"Söylemeliyim ki, tüm bu birikim bana ne soracağını bilmek istemeyebileceğimi düşündürüyor," diye not ediyorum, çamaşırları katlamasına yardım etmek hareket ederek.

"Muhtemelen hayır. Ama başın beladayken seni aldığım geceleri hatırlayacağını umuyorum. Ayrıca sarhoş cumartesi geceleri yemek için durduğum yerleri de. Her bir iyiliği, Vixen. Hepsini hatırla."

"Tanrım, Cole. Sor artık." Gülüyorum, katladığım dördüncü havluyu onun iki havlusunun yanına bırakıyorum.

"Bugün bazı cevaplar buldum..."

Bev'den öğrendiği her şeyi bana anlatmaya başladı.

-Zehirlendiğimi ya da yalan söylediğimi kanıtlamak için haberin içime işlemesine izin verdim.

"Yani boşanmak zorunda mıyız?" diye sordum. "Bu durumda, yarısını ben alıyorum."

Ben gülüyorum, o gülmüyor.

"Ciddiyim, Ginger. Boşanma herkesin bildiği bir şey. Ve siz benim yerimde olduğunuzda..."

Göğsüm sıkışıyor. Daha iyisini bilmesem, Cole'un neredeyse gergin görüldüğünü söyledim. Ve Cole asla gergin görünmez, bu da beni ... şey, çok gergin yapar.

Neredeyse tavandan tabana kadar uzanan altı panelli ön penceresinin önünde volta atmaya başlar.

"İkimize de yardımcı olacağını düşündüğüm bir fikrim var," diye başlıyor.

Kanepeye yaslanıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Cole bunu konuşmaya devam etmesi için bir davet olarak kabul ediyor. "Ya evli kalsaydık?"

Ağzım açık kalıyor ve en az on saniye boyunca öyle kalıyorum, ta ki bir söylemem gerektiğini fark edene kadar. Ama herhangi bir kelime oluşturmak imkansız, çünkü *lanet olsun?*

"Ben... Hiç... için mi?" Yutkunarak soruyorum.

"Hayır, sonsuza kadar değil," diye kıkırdıyor Cole, sonra da gelip karşımdaki sedirin üzerine oturuyor.

"Bunun babanı etkilemesini istemezsin. Ben de Brent'e benim konumumla uğraşması ya da halkın bunu öğrenmesi için sebep vermek istemiyorum." Devam etmeden önce bir nefes alıyor.

"Bu yaz biraz para sıkıntısı çekebileceğini söylediğini hatırlıyorum ve ben de Mabel'ı meşgul etmekte zorlanıyorum. Ya hepimize uygun bir şey sunabilirsem? Mabel da dahil. Bu yüzden bu akşam erken gelmeni istedim. Böylece... nasıl uyum sağladığını görebilecektim."

Bu gece neden burada olduğumu anladıkça her şey daha da anlam kazanıyor.

Öfke hücum etti.

"Bu bir *dadı* görüşmesi miydi?!" İnanamayarak sordum. "Bu senin için bile berbat bir şey."

"Hayır, röportaj değil!" Ben ayağa kalkmadan uzanıp kolumu tutuyor. "Tanrım, Ginger, çok yetenekli olduğunu biliyorum. Ben sadece ... *siktir*."

Kolumu geri çekiyorum ve kaşlarımı beklentiyle kaldırıyorum. "Konuşmaya başla Ashby."

Cole ayağa kalkıyor, içkisinden bir yudum alıyor ve elinde burbonuyla odanın içinde yürümeye devam ediyor. Pencerenin önünde duraksıyor, boş gözlerle uzaklara bakıyor, sonra dönüp bana bakıyor.

"Ginger, Mabel'la çok iyi anlaşıyorsun. Aslında inanılmazsın."

"Bu iyi bir başlangıç." Devam etmesini bekliyorum.

"Ben sadece bunun bir seçenek olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Bu benim için kolay değil. Ben... insanların dünyamıza girmesine izin vermem. Asla." Gelip tekrar karşıma oturdu. Sonra bardağını boşalttı, gözlerimin içine baktı ve devam etti. "Beni dinle. Buraya taşın. Yaz için, böylece Mabel'a bakmama yardım edebilirsin. Sana ödeme yaparım. Ücret ne kadarsa, artı yüzde on. Sadece yarı zamanlı olacak, ama tam zamanlı için sana ödeme yapacağım. Annem elinden geldiğince yardım etmeyi seviyor ve Mabel da bir hafta boyunca Gemma'nın ailesinin yanına gidecek. Mabel'ın gerçekte neler olduğunu bilmesine gerek kalmadan neden burada olduğuna dair bir açıklaması olacak. Ve Brent başta olmak üzere herhangi birinin ihtimaline karşı izimizi kaybettirir. Daha sonra sessizce boşanabiliriz, sonbaharda ara. Bu şekilde, eğer haber duyulursa kasabayı evlenmek istediğimize ama bunu gizli tutmayı tercih ettiğimize inandırmak çok daha kolay olur."

Ona hemen cevap vermiyorum, bu yüzden Cole kaldığım yer hakkında saçmalamaya başlıyor.

"Kayınvalide süiti sizin olacak, yani temelde kendi kanadınız olacak. Birkaç yıl önce yeniden yaptım ve hiç kullanılmadı bile. Yazı evde yüzerek ve dinlenerek geçirebilirsiniz..."

Cole duraksıyor ve yaklaşıyor, dizlerinin üzerine çöküyor ve iki elini de koyuyor. Gerildim. Bu Cole'a alışkın değilim. Bana dokunmaktan korkmayan kişi. Yıllardır,

Öpüştüğümüz geceden beri, sanki ikimiz de birbirimize kimin diğerini daha az istediğini gösterme görevindeydik. Ama bu Cole? Beni akşam yemeği yapan, bana özgürce dokunan ve bana tek umudu benmişim gibi bakan... *Onunla* ne yapacağımdan gerçekten emin değilim.

"Eğer duyulursa, onlara her şeyin işe yarayabileceğini düşündüğümüzü ama çok farklı olduğumuzu fark ettiğimizi söyleyeceğiz." Sırıttıyor, sanki bu çok açıkmiş gibi.

"Bu inanılır bir şey," diyorum omuz silkerek.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Ellerini kaldırır ve iç çeker.

"Bak, iyilik açısından bunun büyük olduğunu biliyorum-"

"Kocaman," diyorum başımı ellerimin arasına alarak. "En büyüğü."

"En büyüğü," diye tekrarlıyor, ellerimi çekip parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor. "Ama Ginger, buna ihtiyacım var. Bazen hayatımdaki her şeyi tek bir iple bir arada tutuyormuşum gibi hissediyorum... sanki biri benzin döküp ateşe vermiş gibi." Dedi.

Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Bak, kişilik olarak senden pek emin değilim." O dilini çıkarırken sırıttıyorum. "Ama bir baba olarak? Harika bir iş çıkarıyorsun Cole," diye ekliyorum ciddiyetle.

"görünebilir. Ama kendi çimlerimi kesmeye bile zor vakit buluyorum. Son şerifin iş yerinde bıraktığı kadar çok dağınıklık var ki temizlemem gereken. Bunun da ötesinde, kızıma iyi bir örnek olmak için çok uğraşıyorum. Sahip olduğum bu iş onun geleceği. Bu işte iyi olmalıyım."

Bir ona baktım. "Bana bir içki daha ve bir not defteri getirsen iyi olur, çünkü bazı temel kurallarım olacak."

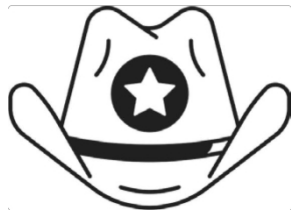
Cole'un bana karşılık olarak verdiği gülümseme tüm yüzünü kaplıyor. Dolgun dudakları düz beyaz dişlerinin üzerinde kıvrılıyor ve gamzeleri geniş çenesine yerleşiyor. Ayağa kalkıyor.

"Evet, tamam... ne istersen." Sırıttıyor, sonra yanağımdan öpüyor. "Ve... sen gelmiş geçmiş en iyi PIC'sin."

"Dalkavukluğu bırak Ashby. Ben zaten kabul ettim." Mutfağa doğru dönerken ona bir tokat attım.

İçimden bir heyecan akarken alt dudağımı çiğniyorum. Cole'un karısı olarak kalacağım ve kısa bir için bile olsa, bunun düşüncesi beni sıcak hissettirmekten geri kalmıyor.

Çantamda bir yerde duran ve artık aradığında gelmeyeceğimi söyleyen yazılı anlaşmayı hatırlıyorum. Kendi kurallarına uymadığıma şaşırmalı mıyım? Muhtemelen hayır. Konu Cole Ashby olunca, yapmayacağım bir şey var mı diye merak etmeye başlıyorum.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Cole

H Lanet olsun, onun burada olduğuna inanamıyorum.

Ona bir içki daha dolduruyorum ve içimde dolaşan enerjiyle titreyerek oturma odasına doğru geri dönüyorum. Tekrar içeri girdiğimde Ginger kıvrımlı, bronzlaşmış bir bacağını diğerinin üzerine atıyor.

Dilimi üzerinde kaydırmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamamaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Gözlerimi her kapattığımda, onun her parçasını görüyorum.

"Pekâlâ, bir numaralı kural," diyor Ginger. 'Ben buradayken komik işler yapmak yok, yani -ve bunun sizin için zor olacağını biliyorum Sör Weston- Lexington ve başka kadınlar yok."

Çok kolay.

Burbon bardağını onun eline koyuyorum. Parmaklarım onunkileri okşuyor ve gözlerimi kaldırıp bakışlarıyla buluşuyorum. "Sen buradayken bunu yapmazdım, Ginger. Ben... tam bir hayvan değilim."

"Bunu zaman gösterecek. Ama bilinmesini isterim ki, sahte eş olsun ya da olmasın, aldatılmayacağım," diye azarlıyor ve mükemmel manikürlü parmağını bana doğru sallıyor.

"Tabii ki." Başımı salladım. Kahretsin, bu kadın benim hakkımda ne düşünüyor?

"İki: burada da komik bir iş yok." İlk iki parmağını formunun üzerinde sallıyor. "Geçen geceki sarhoş karşılaşma bir yana, ben yasak bölgedeyim."

Kaşlarımı kaldırıyorum, yutkunuyorum ve sonra başımı sallıyorum. Bu biraz daha zor olabilir.

"Eğer bu işten normal bir şekilde çıkmak istiyorsak, bu işe bir iş anlaşması gibi yaklaşmalıyız."

"Bir iş anlaşması," diye tekrarlıyorum. Kelimelerini kalın kafatasımın içine girebildikleri kadar derinlemesine işliyorum.

"Bana olduğunda Mabela ben bakarım, yani sen öğleden sonra vardiyasında çalışırken CeCe'nin ya da annenin ona bakmasına gerek kalmaz. Ve evet, boş yatak odasını ben devralacağım."

Başımı salladım. "Kurallara göre oynayabilirim. Bu ikimiz için de kolay olmalı. Vegas'ta olanlar alkol ve kötü kararların bir sonucuydu. Yıllardır platoniktik. İkimiz de yetişkiniz, şimdi de farklı değil," diye yalan söylüyorum.

"Anlaştık. Yüzüğüm, o gecenin anılarıyla birlikte çantamın gizli cebinde sıkı sıkı kapalı duruyor. Biz arkadaşız," diyor hızla ve aramızda olanları inkâr etmesi beni sinirlendiriyor mu yoksa onu daha çok mu arzulamama neden oluyor, tam olarak karar veremiyorum.

"Aileme Mabel'a söylediğimizden farklı bir şey söylemeyeceğim. Ama senin ailene ne söyleyeceğimize karar vermemiz gerekecek."

İç çekiyorum. Evet, yapacağız. Onlar bu şehirdeki en meraklı piçler.

"Herkes aynı şeyi söyleyeceğiz. Mabel'e yardım etmek için taşıyorsun. Hazırladığım bu yeni politikaları biliyorlar.

-Ayrıca yeni yardımcılar için başlattığım mentorluk programı da beni her iki ucundaki mumu da yakmak zorunda bırakıyor."

"Liv için de inandırıcı, bazen birlikte vakit geçirdiğimizi... biliyor." Omuz silkiyor, göz temasından kaçınıyor.

Kendime engel olamıyorum. Sırıtarak ona bakmak için yaslanıyorum. "Liv'le benim hakkımda mı konuşuyorsun?"

Bundan kesinlikle nefret etmiyorum.

"Yüzündeki o kendini beğenmiş ifadeyi sil Law Daddy, biz arkadaşız ve ona bir iki kez bahsettim."

O aptalı oynuyor ama ben buna izin vermeyeceğim.

"Bu saçmalığı kesmek üzereyim, Ginger. Vegas'ta olanlara bakılırsa, birbirimizden görüldüğümüzden biraz daha fazla hoşlandığımızı söyleyebilirim."

Ginger'ın yanakları altın sarısı teninin altındaki en açık pembenin tonuna dönüşmeye başlıyor. Telaşlanıyor ve onu bu hale getirenin ben olmam hoşuma gidiyor.

"Göğsünü şişirme, Aşık Çocuk. Biriyle arkadaş olabilir ve onu çekici bulabilirsiniz. *Göğsümü* kabartmıyorum. Ona senden bahsediyorum. Ona nerede olduğumu söylüyorum. Bilirsin, bir şey olursa diye. Mesela beni bir abajura çevirirsin."

Bu lanet kadın.

"Mmmhmmm. Tamamen mantıklı."

Sattığı saçmalıkların bir gramına bile inanmıyorum. Ve bana bakışı, aramızdaki ilişki konusunda onun da en az benim kadar kafasının karışık olduğunu gösteriyor. Her zaman olduğumuz gibi.

"İçlerinde en joker biziz. Hiçbir şey olmasa bile, ne yaptığımızı öğrenirlerse muhtemelen şaşırmazlar" diyor ve konuyu aniden değiştiriyor.

"Bir kez olsun, keşke etrafta yatıp kalkan düşüncesiz kişi ben olmasaydım," diyorum. "Ya da bir evlilikte çoktan başarısız olmuş biri. Bir kez olsun, Ashby'nin haydut kardeşi olmamak güzel olurdu." Ginger son burbonunu da yutarken iç çekiyorum.

"Kahretsin, bunu duydum. En azından birlikte joker ve PIC olabiliriz." Sırıttıyor ve gitmek için ayağa kalkıyor. "Tamam Şerif, bu hafta bir akşam yemeği ayarlayıp aileme bu yaz için planımızı anlatacağız. Annem ve babamla ayda bir kez yemek yeme zorunluluğumu zaten yerine getirdim, bu yüzden aileme haber verme yöntemim bir mesaj olacak."

"Sabah Mabel'a söylerim. İlk öğrenen o olmalı."

"Oh, ve bir kuralım daha var.." Ginger bir elini kalçasına koyarak bana bakıyor.

"Yani?" Ben soruyorum.

"Her zaman aynı fikirde olmadığımızı biliyorum..." diye başlar. "Ama söz konusu Mabel olduğunda, yaptığım her şeyi eleştirme ve beni küçümseme. Eğer onunla ilgilenme şeklimle ilgili bir sorunun varsa, benimle özel olarak konuş. Ve Tanrı aşkına Cole, bırak da eğlenelim. Hayatımı çocuklara öğretmenlik yaparak kazanıyorum, bu yüzden bu konuda biraz uzmanlığım var."

İç çektim. "Elimden geleni yapacağıma söz veriyorum."

Ginger başını sallar. "Oooh, . Güvenli bir kelime alabilirsin. Eğer yaptığım şeyden gerçekten hoşlanmıyorsan veto et."

Güvenli bir şekilde konuşabileceğimiz başka bir senaryoyu hayal ederken aklımdan geçen düşünceler, sikimin onun dar amcığine kaydığı anı kadar canlı. Kısık bir kahkaha attım.

"Ne?" diye soruyor.

Hiçbir şey söylemiyorum ve bunun yerine başımı sallıyorum.

"Kafanı çukurdan çıkar, oda arkadaşım. Seni bekleyeceğim Yarına kadar güvenli haber."

Ön kapıya doğru yürümeden önce bana göz kırpmıyor. O giderken, hatta çantasını beyaz VW Bug'ının arka koltuğuna yerleştirmek için eğildiğinde bile gözlerimi ondan ayırmıyorum.

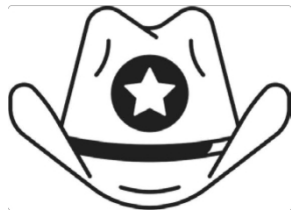
Seksen üç gün. Seks yapmadan. Evime kapandım.

0 kış mı?

Bir elimi saçlarımda gezdirip nefes alıyorum.

İçimden bir ses, Ginger Lily Danforth Ashby'nin yarattığı cinsel fırtınayla yaşamak için kendimi hazırlamam gerektiğini söylüyor.

Karm.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Cole

81 gün kaldı

"Y Siz ikiniz birlikte mi yaşıyorsunuz? Ama çizmeleri vurmuyorsunuz?" Dean Baba iki gün sonra soruyor. Büyük evin arka bahçesinde otururken Mabel konuşulanları anlamasın diye alçak sesle konuşuyor. "Ve buna inanmamız mı gerekiyor?"

Gür beyaz kaşları, ne söylersem söyleyeyim, saçmaladığımı düşüneceğinin sinyalini vermek için yukarı kalkıyor.

"Tanrım, baba," diye boğuluyorum, yüzümü ovalayarak. "Bu ailede tam olarak ne düşündüğümüzü söylemediğimiz bir zaman olamaz mı? Ve hayır, söylemiyoruz. Tamamen platonik."

Ailemin geri kalanı başka birinin konuşmasını beklerken babamın bakışları beni kesiyor. Ondan uzaklaşıyorum ve çiftliğimizin logosuyla süslenmiş uzaktaki devasa kırmızı ahıra bakıyorum. Burası birçok ekipmanı depoladığımız yer. İki çiftlik çalışanı bir traktörün tekerleklerini hortumla yıkıyor. Ne yaptıklarıyla ilgilenmiyorum ama Pop'un bakışlarından kaçınmak için onları izlemeye kararlıyım. Ginger bana bakıyor ve omuz silkiyor. Arkasındaki leylak çalısını fark ediyorum. Koyu kahverengi bukleleri için çarpıcı bir fon.

Lanet olsun, Nash'e mi dönüşüyorum?

"Bu yaz fazladan paraya ihtiyacım var ve Cole'un yardıma ihtiyacı var," diyerek bakışlarımı kırıyor ve muzipçe sırıtıyor. "Ben onun son çaresiyim. Görünüşe göre şehirdeki diğer kadınlarla biraz fazla geçmişi var."

Kendine engel olamıyor.

Nash gülerek, "Bu izler," diyor.

Mabel'ın köpekle oynamasını izlerken hepsine "Gülün bakalım şerefsizler," diyorum. "Bu bir kazan-kazan durumu. Her zaman drama olmak zorunda değil."

"Bence bu harika bir fikir," diye araya giriyor annem, cam sürahidenden tatlı çayını doldururken Ginger'a göz kırptıyor. "Bana buradaki bazı şeyleri düzenlemek için bolca zaman veriyor. Glenda'yı birkaç yeni haftalık kulüple tanıştırdım. Ve şimdi onunla birlikte gidebileceğim - onu şehir hayatına alıştırabileceğim."

Glenda, Ivy'nin birkaç ay önce çiftliğe taşınan annesi. Alkolizmden kurtulmaya çalışıyor ve Silver Pines'ta çok başarılı. Her gün atları ziyaret ediyor, arazinin etrafındaki patikalarda yürüyor ve ön verandasında oturup çiftlik çalışanlarının günlük işlerini yaparken onları izleyerek zaman geçiriyor. Hatta şapka ve battaniye satarak küçük bir iş bile kurmuş.

"Bunu üstlenmen çok hoş Ginger," diye devam ediyor annem. "Mabel'a bakmakla kitaplarla ilgilenmek arasında nasıl denge kuracağım konusunda endişeliydim. Özellikle de Wade ve Ivy, Angel Wings'in derbi yarışına hazır olduğundan emin olmaya odaklanmışken. Ama yine de haftada bir ya da iki kez Mabel ve Nana günüm olsun istiyorum."

"Elbette," diyorum başımı sallayarak.

Torunuyla bu kadar çok vakit geçirmek isteyen bir anneye sahip olduğum için çok şanslıyım. Aslında, son birkaç yıldır, Mabel için neredeyse ikinci bir anne gibi oldu. Özellikle de Gemma ziyaretlerine gelmediğinde.

CeCe masanın öbür ucundan, "Mabel çok heyecanlanmış olmalı," diye araya giriyor. "Ginger'ın onunla ne kadar iyi olduğunu anlamanın zamanı geldi. Bütün yaz ona sahip olduğun için şanslısın."

Kız kardeşim Ginger'a sırtlıyor ama en iyi arkadaşına yalan söylediği için Ginger'ın gözlerindeki suçluluk duygusunu görebiliyorum.

"Mabel çok heyecanlandı," diyorum.

En azından bu kadarı doğru. Dün sabah ona Ginger'ın yazın büyük bir bölümünde onunla birlikte olacağını söylediğimde kelimenin tam anlamıyla ciyakladı.

"Cole'la mi yaşayacaksın? İyi şanslar," diye alay ediyor Nash. "Siz ikiniz genellikle bir geceyi kavga etmeden geçiremezsiniz."

Ginger ile farklı bir şekilde mücadele etmenin bu sorunun kaynağı olması ironik.

"Aslında son zamanlarda bunun üzerinde çalışıyoruz ve evde kendime ait bir odam olacak. Ondan uzakta kalabilirim ve ayrıca katı kurallarımız var," diyor Ginger onlara.

"Birkaç ay için harika bir plana benziyor. Herkes için gerçek bir kazanç," diyor Liv çenesini avucuna dayayarak. Bakır rengi saçlarını omzunun üzerinden savururken Ginger'a sanki onun içini görüyormuş gibi bakıyor.

"olacak," diye karşılık veriyor Ginger, biraz fazla sert bir şekilde ve kendini ikna etmeye çalıştığını hissediyorum.

Ivy, eski ahşap masanın üzerinden Ginger'a çak bir beşlik yaparak, "Kurallar koyduğu için aferin kızıma," diyor. "Umarım her sabah yaptığın kahve de buna dahildir."

"Şuraya oturun," diye araya giriyorum, Wade'in bifteklerimizi baharatlamayı bırakıp Ivy'ye doğru yürüdüğünü ve elini tembelce büyüyen karnının üzerinde gezdirdiğini izliyorum. Sanki ona dokunmadan edemiyor. Burbonundan bir yudum aldıktan sonra eğilip onu öpüyor.

"Biftek nasıl ?" Ivy, hepimize işkence edecek kadar uzun süre onunla oyalanırken soruyor.

"Annen yemek istiyor mu?" diyor.

Lanet olsun.

"Bir oda bulun, Tanrı aşkına," diyorum, olması gerekenden daha yüksek sesle, onlara bir peçete fırlatarak.

"Dolar, baba!" Mabel bahçeden bağırıyor. Harley ve boyalarıyla kalın yeşil çimenlerin üzerinde oturuyor ama artık onunla işi bitmiş gibi görünüyor. "Teyze, gel benimle halka atma oynayalım!" diye sesleniyor CeCe'ye.

"Odasını temizlemesi için onu çağırıyorum ve beni duymuyor. Fısıltı seviyesinin biraz üstünde 'bok' deyin ve o da yapsın mı?" Sessizce söylüyorum.

Annem cevap olarak kıkırdıyor. "O bir iş kadını. Ninesine çekmiş."

Cece, Nash'i öpüp Ginger ve Liv'e dönmeden önce, "Geliyorum bebeğim," diye şarkı söylüyor. "Siz ikiniz benimle gelin."

İki kadın da saygıyla ayağa kalkıyor ve hepsi Mabel'in beklediği yere doğru yürüyor. Büyük bahçenin ortasına çekilişlerini ; esintiyle sallanan doğal çayır çimenleri, babamın alanın kenarına yerleştirdiği göletin habercisi gibi. Burası onun oturmayı en sevdiği yerd. Yazın böyle dışarıda yemek pişirmeye . Edison ip ışıklarının altında bir pergola ile örtülü büyük açık hava mutfağının sorumluluğunu üstlenir ya da hepimizi büyük taş ateş çukurunun etrafına oturtur, burbon içer ve s'mores yapardı. Şimdi burada benimle olmayı ve Mabel'in oyununu izlemeyi çok isterdi.

Burada en son ne zaman birlikte olduğumuzu hatırladığımda göğsümde tanıdık bir keder sızısı hissediyorum. Ölmeden önceki ve verandada Mabel'in tebeşirle oynamasını izliyorduk. Bütün yapraklar dökülmüştü ve çimenlik onlarla doluydu. Onları tırmıklamakta zorlanıyordu ve yardım etmesi için birkaç çiftçi çağırarak zorunda kaldık. O bana öğüt verirken oturup onları izledik. Gemma, Mabel'in okul piyesini kaçırdığı için çok kızmıştı. Bana küçük şeylere takılmamamı, Mabel için mükemmellik peşinde koşmayı bırakmamı ve sadece anı yaşamamı söyledi. Kızımın kendi köklerini salmasına izin vermemi istedi. Onun çocukluğunun unutulmaz ya da özel olması için benimkine benzemesine gerek yoktu; sadece onunki olmalıydı.

"Orada çok kimsesiz görünüyorsun, dostum. Öpecek bir kadının olmadığı için üzgün müsün?" Nash yıldız şapkasını geriye doğru çevirip bana sırtarak şöyle diyor.

"Yüce Tanrım. Sadece hasta olmamaya çalışıyorum. İkiniz de kırbaçlanmışsınız!" Wade ve Nash'i işaret ediyorum. Gülüyorlar, umurlarında olmadığının sinyalini veriyorlar. Bir anlığına, kardeşimin ve en iyi arkadaşımın bu kadar rahat ve mutlu kıskandığımı hissediyorum.

"Hey, sırf oyuna katılmıyorsun diye oyunculardan nefret etme," diyor Pop, gözlüklerini takıyor, ellerini başının arkasında birleştiriyor ve tahta sandalyesinde arkasına yaslanıyor.

"Sakin ol, yaşlı dostum," diye kıkırdıyorum. "Ben de o . Açıkçası bana göre değildi."

"Ben de öyle. Ama böyle değildi, çünkü doğru insanla birlikte değildim," diyor Wade, neredeyse boş olan burbon bardağını bana doğrultup bifteklerimizi kontrol etmek için ızgaraya dönerek. "Seninki hemen köşeyi dönünce olabilir. Asla bilemezsin."

"Ya da kendi arka bahçende," diye ekliyor Pop kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Tanrım," diye fısıldıyorum, beni duymadığından emin olmak için Mabel'a dönüp bakıyorum. "Ne kadar da boktan insanlar."

Ayağa kalkıyorum ve kızların oyununu izlemek için evin geniş, düz avlusuna uzanan büyük verandasından yürüyorum. Sol tarafta ahırların, sağ tarafta ise yengeç-elması ağaçlarından oluşan büyük bir tarlanın arasından uzaktaki otoyolun görüldüğü açık bir alan. Onlara katıldığımda derin bir nefes alıyorum. Evet, bu manzara çok daha iyi.

Havayı ızgara biftek kokusu dolduruyor ve kızlar halka atma oyunlarını bir olimpiyat sporuymuş gibi yarışırken gülmekten kendimi alamıyorum. Ginger'ın üçüncü yüzüğünü çiviye yerleştirmesini izliyorum, sonra da dönüp Mabel'a çak bir beşlik yapıyorum. Mabel kulaktan kulağa gülümsüyor ve onu seven bu kadar çok insanla çevrili olduğu için çok mutlu olduğunu söyleyebilirim. Hayatında olmasını istediğim insanlar.

Önümüzdeki birkaç ay boyunca yapmam gereken tek şey bunun bir iş anlaşması olduğunu hatırlamak. Ginger'ın etrafta olmasına alışamıyorum.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Zencefil

80 gün kaldı

"T Cole yüzünü buruştururken ben mutlu bir şekilde "Şapka sonuncusu" diyorum. Ben son giysi çantamı taşıırken o da "alet kutumda", baharatlı romanlarım ve vibratör koleksiyonum için gizli bir yuva.

"Tanrım, kadın, kaç tane kıyafete ihtiyacın var?" Cole homurdanarak kıyafetlerimi yatağın üzerine bıraktı.

"Evim şehrin diğer ucunda. Mecbur olduğumdan daha fazla gidip gelmek istemiyorum. Ayrıca tüm zamanımı Mabel'e ayırmak istiyorum."

"Saçmalık. Çünkü fazla eşya taşıyorsunuz ve yanınıza almadığınız bir çift çoraba ihtiyacınız olabileceğinden korkuyorsunuz."

Alt dudağımı ısııyorum ve unuttuğum çorapları düşünüyorum. Yankees şapkasının kenarını şekillendiriyor ve bunu yaparken kollarının üst kısmı esniyor. Sol kolunda dans eden mürekkebe bakıyorum. Sarmaşıklar, Mabel'in adı, babasının doğum ve ölüm tarihi ve çeşitli ifadelerle süslenmiş tam bir kol.

Cole'u yıllardır üstsüz görmediğim aklıma geliyor ve kendimi o kıyafetlerin altında ne yattığını merak ederken buluyorum. Vegas'ta birlikteyken hava çok karanlıktı, gizlice bakma şansım olmadı.

Mabel odaya dalıp, kendisinininkiyle uyumlu çiçekli bir tulum giydirdiği Amerikan Kızı bebeğini ona uzattığında ben hâlâ Cole'u kucaklamaya çalışıyordum.

"Yarın bahçeye başlayabilir miyiz?" diye soruyor yüzünde dünyanın en heyecanlı ifadesiyle. Heyecanına gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Kesinlikle!" bir parçasını kulağının arkasına sıkıştırarak söylüyorum. Saçları uzadıkça Cole'a ya da CeCe'ye daha çok benziyor ama koyu renk saçlı.

"Ve gerçekten her sabah benimle burada kahvaltı yapacak mısın?" diye soruyor, yön değiştirerek.

"Planımız bu. Bu yaz çok eğleneceğiz, Mabel."

Ona daha yakından bakıyorum ve çamurlu çıplak ayaklarına bakarak arka bahçe olduğunu tahmin ettiğim bir tür kir ve yapışkan maddeyle kaplı olduğunu fark ediyorum. Cole da aynı şeyi düşünüyor olmalı.

"Tanrım, senin banyoya ihtiyacın var, Half Pint. Yine çamur turtası mı yapıyorsun?"

Gülümseyerek başını sallıyor ve kirli küçük ellerini kaldırıyor.

"Evet ama ben banyo yapmak istemiyorum. Ginger'la oynamak istiyorum."

Cole'un her seferinde pelteye dönüşmesine neden olduğunu bildiği küçük bir dudak büküşü ekliyor.

Gülüyorum. "Belki aynı anda iki şey yapabiliriz. Biliyor musun, ben küçükken banyo yapmak istemediğimde, annem ve babam bazen havuzda yapmama izin verirlerdi. Belki babam da bunu yapmamıza izin verir."

"Havuz banyosu nedir?" Mabel'ın gözleri sanki onu Disneyland'e götüreceğimi söylemişim gibi parlıyor.

"Mayonuzu giyyorsunuz ve saçınızı gerçekten çok iyi fırçalıyorsunuz ama sabun ve şampuan kullanmadan. Neredeyse yıkanmış gibi yapacaksın."

Ona göz kırpiyorum ve Cole bana onaylamayan bir bakış fırlatıyor. "alıyorum!" diyor ve koşarak odadan çıkıyor. Babası itiraz edemeden önce.

"Bugün Perşembe. Bu da saç yıkama gecesi demek." Cole bunu öyle ciddi bir yüz ifadesiyle söylüyor ki gülmekten kendimi alamıyorum.

", ne yapacağız?" Şok olmuş gibi yaparak cevap veriyorum.

"Biliyorum.

.. yarın yıkar mısın? Affedersiniz ama *saç yıkama* geceleriniz var mı? Burada ne tür bir hapisane işletiyorsunuz, Şerif?"

"Tahmin edilebilir türden. Pazar, Salı ve Perşembe günleri saç yıkama geceleridir. Sistemle oynama, Vixen."

Ona bakıyorum, ciddi olduğunu anlıyorum. Kahkahalarımı yutuyorum.

"Siktir ," diyor. "Benim güvenli kelime. Onu seçiyorum. Bu bir *otorite*. Ben , hemen önce benimle konuşmayı beklersin."

"*Otorite* mi? Saç yıkama konusunda mı?" değil. Gülmemeniz gerektiğini bildiğiniz anlardan , bu yüzden daha da fazla gülmek istiyorsunuz. Cole'un takındığı sert bakış, elleri kalçalarında, kolunun altında asılı bir Amerikan Kız bebeği. Bu çok fazla.

Yeni yatağıma uzanıp başımı arkaya atıyorum ve kahkahaların beni ele geçirmesine izin veriyorum. Gözlerimi açtığımda nemliydi ve Cole eskisi kadar kızgın görünüyordu. Elindeki mutlu bebekle gerçek bir tezat oluşturuyor.

"Cole, lütfen... bu kadar sinirli görüneceksen bebeği yere bırak."

"Ginger, yaptığımız her şeyi böyle değiştiremezsin... Bu kötü bir-" Daha fazlasını söylemek için ağzını açar ama Mabel odaya geri döndüğü, takım elbisesini giydiği ve can yeleğini tuttuğu için olduğu yerde durur.

"Neden hazır değilsin?" diye soruyor, dönüp arka kapıya doğru koşmadan önce benimle Cole'un arasına bakıyor, giderken küçük ayakları parke zemine çarpıyor.

Cole bana kısık bir ses tonuyla, "Hayatımda bu dört duvarın arası dışında hiçbir kontrolüm yok," diyor.

"Bu yaz biraz eğlenelim Cole," diye meydan okuyorum, "Bu onun için iyi olur."

Yüzünü buruşturuyor.

"Peki," diye homurdanarak karşılık veriyor. "Saç yıkama gecesini erteleyeceğiz ve bu senin fikrin olduğuna göre, giyin."

"10-4 Şerif," diye kıkırdıyorum.

Kendini durdurmadan önce gitmek için döner.

Mabel'ın bebeğini yatağımın üzerine bırakırken bana yıkıcı bir Cole sırtışı ve ben ayağa kalkıyorum, o yaklaşırken duvara doğru geri çekiliyorum. Bağıracaktım gibi görünüyor... ya da beni öpecek... ya da ikisi birden mi?

Tam önüme geldiğinde, heybetli boyundan aşağı bakıyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. Yutkunuyorum ve tam ne yaptığını sormaya hazırlanırken, dudaklarını kulağımın üzerinde gezdirmek için yüzünü aşağı indiriyor. O kadar yakın ki teninin ve naneli nefesinin kokusunu alabiliyorum.

"İyi ve ısınmış mısın, Vixen?" Ona bakıyorum. *Kahretsin, şimdi öyleyim.*

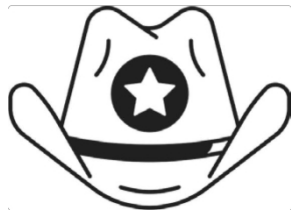
"Ne için?" Kekeliyorum, bu da onun sırtmasına neden oluyor.

"Havuz voleybolunda o arsız küçük kıçından bir tür bikini altı olacağını varsaydığım şeyi dövmem için." Ellerini omuzlarımdan indirdi ve geri çekildi.

Tuttuğum nefesi dışarı verdim.

"Gün ışığını yakıyorsun kadın," diye seslendiğini duyuyorum koridorda, ben öylece afallamış bir halde dururken.

Bu adam yanıma yaklaşıyor ve ben boyun eğiyorum. Bu yazı nasıl atlatacağım ben?

YİRMİNCİ BÖLÜM

Cole

S Ginger'dan bizimle yüzmesini istediğimde hiç düşünmediğim bir şey mi vardı? Mayo. Ginger'ın kıvrımları genelde başka hiçbir kadının yapmadığı şeyler. Ama sikime sarıldığında nasıl hissettiğini bilmediğimde dayanmak çok daha kolaydı. Mesele şu ki, tahmin ettiğim gibi açık saçık bir şey bile giymiyor. Sanki Mabel'la havuzda olduğu için sahip olduğu en mütevazı mayoyu giyiyor gibiydi. Ama bu kadar kapalı olmasına rağmen, halter tarzı yakalı ve sırtı açık sıcak pembe tek parça yine de çok seksi. Havuz voleybolunun son sayısı atıldığında Mabel "Babamı yendik!" diye tezahürat yapıyor ve ikisi beşlik çakıyor. Ama orada bitmiyor. Diğer elleriyle de beşlik çakıyorlar, sonra kendi ellerini çırpıyorlar, yan dönüyorlar ve mükemmel bir senkronizasyonla onluk çakmadan önce dirseklerini çarpıştırıyorlar.

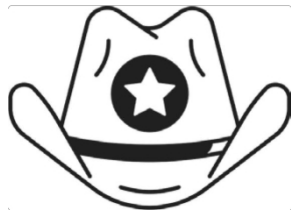
El sıkışıyorlar mı?! Bu ne zaman oldu? Gülüyorum, inanamıyorum.

"Pekâlâ, Mabel. Yatmaya hazırlanma zamanı," diyorum havuzdan çıkıp daha önce dış masaya yerleştirdiğim yığından bir havlu alırken. Mucizevi bir şekilde itiraz etmiyor, bu da bana onu yorduğumuzu ve zamanında yatmaya hazır olabileceğini söylüyor. Belki havuz banyoları o kadar da kötü değildir? Bunu asla kabul etmem ama arada bir konfor alanımın dışına çıkmak o kadar da kötü değil.

Ginger arkamda iniyor ve ben sanki onu ağır çekimde izliyormuşum gibi hissediyorum. Suyun teninden aşağı süzülüşü sanki onu bırakmak istemiyormuş gibi, benim onu avucumun içine almamdan daha fazla. Ona bir el uzatıyorum.

Kabarık beyaz havlu ve göğüs kafesimin altına yerleştirilmiş el yazısıyla yazılmış kabarık G harfinin üzerinde gezinen bakışlarını takip ediyorum.

Bana bu kadar yakınken bunu fark etmemesi mümkün değil ve benimkilerle karşılaştıklarında gözlerindeki soruyu görebiliyorum. O dışarı çıktığında ben Mables'le birlikte sudaydım, bu yüzden daha önce görünmezdi. Ama şimdi saklamıyorum. Beni öptüğü yazdan beri oradaydı. Dünyamı altüst ettiği ve kafamı işgal etmesine asla engel olamadığım tek kadına dönüştüğü yazdan beri. Grosvenor'daki her lanet gecede onu düşündüğüm yazın bir hatırlatıcısı. Ona asla hayır demediğimi, tanıdığım diğer kızları hep onunla kıyasladığımı. Girdiği her odada nasıl ışık olduğunu. Beni öptüğü o on saniye beni mahvetti ve neden ona olmama asla izin veremeyeceğimi gösterdi. Çünkü o on saniyede biliyordum ki, eğer aşık olursam, bir daha asla ayağa kalkamayacaktım.

BÖLÜM YİRMİ BİR

Cole

79 gün kaldı

[Günün onuncu buzağısını arka ayaklarından hızlı bir ilmekle bağlayıp damgalama alanına çekiyorum Ben alışkınım kokuyu artık alamıyorum. Aslında, artık koku alma duyum olduğunu bile sanmıyorum. Grosvenor'daki bu işe gireli altı hafta oldu.

Sığır Çiftliği - babam bu yaz beni ve Wade'i bu işle görevlendirdi çünkü Grosvenor'lar yetismekte zorlanıyordu ve "hepimiz bu topluluğun bir parçasıyız" diyordu.

Şimdiden bir markalama turu yaptık ve ikincisine geçiyoruz. Otuz kişi hareket , çalışıyoruz Metodik olarak, konuşmadan. İş arkadaşım Carson'ın baldırını içeri çekmesini bekliyorum ve sıcak közün içinde duran uzun metal çubuğu görüyorum; bütün yaz alıştığım süslü görünümlü G. Ucu hafif kırmızı ve dumanı .

O lanet G gözümün içine bakıyordu.

Her gün, her gün. Her not defterinde, faturada, her ahırın üzerinde, her kamyonun yanında ve o demirin ucunda.

Her gördüğümde onu düşünüyorum.

Ginger beni şok ettikten ve onu eve bıraktığımda beni öptükten iki gün sonra yaz için buraya gelmek üzere ayrıldım. O zamandan beri kendime gelemedim.

İlk başta, evden uzakta olmayı, yerleştirmem ve okuldaki son yıl hakkında endişelenmeyi, Lindsay ile ilişkiimi bitirdikten sonra ilk kez bir kız arkadaşımın olmamasını suçladım.

Ama artık biliyorum. Ginger Danforth'a takıldım, küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşına.

İlk iki haftayı ona kızarak geçirdim. Bunu yapmak zorundaydı. Beni öpmeliydi ve hissettirmeliydi. Daha önce hiç hissetmediğim gibi. Ama o CeCe Rae'nin arkadaşı ve 18 yaşına yeni girdi. Babasından bahsetmiyorum bile. koparıyor. Onunla sadece üç kez karşılaştım ve bu karşılaşmaların her birinde bana, kızı Wagyu'yu hak ederken benim öğle yemeği eti olduğumu düşünüyormuş gibi baktı.

Ve hak ediyor. O her şeyi hak ediyor.

"Şimdi iki tane daha geliyor." Carson bana başıyla işaret ediyor ve sanki işaret verilmiş gibi iki buzağı içeri çekiliyor. Sıcak metali dinlenme alanından kaldırıyorum, ucunu kontrol ediyorum ve Bacaklarından birine damga olamayacak kadar güzel. Yanan saç ve etin mide bulandırıcı kokusu küçük bir duman bulutu halinde havayı dolduruyor ve Ginger'ın dudaklarının benimkiler üzerinde bıraktığı his, G'nin şimdi bu ineğin derisinde yaşadığı gibi zihnime kazınacak mı diye merak ediyorum.

İçimden bir ses cevabın evet olabileceğini söylüyor.

Göğüs kafesime vuran yoğun ısı beni uyandırıyor ve Ayağa kalkıp yan tarafımı kavradığımda bu his geldiği gibi kayboluyor, sıcaklık bekliyorum ama parmaklarımın altındaki kabarık et serin. Odam karanlık ve kuş sesleri duyuyorum. açık penceremin dışında cıvıldıyor. Saate bakıyorum, sabah 4:45. Dönüyorum ve yatağın kenarına oturuyorum. Bugün erken bir gün, o yüzden kalkıp yola koyulsam iyi olacak. Üzerime sadece bir çift eşofman geçirip koridordan mutfağa doğru yürürken döşeme tahtaları çıplak ayaklarımın altında gıcırıyor, yürürken gözlerimi ovuşturuyorum. Yalnız olmayı bekliyordum ama mutfağa ulaştığımda oturma odasında olmadığımı fark ettim.

"Pardon, uyandırdım mı?" Ginger daha dik oturarak soruyor, gözleri yavaşça eşofmanımdaki sönük sabah şişkinliğinden yüzüme doğru bir iz açıyor. Birdenbire Kendimi çok açıkta hissediyorum, ama bakışlarını umursamıyorum, hoş karşılıyorum. Elektrikle yüklü bir şey hissediyorum.

İpek pijama takımıyla kanepemde oturuyor - küçük bir şort ve vücudunun en küçük parçasını ortaya çıkaran bir bluz. Göbeğindeki deri. Saçları başının üstünde toplanmış ve

Ayakları bir çift tüylü gri terliğin içinde. Kahvesini yudumluyor ve karanlıkta televizyon izliyor.

"Hayır, kuşlar uyandırdı beni. Uyanık olmanı beklemiyordum."

"Ben de uyuyamadım," diyor. "Daha önce hiç serçelerin saat dörtte cıvıdamaya başlamasından daha fazla şok tabancası vardı."

Ona yaklaşırken kıkırdıyorum, penceresinden nişan aldığını hayal ediyorum.

"Doldurayım mı?" Elimi uzatarak sordum. Bana gülümsüyor, sonuncusunu almadan önce çok yumuşak ve çok güzel görünüyor.

fincanından bir yudum alıyor. Bunu çok hızlı yapıyor olmalı çünkü dudaklarından küçük bir parça kahve kaçıyor ve onu yakalamak için dilini dışarı çıkarıyor.

Kupasını ondan alırken "Tüh," diyor. Dilinin dudaklarıyla buluşması sikimin hoşuna gitmiş olmalı çünkü tekrar ve ikimize de yeni kupalar doldurmak için mutfağa giderken akıl sağlığımı sorguluyorum.

Kahveden mi tahrik oldun? Bu bir ilk.

Kahvesini onun sevdiği şekilde yapıyorum ve sonra kendi fincanımı dolduruyorum.

Oturma odasına yeniden girdiğimde gökyüzü yeni yeni aydınlanmaya başlıyor. Ginger dizlerini göğsüne çekmiş, az önce *Brooklyn 99*'da birinin söylediği bir şey üzerine televizyona bakıyorum. "Bu bir Cadılar Bayramı Soygunu bölümü mü?" diye soruyorum, ona dumanı tüten kupayı uzattı.

Yanına oturduğumda "Evet, Holt'un kocasının da katıldığı" diye cevap veriyor. Sonraki yarım saat boyunca bu şekilde oturduk ve güneş doğarken kahvelerimizi yudumladık. İkimizin de çok iyi bildiği bölümlere gülerken ona gizlice bakıyorum. Ginger'ın kanepemde daracık pijamalarıyla nasıl görüldüğünü ne kadar beğendiğimi düşünmeden edemiyorum. Sabahın erken saatlerinde ve hiçbir şeyin garip ya da yabancı gelmemesi. Aslında akla gelen tek kelime *rahatlık*. Ginger'la birlikte olmak garip bir şekilde rahat.

Beni sinirlendirdiğinde bile Ginger'a karşı her zaman diğer insanlardan daha rahat olduğumu düşünüyorum. Ayrıca, sabahın ilk ışıklarında onunla oturup sabah kahvemizi birlikte içmenin, uyanmak için en sevdiğim yol olabileceği de aklıma geliyor.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Zencefil

76 gün kaldı

T Bütün ev şeker ve vanilya kokuyor. Son parti kekleri fırından çıkardım ve

Mabel mutfak adasının diğer tarafında krema karıştırırken bir soğutma rafı. Bugün hava sıcak ama yapış yapış değil ve arka bahçeye bakan açık pencereden güzel bir esinti geliyor. Beş gün oldu ve Cole'un son derece düzenli evinde her şeyin nerede olduğunu öğrenmeye başlıyorum. Bekar bir göre her şeyi son derece düzenli tutuyor ve biz bulaşıkları yıkarken Mabel her şeyin yerini biliyor gibi görünüyor.

Öğleden sonranın büyük bir kısmını oturma odasını dekore ederek, kek pişirerek, atıştırmalıklar hazırlayarak ve evi Cole'un en kötü kabusuna benzeterek geçirdik. Evi, Cincinnati Reds dekoruyla kaplıydı. Hem de tonlarca.

Bu akşam Yankee'ler sevgili Reds'le oynuyor ve eğer bu maça olan sevgimi Mabel'le paylaşmazsam nasıl bir üvey anne olurum? Ona aldığım üzerinde ismi ve 6 numarası olan tişörtü giymeyi bu kadar kolay kabul ettiğine içten içe inanamıyorum. -En sevdiğim oyuncuların Jonathan India'nın sırtında. Daha ilk haftamı boşanmama neden olabilir ama kocamın yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum.

Tam pizzaları fırına veriyorduk ki Cole'un kapıdan girdiğini duyduk. Mabel ve ben birbirimize bakıp bekliyoruz.

"*Vixen! Otorite!!!*" Cole'un sesi gürlüyor. Mabel ve benim sabahtan beri seçtiğimiz Reds pankartlarını, kırmızı balonları ve dev 6 balonunu görüyor olmalı. Kırıyoruz

Kıkırdama krizine giriyor ve mutfağa geldiğinde, şerif üniformasının içinde ne kadar güzel göründüğünü görmezden gelmeye çalışarak kek tabağını kaldırıyorum. Koyu kahverengi kısa kollu düğmeli bluz güçlü kollarına yapışıyor ve ten rengi, dar üniforma pantolonunun içine sokuluyor. Her şeyin vücuduna tam oturması, sadece ona bakarken bile kalp atışlarımın hızlanmasına neden oluyor. Göğsündeki rozeti ve dar kalçalarındaki kılıfı da ekleyince nefes nefese kalıyorum. , bu gecenin *ona* işkence etmekle ilgili olması gerekiyordu.

"Sana kek yaptık," diyorum tatlı tatlı, ama biraz da nefes nefese.

Cole'un çenesi kurulur. "Evimi mi bozdun? *Kızımı* mı?" diye hırlar.

Mabel güler. "Ginger'ın takımını seviyorum. Tişörtü benim Yankees daha güzel renkte. Ama bak baba, Ginger saç tokamı taktı," diyor ve başını çevirerek Mabel'in Noel'de ona aldığını söylediği Yankees saç tokasını saçında görebilmesini sağlıyor. Bakışlarını tekrar bana çeviriyor.

"Onu asla bozmam Cole. Büyüklüğü gördüğünde anlamasına olamam." Yanıt olarak homurdanıyor ama ben devam ediyorum. "Kırmızı gerçekten güzel bir renk."

Üzerimdeki formaya bakıyor. Büyükbabamın Barry Larkin formasıydı ve bu öğleden sonra kot pantolonumla eşleştirdim. Ona arkamı göstermek için dönüyorum. Larkin tarafından imzalanmış.

"Bunu nereden aldın?" diye soruyor, sesi meraklı.

"Büyükbabamdan," diye yumuşakça cevap veriyorum.

"Ginger'ın büyükbabası onu tüm maçlara götürürdü," diyor Mabel. "Nacho yerlerdi ve ona nasıl beyzbol oynanacağını öğretirdi. Tıpkı senin bana öğrettiğin gibi!"

Cole'un yüzü anında yumuşar. "Çok hoş. Ama bu hâlâ kabul edilemez," diyor etrafındaki dekoru işaret ederek. Elimdeki tabağa bakıyor ve sanki onu zehirleyip zehirlemeyeceklerine karar vermeye çalışıyormuş gibi tereddüt ediyor. "Ama bunlar gerçekten güzel kokuyor."

Bir keki eline alır, keki çıkarır ve dramatik bir şekilde arkasına fırlatır.

"Baba!" Mabel küçük keki ağzına tıktırırken gülüyor.

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsüyorum.

"Hâlâ kabul edilemez," diyor çığnerken. "Biraz zaman alabilir ama intikamımı planlıyor olacağım."

Duşa gitmeden önce yüzünde alaycı ve ciddi bir ifadeyle Mabel ve benim aramda gidip geliyor ama geçerken Mabel'in arkasından bana attığı bakışı kaçırmıyorum.

"Sikeyim. Bitti. İçin..." diye yavaşça ağzını açıyor ve gözlerindeki karanlık bakış içimi canlandırıyor

O gözden kaybolur kaybolmaz Mabel'a dönüyorum ve ikimiz de kontrol edilemez kahkaha krizlerine giriyoruz.

"Seni duyabiliyorum!" diye sesleniyor koridorun sonundan, bu da bizi daha çok güldürüyor. Cole'a işkence etmek küçük bir takım arkadaşıyla çok daha eğlenceli.

Cole otuz dakika sonra Yankees formasıyla maça hazır bir şekilde geri döndü. Kanepenin karşı tarafına oturuyor, ev sahibi takımın tarafına geçtiğini duyuruyor ve bizim hain olduğumuzla ilgili bir şeyler mırıldanıyor.

Altıncı vuruşun sonuna geldiğimizde yemek çoktan bitmiş, saat sekiz buçuğa geliyor ve Mabel daha önce birlikte oluşturduğumuz devasa yastık kalesine yorulmaya başlıyor. Cole da ona sarılmak için Mabel'ı kaleye kadar takip ediyor. Yankees iki sayı farkla kaybetmeye başladığından beri şaşırtıcı derecede sessiz.

"İçeri gelsene, Ginger?" Mabel esneyerek soruyor. O kalenin bir tarafına yaslanmış durumda ve Cole da ortada, yani uzanabileceğim tek yer onun yanı.

Cole yüzüne anlam veremediğim bir ifadeyle beni izliyor. Gerçi o da bu kadar yakın olmamızdan en az benim kadar emin görünmüyor. Başımı içten içe sallıyorum ve içeri girmeden önce kendime bu konuda iki kez düşünmememi söylüyorum.

Mabel ve ben kale konusunda gerçekten kendimizi aştık; peri ışıklarıyla kaplı ve açıklık tüm TV'yi görmemizi sağlayacak mükemmel boyutta.

Hepimiz yerimize yerleşirken Cole bana "Yankilerime uğursuzluk getirdin" diye fısıldıyor.

Ona bakmak için yüzümü kaldırıyorum. "Bence Reds'in bu yıl daha iyi olduğunu kabul etmenin zamanı geldi."

Omzumu çimdikliyor.

"Sorun değil, gerçekten, takım değiştirdiğin için seni yargılamayacağız," diye şakacı bir şekilde devam ediyorum.

"Herkes kapımız açık, Yanks taraftarlarına bile."

Cole, Mabel'ın saçlarını okşarken, "çiğnemen gerek," diye alay eder.

Minik hareketlerde çok besleyici bir şey var.

Ve belli ki Mabel da onun güçlü kolunun altına sarılıp gözlerini kapatırken öyle düşünüyor. Daha önce hiç hissetmediğim bir sıkışma göğsümü ele geçiriyor, sonra onu onunla birlikte izlerken tüm varlığıma yayılıyor. Çok güçlü. Çok sevgi dolu. Onlara bakıyorum, bir an için aşklarını içime çekiyorum.

Yedinci devre başlıyor ve biz izlerken yastık kalesindeki atmosfer neredeyse büyü. Erken bir yaz esintisi ve cırcır böceklerinin sesi açık pencerelerden geliyor. Televizyonun ısıltısı ve Cole'un baharatlı temiz kokusu duyularımı dolduruyor.

Mabel baygın ve ben oyuna konsantre zorlanıyorum, çünkü son vuruş sırasında Cole kolunu arkama doğru kaydırды ve boştaki eliyle omzumda tembelce gezinmeye başladı. Nasırlı parmakları tenimde kayıyor ve ürperiyorum.

Yaptığı şeyde cinsel bir şey yok ama vücudum yine de tepki veriyor ve parmakları tenimden yukarı çıkıp saçlarımın arasından geçerken aklım başımdan gidiyor.

Yankees'in sezonundan ve Reds bu gece kazansa bile neden seriyi alma şanslarının olmadığından bahsediyor. Başımı ona doğru eğiyorum, onunla fısıldayarak tartışmaya hazırım. Ama bu sefer kafası çok daha yakınımda duruyor.

Gözleri benimkileri delip geçiyor. Düşüncelerimi düzgün tutmak için irademi topladım.

"Bunu kastetmiş olamazsın. Evlerinde oynuyorlar ve Greene de en iyi dönemini yaşıyor," diyorum ve ne kadar iyi bir yıl geçirdiğini hatırlatıyorum.

"Ginger." Adımı bir uyarı gibi mırıldanıyor, dudakları tehlikeli bir şekilde benimkine yaklaşıyor.

Nasıl yutkunacağımı hatırlamaya çalışıyorum. "Evet, Cole?"

"Bugünü Mabel için çok eğlenceli hale getirdiğin için teşekkür ederim, ama bir daha evime Reds bokuyla zarar verirsen, sana lanet olasıca şeyler yapacağım."

Sırıtiyorum ve televizyona bakıyorum, Mabel onun diğer tarafında olduğu için kendimi güvende ve cesur hissediyorum.

"Tutamayacağın sözler verme Cole."

O da karşılık olarak bir kıvrımı çekiştiriyor. Bunu şaka yollu yaptığını biliyorum ama tek düşünebildiğim *lüt fen daha sert çek.*

"Sizi koruyacak Mabes her zaman yanınızda olmayacak," diye ekliyor.

Kendimi odaklanmaya zorluyorum ve dokunuşundan çok fazla anlam çıkarmamam gerektiğini söylüyorum. Onu Mabel'la birlikte izlerken Cole'un sadece sevecen olduğunu ve bunun bir şey ifade etmediğini yeterince biliyorum.

Oyunun geri kalanında kalede kalıyoruz ve Reds farkı üç koşuya çıkarıyor. Ama sonunu göremiyorum.

Çünkü Cole'un içine kıvrılmış bir uyuyakalıyorum, sanki ait olduğum yer orasıymış gibi.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Zencefil

66 gün kaldı

HUKUK BABASI

Sıcak tutan sweatshirtler getirin. Orası soğuk olur.

En az on beş yıldır kendim için valiz hazırlıyorum. Hava durumunu da kontrol ettim ve ekstra çoraplarımı, yastığımı

Ve armut ağacında bir keklik.

HUKUK BABASI

Her zaman ukala olmalısın. Bütün bunları kışın palto bile giymeyen bir kadın söylüyor.

Bir kerelikti. Mabel'in toplanmasına da yardım ettim. Yani gitmeye hazır. Tek yapman gereken kendin için endişelenmek.

Üç küçük noktanın belirmesini, sonra kaybolmasını, sonra tekrar belirmesini izliyorum. Ama hala bir şey yok. Telefonuma bakıyorum. Taşındığımdan bu yana iki hafta geçti ve Cole vatandaşlarla etkileşim teknikleri ve rapor yazma konularında iki yeni kursa liderlik ediyor. Bunun da ötesinde, iki hafta boyunca

Tatilde olan yardımcılar. Geçen geceyi n verandada nonna'mın ev yapımı arabından bir ie içerek geçirirken Mabel'in yaz programını gözden geçirdi ve bu ekstra yükü üstlenirken nereleri doldurmam gerektiğini söyledi. Charles Gölü'ndeki bu tatile, yoğun geçecek birkaç haftadan önce yenilenmek ve enerji toplamak için ihtiyaı var.

Cole tüm saatler boyunca alıştığınan beri Mabes ve ben harika bir rutine girdik. İkimiz de erken kalkıyoruz ve ben ona kahvaltı hazırlıyorum. Bazı günler Cole erken kalkıyor ve benimle kahve içiyor; bazı günler ise ben Mabel'in waffle'larını ya da keklerini hazırlarken kalkıyor ki Mabel bana bunların babasının sıkıcı mısır gevreğinden çok daha iyi olduğunu söylüyor. Her şey hazır olduğunda, dışarıda güneşin altında oturur ve yemek yerken bahçenin köşesindeki süt otu çalışı için yarışan boyalı leydi ve viceroy kelebeklerini sayarız.

Bahçe projemiz de tüm hızıyla devam ediyor. Geçen hafta boyunca arka bahçenin tamamını kazmayı ve taze st toprakla doldurmayı başardık. Mabel akışına bırakan bir ocuk ama aynı zamanda bir şey istediğinde küçük bir beygir gibi çalışıyor.  gün boyunca benimle birlikte bahçenin bir tarafını başlangıç bitkileriyle doldurdu: yeni domatesler, birkaç biber, aralıklı çiçekler, ıspanak ve marul. Hepsi başlangıç aşamasında, ama her yeni filiz çıktığında Mabel'in yüzünün aydınlandığını görmek büyüleyiciydi. Defterine bahçenin bir resmini çizdi ve her yeni bir şey ortaya çıktığında onu taslağın ekliyor.

Son iki haftadır oğın gece, Mabel Cole eve gelene kadar akşam yemeğini. O yemek yerken konuşuyoruz, sonra Mabel yatmaya hazır olana kadar oyun oynuyoruz ya da yzyoruz. Onunla rutini bittiğinde ve dış aldığında geç oluyor. Bu da birkaç gece dışında çoğunlukla odamda aşk romanlarım ve "aletlerimden" biriyle saklandığım anlamına geliyor. Normalde kendimi daha iyi kontrol edebilirim. Ama Cole'un her gün kapıdan içeri girdiğini görmek

O lanet üniforma ve mükemmel bir aile babası gibi kızına sarılması, gerçekten sınırlarımı zorluyor.

Şimdi, bavulumu fermuarlarken, telefonuma bakıyorum. Cole'dan hâlâ cevap yok. Eve gidip duş alır almaz, her yıl Lexington'ın bir saat dışında kiraladığı göl kulübesine gidiyoruz. Cole kulübede kalmanın dünyadaki tek insan olmak gibi olduğunu söylüyor. Hafta sonu dört günlüğüne gideceğiz ve ben sadece rahat bir yatak ve kitabımı okumak için iyi bir yer umuyorum.

aldığımda telefonum çalıyor.

HUKUK BABASI

Toplanmasına yardım ettiğin için teşekkürler.

Teşekkür etmen bu kadar uzun mu sürdü?
Garip.

HUKUK BABASI

Garipsin.

Gerçek olgun.

Neredeyse hazır olduğumu ve tişörtlerimin olduğunu bilmek sizi mutlu edecektir.

HUKUK BABASI

İki gün önce toplanmıştım.

Hepimiz Kaptan Organize olamayız.

HUKUK BABASI

Yine de biraz organize olabilirsin

... Asteğmen Organize belki?

Hayatımı her gün yaşıyorum Ashby. Düzen hakkında endişelenmiyorum. Ya da kurallar.

HUKUK BABASI

Tam da çocuğunuza bakmaktan sorumlu kadından duymak istediğiniz şey.

Her neyse, diye alay ediyorum ve telefonumu cebime koyuyorum, tam o sırada tekrar çaldığını hissediyorum. Kendime engel olamıyorum ve sırtarak geri çıkarıyorum.

HUKUK BABASI

Bir çeşit karılık yapıp beni görmezden mi geliyorsun?

Elbette.

HUKUK BABASI

Aferin kızıma. Bana eksikliğimi fark ettirdiğin olgunluğu gösteriyor.

Şimdi o kıcını topla. Yakında evde olacağım.

Başımı sallıyorum ve bu kez telefonumu sıkıca şortumun cebine yerleştiriyorum. Oh, toparlanacağım.

Oturma odasına bir göz atıyorum ve Mabel'ın sehpa da oturup çıkartma defterini karıştırdığını ve son iki haftadan sonra muhtemelen ezber e bildiğim filmi izlediğini görüyorum. *Annie*. Jamie Foxx'un oynadığı yeni versiyonu. Kafayı takmış.

Yaramazlık yapmak için güvende olduğuma karar veriyorum ve Cole'un odasına giriyorum. Duvarları krem rengi ve boş, yatağının üzerinde asker yeşili bir yorgan ve altında fildişi bir battaniye var. Yatak başlığının ahşap tonları şifonyerine uyuyor ve üstündeki eşyalar seyrek: birkaç ahşap kutu, kolonya, bir kişi için çok fazla saat barındıran bir saat kutusu, bir gözlük kılıfı ve Mabes ile doğduğu günden kalma çerçeveli bir fotoğraf. Resme bakıp gülümsüyorum ve gözleri kalplerle dolu bir çizgi film karakteri gibi iç çekiyorum, çünkü onun minicik bebeği kollarında tuttuğu ve ona sevgiyle görüntü büyüleyici. Gözlerimi kırıştıyorum ve elimdeki görevi hatırlıyorum.

Odaklan, Ginger.

Bavulunu köşede görüyorum ve yatağın üzerine kaldırıyorum. Fermuarını açtığımda şok oldum. Bu bavul Pinterest'te gördüğüm bir şeye benziyor.

Her şeyin bir yeri var. Çorapları bir bölümde, boxerları başka bir bölümde mükemmel bir şekilde katlanmış. Bavulun tamamı bir tür başyapıt gibi açıldığında, alt bölmede şort, eşofman ve kot pantolonları keşfediyorum. Birkaç mayoyu, birkaç şortu ve atlet, banyo malzemelerimi ve kitaplarımı kendi bavulumu nasıl attığımı düşünüyorum. Kafiye yok, sebep yok. Artık resmileşti: Cole ve ben her yönden zıt kutuplarız.

Her bir çift çorabı çözmeye başlıyorum ve onları karıştırmak için elimden geleni yapıyorum. Hepsi bembeyaz ama üzerlerinde farklı renklerde Nike swoosh'lar var. Lacivertle griyi, siyahla kırmızıyı vb. karıştıyorum. Boxerlarını açıp ters yüz ettikten sonra her şeyi bulduğum yere yerleştiriyorum, böylece paketini açana kadar fark etmeyecek. Geri çekilip gülümsüyorum, sonra ona bir Noel'de hediye ettiğim şaka gibi Reds boxer'ları hatırlıyorum. Hala onda olup olmadığını merak ediyorum ve iç çamaşırı çekmecesini olduğunu tahmin ettiğim yere doğru ilerliyorum.

Sağdan seçiyorum. Üst çekmecedeki, en az yirmi çift mükemmel katlanmış boxer, çoğu siyah. Onları bulmadan önce birkaç dakika etrafı karıştırdım. Reds çifti. Çabucak çekiyorum.

onları çıkarıp paketlediği çiftlerden biriyle değiştiriyorum. Uzakta olduğumuz günlerden birinde bunları giymek zorunda kalacağı gerçeğini düşünürken gülümsüyorum.

Çekmeceyi kapatmaya gidiyorum ama kazağım kulpa takılıyor ve bu sırada şifonyerinden küçük bir tahta kutuyu düşürüyorum. Çınlama sesiyle yere dökülüyor. Donup kalıyorum, Mabel'in duyup duymadığını öğrenmek için bekliyorum.

Cole'un iç çamaşırı çekmecesinde ne işim var benim?

Kutudan düşenleri almak için hareket ediyorum ve kelepçe olduklarını fark ediyorum. Dört ya da beş farklı çift. Mabel odaya daldığı sırada incelemek için iki tanesini çıkarıyorum. Onları hızlıca bol spor şortumun ceplerine sokuyorum ve büyük beden atletimi üzerlerini örtecek şekilde aşağı çekiyorum.

"Ne düştü?" diye soruyor. "Ne yapıyorsun?"

Gülümsüyorum. "Sadece babamın ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin oluyorum." "Yardım edebilir miyim?"

"Elbette," diye yanıtlıyorum. "Bavulun fermuarını çekmeme yardım etmek ister misin?"

Başını sallıyor ve kapatmak için kasayı aşağı doğru itiyoruz. İşimiz bittiğinde fırın saatinin sesini duyuyorum ve erken akşam yemeğimizin hazır olduğunu fark ediyorum. Çıplak ayaklarımla mutfığa gidiyorum ve Cole'un kabarık fırın eldivenlerini takarak öğleden sonra hazırladığımız lazanyayı çıkarıyorum. Tıpkı annem ve büyükannemin yaptığı gibi mükemmel bir şekilde kabarmış.

Cole işten bir saat erken çıkıp ön kapıdan girdiğinde masayı hazırlıyordum. Çoğu günün aksine, eli boş değildi. Onun yerine, şimdiye kadar gördüğüm en büyük iki buketi taşıyordu: dahlialar, güller, zambaklar, karanfiller. Çiçeklerin gerçekten çarpıcı bir karışımı. Şerif şapkasını çıkarıp ön kapıdaki kancaya asmak için iki buketi bir eline koyarken Mabel ona doğru koşuyor.

"Ginger için de çiçek mi aldın?!" diye haykırıyor Ginger eğilip yanağından öperken ve çiçek demetlerinden birini ona uzatırken.

Cole'un sert erkeksi güzelliği beni hayrete düşürüyor. Büyük botlarını yavaşça ve istikrarlı bir zarafetle çıkarması; hafif sürtünme

geniş çenesi boyunca; o ten rengi üniforma pantolonunun içindeki kıcı. Hepsine bayılıyorum.

Gözleri odanın öbür ucundaki benimkilere kayıyor ve mükemmel dudaklarının köşeleri sırtarak yukarı kalkarken neredeyse yeni pişmiş lazanyayı düşürüyorum.

"Elbette. Biz yokken onun odasının seninkinden daha fazla yalnız kalmasına izin veremezdim," diyor bana yaklaşırken.

Lazanya hala bende mi?

Göz kırıyorum ve ocağın üzerindeki ısıtma tahtasına koyuyorum. Arkamı döndüğümde Cole oradaydı.

"Tam olarak ne tür çiçeklerden hoşlandığından emin değildim, bu yüzden Cindy'nin sahip olduğu her şeyden bir tane aldım," diyor kasabadaki çiçekçi dükkanının sahibinden bahsederken.

"I ..." Aptal gibi beceriksizce mırıldanmayı başarıyorum. Cole kıkırdıyor, fırın eldivenlerini elimden çekip alıyor ve Mabel kendi elindekilerle mutfağa geri dönerken buketi kollarıma yerleştiriyor.

"Ben yerimi seçtim!" diyor ve ben de hayatlarının aralarında konuşulmayan bu küçük parçasına ayak uydurmakta zorlanıyorum.

Cole'un mutfak dolabından iki vazo çıkarmasını, çiçeklerini açmasını ve vazolardan birini suyla doldurmasını izliyorum.

"Orada senin için de bir tane var..." Mabel'la birlikte odasına doğru giderken tezgahın üzerine bıraktığı güzel kristal vazoyu işaret ediyor. Bir dakikadan kısa bir süre içinde geri dönüyor ve beni aynı yerde, çiçeklerime bakarken, onların cennet gibi kokusunu içime çekerken buluyor. Hafifçe gülüyor.

"Gemma ve ben ayrıldıktan sonra, Mabel evden uzun süreli ayrılma konusunda bir tür endişe geliştirdi. Bazen sadece o gittiğinde, bazen de ikimiz birden gittiğimizde..." diye açıklıyor çiçeklerimi benden alırken.

"Bu anlaşılabilir bir şey," diyorum usulca, sargılarını açıp sapları vazoya dikkatlice yerleştirdikten sonra suyla doldururken.

"Evimize bile biraz bağlılığı var.
Bütünsel doktorumuz ona empat dedi, ki bu da temelde

her şeyi hissettiği anlamına geliyor. Biz gittiğimizde evin yalnız kalacağından endişeleniyor, bu yüzden ona arkadaşlık etmesi için odasına çiçekler koyuyoruz. Genellikle güneş alan pencereye koyuyoruz. Nedenini bilmiyorum ama bu, gitme konusunda daha iyi hissetmesini sağlıyor. Doktor bunun bir dönem olduğunu ve geçeceğini söylüyor."

Bu adamın kızını bir düzene oturtmak için gösterdiği çaba karşısında yüreğim kabardı.

"Teşekkür Cole, çok güzeller," diye idare ediyorum.

"Ben bu ziyafeti sunarken odanızda yerinizi seçin," diyor omzumu ovuşturarak. "Çok güzel kokuyor, Ginger."

Çiçeklere bakıyorum, sonra Mabel odaya geri dönerken ona bakıyorum.

"Bunu siz mi yaptınız?" Cole ona diyor ki.

"Evet! Ginger bana nonna'sının tarifini öğretti."

"Sabırsızlanıyorum," dediğini duyuyorum odama gidip çiçeklerim için mükemmel bir yer ararken. Onları sehpanın üzerine yerleştiriyorum ve hayranlıkla bakmak için arkama yaslanıyorum. Cole ilk kez bir erkeğin bana çiçek aldığını asla bilemezdi. Beni bu kadar etkilememesi gereken basit bir jest. Mabel ve Cole'un yanına dönerken boğazıma düğümlenen kalbimi yutuyorum ve kendime bir dilim lazanya servis etmek için tezgâha yöneliyorum.

"Sana zaten bir tane aldım. Ve biraz da salata," diyor Cole, bir tabak yemeğin beklediği masayı işaret ederek. Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve hazırladığımız akşam yemeği için abartılı homurdanma sesleri çıkarıyor. Nedense bu sesler beynimi yanlış yerlere yönlendiriyor.

"Zor işi Mabel yaptı. Bu mükemmel katmanlama tamamen ona ait." Bir ısırik alırken gülümsüyorum.

"Sosu Ginger yaptı. Domatesleri ezdik," diyor Mabel gururla babasına, "ve ben onları ellerimle ezdim."

Cole ona sırtıyor. "Umarım bahçede çamur turtası yaptıktan sonra olmamıştır."

"Ellerimi yıkadım, biliyorsun." Çok açıkmiş gibi söylüyor. Bana dönüyor. "Sosu sıfırdan mı yaptın?"

Başımı sallıyorum. "Kavanoz makarna sosu kullanırsam büyükannem beni evlatlıktan reddeder Cole. Ve inan bana, bir şekilde öğrenirdi."

Kendimi ona bakmaya ikna edemiyorum. Öğleden sonra güneşinin altında masada bizimle oturan Cole'un fotoğrafı bana hazır olmadığım bir sürü duygu yaşıyor.

Yemeğimizi bitirdikten sonra, Mabel *Annie*'nin sonunu izlemek için ortadan kaybolurken biz de ortalığı toplamak için harekete geçiyoruz.

"Dikkatli ol Şerif. Bu kadar nazik olmaya devam edersen her ayrılmak zorunda kaldığımda çiçek beklerim," diye geveliyorum son temiz tabakları da kaldırırken.

Cole bana tam olarak anlayamadığım bir yüz ifadesiyle bakıyor. Beni yanağımdan öpmek için eğiliyor, çekilmeden önce acele etmiyor,

"Böyle lazanya yapmaya devam edersen gitmene izin vermeyeceğim," diyor kulağıma, sonra geri çekilip duşa doğru ilerliyor.

"Otuz dakika içinde kapıdan çıkın hanımlar!" diye sesleniyor omzunun üzerinden, sözlerinin beni nasıl nutkum tutulmuş hale getirdiğinden habersiz.

Odasının kapısı kapanırken, kendime bunun bir iş anlaşması olduğunu hatırlatıyorum, sonra kelepçelerinin hala cebimde olduğunu fark ediyorum.

Charles Gölü'ne giden yol hızla geçiyor ve bir saatten biraz fazla bir süre içinde gölün mavi genişliği uzaktan görülüyor.

"Buraya daha önce nasıl gelmedim bilmiyorum. Evime çok yakın," diyorum pencereden dışarı bakarak.

"Burası gizli bir mücevher," diyor Cole. "Babam on üç yaşımdan üniversiteyi bitirene kadar her yaz bizi buraya balık tutmaya getirirdi. Genellikle gittiğimiz bu kulübede bir hafta kalırdık ve her zaman subay olduktan sonra geri gelmeyi planlardık. Ama hiç dönmedik. Hastalandığı yaz üçümüz için bir hafta sonu gezisi organize ettim. Mabel

buraya ilk kez geldiğinde sadece dört yaşındaydı. Gemma ... uzakta," diyor temkinli bir şekilde, bu da bana onun kayıp olduğunu söylüyor. Eğer doğru hatırlıyorsam, ayrılmalarından önceki son yazlardan biriydi.

"Babam buraya geliyor," diyor Mabel o kadar emin bir şekilde, neredeyse ona inanacağım.

"Mabel onun bir kelebek olduğunu düşünüyor," diye açıklıyor Cole. "Kral kelebeklerini hep bahçedeki aynı çalının etrafında uçarken görürüz. Eskiden hiç orada olmazlardı ama şimdi her sabah babamın oturduğu yerin tam önünde uçuyorlar. Burayı çok severdi.

Emekli olduğunda burada bir kulübe alacağını söyledi."

Cole'un yüzüne bir ifade yerleşir. Sevgi ve keder arasında bir şey.

"Onu göreceğiz. O her zaman gelir," Mabel.

Ona dönüp bakıyorum ve gülümsüyorum. Bazen onun gerçekten küçük bir kızın bedeninde yaşayan yetişkin bir kadın olup olmadığını merak ediyorum. Eminim onu bir günlüğüne kendi başına bırakıp eve temiz ve akşam yemeği hazır bir şekilde dönebiliriz. Gerçek bir Matilda.

"Ben kendi adıma bu büyülü yeri göreceğim için heyecanlıyım!" Kasabanın akıp gidişini izlerken ayaklarımı ön konsola dayayarak söylüyorum. Camları açık bir şekilde sürerken kısa kot pantolonum Cole'un kamyonetinin derisine yapışıyor. Evrene sessizce dua ediyorum. Lütfen klima olsun.

Charles Gölü'nün rüzgârlı sokaklarında yolumuza devam ediyoruz. Burası, ana yol boyunca uzanan ve birkaç mil boyunca devam eden bir marinası olan güzel bir liman kasabası. Tüm şerit, her şekil ve büyüklükte teknelerle ve çekek yerlerinde bir tür ikametgah edinmiş teknecilerle kaplı. Her yerde çardaklar ve güneş barınakları var, insanlar dışarıda yemek pişiriyor ve veranda mobilyalarında oturuyor. Limana bakan bir bakkalı, şirin dükkânları ve teknelerin göle açıldığı eski moda bir asma köprüsü olan küçük bir kasaba. Kasabanın içinden geçerken derin bir nefes alıyorum. Cole haklı; rahatlatıcı ve neredeyse kıyı gibi hissettiriyor, her ne kadar

Kentucky'nin ortasındayız. Bana hala eyalette olduğumuzu hatırlatan tek şey uzaktaki yemyeşil tepeler.

"Şimdiden bayıldım," diyorum onlara.

Bir tepeye ulaşıp yukarı doğru çıkmaya başladığımızda uçümüz sohbet ediyorduk. Birkaç dakika daha sürdükten sonra uzun, gizli bir araba yoluna çıkıyoruz.

"Evim güzel evim," diyor Cole ev görüldüğünde. Görüldüğünde nefesim kesildi. Aşırı büyük değil ama iyi büyüklükte bir kütük kulübe. Ön verandanın etrafı ağaçlar ve el değmemiş peyzajla çevrili. Ama asıl nefesimi kesen arkasındaki manzara: akşam güneşinin altında göz alabildiğine parıltıyan gölün kendisi, durgun suyun üzerinde sallanan yelkenliler. Garaja yanaştığımızda nutkum tutuluyor; bir basketbol potası ve toplarla dolu bir kova var. Cole'un tepkime sırttığını görebiliyorum.

"Bu... çok güzel," diye fısıldıyorum.

"Arkasını görene kadar bekleyin" diye takılıyor.

Arabadan inip arnavut kaldırımlı yürüyüş yolundan ön kapıya doğru yürürken Mabel arkamda duruyor.

"Merhaba baba," diyor, sanki orada oturuyormuş gibi ve tabii ki verandanın kenarındaki çalılıkta, en güzel hükümdar, sakın ve sakın, kanatları neredeyse hiç kıpırdamadan tam yanımıza tünüyor.

Tam tüylerim diken diken olurken Cole eğilip kulağıma fısıldıyor: "Sana söylemiştim Vixen. Sihir."

Evin içinde ilerledikçe ezici sakinlik hissi devam ediyor. Evin bir tarafında iki, diğer tarafında iki yatak odası bulunan bir orta hol var. Her yer ahşaptan yapılmış, Silver Pines'daki kulübelerden farklı değil, sadece çok daha az rustik ve daha modern. Mutfak açıkça yenilenmiştir ve taş tezgahlar ve paslanmaz çelik aletler içeren büyük bir orta adaya sahiptir. Ana yaşam alanı açık planlı ve arka verandada yer alan jakuziyi ve arkasındaki gölü sergilemek için tavandan tabana renkli pencerelere sahip. İç mekanda yaptığım tur

Cole ve Mabel beni evin arka tarafına, hayatımda gördüğüm en yeşil çimlere sahip geniş ve düz bir bahçeye götürdüler. Ortadaki taş döşeme, elli metre aşağıya inen bir dizi merdivene götürüyor ve kumun arasından fırlayan yengeç otları ve küçük gümüş bir kayıkla tamamlanmış yıpranmış kırmızı bir iskelenin bulunduğu özel bir plaja erişim sağlıyor. Platformun sonuna kadar su berrak ve sığdır, kum ise plaj camı ve deniz kabuklarıyla kaplıdır.

"Tekneye binebilir miyiz baba?" Mabel sorar.

Cole onun saçlarını karıştırarak, " yerleştirdikten sonra," diye cevap veriyor. "Her şeyi aynı anda yapamayız."

Bana bahçenin geri kalanını gezdirirken telefonumun cebimde çaldığını hissediyorum ama odama geçene kadar onu görmezden gelmeye karar veriyorum.

LIV

Aşk yuvası nasıl?

Eğer Mabel'in kulübesini kastediyorsan, orası çok güzel.

LIV

Ve sen neden oradasın? Cole'un her yıl çıktığı bir seyahatte dadiya ihtiyacı olduğu için mi?

Çünkü Mabel, Cole'un önünde bana gelmemi teklif etti ve o da kabul etti. Ve neden bedava bir tatili geri çevireyim ki?

LIV

Uh-huh.

Hiçbir şey .

LIV

Senin peşindeyim,
Danforth.

Sadece... dikkatli ol.
Tamam mı?

Bu Cole. Unutmayın.

Nasıl ki? Tek bu. Güven bana.

LIV

En azından kendinizi ateşli, muhtemelen
gömlüksüz, açık havada yaşayan bir babayla
geçireceğiniz bir hafta sonu için hazırladınız
mı?

Yarıda bıraktığım baharatlı "neden seçmeliyim" romanımı ve
Bay Her Zaman Hazır'ı, tüm doğru noktaları vuran en sevdiğim
mor silikon çubuğumu çıkarıyorum. Bir fotoğraf çekiyorum.

Silahlı ve hazır.

LIV

Seni pis küçük sürtük.

Bir kızın yapması gerekeni yapması gerekir.

LIV

İstekli birinden yardım almadığı sürece

ateşli şerif.

F R I E N D S

LIV

Günü nasıl atlatırsan

Kapının sertçe çalınması bir an için ödümü koparıyor. Bay Her Zaman Hazır'ı yastığın arkasına itip dönüyorum ve tam kapı açılırken telefonumu yatağın üzerine fırlatıyorum.

Cole içeri girdi. "Bavulunu açtın mı? Tekneyle gezintiye çıkacağız. Bir kazak getirdiğinden emin ol. Güneş batmadan hemen önce dışarıyı serin olur."

Yatağın üzerinde duran kitabımın kapağına bakıyor. "Hı-hı," diyorum endişemi bastırarak.

"İyi misin?" Cole'un kaşları kalkıyor. Lacivert kolsuz Nike antrenman tişörtü kaslı üst kollarını gösteriyor ve altlarından öyle sarkıyor ki neredeyse karın kaslarının dış hatlarını ve kaburgalarının altındaki ilginç G damgasını görebiliyorum. Çok fazla mürekkeple kaplandığı için fark etmek zor ama biz gençken bir yaz çalıştığı iki ilçe ötedeki bir çiftlikteki Grosvenor logosuna benziyor. Orada ne tür çılgınlıklar yaptığını merak ediyorum.

Gözlerimi zorla yüzüne dikiyorum. Şapkası kafasında ters duruyor ve omzuna astığı bir bulaşık bezi onu daha da seksi gösteriyor.

"Evet," mırıldandım.

"Belki de bavulumu gizlice girip bütün eşyalarımı karıştırdığın için sessizsin." Biraz daha yaklaşıyor. "Ve kendini suçlu mu hissediyorsun?"

Gülüyorum ve hışımla nefes veriyorum. "Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok." "Uh-huh ..." Cole gözlerini şüpheyle üzerimde gezdirdi. "Ben Bu arada o Reds boxerlarını kamp ateşine atacağım. Onları giymeden önce komando olacağım."

Gülmüyorum ve Cole beklentiyle bana bakıyor. Bu fikir karşısında terlediğimi üç metre öteden görebildiğinden eminim.

"Bir sırtıma bile mi yok, Vixen?" diye soruyor. Evet, peşimde.

"Neden bu kadar garip davranıyorsun?"

"Senin tarafındaki *G* nedir?" diye soruyorum, hem dikkatini dağıtmak için hem de merak ettiğim için.

"Hayır, bu işe yaramayacak," diyor şakacı bir şekilde. Beni daha iyi analiz edebilmek için bana doğru ilerleyerek buklelerimden birini hafifçe çekiştiriyor. "Konuyu değiştirmiyorsun, neden bu kadar tuhaf davranıyorsun?"

İçimi çekip ellerimi havaya kaldırıyorum ve onun bir doz gerçekliğe ihtiyacı olduğuna karar veriyorum.

"Biliyor musun Cole, bir kadın garip davranıyorsa, bu genellikle bir şeyler saklamaya çalıştığı anlamına gelir."

Yastığın arkasına uzanıyorum ve Bay Her Zaman Hazır'ı dışarı çekiyorum, böylece tüm manzarayı görebiliyor. Kitabıma bakıyor, kapağındaki yatağa zincirlenmiş kadından ve "*Günahkârlar Cenneti*" başlığından müstehcen olduğunu tahmin edebileceğinden eminim. Çenesi düştü. Hissedebileceğim her türlü utanç buna değdi.

Ağzı kapanıyor ve yutkunuyor. "*Benim* mı?" "Teknik olarak senin kamaranda değil," diyorum bavulumu dışarı çıkarırken. yatağımın altından. "Kapıda '*Vibratör* yasaktır' yazısını görmedim. Ve lütfen, sen iffetli olmaktan çok uzaksın."

Cole kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "İşte sana bir fikir... belki de bir hafta sonu için kendini bırakmamalısın?"

Başımı yana eğiyorum. "Bebeğim, bunun neresi eğlenceli?" Vibratörü çantama tikiştirip yatağın altına geri koyuyorum.

"Ağzını kapat Cole." Tatlı tatlı gülümsüyorum ve yanından geçerken göğsünü okşuyorum.

Sanki davranışım şok ediciymiş gibi, "Kapıya bir işaret koymana gerek yok, Vixen," dedi. Ama boğazının nasıl titrediğini ya da Bay Her Zaman Hazır'ı nasıl süzdüğünü kaçırmadım.

Erkekler. Onlara bir vibratör gösterin ve tüm düşünce trenlerini kaybederler.

Yemekten sonra Cole üçümüzü tekneyle gölün girişinde gezdiriyor. Göle sırtını veren evler de en az kaldığımız kulübe kadar güzel. Çoğu tavandan tabana cam ve günün son ışıkları pencerelerden yansıyor.

Yeşil ve kayalık kayalıklar her iki tarafta suya doğru uzanıyor ve turuncu güneş ufukta batarken göl derin bir cıva havuzuna dönüşüyor. Temiz havayı içime çekiyorum ve martıların gün batımının tadını çıkaran ziyaretçilerle hala meşgul olan ilerideki plaja konmak için tepemde dolaşmalarını izliyorum. Ancak manzara büyüleyici olsa da, su boyunca ilerlerken gözlerimi Cole'dan alamıyorum. Kumanda onda, motoru çalıştırıyor ve ters şapkası ve güneş gözlükleriyle tekneyi yönlendiriyor. Muhteşem görünüyor ve ondan başka bir şeyi izlemekte zorlanıyorum.

Kıyıya döndüğümüzde hava kararmıştı ve Mabel çoktan uyuklamaya başlamıştı. Cole onu merdivenlerden yukarı taşıyor ve Mabel ona sokuluyor, siyah saçları Cole'un güçlü kolunun üzerinden aşağı sarkıyor. Dünyadaki en güvenli yerde olduğunu bildiği çok açık ve bu adama daha fazla aşık olmanın mümkün olup olmadığını merak ediyorum; bebek yapma ekipmanım sadece bu manzara karşısında patlayacakmış gibi hissediyor.

Ayrıca, tepeye doğru elli metrelik tırmanışta ter bile dökmüyor.

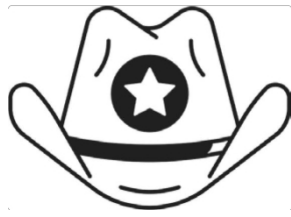
Onu yatağına yatırmak için eve girmeden önce bana dönüyor.

"Sıcak küvet ve bir içki?" diye soruyor.

Güvertedeki küvete doğru bakıyorum. Hemen arkasında, ahşap bir mahremiyet çitine yaslanmış, dahili güneş aydınlatmalı bir bar alanı var.

Bu adamın kemiklerinin üzerine atlamamaya çalışırken küvete girmek şimdiye kadarki en kötü fikir olabilir.

Odama çekilmeli ve bu hafta sonunu atlatmak için kendimi rahatlatmaya çalışmalıyım. Hayır demeliyim. Ama onun yerine "Üstümü değiştireyim." diyorum.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Cole

W *Lanet* olsun.

Bu mayo onun benim havuzumda giydiklerine benzemiyor. *Bu* mayo, Ginger bir örtü bile olmayan bir şeyle ortaya çıktığında beni mahvetmekle tehdit ediyor Çünkü içinden en dar sarı bikinimin hatlarını görebiliyorum.

O yaklaşırken ve güneş güne son vedasını ederken suya daha da batıyorum. Ginger üstündeki örtüyü silkiyor ve yakındaki bir atıyor. Yutkunuyorum Sert. Dolgun göğüsleri zar zor örtülüyor. İnce spagetti ipleri onları yukarıda tutarak Tanrı'nın işini yapıyor ve alt kısımların yanları üst kısımla eşleşiyor. İnce bir kayış, kusursuz kalçalarının her birinin üzerinden geçerek Kumaş, yüzümün bir an önce yuva yapmasını dilediğim yeri örtüyor. Bu düşünceyle sikim yüzme şortumun üzerinde zonkluyor ve serbest bırakılmak için can atıyor. Hayatımda hiç şu anda hissettiğim kadar birine sahip çıkma isteği duymamıştım.

Kötü bir fikirdi. Bu kötü bir fikirdi. Gözlerimi daha güvenli bir manzaraya -yanımdaki bar alanına- çeviriyorum. Ahırda çizmelerime at pisliği bulaşıyor ya da bir grup sarhoş tankta bir gece geçirdikten sonra iş yerindeki hücre bloğunun zemini nasıl görünüyor. Şişen sikimi indirecek herhangi bir şey.

Boğazımı

temizliyorum. "İçki?"

diye soruyorum.

"Gökyüzü mavi mi?" şeyi kaçırmıyor.

Kıkırdıyorum ve plastik bardaklarla dolu küvet kenarındaki bardan ona benimkine eşit bir bardak dolduruyorum.

getirdi. Burası gerçekten mükemmel bir konaklama için her şeye sahip. Güneş alan jakuzinin bir tarafını kaplayan barın üzerinde kokteyller için küçük kağıt şemsiyelerden oluşan bir kap bile var. Barın üzerinde siyah metalden el yazısıyla yazılmış bir tabelada "*Bir yerlerde saat beş*" yazıyor.

Güzel kırmızı ayak parmaklarını kenara uzatırken ona içkiyi uzatıyorum. Ayakları bile muhteşem. Ben olsam Şu anda *onları* sikmeye hazırım.

Ginger'ın çatımın altında yaşaması, sürekli kot şortu ve çıplak ayaklarıyla dolaşması ve şerif olarak yeni pozisyonumla başa çıkmaya çalışırken hissettiğim stres, Kasaba halkını mutlu etmeye ve ofisi düzgün bir şekilde yönetmeye çalışırken, bu burbonu geri çekip kendime olabildiğince çabuk bir tane daha doldurmamı sağladı.

Yemin Salı akşamı ve o zaman resmiyet kazanacak: Laurel Creek'in şerifi olacağım ve hayatın normale dönmesi için altmış bir günüm olacak.

"Aman Tanrım, bu çok hoş," diye yarı Ginger otururken.

Takım elbisesinin içinden inci gibi göğüs uçlarını görebilmem için mükemmel bir seviyeye kadar yükselen göğüslerinin laneti, az önce çıkardığı sesle birleşince kendimi çıldırmış bir erkek gibi hissediyorum. Kaslarım sertleşiyor ve karanlık, bulanık göle bakıyorum.

"Bütün gün onun peşinden koşmak, bu tür bir rahatlamayı arzulamana neden oluyor," diye devam ediyor başı geriye düşerken. Koyu renk buklelerini başının üzerinde tutuyor ve arkasındaki kenardan güverteye düşmelerine izin veriyor. O kendini rahatlatırken sıcak su vücuduma çarpıyor. Altı kişilik bir küvet ama aramızda birkaç metreden daha az mesafe var.

"Sekiz yıl boyunca onu kovalamayı dene." Kısık bir kahkaha atıyorum ve elimi nemli saçlarımda gezdiriyorum. Kendime biraz daha burbon doldurmak için yer değiştirirken Ginger'a gizlice bakıyorum. Kollarını iki yana açmış, yıldızların manzarasını seyretmek için yukarı bakıyor.

"Haklısın, burası gerçekten de dünyadaki tek insan sizmişsiniz gibi hissettiriyor," diyor ben manzarayı seyrederken.

Ay ışığı boğazının sütununu sıyrıyor. Bu şekilde çok açıkta. Çok açık. Çok özgür.

"Su üzerinde olmayı seviyorum. Bana hayatımı hatırlatıyor. çocukluk," diye mırıldanıyor. Yer değiştirirken ayak parmakları baldırıma değiyor. Bu sırada bana bakmıyor ama bu basit hareket bacağımdan yukarıya, hâlâ şişmekte olan sikime doğru bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

"Büyük Edward Danforth'u küçük bir kayıkla denizde hayal edemiyorum," diyorum ses tonumu hafif tutarak. Onu bütün kasaba tanır. Özüne kadar robotiktir. Ginger her zaman babasından çok annesi ve büyükannesine benzemiştir.

Gülüyor. "Kesinlikle hayır. Babam yelken açtı ve bana elinden geldiğince öğretmeye çalıştı. Büyükbabam bana tekne kullanmayı öğretti. Ben küçükken de Cave Run'da çok balık tutardık ve ben Mabel'in kızıyken bana nasıl solucan kancası takılacağını gösterdi.

yaş." Bu anıya gülümsüyor. "Onu gerçekten özlüyorum." Son sözlerini fısıldıyor ve ben onları hissediyorum.

Başımı sallıyorum, bu küçük itirafın ne kadar nadir olduğunun farkındayım. Babam hakkında pek konuşmuyor ve bunun nedenini herkesten çok ben biliyorum. Babamı düşünmeden geçirdiğim tek bir gün bile yok. Ama bazen onun hakkında konuşmaktansa bu acıyı içimde tutmak daha kolay geliyor.

"Babam da bizi her zaman Cave Run'a götürürdü. Acaba orada hiç birlikte bulunduk mu?" diyorum gelişigüzel.

"Muhtemelen. Çamurlu çıplak ayakları ve beyzbol şapkasıyla tek kız ben olurdum. Orada balık tutan kızları pek görmedim."

Onu böyle düşündüğümde gülümsüyorum ve bir gün onun da bir kızı olacağı hayali aklıma geliyor.

"Hiç kız arkadaşın olmadı mı?" Gerçekten merak ederek sordum. "Pek sayılmaz. Ta ki CeCe ve Liv yanıma oturana kadar.

sınıfta. Beni incitmeyen, benimle dalga geçmeyen ya da beni sırtımdan bıçaklamayan tek arkadaşım .

bir şekilde." Gözlerinde uzaklara dalan bir bakış var. "Ama onlar artık benim her şeyim. Bunu saklamamın tek nedeni

Çünkü CeCe'nin evlenmek için yeterince D ğ n ne ve çocukların hokey programlarına yardım için her yıl planladığı festivale konsantre ol. Pervasızlığımızla bunu bozmak istemiyorum. Ama bir noktada ona ve Liv'e söylemem gerekecek."

Boğazını yavaşça yutması beni puslu bir transa sürüklüyor ve ağızımın sulandığını hissediyorum.

"İstersen bazı şeyleri gizli tutabilirsin. Hepinizin kızlara özgü kuralları olduğunu biliyorum ama CeCe geçen yaz Nash'le gizlice buluştuğunda bazı şeyleri kendine sakladı."

 zerindeki mayo parçasını yırtma kendimi uzaklaştırmaya çalışıyorum. Ama tüm umutlar kayboldu çünkü o konuşurken, boynunu çözdü ve tekrar bağıladı.

biraz daha sıkarak göğüslerini suyun üstüne çıkartıyor. Kendimi küvetin bu tarafında tutmak için yumruklarımı sıkıyorum.

"O farklıydı," diyor güverteden bardağını alırken. "O ve Nash'in bir ilişkisi vardı. Biz değıliz.

Liv ve ben bunu çok çabuk   zd k. CeCe duyguları gizlemek. Onu ve Liv'i daha iyi tanıyorum." Gözleri benimkilerle buluştu. "Belki sen hariç." Sırıtır, bakışlarımı onun vücudunda dolaştırmaktan geri aldım.

"Beni okumak o kadar kolay değıl," diye karşılık veriyorum, garip gülme sesi çıkararak. *Pürüzsüz, Cole.*

"Evet, ." Pel   alt dudağını ısırtıyor ve birkaç saniye beni değılendiri or. " u anda olduğı gibi, uzun süre dayanamayacağım,  ayı d keceğimden ve bu evlilik dümeninin ayaklarının dibine d  eceğinden endişeleniyorsun."

Lanet olsun. Haksız değıl.

"Ama ben kaçmıyorum." Gözlerini tekrar suya dikti. "Sana varım dedim, bu da yüzde yüz varım demek. Umarım CeCe ona neden söylemediğimi anlar."

Sanki d   ncelerimin geri kalanını okuyormuş gibi bana dönüyor. "Sen de bugünlerde biraz daha gerginsin, i  ve Yazın geri kalanını birlikte geçirip ge iremeyeceğimizi merak ediyorum. "Mabel artık her gün kirleniyor, sıyrıkları var,

ama ..." İlk parmağını kaldırıyor. "Artık alıştırma tekerlekleri olmadan bisiklet sürebiliyor. Dünya korkutucu bir yer."

"Onun gibi bir şey," diye yanıtlıyorum alaycılığını. Dudaklarım küçük bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve son burbonumu da yutuyorum.

Ginger, "Sanırım bu hafta sonu Mabel'e tekneyi nasıl kullanacağını öğreteceğim" önce bir süre bakışlarımı tutuyor.

Geri çekiliyorum. "Cehennem gibi olacaksın. O daha çok genç."

Zarif bir el sallıyor. " değil. Basit bir öğrenme deneyimi için yasaları çiğnemek ona zarar vermez. Mabel'in yapmaması gereken şeylerin ne zaman güvenli olduğunu öğrenmesinin tam zamanı."

Yüzümü buruşturuyorum. "*Otorite*," diyorum, bu da onu güldürüyor.

" ama, biraz kural çiğnemenin nesi yanlış? O şerifin çocuğu, kuralları çiğnemesi *gerekmiyor* mu?"

Gözlerindeki parıltı bana şaka yaptığını söylüyor, ama yine de ...

"Böyle bir şeyi her söylediğinde, bu anlaşımdan biraz daha pişman olmama neden oluyorsun," diyorum ona.

Yüzüne bir sırıtma yayılır. "Sakin ol, Şerif By- the-Book."

Kendini küvetin kenarından itiyor ve yaklaşıyor. Bara uzanıp kendine bir burbon daha koyarken içeri girmesine izin vermek için hafifçe kayıyorum.

"Şaka yapıyordum, sadece seni ateşlenmiş görmek hoşuma gidiyor," diyor sırıtarak.

Sırtının küçük kısmı sudan yükselirken onu hizaya sokmak için duyduğum ihtiyaç beni tüketiyor. O bakmazken gözlerimin onu mahvetmesine izin veriyorum, kollarının omuzlarına doğru kıvrımlarını, omurgasının eğimini, her bir omurunu ve bikini altının hemen üzerindeki küçük çukurları alıyorum. Ve Onu iyice ayırıp o unutamadığım daracık amcığını sikerken parmaklarımı sabitleyebileceğim mükemmel bir yer.

Ginger, göğüsleri küvetin çıkıntısına yaslanırken burbonu dolduruyor. Neredeyse içim parçalanacaktı ama mantarı şişeye geri yerleştirdi ve birkaç adım ötedeki yerine geri döndü. kontrolümü tamamen kaybetmeden önce.

Yerleştikten sonraki yarım saatini bana büyükbabasını, balıkçılıkla ilgili batıl inançlarını ve ona tekneyi kullanmayı ve hava durumunu okumayı nasıl öğrettiğini anlatarak geçiriyor. Hatta ona balıkları nasıl temizleyeceğini bile gösterdi. onları yakaladılar. Oturup dikkatle dinliyorum çünkü Ginger'dan eski balıkçılık hikâyelerini dinlemek büyüleyici. Konuşurken başka hiç kimseyle deneyimlemediğim bir resim çizme tarzı var.

Sıcaktan yeterince ve ereksiyonum onurlu bir kaçış yapmama yetecek kadar azaldığında, ben Dışarı çıkmasına yardım ediyorum ve teninin kaygan hissinin beni tekrar yukarı çekmesine izin vermemek için elimden geleni yapıyorum.

için ona bir havlu verdim. Esasen bencilce nedenlerden dolayı. Ona karşı daha ne kadar centilmen kalabileceğimi bilmiyorum.

Kendi etrafına sarıyor, ama sardığı anda bir elini uzatıyor ve bir parmağını kaburgalarımın altına doğru kaydırarak yan tarafımdaki kabarık harfin üzerinde gezdiriyor. Gözleri üzerimde geziniyor, ilerledikçe bir iz bırakıyor. Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından bana doğru adım atıyor ve gözleri nihayet benimkilerle buluştuğunda dudakları aralanmış, yanakları sıcaktan ve burbondan kızarmış oluyor. Saçları ıslak tenine yaslanıyor ve

uçları ona yapışır. *Hay sikeyim.* Bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdım. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Konuşmak için ağzını açıyor-

"Baba?" diyor küçük bir ses veranda kapısından, ikimizin de irkilmesine ve birbirimizin alanından çıkmamıza neden oluyor.

Mabel kapı aralığında duruyor, avuçlarının içiyle gözlerini ovuşturuyor. Bir ara uyanmasını bekliyordum ama bu kadar erken değil.

"Tekrar uyuyana kadar benimle yatar mısın?" diye sorar.

"Geliyorum, dostum. Yatağına dön, birazdan orada olacağım.

İkincisi," diyorum ona.

İki dünya arasında asılı kalmış Ginger'a bakıyorum. Bir erkek olarak isteklerim ve ihtiyaçlarım ile bir baba olarak görevim. Elimi nemli saçlarımda gezdirip Ginger'a son bir kez bakıyorum. I

Onu verandada bırakıp içeri girmeden önce iyi geceler bile demedi.

Otuz dakika sonra Mabel tekrar uykuya dalıyor ve ben de sessizce odasından çıkıyorum.

Evin diğer tarafına doğru ilerliyorum. İyi geceler demediğim için Ginger'dan özür dilemeliyim. Bu onun değil. O kadar baştan çıkarıcı ki kendimi kontrol edemiyorum. Neredeyse gece yarısı oldu, bu yüzden kalkmasını beklemiyorum. Ama odasına doğru yürürken, kapısının altından gelen ışığı görüyorum.

Tam kapıyı çalmaya hazırlanıyordum ki bir ses duydum: Yatağının kıpırtısı ve hafif bir uğultu...? *Yok artık.* Biraz daha yakından dinlemek için eğildim, kulağım neredeyse kapıya dayanmıştı.

İnliyor, beni o geceye geri götüren yumuşak nefesli bir ses. Nerede olsa tanırım. Bir kez daha duyuyorum uğultu devam ediyor. Kulübeme getirdiği vibratörle kesinlikle kendini tatmin ediyor.

Vay anasını.

Vibratörünün sessiz uğultusuyla birlikte ağır nefes alışının arttığını duyduğumda sikim anında neredeyse acı verici bir şekilde sertleşiyor. Ondan küçük bir inilti kaçarken içgüdüsel olarak kendimi ayarlıyorum. Kendimi zorlamadan önce yumruğumu bir kez, sonra iki kez esnetiyorum. kendi duşumun güvenliğinde. Ya öyle yapacağım ya da koridorda kendime .

Sıcak suyun beni yıkamasına izin verdim, aklımı başıma umuyordum.

Ama öyle değil.

Kendini benim çatımın altına getirme fikri her şeyi tüketiyor. Hala ıslak mayosunu mu giyiyor? Duştan yeni mi çıktı? Yatakta çırılçıplak mı yatıyor? Sikimi yumruklarken zihnim, çoğunlukla birlikte geçirdiğimiz geceye ait görüntülerle dolup taşıyor. Bir elimi duş duvarına vurup teslim oluyorum. Sadece bu seferlik.

Gözlerimi kapatarak Vegas'taki gecenin bininci kez zihnimde canlanmasına izin verdim. O iniltilerin altımda nasıl hatırlıyorum, az önce salonda duyduklarımın daha uzun ve uzatılmış bir versiyonu. Sikime vurmaya devam ediyor.

Tek gördüğüm Ginger: Şortunun tam şunun üstüne oturuşu. Poposunun kalçalarıyla birleştiği yerdeki küçük kıvrım; onu şaşırtan bir şey söylediğimde gözlerinin şokla nasıl büyüdüğü; lezzetli bir şey yediğinde yaptığı yüz ifadesi. Vegas'taki o dans pistinde nasıl görüldüğünü: kalçalarının yumuşak yuvarlanışını, ellerinin o küçük siyah elbiseyi kalçalarının tepesini gösterecek kadar yukarı kaldırışını.

Tekrar tekrar içine girerken dört ayak üzerinde nasıl görüldüğünü bir iniltiyi bastırmak için alt dudağımı ısırıyorum. Az önce tahrikiyle kapladığı oyuncağın sesi beni teşvik ediyor. Onun yaklaştığını duyabiliyordum, tıpkı şu an benim yaklaştığım gibi. Zihnimde, otel odamıza geri döndüm. İki elimle başını geriye yatırıyorum ve ağzını açık tutmadan önce kıpkırmızı rujunu yanağına sürüyorum. Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor, o kadar hazır ve

Beni kabul etmeye istekli. İçine doğru kayıyorum, parmaklarım kalın dalgalı saçlarına dolanıyor. O kadar yumuşak ki. Ağzı sıcacıktı ve bana bakarken yanakları çukurlaştı, sonra tıksırdı ve sikimin etrafına tükürdü. Kendini şaftımda yukarı ve aşağı çalıştırıyor ve başını sıkıca kavriyorum, Boğazının arkasına her vuruşumda ona boğulacağı bir şey veriyordum. Bu anı o kadar içgüdüsel ki, göğsümden çıkmak için yalvaran derin sesleri tutarken alt dudağımın kanamaya hazır olduğundan eminim. Boştaki avucumu duş duvarına daha da sert bastırıyorum, nefes nefese bir iniltiyle boşalırken adımı dudaklarında hayal ediyorum.

"Cole. . ."

"Lanet olası ," diye baş döndürücü bir iç çekişle nefes alıyorum duş teknesine dökülürken. Kendimi toparlamak için bir saniyemi ayırıyorum, ıslak saçlarımı alnımdan itiyorum. Döllerim kanalizasyonda kaybolurken, Ginger Danforth'un yıllarca çalışarak edindiğim tecrübelerimi nasıl bir kenara atmayı başardığını merak ediyorum.

kontrol pencereden dışarı çıkıyor, beni içine çekiyor, ben ise durdurmak için tamamen çaresizim.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Zencefil

62 gün kaldı

TÖnümüzdeki birkaç gün güneş, kum, balık tutma, barbekü yapma, kalın yeşil çimlerde çıplak ayakla mısır deliği oynama ve

Mabel ile kulübede her türlü böceği yakalamak. Tatil Cole karşı konulmaz ve kendime aksini söylemeye çalışmaktan vazgeçtim. Tamamen rahat ve sanki gölde yaşıyormuş gibi Mabel'la üstsüz dolaşıyor.

Pazartesi sabahı geç bir saat, son günümüz ve ben iskelede bir şezlonga tünemiş Mabel ve Cole'un balık tutmasını izliyorum, Cole'a bakmaktan kendimi alamadığım gerçeğini gizlemek için güneş gözlüklerimi kullanıyorum.

Mabel'inkiyle neredeyse birebir aynı olan siyah tek parça mayomun içinde uzanıyorum. Planlanmamıştı ama odalarımızdan çıkıp neredeyse aynı şeyleri giyerek oturma odasına geldiğimizde çok heyecanlandı. Saçlarımızdaki tek örgüye kadar. Cole bile gülmekten kendini alamadı.

Gölde harika bir hafta sonu geçirdik ve dürüst olmak gerekirse, yapmak istediğim son şey daha sonra şehre geri dönmek. Ama bu kaçınılmaz. Cole'un yarın büyük bir günü var ve ben Mabel'ın babasının yemin törenini tüm aileyle birlikte izlemeye giderken giyeceği elbiseyi çoktan ütülerdim.

"İşte böyle dostum. Ona biraz misina ver," diyor Cole, Mabel bir av yakalamaya başladığında.

Küçük kaya levreği iskeleye sıçrayınca sevinç çığlıkları atıyor. Cole'un çenesi, Mabel'ın balığı kancadan çıkarmasına yardım etmeye çalışırken, çömelirken güçlü bacakları onu destekliyor

onun yanında. Gece geç saatlerde jakuzide buluşmalarımızdan kalma çıplak gövdesinin görüntüsünü aklımdan çıkaramıyorum.

Cole, Mabel'in çırpınan balığı kancadan çıkarmasına yardım etmeye çalışıyor ve milyonuncu kez onun ne kadar muhteşem olduğunu fark ediyorum. Gözlerim şapkasının altından çıkıp ensesine yapışan koyu renkli, terli saçlarına ve oltayı sabırla çıkarırken alnında oluşan atıklığa takılıyor. Güneşte geçirdiği birkaç günün ardından daha da güzelleşmiş ve kaslı göğsünün yüzeyi altın sarısı bir kahverengiye dönüşmüş. Ama onun belindeki çukur, mayo şortunun bandının hemen üzerindeki iki gamze ve iskelede melirkenki o mükemmel poposu nefesimi hızlandırıyor.

Bay Her Zaman Hazır'ın bu hafta sonu ölmemiş bir mucize. aşırı kullanımdan.

Cole Mabel'in sırtını sıvazlayınca transımdan ıkıyorum. "İşte bu kadar. şimdi balığın gitmesine izin vereceğiz," diyor ona.

"Artık tekneye binebilir miyiz?" Mabel sorar.

"Biraz sonra. Kulübe sahibinin propan tanklarını doldurmak için kasabaya gitmem gerekiyor. Sen de benimle gelebilirsin."

"Onun yerine Ginger'la kalabilir miyim?" diye soruyor.

"Ginger olduğu yerde oldukça rahat görünüyor, Mabel. Onu kendi haline bırakalım."

Dirseklerimin üzerinde doğruluyorum. "Sorun değil, benimle kalabilir. Balık yakalamaya devam edebiliriz, değil mi Mabel?"

Mabel'in gözleri Cole'a dönmeden önce parlar.

"Tamam, bir saate kalmaz dönerim," diye cevap veriyor, Mabel'ı başından öpüyor ve gözlerimiz buluşacak şekilde dönüyor. Sanki kancasını *bana* takmış gibi ona doğru ekildiğimi hissediyorum.

"Görüşürüz, şerif." Ona göz kırpıyorum.

"Uslu durun kızlar," diye sesleniyor merdivenleri çıkmaya başlarken. Gidişini izlerken beni de kız arkadaşı olarak dahil etmesiyle ilgili bir şey kalp atışlarımı hızlandırıyor.

"Babama bakmayı bırakıp alçı yapmama yardım eder misin?" Mabel, Cole'un duyabileceği kadar yüksek sesle sorar. Kendine özgü ukala sırtışını göstermek için omzunun üzerinden geriye bakar.

Yüzüm ısınıyor ve keşke rıhtımdaki güverte tahtalarının arasına batabilsem diyorum.

"Ben... evet," diyorum, ona yardım etmek için ayağa kalkarken tamamen iflas ettiğimi biliyorum.

Cole'un kamyonetinin garaj yolundan ayrıldığını duyduktan sonra birkaç kez daha denize açıldık ama başka bir şey yakalayamadık.

"Artık tekneye binebilir miyiz?" Mabel sorar. "Bütün gün bekledim."

"Bence babanın dönmesini beklemeliyiz," diyorum ona.

"Neden? Tekneyi nasıl kullanacağını biliyorsun, değil mi?" cevap verir.

"Evet, sanırım öyle."

"İskeleden biraz sıkıldım," diyor oltasıyla oynarken.

Bir an için düşündüm. Tekneyi kullan. Özellikle de körfez cam gibi sakın olduğu için.

"Babanı arayayım," diyorum Mabel'a, cebimden telefonumu çıkararak.

Mabel telefonun çalmasını bekler. Ama telesekretere düşer.

Yalvaran gözlerle bana bakıyor ve birlikte geçirdiğimiz son iki buçuk haftadan sonra hala benden hoşlandığı için minnettar hissediyorum.

Ona gülümsüyorum. "Tamam, ama sadece mesaj atıp sorun olmadığını söylerse."

"Yaşasın!" Mabel bir aşağı bir yukarı zıplıyor ve kendini bacağıma atıyor. "Sana evet diyecek," diye ekliyor, kesin bir ifadeyle. O devam ederken ben de onu biraz sıkıyorum.

"Babamın arkadaşı olman hoşuma gidiyor."

Bebek bakıcısı değil.

İkimizi de gitmeye hazırladım ve içinde su, atıştırmalıklar ve can yelekleri olan bir çanta hazırladım. Tam Cole'u tekrar denemek üzereyken, o mesaj attı.

HUKUK BABASI

Bu normalde izin verdiğim her Şeye aykırı.

İŞte bu yũzden yapmalısınız. Konfor alanınızın dışına ıkın. Bundan daha bũyũk tekneleri idare ettim. İyi olacağız.

Kũũk noktaların ortaya çıkışını izlerken birkaç saniye geçiyor. "Artık gidebilir miyiz?" Mabel can yeleğiyle iskelede dururken soruyor.

HUKUK BABASI

Kızımı suya gŕtũrmek için sana bũyũk bir gũven duyuyorum. Can yeleğinin sağlam olduğundan emin ol. Ve girişe yakın dur. Burada yakıt almak için biraz bekleyeceğiz. Biraz hareketsiz kalabilirim.

Sizden ŕnce dŕneriz. Onu limana gŕtũrũyorum ve sazlıklarda duracağız, bŕylece biraz balık yakalamaya çalışabilir.

HUKUK BABASI

Beni pişman etme, Ginger. Lũtfen plana sadık kal.

Mesajını beğeniyorum, gŕzlerimi deviriyorum ve telefonumu cebime sokuyorum.

"Hadi gidelim! Binip kristal berraklığındaki gŕle doğru havalanırken mutlu bir Mabel'a sŕylũyorum.

Telefonumdan saati kontrol ediyorum ve bir saattir suda olduğumuzu görünce şaşırıyorum. Mabel ve ben çok eğleniyoruz. Beklediğimden biraz daha fazla açıldık. Kıyı boyunca sıralanmış evlere bakarak çok zaman geçirdik ve Mabel'in gülümsediğini görmek beni de mutlu ediyor. Yaklaşık on dakikadır limanın diğer tarafındaki sazlıklarda sürükleniyoruz ama gökyüzünün uzaktan görünüşü hiç hoşuma gitmiyor. Sanki üzerimize yağmurlu bir öfke salmak üzerelermiş gibi gri bulutlar yuvarlanırken tüm göl yeşilimsi bir pusla kaplanmış gibi görünüyor. Eve gittiğimizi söylemek için Cole'a mesaj atmaya çalışıyorum ama geri dönüyor. Servis yok.

" , Mabel, şu çek. Yola koyulmalıyız."

Mabel dediğimi yapıyor ve tüm balıkçılık eşyalarını topluyoruz. Sadece birkaç dakika içinde bulutların ne kadar yakın olduğunu fark ettim. *Kendime not. Bir dahaki sefere, onları görür görmez ayrıl.* Daha önce de fırtına başladığında suya girmiştım. Ama hiçbir zaman bu kadar hızlı olmamıştı ve her zaman babam ya da büyükbabamla birlikte olmuştum - ikisi de tekne uzmanıydı.

Motoru çalıştırdım ve eve dönüş yolculuğumuza başladık. Rüzgâr biraz hızlandı ve su kesinlikle ayrıldığımız zamankinden biraz daha sert. Uzaktan bir gök gürültüsü duyduğumda küçük bir korku dalgası omurgamdan yukarı süzülüyor.

Mabel bana bakıyor, ben de ona.

"Yağmur yağacak mı?" diye soruyor.

"Sanırım önce döneceğiz, bebeğim."

Su dalgalı olsa da pervaneyi bozmadan kıyıya mümkün olduğunca yakın durarak rahatça ilerliyoruz. Hâlâ yüzerek ulaşamayacağımız kadar uzakta ama en azından görebiliyoruz. Suyun ortasında olmadığımız gerçeğiyle teselli bulmaya çalışıyorum.

"Fırtınaları sevmem," diyor Mabel bana.

Bir an sessiz kaldım. Genelde onları umursamam. Kapalı balkonumun güvenliğinden, bazen onlardan zevk bile alıyorum. Ama bir çocukla göldeyken değil. Yarım saat bile geç kalsam babasının beni öldüreceği bir çocukla.

Direksiyonu kırarken kucağımdaki telefonuma bakıyorum. Hâlâ çekmiyor.

Bir şimşek çakıyor, birkaç saniye sonra gök gürliyor ve ardından rüzgâr hızlanıyor. Hem Mabel hem de ben derin gürleme sesiyle sığıyoruz. Elimi onunkini örtmek için uzattım.

Çıkarken işaretlediğim orta noktayı geçerken ona " değil, zaten yolu yarılalık," diyorum. Bu hızla gidersek daha birkaç dakikamız olduğunu biliyorum. Ama tanıdığım ilk kulübe sırasına geldiğimizde yağmur başladı. Su artık gerçekten sertleşiyor ve tek istediğim Mabel'in korkmaması için eve geri dönmek.

"Neredeyse geldik bebeğim. Merak etme," diye onu rahatlatmaya çalışırken rüzgâr daha da sert esiyor. Sonunda kıyı şeridimizin köşesini dönüyoruz ama ikimiz de sırlıklam olmuş durumdayız ve Mabel'i mümkün olduğunca korunaklı olduğundan emin olmak için kucağımda tutuyorum. Dalgalı suda yol almak için tekneyi daha yavaş ve sabit bir hızda hareket ettiriyorum. Tüm bu süre boyunca Mabel'la konuşuyorum, ona büyükbabamdan ve ben küçükken birlikte yaptığımız şeylerden bahsediyorum.

Derin bir gök gürültüsü daha duyuluyor ve Mabel sığıyor.

"Korkuyorum," diyor ben onu sımsıkı tutarken.

Gözlerinin içine bakıyorum.

"Seni güvende tutacağım. Söz veriyorum. Tamam mı, cesur kız? Birkaç dakika sonra evde olacağız," diyorum ona, haklı olduğuma dua ederek. "Ve döndüğümüzde kurulanacağız, çünkü şu anda bir çift ıslak köpek yavrusu gibi görünüyoruz. Sonra bir şeyler yeriz ve babam muhtemelen yağmura yakalandığımız için bana o kızgın yüz ifadesini takınır."

Kuru kalmak için bana sarılırken, "Ninem buna huysuz pantolon suratı diyor," diyor.

"Ve sonra bu gece eve gideceğiz ve eğer çok yorgun değilsen, çok rahat olacağız ve *Annie*'yi izleyeceğiz. Tamam mı?"

"Benimle izler misin?" diye soruyor.

"Tabii ki yapacağım," diye söz veriyorum. "Patlamış mısır bile yapacağım."

Yağmur tenime çarparken konuşmaya devam etmesi için onu itiyorum.

Büyükannesi Trudy ile yazlığa gittiğinde yapmak istediği her şeyi bana anlatmasını ve yarın babasına özel gününde kahvaltı için ne yapmamız gerektiğini düşündüğünü soruyorum. Onu sakinleştirecek ve benim ağlamamı engelleyecek her şeyi.

Rüzgâr arttıkça kalbim boğazımda düğümleniyor ve teknenin düz bir şekilde ilerlemesini ve biri bizim olan kamara sırasına doğru yönelmesini sağlamak için tüm gücümle mücadele ediyorum.

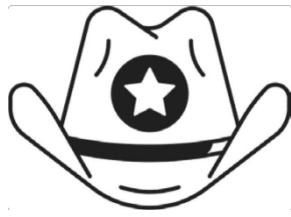
Biz geçerken sahil bomboş ve kıyıya yakın dalgalar yoğun.

Kendimi bu duruma nasıl soktum?

Biliyorum, çünkü kurallara *asla* uymam. Her zaman zorlamak zorundayım ve şimdi Cole'un güvenini kırdım. Söylediğim zaman geri dönmeliydim. Eve daha yakın kalmalıydim.

Tekneye çarpan suyun sesi o kadar yüksek ki, nihayet kamaramızın görüldüğünü gördüğümde neredeyse rahatlayarak ağlayacağım. Kendimi sabit ve sakin kalmaya zorluyorum.

Eve yaklaştığımızda Cole'un iskeledeki çardağın altında elinde cep telefonuyla volta attığını görüyorum. Bizi gördüğünde yüzündeki panik ifadesi yerini mutlak bir inançsızlığa bırakıyor ve kalbimi parçalıyor. Bu tekneden indiğimde bana ne söylerse söylesin, kendimi şu anda hissettiğimden daha kötü hissettiremeyecek. Kendimi destekliyorum. Yüzündeki ifade hem yoğun bir rahatlama hem de beni öldürmek üzere olduğunu söyleyen bir ifade.

YIRMI ALTINCI BÖLÜM

Cole

Depoları doldurmak için ödeme yaptıktan sonra dükkandan çıkarken gökyüzünün görüntüsü hoşuma gitmiyor. Orada bulunduğum süre içinde, bir bulut kümesi içeri girmeye başladı. Hem de hızla. Gök gürültüsünün ilk sesini duyduğumda kamyonuma atladım. Ginger'ı aramaya çalıştım. Direkt sesli mesaja. Hizmetimi kontrol ediyorum ve tam çubuklarım olduğunu görüyorum. Gönderdim Kamyonumu çalıştırmadan önce ona kısa bir mesaj göndereceğim.

Umarım dönmüşsünüzdür. Eğer dışarıdaysanız, içeri girin. Buradaki fırtınaların çabuk sertleştiği biliniyor.

Eve doğru yola koyuluyorum ve fırsat buldukça gökyüzüne bakıyorum. Hava neredeyse kararmış ve yağmur ön cama vurmaya başlamış. Kendime Ginger ve Mabel'in evde olduklarını, içeride birlikte olduklarını ve hiçbir şey için endişelenmeme gerek olmadığını söyleyerek kendimi sakinleştiriyorum.

Silecekleri son sürat kullanırken kendime lanet ediyorum. Ginger'a bunun olma ihtimalinden bahsetmeliydim. Ben eve gelene kadar tekneyi çıkarmasını beklemesini sağlamalıydim. Bu göl ani fırtınalarla ünlüdür. *Hay sikeyim.*

Yağmur ve rüzgâr kamyonu kamçılادığında kulübeye giden yolu çekiyorum. Depoları çıkarmayı düşünmedim bile. Sadece kamyonu park ediyorum ve fırtınanın içinde bir an önce ön kapıdan çıkmaya çalışıyorum.

"Mabes? Ginger?" Sesleniyorum ama çok sessiz. Burada olmadıkları çok açık.

Evin içinden geçip arka kapıdan çıkıyorum ama merdivenlere geldiğimde vücudumdaki tüm kan boşalıyor. İskelede tekne yoktu. Mabel'in tehlikede olduğunu düşününce yaşadığım panik, hayatımda hiç hissetmediğim bir adrenalin. Şu anda, eğer onu güvenli bir yere geri getireceksem, tüm dünyayı bombalayıp kömür ve küle çevirebilirim.

Merdivenlerden aşağı o kadar hızlı koşuyorum ki ayaklarım bulanıklaşıyor. Ginger'ı aramak için telefonumu çıkarıyorum ama yine telesekretere düşüyor ve daha önceki mesajımın ulaşmadığını şimdi görüyorum.

"Siktir!" Çılgınca volta atarak seslendim. Hazırlıksız yakalanmış olmalı. *Eğer ikisinden birine bir şey olursa ...*

Tam sahil güvenliğin numarasını çevirmeye hazırlanırken, parmaklarım titrerken, onları görüyorum. Bacaklarım tutmuyor ve rahatlama hissiyle rıhtımda dizlerimin üzerine çöküyorum.

Onlar yaklaştıkça Ginger'ın tişörtünü Mabel'in üzerine örterek onu yağmurdan korumaya çalıştığını görüyorum. Üzerinde sadece mayosu var ve rüzgâr ve şiddetli yağmur damlacıkları tenine çarparken donuyor olmalı. Mabel, Ginger'a sokulmuş durumda ama beni bulmak için başını kaldırdığında sandığım gibi ağlamıyor. İyi görünüyor. Ginger'ın onları yavaş ve istikrarlı bir şekilde suya sokmasını izliyorum. İskelede yaklaştıklarında suya atıyorum ve lanet olası tekneyi yolun geri kalanına kadar çekiyorum.

Tekneyi rıhtıma yanaştırdığımda yağmur çoktan dinmiş oluyor. Bu fırtınalar genellikle hızlı ve çalkantılı olur. Mabel'i platforma çıkarıp zıplarken Ginger bana bakıyor ama bir şey söylemiyor. Mabel az önce nasıl bir tehlike içinde olduğunu farkında değil. Onu kendime çekiyorum, yüzümü saçlarına gömüyorum, adrenalinin etkisi geçmeye başladığında gözyaşlarının eşğine .

"Ginger bizi rollercoaster'a bindirdi!" Mabel haykırıyor. "Disneyland'deymişiz gibi davrandık." Gülümsüyor ve burnunu kırıstırarak yanağıma uzanıyor. "Sırılsıklam olmuşsun baba."

"Öyleyse öyleyim," diyorum nefesimi tutarak.

Boştaki elimle tekneyi rıhtıma sabıtlıyorum ve diğır elimi uzatarak Ginger'ı bizimle birlikte yukarı çekiyorum, boğazında neredeyse sessiz bir hıçkırık duyarken onu göğsüme getiriyorum. Her zaman sınırlarını test eder, kesinlikle yapacağını söylediğinden çok daha ileri gitti ve gözlerindeki dehşete bakılırsa bu onu çok korkuttu.

Kızgınım, rahatladım, hem ona bağırmaya hem de onu öpebildiğim her yerinden öpmeye hazırım. Konuşmak için daha sonra zamanımız olacak. Şu anda sadece iki kızımı da ait oldukları yerde, kollarımda hissetmeye ihtiyacım var.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Zencefil

Cole benimle o sert baba sesiyle konuşmuyor ya da bana bağırıyor, gibi. Aslında, gerçekten söylemiyor ki bu daha da kötü olabilir. İkimiz tahta insanlar gibi kabine giriyoruz hepimiz üzerimizi değiştirip ıslak kıyafetlerimizi eve götürmek üzere plastik torbalara koyuyoruz.

Cole kamyonu toplamayı bitirdiğinde akşam yemeğinden hemen önceydi. Mabel'a yol için bir sandviç veriyorum ve son parçalar için içeri dönerken Cole'un gözleri benimkilerle buluşuyor. Bu, bizimle rıhtımda buluştuğundan beri baş başa geçirdiğimiz ilk andı.

"Cole. I-" Geldiğini hissettiğim gözyaşlarımı bastırmak için çok çaba sarf ediyorum.

Bir saniye bile tereddüt etmiyor. "Kahretsin, bebeğim, titriyorsun." Beni göğsüne doğru çekiyor, saçlarımın arasından omzumu öpüyor.

"Dinle, konuşacak çok şey var," diye fısıldıyor, Mabel'ın onu duymadığından emin olmak için verandaya doğru bakıyor. Çenemi kaldırmak için parmağını kullanıyor. "Mabel'ı sakın tutarak çok iyi bir iş çıkardın ve söyleyebileceğim kadarıyla, tüm bu deneyim boyunca korkmadın bile. Ve korkmuş olması gerekirdi Ginger, çünkü bu çok tehlikeliydi-" Çenesini düzeltiyor ve soğukkanlılığını korumaya çalışmak için yere bakıyor.

"Hadi eve gidelim ve Mabel'ı yatağa yatıralım," diyor ellerini kollarımın üstünden aşağı kaydırarak.

Yutkunuyorum ve başımı sallıyorum ama itiraz etmiyorum. Bunun yerine, "ev" kelimesini ikimize gibi söylemesinin arzuladığım, *ihtiyaç duyduğum* bir şey haline gelmemesi için çok çabalıyorum.

Cole Mabel'ı koltuğuna oturtmak için dönüyor ve kulübeye son kez baktıktan sonra onları kamyonete kadar takip edip yolcu kapısını açıyorum. İçeri girip kalan gzyaşılarımı yutuyorum, yol boyunca Mabel'la hiçbir sorun yokmuşı gibi konuşuyorum, oysa gerçekte biraz travma geçirmiş olabileceğimi düşünüyorum.

Cole'un evine varıp kamyoneti boşalttığımızda titremem durmuştı ve kendimi daha sakin hissediyordum. Daha güvende. Artık Laurel Creek'teyiz ve ortam daha rahat. Cole Mabel'ı içeri götürüp yatmaya hazırlarken ben de eşıyaları yerleştirmeye başıyorum. Saat dokuz bile değil ama o çok yorgun. Ona yarın *Annie*'yi izleyeceğimize söz veriyorum ve iyi geceler dilerken bundan memnun görünüyor.

Çamaşırları yıkadıktan sonra evin kendi bölümüne geçiyorum ve en uzun, en sıcak duşı almak için yerleşıyorum. Burada sonunda kendimi bırakıyorum, su tenimin üzerinden akarken gzyaşılarımın beni tüketmesine izin veriyorum.

Gvendeyiz. O güvende. . Su soğuyana kadar bunu kendi kendime tekrarlıyorum.

Eşıleşen atletimi ve pijama şortumu giyiyorum ve saçlarımı kurutuyorum, kendimi toparlamak için zaman ayırıyorum.

Bornozumu üzerime çekip sıkıca bağlıyorum. Gecenin geri kalanını Cole'dan özür dileyerek geçirmeye kararlıyım, ama yatak odamın kapısını açtığımda sıçıyorum ve nefes alıyorum, çünkü neredeyse karanlık odada yatağımın kenarında oturan Cole, eşıofmanlarının içinde üstsüz oturuyor.

Beni görür görmez ayağa kalkıyor ve bana doğru geliyor. Güneş ufukta batarken ışık duvarda parıldııyor ve şu anda yaşıadığım duygulara hazırlıklı değilim. Çoğunlukla korku, suçluluk ve utanç, ama Cole beni kollarına çektiğinde hissettiğim en yaygın şey rahatlama.

Daha önce pek çok kez yaptığım gibi ona sarılıyorum, kollarımı sıcak beline doluyorum. Ama sefer farklı hissediyorum.

"Cole. Çok zr dilerim. Yaptığım şey, daha uzun süre dışarıda kalmayı seçmek, bulutlara dikkat etmemek, çok aptalcaydı."

"Evet, ," diye onaylıyor Cole ve kızgın olduğunu biliyorum ama sonraki sözleri beni şaşırtıyor. "Ama bu senin hatan değildi. Sana orada havanın nasıl olabileceğini söylemedim, söylemeliydim de. Çünkü seni tanıyorum, Ginger. Düşüncesiz olduğunu biliyorum ve bu yüzden ..." Kelimeleri ararken çenesini esnetiyor. "Çok verici birisin ve sadece onu mutlu etmek istediğini biliyorum. Eğer Mabel'la eğleniyor olsaydın, elbette daha uzun süre dışarıda kalmayı tercih ederdin."

Geri çekiliyor ve ellerini yüzümün iki yanına koyuyor. Gözlerimin içine bakarken kalbim duracakmış gibi hissediyorum.

"Orada ne kadar korkmuş olabileceğinizi hayal bile edemiyorum."

Gözlerim bir kez daha yaşla doluyor.

"Çok korkmuştum," diye itiraf ediyorum en küçük fısıltıyla. "Onun güvenliği benim ellerimdeydi ve onu o kadar uzağa götürecek kadar deneyimli değildim. Tek düşünebildiğim senin ne kadar endişeli ve çaresiz hisseceğindi."

Tek bir damla gözyaşı yanağıma dökülüyor ve onun yoğun viski gözlerinden kaçınmak için aşağı bakıyorum. Cole alnını benimkine yaklaştırıp gözlerini kapatıyor ve başparmağıyla gözyaşını siliyor. Bir nefes veriyor ve kokusu beni sarıyor.

"Ama onu güvende tuttun," diyor yumuşak bir sesle.

Nefesim kesiliyor ve alnımı onunkine bastırıyorum. Ellerinin belime doğru kaydığını hissediyorum. İri parmakları bornozumun düğümünde bir an duraksıyor ve ben sanki bir dönüm noktasındaymışız gibi donup kalıyorum. Cübbemin düğümünü nazikçe çözüp açmaya başladığı anda kararımı vermiş oluyorum. Kumaşın gevşemesiyle nabzım kulaklarımda o kadar yüksek atıyor ki, duyması gerektiğinden eminim.

Ellerini yavaşça içeri kaydırıyor ve ben küçük bir inilti çıkarıyorum. Başparmaklarıyla atletimin altında daireler çizerken parmakları yeni duş almış tenimde serin ve nasırlı bir his uyandırıyor. Gözlerimi açıyorum ve onunkilere bakıyorum. Cole'un elleri göğüs kafesimi sıyırmak için yukarı doğru hareket ediyor ve beni çekiştirerek bir inilti çıkarıyor.

Elini yüzümün yan tarafına götürüp elmacık kemiğimde tembelce gezdirmekten önce ona daha da yaklaştı.

"Burada olup bitenlerden tamamen habersizsen söylüyorum, orada endişelendiğim tek şey Mabel değildi," diyor sesi alçak ve derinden.

Hissedebildiğim tek şey vücudundan yayılan sıcaklık. Elleri saçlarımın arkasında dolaşıyor ve dudakları dudaklarımın üzerinde gezinerek beni nefes almayı bırakmaya zorluyor. Bir an için, sanki ikimiz de öyle hissediyoruz. Gözlerindeki mücadele benimkini yansıtıyor ve vücudumdaki her hücre onun yakınlığı karşısında karıncalanıyor.

Cole dudaklarını boynuma götürmeden önce başımı arkaya doğru eğiyor ve beni önce bir, sonra iki kez öpüyor. Ağzını yanağıma götürüyor ve ağzıma kadar hafif öpücükler konduruyor. Yumuşak dudakları tüm bedenimi ateşliyor ve dudakları köşesine değdiğinde kalçalarımı birbirine kenetliyorum.

"Her gece bir kavga..." diyor nefes nefese. "Benimle birlikte olduğundan beri her lanet gece, Ginger."

O devam ederken konuşacak gücüm kalmadı. "Bu benim için sürekli bir mücadele, çünkü tek istediğim odamdan çıkıp senin odana gelmek."

Beni daha da yakına çekerken ürperiyorum.

"Kendimi durduruyorum çünkü seni öpmeye başlarsam işim bitmeden gün ışığını göreceğimizi biliyorum."

"Cole..." Nasıl nefes alacağımı hatırlamaya çalışarak fısıldıyorum. "Bugün bana lanet olası kavgayı *bırakma* zamanının geldiğini gösterdi."

Kolları beni sarıyor ve dudakları hiç hazır olmadığım bir öpücükle dudaklarımı tamamen kavlıyor. Cole'un ağzı benimkini açmaya zorlarken içime ateş yayılıyor ve yemin ederim dudaklarının benimkinin üzerindeki hissi dünyanın ekseninde kaymasına neden oluyor.

Ona karşı istekli ve kemiksizim, onun aciliyetine uyuyorum, onu her şeyimle . Eve dönmüş gibi hissediyorum.

Benden istediğini, ihtiyacı varmış gibi görüneni almak için bir saniyesini bile boşa harcamıyorum.

Dudakları, dili, hatta alt dudağımı sıyıran dişleri, elleri saçlarımın arasında gezinirken beni bunaltıyor.

Daha iyi erişebilmek için başımı hafifçe kaldırıyorum. Ağzımın içine doğru iniyor, sanki ben onun olduğu kadar onun da can simidiymişim gibi. Elleri gezinmeye devam ederken dili ağzımın her köşesini arıyor. Birlikte olduğumuzun tadı içimi yıkıyor ve anında daha fazlasını istiyorum.

Hepsini istiyorum.

Titriyorum, bu da ondan bir inilti koparıyor. Ve ben daha ne olduğunu anlamadan yatak odasının duvarına yaslandım. Vücutlarımız aynı hizada, bir yapbozun iki parçası gibi birbirine uyuyor.

"Çok seksi. . ." Cole alt dudağımı tekrar dişlerinin arasına alırken hırlıyor. "Bunu daha fazla durduramam, Vixen."

0 zaman yapma.

Elleri yanlarımdan ve atletimin altından göğüslerime doğru ilerliyor, dudaklarını boynuma bastırıp beni ısırırken çakıllı meme uçlarımı hafifçe çimdikliyor. Zevkle karışık hafif acı kollarında sarsılmama neden oluyor. Isırdığı kadar hızlı bir şekilde acının üzerinden öpüyor.

"Artık denemek istemiyorum. Tek istediğim kendimi senin içine öyle bir gömmek ki her saniye beni orada hatırla. Böylece bensiz kendini boş hissedersin."

Hay sikeyim.

"Öyleyse ," diye meydan okuyorum ona. *Lütfen, lütfen yap.*

Ağzı tekrar benimkini bulduğunda Cole'un göğsünden alçak bir ses yükseliyor. Beni duvara doğru kaldırıyor ve bacaklarımı onun etrafına sarıyorum. Onun sertliğini ve kalçalarımın arasına baskı yaptığını hissedebiliyorum. Umursama noktasını geçtim, bu yüzden umutsuzca ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi arayarak geri itiyorum. Onu istiyorum. *Tanrım, onu istiyorum.*

Kimi kandırıyorum ki? Onu *hep* istemişimdir.

Ben onun sert, çıplak göğsünde erirken etrafımızdaki hava elektrikle doluyor, dilinin her acım daha da artıyor. Tepkilerim çılgınca, kontrolden çıkmış durumda. Nefesimi tutamıyorum ama bu, ağzının benimkinin üzerinde bir saniyesini kaçırmak anlamına gelse bile umurumda değil. Ellerinden biri beni kalçamdan tutarken diğeri boynumun dibine doğru kayıyor.

Cole boğazıma masaj yaparak tenimde nazikçe bir iz bırakıyor. Dudakları benimkileri bırakıp boynuma doğru ilerliyor ve kulağımın arkasındaki hassas noktayı yalarken inliyorum.

"Siktir," diye inleyerek aramızdaki boşluğu daha da kapattı. Hayatımda hiç böyle hissetmemiştim - tamamen arzu içinde kaybolmuştum. Bir elimle Cole'un omzunu kavrayıp diğer elimi beline doğru kaydırıyorum, karın kaslarını ve daha yeni gözlerimin ziyafet çektiği sıcak sırtının sert kaslarını keşfediyorum.

Birlikte hareket ederken her şey bulanık ve puslu ve onun horozu klitorisime baskı yapıyor ve bana tam ihtiyacım olanı veriyor. Beni boşaltacağı aklıma geliyor ve henüz giysilerimin bir parçasını bile çıkarmadı. Bu düşünce içimde zevkten ürpermelere neden oluyor.

" bu, çok heveslisin... benden istediğini al," diye ikna ediyor, sesi hırçın

"Evet.." İnliyorum, ağrıyan göbeğimi onun sertleşmiş sikine bastırıyorum. Aklımda ondan ve filtrelenmemiş şehvetten başka bir şey yok.

Dili ağzıma girerken ona karşı hareket ediyorum. Cole'un yaptığı her şey aynı her yere küçük zevk zapları gönderiyor. Kalçalarımdaki eli beni ona doğru hareket ettiriyor, göğüslerim onun sert göğsüne bastırıyor, ben ona binerken meme uçlarım onu sıyrıyor, ikimiz de hâlâ giyinikiz. Sürükleyici bir ritimle hareket ederken hiç bu kadar erotik bir şey yaşamamıştım.

Orgazmın göbeğim kasılıyor ve zevk dalgaları içimde titreşiyor. Bacaklarımı beline doladığımda gözlerim kapanıyor, utanmadan ona sürtünürken titriyorlar.

" bu, açgözlü kız," diye mırıldanıyor Cole, görüşümde parazitler oluşurken.

"Kahretsin, Cole... Geliyorum..." Omzuna doğru inliyorum. Ben kontrolsüzce nefes alıp verirken, o tutuyor. Karanlık odayı kesen tek ses bu.

"Daha ziyafetlerini bile çıkarmadan üzerime mi geliyorsun? Atta girl, Vixen," diye mırıldanıyor kulağıma

Kıkırdama.

Ona kendini beğenmiş bir orospu çocuğu olduğunu söylememe fırsat kalmadan, evin diğer tarafından keskin bir duyuyoruz. Kapı mı? İkimiz de nefes aldık.

"Siktir." Cole kendini toparlamak için bir süre alnını benimkine dayıyor. Geri çekilip beni yere indiriyor, belimi sıkıyor, sonra bırakıp eşofmanının büzgüsünü ayarlıyor. Bornozumu kendime doğru çekip sıkıca bağlıyorum. Kapımı açıp kısa koridordan oturma odasına geçmeden önce karanlıkta bana son bir kez umutsuzca bakıyor.

Yatağıma yığılıp nefes alıyorum, Mabel'ın konuşmasını duyduğumda hâlâ kollarını üzerimde hissediyorum.

". Yine kötü bir rüya gördüm."

Cole'un sesi sessizliği yarıyor. Hâlâ titrek ama alçak ve güven verici. "Tamam dostum, bir dakika içinde orada olacağım."

Hala titriyorum, Cole'a karşı geldikten sonra bayılmamaya çalışıyorum, çaresiz bir genç gibi tamamen giyinik.

"Ginger'ı istiyorum. Benimle yatabilir mi?" Mabel'ın ciyakladığını duyuyorum.

"Şey..." diye başlar Cole.

Ayağa kalktım ve üç saniye içinde oturma odasıdaydım.

"Tabii ki yapabilirim. Ben sadece... yatmaya hazırlanıyordum," diyerek Cole'un yanından geçip elini tutuyorum.

Mabel'ın elini tutarak koridorda dolaşırken Cole'un gözleri beni takip ediyor, onun yol göstermesine izin veriyorum. Omzumun üzerinden geriye bakıyorum. Kafamın içinde dönüp duran aynı özlem ve kafa karışıklığı onun yüz ifadesinde de bana yansıyor.

Mabel'ın yatağında yanına sokuluyorum, battaniyeleri üzerimize çekiyorum. Karanlıkta bana bakıyor ve sanki kıpırdanacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi küçük parmaklarını saçlarımin kıvrımlarına doluyor.

"Bugün çok korktum. Sana söylemek istemedim," diye fısıldıyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Sekiz yaşındaki dürüstlüğü göğsümün sıkışmasına neden oluyor.

"Bana her zaman her şeyi anlatabilirsin, tatlı kızım. Ben korkuyordum" diye cevap veriyorum. "Ama birlikte cesurduk, değil mi?"

"Biz bir takımız," diyor minik elini yanağıma koyarak.

Kıkırdıyorum. "Evet, öyle. Harika bir takım." "Hepimiz bir takımız," diye mırıldanıyor uykulu uykulu.

Alnından öpüyorum ve battaniyeleri yukarı çekip onu sıkıca sarıyorum.

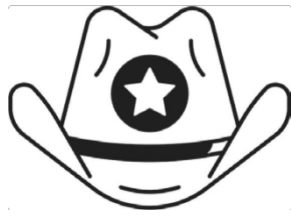
"Ben, sen ve babam," diye esnemeye devam ediyor ve parmaklarını saçlarımin arasına sokuyor.

Yutkunuyorum, içimden akan tüm duyguları yutmaya çalışıyorum. Ona olan hislerim; Cole'a olan hislerim. Burada yatarken ve bir arada tutmaya çalışırken beni boğmakla tehdit ediyorlar.

Cole ve benim aramda her ne oluyorsa olsun, önceliğim Mabel ama ona karşı her zaman hissettiğim duyguları artık inkâr edemiyorum. Hızla raydan çıkan bir yük trenindeler. Sağ salım inip inmeyeceğimizi ya da çarpıp yanacağımızı gösterecek tek şey zaman.

Ama bu gece, bırakmam gerekiyor. Bu yüzden sadece Mabel'ın alnını öpüyorum ve onun tatlılığını içime çekiyorum. Onun bana ihtiyacı olduğu kadar benim de ona ihtiyacım var.

"İyi geceler, Ginger." Esniyor. "İyi geceler, tatlı kız."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

Cole

61 gün kaldı

T Üç şey beni aynı anda uyandırıyor.

Güneş doğuyor, bu da bana çok erken olduğunu söylüyor; dün geceden sonra hala acı verici bir şekilde sertleşmiş horozum; ve mutfaktan gelen kahkaha sesleriyle karışık krep kokusu. Yuvarlanıp geriniyorum, yorgun gözlerimi açmaya zorluyorum. Bugün büyük bir gün ve ben zar zor uyudum. Mabel Ginger'ı istedikten sonra hemen mutfağa gidip kendime iki sert burbon doldurdum ve içtim. Sonra, Ginger'ın vücudunu benimkine bastırıldığını hissettikten sonra hiç yardımcı olmayan serin bir duş için bir çizgi , muhtaç ve çaresiz. Biraz rahatlamak için sikimi yumrukladıktan sonra bile, arzunun donuk sızısı hâlâ oradaydı.

Giyindikten sonra Mabel'in odasının kapısında ne kadar süre durup ikisinin uyumasını izlediğime dair hiçbir fikrim yok. O tatlı görüntüyü asla aklımdan çıkaramayacağım: her ikisinin de siyah saçları etraflarına yayılmıştı, birbirlerine bakıyorlardı, elleri ortalarında birleşmişti. Mabel'in boştaki eli, normalde Cowey'sinin kürküne yaptığı gibi Ginger'ın saçlarına dolanmıştı. Eğer dün bir şeyler ters gitseydi, tamamen farklı bir gece geçiriyor olabilirdim. Ama bunun yerine, güvendeydiler ve Mabel'in yatağında huzur içinde yatıyorlardı. Onları birlikte uyurken gördüğümde hissettiklerim bu sabah hâlâ içimi burkuyor.

Yatağın kenarına oturuyorum ve avuçlarımla gözlerimi ovuşturuyorum. Kızların kahkahaları koridorda yankılanıyor ve güne başlamak için bu sesten daha iyi bir yol olmadığını biliyorum. Sadece birkaç hafta oldu ama Ginger'ın varlığı yavaş yavaş

bu alana sızıyor. Ve mesele şu ki, artık onu kontrol etmeye çalışmak bile istemiyorum. Onunla kontrolü kaybetmek *istiyorum*.

Üzerime bir şeyler giyip mutfağa giriyorum. Sabahın altısında beni karşılayan manzaraya hazırlıklı .

Panjurlar açık, sabahın taze havasıyla birlikte güneş de içeri giriyor. Yerel country radyosu en son hit şarkıları mırıldanıyor ve odanın ortasında Ginger ve Mabel, ikisi de pijamalarının içinde, başlarının üstünde kocaman topuzlarıyla oturuyorlar.

Sanki Ginger saçlarını bilerek aynı yapmış gibi.

Hemen bir yığın krep, meyve, şurup ve kahve bekliyor. Ciğerlerimi gergin bir his kaplıyor. Bu evde yardıma ya da birinin bizimle ilgilenmesi fikrine alışık değilim.

"Özel günün kutlu olsun, babacığım!" Mabel yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ayağa fırlıyor ve iki elini havaya kaldırıyor. Haziran ortasında basit bir Salı günü Noel sabahı gülümsemesi bu. Kahretsin, onları bir arada görmek bana cennetin nasıl bir yer olabileceğine dair küçük bir fikir veriyor.

"Günaydın kızlar," diyorum ve bir kupa almak için dolaba doğru ilerliyorum.

"Bu gece için elbisesini hazırladım. Çok güzel , değil mi Mabel?" Ginger Mabel'a diyor ki.

Mabel başını sallar.

"Elbisen ne renk?" diye soruyor Ginger'a.

"Sanmıyorum... Bu gece aile arasında bir şey, tatlım-"

"Gelmiyor musun?" Mabel yere bakarak sorar, tatlı yüzünü kaplayan hayal kırıklığı.

Buzdolabından kremayı çıkarıyorum.

"Tabii ki Ginger bu gece bizimle gelecek," diyorum kesin bir ifadeyle.

Bana sorgulayıcı bir şekilde bakıyor.

"Mecburen... Eve koşup bir elbise almam gerekecek. Ne kadar resmi?" diye sorar.

"Çok resmi," diyorum kendini beğenmiş bir sırıtişla, ağzıma bir çilek atarak. Onu hazırlıksız yakalamayı seviyorum,

onu biraz telaşlandırdı.

Başını sallıyor ve ben o mükemmel kıvrımların bir gece elbisesine dökülmüş halini düşünmeden edemiyorum. Mabel tabağını kreplerle dolduruyor, sonra da en sevdiği programı izlemek için oturma odasında kayboluyor.

O gidince Ginger'ın arkasında durup parmağımı boynunda gezdiriyorum. Yumuşak teni anında tüylerim diken diken oluyor. Boynunun arkasındaki topuzundan kaçmış olan ince tüyleri silkeliyorum ve dudaklarımı kulak memesinin altındaki tatlı kokulu noktaya götürüyorum. Ellerimi omuzlarından aşağıya, ön kollarına doğru kaydırıyorum, ta ki parmaklarımı onunkilere geçirip ellerini yukarı kaldırıra kadar. Bileğinin iç kısmı dudaklarım için yalvarıyor, ben de onu oradan bir kez öpüyorum. Eğer dün bana bir şey öğrettiyse, o da hayatın istediğimi almamak için çok kısa olduğudur.

Belki bu fikir çılgınca ama ne kadar çılgınca olsun, benimle birlikte fikre balıklama atlamak isteyeceğini umuyorum.

"Mutfağında çok güzel görünüyorsunuz Bayan Ashby," diye fısıldıyorum ve avucuna bir öpücük daha konduruyorum.

Ginger geriliyor ve içinden bir ürperti geçtiğini hissediyorum. Sözlerimden hoşnut bir iç geçiriyor ve ben de dün geceki yarım kalmış işin ardından aramızdaki elektriğin tadını çıkarıyorum.

Yıllardır bitmemiş bir iş. Yüzünü bana döndüğünde ve açık çikolata gözleri benimkilere odaklandığında, hala uykulu ama şimdi şehvet dolu, aramızdaki bu kıvılcımın bu evdeki tüm lanet olası şalterleri patlatabileceğini anında anlıyorum. Sadece bana bakışı bile beni sertleştiriyor. Bugün beş soğuk duşa ihtiyacım olabilir.

"Bugün senin özel günün Cole ve dün gece olanlar... bilirsin işte, öpüşmemiz ve diğer şeyler..." Sözleri telaşlı.

"*Diğer şeyler* kıyafetlerinin içinden geliyor olman mı?" Sırtarak soruyorum.

Gülmüyor. "Evet, şey... belki de travma bizi aşırı duyarlı falan yapmıştır?"

Alay ediyorum. *Bu kadın.*

"Ayrıca, sana ne kadar üzgün olduğumu tekrar söylemek istiyorum-"

"Ginger." Parmağımı onun yumuşacık dudaklarına götürüyorum, bu da sikimin anında uyanmasına neden oluyor. "Dün kulübede olanlar korkunç bir kazaydı. Benim kadar iyi idare ettiğin bir şey için özür dilemeyi bırakmalısın." Her iki omzunu da kavriyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "İkiniz de iyisiniz ve önemli olan da bu."

Başparmağımla yumuşak omzunun izini sürüyorum, ellerimi gömleğinin altından geçirip bedeninden ayırmak, doyana kadar ırzına geçmek istiyorum.

İhtiyaç her şeyi ele geçiriyor, anlamasını istiyorum. Kalçalarını kavriyorum ve onu kendime çekiyorum, bir elimi yüzüne doğru kaydırıyorum ve parmaklarımı saçlarında kaybediyorum. Ona doğru eğiliyor ve hindistan cevizi kokusunu çekiyorum.

"Seni travma geçirdiğim için öpmedim. Seni öptüm çünkü Vegas'tan beri başka bir şey düşünmedim. I seni öpmek *istedim*. Aslında, Mabes yan odadayken bile, şu anda seni öpmemek için kendimi zor tutuyorum. Anladın mı?"

Bir kez başını sallıyor, sonra yüzünü avucuma doğru çevirerek dokunuşumu onayladığını belli ediyor. Yüzünde küçük bir sırıtışla bana .

"Ben kim oluyorum da seni istediğini yapmaktan alıkoyuyorum? Bu sizin özel gününüz. Bu da senin kuralların demek Şerif." Omuz silkiyor, sesi duman gibi ve bu cazip bir meydan okuma. Kahretsin, bu kadının yaptığı her şey çok seksi.

Mabel'ın yan odada ayaklarını sürüyerek dolaştığını duyuyorum, bu yüzden ellerimi Ginger'ın omuzlarından çekip aramıza biraz mesafe koyuyorum. Şu anda yapmak istediğim en son şey bu ama kendimi kontrol etmek zorundayım.

Adanın diğer tarafına geçip tabağıma krep ve meyve yerleştirmeye başlarken, "Bu bana meydan okumak için tehlikeli bir düşünce," diyorum umursamazca. Ne zaman

Mabel'in buraya gelmeyeceği açık, Ginger diğer tarafa eğilip bana bakıyor, göğüs dekoltesi bir davet.

"Senin meydan okumalardan geri adım atacak bir adam olduğunu hiç düşünmemiştim Cole," diyor. Tatlı pembe dudaklarının arasından bir parça ananası gereğinden yavaş bir şekilde çıkarıyor ve bana belli belirsiz gülümsüyor. Sikim karşılık olarak seğiriyor.

Lanet olası küçük kız.

Kıkırdıyorum, sonra tabağıma bir yığın meyve daha atıyorum, onun çok sevdiği son ananas parçası da geliyor. Onu yalnız yakalayana kadar zamanımı bekleyebilirim.

"Ananası sevmiyorsun bile," diyor, ananası şakacı bir şekilde elimden almak için uzanıyor. Tabağıma geri çekip onun ulaşamayacağı bir yere koyuyorum, sonra da meyveyi alıyorum. Ona doğru bakıyorum, yüzlerimiz sadece birkaç santim açık olacak şekilde adanın üzerine eğiliyorum.

"Senindir," diyorum, ağzıma ve orada bırakıyorum. Karşılığında attığı bakış bana acı çekmek üzere olduğumu söylüyor.

Hiç bu kadar acı çekmek istememiştim. Şu anda, bunun için yalvarırdım.

Ginger öne doğru eğiliyor, yumuşak göğüslerini bilerek ön kollarıma dayıyor ve dirseklerini tezgâha dayıyor. Başını hafifçe eğiyor ve gözleri kapanmadan önce gözlerimin içine bakıyor. Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, bir tüy kadar hafif, meyveyi benden çalmak için emme hareketi yaparken meyveyi içine alıyor. Dilini yavaşça alt dudağımanın üzerinde gezdirerek meyve suyunu alıyor ve usulca içime doğru inliyor. Tıpkı dün gece yaptığı gibi.

Sadece bu ses bile beni mahvediyor.

Lanet . 0 kazandı.

"Çok lezzetli," diye fısıldayarak bir parça meyveyi ağzına götürüyor, sonra gözlerini açıp bana sırtıyor ve ananası çiğniyor. Sonra hiçbir şey olmamış gibi geri çekildi ve ben şaşkın bir şekilde öylece kalakaldım. Başımı salladım. Ananas tarafından tahrik edildim. Bir ilk daha.

Tezgâhın diğer tarafına doğru ilerliyorum ve ona doğru geldiğimi fark edince biraz büzülüyor. Nefesini kesmeye yetecek bir güçle onu kendime doğru çekiyorum ama tereddüt etmiyor. Sert sikim karnına baskı yapıyor.

"Beni baştan çıkarmayı seviyor musun, Vixen? Sadece ne dediğini hatırla," diye fısıldıyorum, onu yutmamak için sahip olduğum her irade parçasını kullanıyorum.

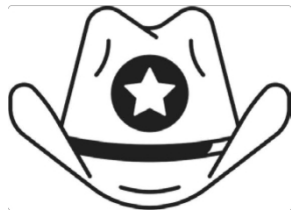
İnliyor. "Benim
günüm. *Benim
kurallarım.*"

Ginger'ı bırakıp tezgâhın diğer tarafına geçiyorum ve Mabel'a seslenirken ona doğru bakıyorum.

"Hey Mabes, bu gece Nana'larda uyumak için eşyalarını hazırlarken Cowey'i de paketlemeyi unutma," diyorum ona, Ginger'ın Vegas'tan beri ilk kez bu gece yalnız olacağımızdan haberi olmadığını bilerek.

"Yapmayacağım baba," diye karşılık veriyor.

Kahvaltı boyunca ve duşa girene kadar sırtıyordum çünkü kimsenin Ginger Danforth'u gafil avlayamayacağını biliyorum. Ve bunu yapan adam olmayı sevdiğimi çabucak fark ediyorum.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Cole

"T Bu hiçbiriniz için iyi bir görünüm değil çocuklar,"
diyorum hücre kapısını açıp üçünü dışarı .

Yardımcılarımdan biri dün gece akşamdan kalma çocukları sarhoş ve düzensiz oldukları için tutukladı. Hepsi reşit değil ve sarhoş bir şekilde Ana Cadde'deki kanalizasyona işemeye çalışırken yakalanmışlar.

"Bu sicilime işlenecek mi?" diye soruyor en , gözlüklerini burnuna doğru iterek. Hayatında bir gün bile başının derde girmediğini söyleyebilirim, ki bu iyi bir şey. Aynı hatayı ikinci kez yapmayacaktır.

"Hayır, kasaba suç duyurusunda bulunmayacak. Bir uyarıyla kurtulduğunuz için şanslısınız," diyorum onlara.

Laurel Creek Lisesi'nin müdürü olan babası karşımızda duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Gider gitmez onları azarlayacağını biliyorsunuz.

İşlemlerini tamamlayıp yollarına gönderiyorum ama gergin müdürün oğlunu omzundan alkışlamadan önce değil. Neredeyse onun için üzüleceğim.

"Söylediği her şeye katılıyorum." Camın diğer tarafındaki babasına işaret ediyorum. Üçüne de dönüyorum. "Ve bir dahaki sefere, Tanrı aşkına, bir tuvalet bulun."

"Üzgünüm Şerif Ashby," diyor en yaşlısı, yanımdan geçerken arkadaşına mırıldanarak: "Babam kıcıma tekmeyi basacak."

Onlara arkamı döndüğümde dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Uslu durun beyler."

Daha lobiden bile geçmeden ailelerinin onlara laf attığını duyuyorum. Kıkırdıyorum. O yollardan geçtim. Ben de yaşadım.

"Bugün başka neyim var?" Masasına döndüğümde Bev'e sordum. Tek istediğim bu akşamki yemin törenimden önce eve erken dönmek.

"Ya saat ikideki belediye meclisi toplantısına katılırsın ya da dün gece Menders Convenience'ı soymaya çalışan adamlarla birlikte ilçe hapishanesine nakledilirsin." Bev öne doğru eğildi ve mor gözlüklerinin üstünden bana baktı. "Ben olsam konsey toplantısını yapardım. Hücredeki arkadaş kafası güzelken rahatlamış."

Başımı salladım. "Konsey toplantısı o zaman. Brent'i nakil için gönderin. Buna bayılacaktır."

Bev kafasını kaldırmadan sırtıyor.

"Ortaya çıkmak ve kasabaya her halükarda onlar için orada olduğunuzu bildirmek iyi olur" diyor.

"Kulağa harika geliyor."

Tekrar bana bakıyor. "Gömleğinde kahve var. Konseye ilk kez resmi olarak katılmadan önce yeni bir kahve içmek isteyebilirsin."

Aşağıya baktım. Ve kesinlikle bir kahve lekesi görüyorum. "Kahretsin," diye mırıldandım nefesimin altında.

"Yenileri masanızın solundaki dolapta. Bedeninizi dün teslim aldım" diyor, gözleri tekrar önündeki belgelere kayıyor.

Ofisinden çıkarken kapının çerçevesine dokunuyorum.

"Teşekkürler Bev," diyorum, annelik şefkati için minnettarım. Bir

Daha fazla toplantı ve eve gidip Ginger'ın bu akşamki ziyafette ne giyeceğini göreceğim. Sabırsızlanıyorum.

Saat dörtte eve erken gelmeyi başarmıştım. Resmi davetlerde giydiğim daha şık, tamamen siyah üniformamı hazırlamak için odama gitmeden önce Mabel ile hızlı bir Uno oyunu oynuyorum. Duştan çıkıp belime bir havlu sararak tıraş olmak için aynayı silerken, Ginger ve Mabel'in oturma odasında Mabel'in elbisesini ne zaman giyeceği ve nasıl bir saç modeli istediği hakkında konuştuklarını duyuyorum

Ona vermek için Ginger. Bütün gün Ginger'dan başka bir şey düşünmedim. Ne yaparsam yapayım, onu aklımdan çıkaramıyorum.

Bu her zaman mücadele bir çizgiydi, ama onun burada olması bunu çok daha zorlaştırıyor. Evde ben babayım, Cole değil. Bir babanın evinde erkek olmak için alan yaratmak yapmaya çalıştığım en zor şey olabilir. Ama dün geceden sonra başka seçeneğim kalmadı.

Banyo kapısının hafifçe vurulması beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

"Sanırım Mabel'ın saç tokaları orada. Onları dağıtabilir misin?" Ginger kapının diğer tarafından sorar.

Kapıyı sonuna kadar açıp onu içeri aldım.

Avucuma tıraş kremi pompalarken bir süre kapı aralığında duruyor. Gözlerinin vücudumda dolaştığını hissediyorum ve onun bakışları altında olmaktan zevk alıyorum. Yüzümü ona dönüyorum.

"İçeri gel ve kapıyı kapat. süre kal," diyorum sırtarak.

Göz kırıyor ve benim ona baktığım gibi onun da bana bakmasını seviyorum. Sanki gözlerini ayıramıyormuş gibi.

"Demek beni ayartmaya çalışmıyorsun," diyor alaycı bir tavırla, elini havluyla kaplı vücudumda gezdirerek.

"Senin için mi çalışıyorum?" Kaşımı kaldırarak soruyorum.

"Pffft. de değil," diye çok hızlı cevap veriyor, ama yanaklarından süzülen pembelik bana yalan gösteriyor. Birkaç saniyelik sessizlikten sonra beceriksizce, "Mabes Annie'yi izliyor," diye geveliyor.

"Tabii ki öyle," diyorum sakince, köpüğü çenemde küçük daireler çizerek ovalarken onu rahat bırakıyorum.

Banyo çekmecesinden tıraş bıçağımı çıkarıp lavaboda duruluyorum ve mermere vuruyorum. Nefes nefese kaldığını duyuyorum ve kendimi kulak dolgunluğuna hazırlıyorum.

"Biliyorsun... dün gece benim için bir zayıflık anıydı ve seksi olduğunu biliyor olman bunu gittiğin her yerde gösterebileceğin anlamına gelmiyor. Buranın senin evin olduğunun farkındayım ama yine de ..." Ginger eli kalçasında, kızgın bir fısıltıyla konuşuyor. "Bu... dikkat dağıtıcı. Ve sen

Teknede olanlar için bana en ufak bir üzüntü duymaman ve beni o şekilde öpmen... neden daha fazla üzülmeydin?"

O saçmalarken ben tıraşıma ediyorum. Onu iyi tanıdığım için ben bir şey söylemeye çalışmadan önce bitirmesine izin veriyorum.

"Mabel konusunda bana güvendin ve ben daha temkinli olmalıydım." Tırnaklarını banyo tezgahıma vuruyor. "Ve sonra hala *bana* güveniyor musun? Ve başka bir şey daha. Sen ... bana bu şekilde yaklaşıyorsun-"

"Seni boşaltmak," diyerek sözünü kestim.

Gözlerini bana diyor. Çok sevimli. "Sanki kafamı karıştırıyorsun Cole." Bu kadarı yeter.

"Otur." Tezgâha doğru başımı sallıyorum, sonunda saçmalamayı bitirdiğini tahmin ediyorum. "Bak, bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım," diyorum, yeniden tıraş olmaya başlarken gözlerimi aynadan ayırmadan. Mucizevi bir şekilde bir kez olsun itiraz etmiyor ve mükemmel poposunu yanımdaki tezgâha fırlatıyor. Üzerinde kısa bir pantolon ve atlet var ama saçı ve makyajı resmi bir gece için hazırlanmış. Kontrast mükemmel.

Ne bekleyeceğini bilmiyormuş gibi bana bakıyor ve daha önce hiç kimsenin onun kendi başına parlamasına izin verip vermediğini merak ediyorum. Ondan şüphe etmediğimde bunun onu gerdiğini söyleyebilirim ama bütün yaz burada kalacaksa doğru muamele görmeye alışsa iyi olur.

Onun bakışlarının ağırlığını üzerimde hissederek tıraş ettiğim sabit çizgiyi bitiriyorum ve bir iç çekiyorum. Tekrar başlamadan önce usturamı duruluyorum.

"O güzel kafanın içinde neler döndüğünü bilmiyorum, Ginger," diyorum yanındaki aynaya doğru eğilirken.

Daha da yaklaştığımda yeni yıkanmış hindistan cevizi kokusu beni sarıyor.

"Ve istediğin kadar o küstah, soğuk tavrının arkasına saklanmaya devam edebilirsin. Ama iki şeyi anlamanız gerekiyor." Başımı çeviriyorum, duruluyorum ve diğeriyle uğraşıyorum.

Konuşurken yüzümün yan tarafına bakıyor. Onun burada olması banyoyu çok daha nemli hale getiriyor.

"Bir. Kimse mükemmel değildir ve sana her zaman öyle olman gerektiğini hissettiren her kimse, sana bu tür bir baskı uyguladığı için hatalıydı. İnsanlar hata yapar ama bu onların senin güvenine layık olmadıkları anlamına gelmez."

Ona sürekli bu şekilde hissettirenin babası olduğunu biliyorum ama bunu belirtmiyorum. Tıraşımı bitirdim ve ona bakmak için döndüm.

Bana bakıyor, sonra transtan kurtuluyor ve bana ilk parmağıyla *gel buraya anlamına gelen* evrensel bir hareket yapıyor küçük bir sırtış atıyor. Bu küçük jest beni anında tahrik ediyor.

"Bir noktayı kaçırdın," diyor usulca. Hemen bedenimi ona doğru kaydırıyorum, nefes alışını hızlandıracak kadar yaklaşıyorum.

Ona bakıyorum ve boştaki elimle dizlerine dokunuyorum. Tıpkı iyi bir kız gibi, bacaklarını anında bana yetecek kadar açıyor.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan aralarına dalıyorum. Usturayı ters çevirip ona uzattığımda aramızdaki bağ yıkıcı bir hal alıyor. Gözleri açılıyor.

"Beni iyileştir o zaman," dedim ona.

Tek kelime etmiyor ama usturayı benden alıyor, yüzünde konsantre olmuş bir ifade var.

"İki," diye devam ediyorum, "senin kafanı karıştırmıyorum. Bunu senden daha fazla anlamıyorum. Ama şunu biliyorum ki, benim hakkımda emin olmasan bile, dün gece seni öpmemi istedin."

Ginger çoğu insanın ondan duymadığını bildiğim gergin bir ses çıkarıyor. Her zaman *beni endişelendiren bir şey yokmuş* gibi *davranır*.

"Konuşmayı kes yoksa seni keserim ve suçlu ben olmam." Sırıttırıyor, gözlerinde niyet var.

Başlamadan önce kendini dengelemek için serbest elini nereye sabitleyeceğini bulmaya çalışarak küçük bir dans yapıyor.

devirmeden ve elini kendi elime alıp çıplak omzuma sıkıca yerleştirmeden önce ona on saniyeden fazla zaman vermiyorum. Birbirimize bakıyoruz ve bu kadar yakın göz göze geldiğimizde etrafımızdaki oda kayboluyor.

Dudaklarının ayrıldığını ve boğazında nabzının attığını görüyorum. Sırıyorum. "Kocana dokunmaktan korkmamalısın, Vixen."

Gözleri kısılıyor ve parmak eklemlerini kullanarak çenemi kabaca kaldırıyor, bu da beni daha çok güldürüyor. Sonra usturayı boğazıma yerleştiriyor ve dikkatlice yukarı çekerek köpüğü temizliyor. İşini bitirdiğinde içinde tuttuğunu bildiğim bir nefes veriyor ve ben de aynada yaptığı işe bakıyorum.

"Hâlâ hayattayım, bu da bir artı," diye mırıldanıyorum. "Şimdilik," diye karşılık veriyor.

Aslında, mükemmel bir tıraş. Havlunun altında beni kaya gibi sert bırakan bir tıraş.

Tıraş olurken tahrik oldum. Bir ilk daha.

Tıraş bıçağını bana geri verdiği anda ona bakıyorum.

Tezgâhtan aşağı atlıyor, istemeden de olsa sertleşmiş sikime sürtünüyor. Onu hissettiğinde gözleri aşağı iniyor, sonra tekrar benimkine bakıyor.

"Hizmet edebildiğim için çok mutluyum." Sırıyor.

"Hazırlanmadan önce 'a biraz ara versen iyi olur. Ama çok fazla değil. Kendi partine geç kalamazsın, Kanun Baba."

Havlumu parçalamaya hazır aletime bakıyorum. Şimdi bununla ne yapmam gerekiyor?

Yirmi dakika geçmeden üniformamın içinde kendime bakıyorum. Bir çeşit takım elbise ve ona uygun bir memur şapkası. Altın yıldızlar yakamda sıralanıyor ve şerif rozetleri kollarımın üst kısmında aynı hizada duruyor. Ağır geliyorlar. Tüm bunlara pamuk ipliğiyle . Ve şimdi bu gece, sadece tüm ailem değil, Ginger da orada olacak.

Saatimi kontrol edip şapkamı düzeltiyorum. Başlama vakti. Zaten haftalardır şerifim ama nedense bugün gerçekmiş gibi hissediyorum.

"Gidelim hanımlar, zaman geçiyor..." Oturma odasına girdiğimde söyledim.

Pencerede duran ve Mabel'in saçını düzelten Ginger'ı gördüğümde kafamdaki tüm düşünceler yok oluyor.

Gözlerim, güzel topuklu ayaklarından başının üzerinde dans eden ve özenle yerleştirilmiş iğnelerinden mükemmel bir şekilde dökülen dalgalara kadar silüetini izliyor. Liv'in bugün getirdiğini söylediği siyah ipeksi elbise üzerine saten bir eldiven gibi oturuyor, ellerim için yalvaran kalçalarının üzerinde süzülüyor. Bel kısmı sıkıca bağlanmış ve üst kısmı küçük bir hareketle dolgun göğüslerinin serbest kalacağı ve umarım ağzıma gireceği yanılışmasını veriyor.

Straplez korsajın üstünden görünen geniş cilt nemli ve pürüzsüz ve çok yumuşak görünüyor, tıpkı dün gece hissettirdiği gibi.

"Bu nasıl görünüyor?" diye soruyor ikisi için de. Odaya girdiğimden beri ilk kez gözlerini bana çevirdiğinde transımdan çıkıyorum. Bunu yaptığında, gözleri benimkilerin onu dolaştığı gibi beni dolaşüyor. Sadece o benden çok daha hızlı toparlanmış görünüyor. Ona nasıl cevap vereceğime dair aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor.

Çarpıcı, baştan çıkarıcı, enfes, günahkâr, *benim*.

Kendime Mabel'in odada olduğunu ve beklentiyle bana baktığını hatırlatıyorum.

"İkiniz de çok güzel görünüyorsunuz," diyorum soğukkanlılıkla. Önce birbirlerine sonra da bana bakıyorlar.

"Eşleşiyoruz!" Mabel söylüyor. Üzerinde beyaz çiçekler olan küçük siyah elbisesinin kolları kabarık ve dizlerine kadar iniyor. Çok sevimli bir kız ve istesem de onu daha fazla sevemezdim. "Tabii ki seviyorsun," diyorum gülümseyerek.

Ön kapıdan dışarı çıkıyorlar ve elimi Ginger'a rehberlik etmesi için sırtına koyduğumda, dokunuşun sıcaklığı ön koluma doğru ilerliyor. Geçmek için kendimi zorluyorum.

Bu gece, yeminli şerif olarak ilk işim onu banyoya çekmek ve elbisesini kalçalarının üzerine çıkarmak olacak.

Grand Oaks Country Club'daki balo salonu kasabadan gelen birkaç yüz kişiyle doludur. Bu her zaman resmi bir etkinliktir ve ciddiye alınır. Daha kapıdan girmeden insanlar elimi sıkıp beni tebrik ediyor ve ilçe için ne kadar iyi bir iş çıkaracağımı düşündüklerini söylüyorlar.

Mabel ailemi buluyor ve ben de arkamdaki Ginger'ı düşünerek, onu rahat ettirerek ve yalnız olmadığından emin olarak insan kalabalığının arasından geçiyorum.

Onu koltuklarımıza yönlendirmek için dönüyorum ama arkamı döndüğümde orada bile değil. Kalabalığı tarıyorum ama belediye başkanı medya ekibiyle fotoğraf çektiirmek için yanıma geldiğinde onu göremiyorum. Beni yeni görevimden dolayı tebrik ediyor ve birkaç dakika boyunca gelecek planlarım hakkında konuşuyoruz. Ginger'ı ararken gözlerim onun dışında her yerde. Belediye başkanının reklamcısı onu kenara çekiyor ve işte o zaman onu görüyorum, dört yardımcım ve tanımadığım, belki de ilçe dışından gelen bir memurla birlikte bir çemberin içinde duruyor. Her biri onun gibi birini daha önce hiç görmemiş gibi elbisenin içindeki vücudunu incelerken o sohbet ediyor, gülümsüyor ve gülüyor.

Ya fark etmiyor ya da fark ediyor ama . de beni aynı derecede kızdırıyor. Ginger tanımadığım bir polisle konuşurken çenemi tutup başka bir konuşmanın içine çekiliyorum. Bir masaya yaslanmış, sanki onu kendine doğru çekecekmiş gibi.

"Bunun programınıza uyacağını düşünüyor musunuz?" diye soruyor Daryl Buckner. Kendisi yerel Kurtuluş Ordusu'nun sosyal yardım programını yürütüyor. Sorusu dikkatimi tekrar elimdeki konuşmaya çekiyor. Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok. Bildiğim tek şey Ginger'ın sadece

güldü ve sanki kankalarmış gibi kolunu polisin göğsüne dayadı.

"Uh... tabii, ofisimi ara," diyorum, sunucu herkesin yerini almasını isterken omzunu okşuyorum. Kalabalık Ginger'la aramda yoğunlaşıyor ve biri töreni açmak için gayda çalmaya başladığında ailemin masasına doğru .

Herkes burada. Annem ve babam masanın bir tarafındalar. Aralarında birkaç boş sandalye var ve sonra Nash ve CeCe - Mabel'in yanında oturmuş, peçetenin arkasına onunla tic-tac-toe oynuyor. Ben Wade ve Ivy'nin yanına tünedim çünkü yan yana iki boş koltuğun olduğu tek yer orasıydı.

Ginger sonunda gelip karşıma oturuyor, Mabel'in da ikna etmesiyle yanımda onun için ayırdığım yer bomboş kalıyor. Gözleri masanın karşısında benimkilerle buluştu.

"Ne zamandan beri Ginger'a yer ayırıyorsun?" CeCe herkesin önünde sırtarak soruyor, Ginger'a muhtemelen *neden burada oturmuyorsun* diye soran bakışımı değerlendiriyor.

"Bugün garip davranıyor, belki de şerif baskısından dolayıdır." Ginger sırtıyor. "Her neyse, Mabel ve ben zaten yan yana oturmayı planlamıştık. Birlikte adam asmaca oynayacağız."

"Güzel, sen devral," diye emrediyor CeCe. "Zaten biraz ara versem iyi olacak. Beni tic-tac-toe'da öldürüyor." Mabel CeCe'ye gülümsüyor ve ben yüzümü buruşturuyorum, bu oturma durumundan hiç hoşlanmıyorum.

"İyi misin? Kucaklanmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun Cole. Brent daha gelmedi mi?" Ginger normalde benimle dalga geçerken yaptığı gibi kıkırdıyor, ama gözleri bana bu gece bana eziyet ederken o kadar eğlenmediğini söylüyor. Az önceki konuşmamızdan sonra neredeyse gergin görünüyor. Öyle de olmalı, çünkü patlamaya hazırım. Onu en yakındaki koridora çekip, yüzünü silmeme yaklaşık otuz saniye kaldı.

yarağım boğazındayken yüzündeki o şımarık sırtıtışı sildim.

CeCe bana kıs kıs gülererek, "Wade'e ve rozetine her zaman sarılabilirsin," dedi.

Wade, "Hiç şansın yok, ben iyi şerifin duygusal destek köpeği değilim," diye azarlıyor.

"Yemek masasında sana Şerif demeyeceğim evlat," diyor Pop göz kırparak ve içkisinden bir yudum alıyor. "İş yerinde patron sensin diye sana farklı davranmamızı bekleme."

Ona sırtıtıyorum. Seksenli yıllardan beri giydiğini düşündüğüm takım babamın olabileceği kadar şık görünüyor. *Bozulmadıysa tamir etme* duygusu ona çok ağır geliyor.

"Dikkatli ol, ihtiyar. Eğer benimle ters konuşmaya başlarsan, sezon dışında arka kırttaki tüm çalıları yaktığın için seni içeri almak zorunda kalırım." Başımı salladım ve içkimi kaldırdım. Babam ellerini ateşkes için kaldırdı ve sırtıttı.

"Cidden, seninle gurur duyuyorum oğlum," diyor ve ses tonunu şakacıdan duygusallığa doğru hızla değiştiriyor.

"Sağ ol baba. Yine de seni içeri alabilirim." Sırtıtıyorum.

"Bebeğim," diyor annem masanın karşısından. "Bebeğim. ilçe tarihinin en genç şerifi."

Lanet olsun.

"Ah, şu tatlılığa bak." Ginger sırtıtıyor, insanların beni bu şekilde merkeze almasının beni rahatsız ettiğini biliyor.

Tanımadığım bir polis onun arkasındaki masaya oturuyor ve omzuna dokunarak benim esprili yanıtımı bölüyor. Adam onunla konuşurken arkasına baktı.

Wade eğiliyor ve abartılı bir erkek sesiyle fısıldıyor, "Seninle burada tanışmak güzeldi Ginger, siyah elbisenin görünüşünü beğendim. Sen bekarsın, ben de bekarım, hadi kaynaşalım."

Ginger ve polis, sanki az önce ona söylediği gibi gülüyorlar.

Dirseğimle kardeşimi dürtüyorum. "Siktir git," diyorum, zaten mükemmel durumda olan çatal bıçak takımımı düzeltirken.

Düz.

Wade başını arkaya eğiyor ve alçak sesle kıkırdıyor. "Yazlık dadınla konuşan o polisi kıskanmış görünüyorsun."

Bir çocuk gibi oflayıp pufluyorum ve Bev tarafından sahneye çağrıldığım anda gözlerimi kaçırıyorum.

"geldi," diyor ağzından. Ginger konuşmasına devam ederken başımı sallıyorum.

Huysuz bir orospu çocuğu gibi görüldüğümünden eminim ama umurumda değil. Tek düşünebildiğim Ginger'dün gece benim tarafımdan nasıl duvara sıkıştırıldığı ve eğer başka bir pislikle flört edeceğini düşünüyorsa ...

Tanrım, sadece onunla konuşuyor. Sakin ol, diye tekrar tekrar söylüyorum kendime, tüm akıl sağlığımın camdan dışarı çıkıp çıkmadığını merak ediyorum.

Sahneye çıkıp yeni yardımcılarımın ve bu gece Gemma olmadan burada olan Brent'in yanında girdiğimde Ginger dönüp bana bakıyor. Şimdi yanımda duruyor.

"Görünüşe göre tüm aile seni desteklemeye gelmiş, hatta CeCe'nin arkadaşı da mı? Çok destekleyici, değil mi?"

Kendini beğenmiş bir orospu çocuğu gibi alay ediyor. Ginger'ın adını biliyor; sadece bir pislik gibi davranıyor. Gingerla aramızdaki cinsel gerilim ve daha önce hiç hissetmediğimi düşündüğüm kıskançlık karışımıyla birini duvara yapıştırmaya hazırım. Bu duygusal kokteylin yoğunluğu damarlarımda dolaşıyor.

Hayal kırıklığının yükünü çeken Brent de olabilir.

"Mabel onun gelmesini istedi. Bilirsin, annesi sürekli ortalıkta olmadığı için." Ona dönüp dostça sohbet ediyormuşuz gibi gülümsüyorum. "Gemma'nın bu gece fırsatı varken gelip kızını görmek istememesine neyin sebep olduğunu merak ediyorum. Hesaplarıma göre okul bittiğinden beri Mabel'ı ziyaret etmedi, yani bir aydan fazla oldu."

"Kendini iyi hissetmiyor," diye mırıldandı. Başka bir deyişle, dün gece geç saatlere kadar dışarıdaydı. *Kulağa doğru geliyor.*

"Yani Mabel ve benim katılacağımız bir etkinliğe kimi getireceğim seni hiç ilgilendirmez o zaman?" Omzuna soruyorum. Sahnenin ortasına doğru başımı salladım. "Sıra sende gibi görünüyor."

Belediye başkanı Brent'i yeni şerif yardımcısı olarak anons ediyor ve ben azı dişlerimi sıkıyorum. Ben kalabalığın alkışlarına katılırken o sahne ışıklarına doğru ilerliyor. Bu salağa katlanamıyorum ama yine de onu alkışlayacağım. Sıra bana gelene kadar yeni yardımcılar teker teker çağrılıyor. Belediye başkanı adımı söylediğinde, memur olarak geçirdiğim zamandan, bu ilçe için nasıl onurla hizmet ettiğimden ve gelecek için planlarımın bizi önümüzdeki dört yıl boyunca götüreceğinden bahsettikten sonra, "Lütfen yeni ilçe şerifiniz Cole Ashby'ye sıcak bir hoş geldin deyin" diye ekledi. Belediye başkanıyla tanışıp resmi olarak yemin etmek üzere sağ elimi kaldırdığımda salonda bir patlama oluyor ve en yüksek sesle bağırان ailem oluyor. O bunu yaparken, üzerimde olmasını istediğim tek gözün Ginger'ınki olduğunu fark ediyorum. Onları bulduğumda, dünyanın en büyük, en içten gülümsemesini takınıyor ve tezahürat yapıyor - ve aynen böyle, etrafımdaki her şey sakinleşiyor.

OTUZUNCU BÖLÜM

Zencefil

"A Artık gitmeye hazır mısın?" Cole oldukça huysuz bir şekilde soruyor, ben konuşmanın ortasında girerek

Ethan yemekten bir saat sonra. Eşini yıllardır tanıyorum ve Cole'un ailesi dışında dost bir yüz görmek güzel. Onunla konuşmak aynı zamanda Cole odada çalışırken, insanların ellerini sıkarken, çok önemseydiği ilçe hakkında derin sohbetler yaparken neredeyse ağzının suyunu akıtmaktan hoş bir dikkat dağıtıcı. Bu adamın yaptığı hiçbir şey çekici değil ve her geçen gün onun yanında doğru düşünmekte zorlanıyorum.

"Ben mahvoldum ve annem şimdi Mabel'la gidiyor," diye devam ediyor, çenesi gergin. Daha iyisini bilmesem, biraz kızgın görüldüğünü söyleyebilirdim. Ama buna rağmen, hiç bu geceki kadar inanılmaz görünmemişti. Siyah vücudunun sert hatlarına uyum sağlıyor ve dün gece aramızda geçen her şeyi bugün bininci kez aklıma getiriyor. Onu hiç bu kadar çok istememiştim ama kendimi bu ateşe atmak istesem de, küçük bir parçam aramızdaki bağı kaybetmekten hâlâ çok korkuyor. Yıllardır sahip olduğumuz bağı.

Cole'a "Elbette," dedim. "Sen hazır olduğunda ben de gitmeye hazırım. "Seni görmek güzeldi, Ginger." Ethan eğilerek şöyle dedi

Güle güle.

"Tanıştığımızı sanmıyorum," diye araya giriyor Cole . "Cole Ashby."

Elini uzattı.

"Hey evet, tebrikler Şerif. Bu gece eski iş arkadaşımın yeni yardımcılarınızdan biri olarak yemin etmesine şahit olmak için geldim.

Shawn Muller."

Cole başını sallar. "kadar yolu tepip gelmeniz çok hoş...?"

Ses tonundaki soğukkanlılığı özlemiyorum.

"Greenview County'de çalışıyorum," diye cevap veriyor Ethan, bir sonraki ilçedeki ıslah merkezinden bahsederek, "ama Lakeview Heights'ta yaşıyoruz."

"Peki siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" Cole, Ethan'la benim aramda bir ileri bir geri gidip gelerek pek de kayıtsızca sormuyor.

Kıskanıyor mu?

Gözlerinin içine baktım. "Ethan'ın oğlu Jesse benim sınıfımda. O benim en sevdiğim öğrencilerimden biri ve Ethan'ın eşi de bu yıl benim EA'm." Cole'a dikkatle bakarak bir kaşımı kaldırıyorum. Anında rahatlamış görünüyor. "Kızları yazın Nash'in Olympia'daki günlük kamplarında gönüllü olarak çalışıyor."

"Anlıyorum, çok havalı. Gelmen ne güzel," diyor Cole Ethan'a, bu sefer biraz daha samimi bir şekilde. Onlar birkaç dakika daha havadan sudan konuşmaya devam ederken ben gizlice sırtıyırım. *Çok geç, tamamen yakalandın dostum.*

Cole bizi ailesiyle vedalaşmaya götürmeden önce, "Dikkatli sür ve tanıştığımıza memnun oldum," diye ekliyor. Yol boyunca sırtıyırım, Cole'un benimle konuşan başka bir erkeği kıskanması fikri içten içe yavaş yavaş ölüyor. Gençlik yıllarımdan çoğunu çiftliğe getirdiği her bekâr kızı gizlice kıskanarak geçirdiğimi düşünürsek oldukça zengin. Tanrım, işler nasıl da değişti.

Evine dönerken Cole'un kamyonetinin camından kasabanın ışıklarının parıldamasını izliyorum. Laurel Creek hafta içi geceleri sessizdir ve birkaç dakika önce ziyafet salonundan ayrıldığımızdan beri sessizlik neredeyse sağır edici bir hal aldı.

Cole'un mahallesine döndüğümüzde, "Bak, Mabel'in bu gece gelmemi sana söylemesini beklemediğini biliyorum ve muhtemelen tüm bu evlilik sırrını aileden saklamıyormuşuz gibi davranmak kolay değil," diyorum. Eve dönüş yolculuğumuz boyunca tek kelime etmedi ve bunun yerine yolculuğu Tyler Childers'ın "House Fire" şarkısı eşliğinde parmaklarını direksiyona vurarak geçirdi. Çenesi neredeyse bir tendonu kopacakmış gibi görünüyor.

"Neden bu kadar huysuzsun bilmiyorum ama biraz yalnız kalmak istersen kendi daireme gidebilirim," diye teklif ettim. "Bütün gece Şerif McGrumperson'la takılmak istemiyorum."

Bir kahkahayı bastırıyorum ve cevap vermeyince saçmalamaya devam ediyorum. Ne de olsa en iyi yaptığım şey bu.

"Birkaç haftanın tuhaf geçtiğini biliyorum. Önce bir düğün, yeni bir ev arkadaşı, sonra korkunç tekne deneyimi ve oldukça kısa olmasına rağmen oldukça yoğun bir öpüşme seansını ekleyin

."

"Ginger, siktir. Sadece. *Dur*," diye Cole, bakışlarını sessiz sokaklarda tutarak.

Ses tonunda beni rahatsız eden bir şey var. "*Neyi* durduracaksın? Bak, bunun kolay olmadığını biliyorum Cole. Biliyorum.

Birbirimizden çok şey istiyoruz ama bu gece tek yaptığın bana seni kızdırmışım gibi bakmak oldu. Sahte bir eşe sahte bir şekilde istendiğini hissettirmez."

Pencereden dışarı bakarken havayı yumuşatmak için bir kahkaha atmaya zorluyorum. Daha kelimeler ağzımdan çıkmadan Cole'un göğsünden alçak, tehditkâr bir homurtu yükseliyor.

"*Kahretsin*-" diye homurdanıyor ve direksiyonu kırarak garaj yoluna giriyor. Kamyon aniden durdu ve ben daha ne olduğunu anlayamadan emniyet kemerim çözüldü ve kucağına atıldım. Bu hareket elbisemi kalçamdaki yırtıktan yırtıyor, bu da Cole'un hasarı görmek için aşağı bakarken nefesinin kesilmesine neden oluyor.

Dudakları dudaklarıma yapışmadan önce gözlerimiz bir anlığına buluşuyor. Beni tüketiyor, nefessiz bırakıyor ve

Hava. Açılır tavanı hafifçe açık, ama sokak karanlık ve etrafımız sessiz. Tek ses aceleyle aldığımız nefes.

Elleri her yerimi kaplıyor, elbisemin altından yukarı kayıyor ve beni öperken kıcımlı sıkıyor. Dudaklarına inliyorum. Parmakları tangamın dantelinin altından kayıyor ve tüm bilişsel işlevlerimi kaybediyorum. Tekrar inliyorum ve tamamen teslim oluyorum, ona karşı sallanıyorum, onu daha yakına çekiyorum, elbise pantolonunun içinde zaten sert olduğunu görüyorum.

Cole konuşmadan önce ağzımın içine doğru inliyor. "Seni getirmek zorunda kaldığım için ya da ailemden bir şey sakladığım için kızgın değilim. Seninleyken *hiçbir şeyi* kontrol edemediğim için kızgınım. Beni çıldırtma şekline teslim olmamak için yıllarımı kendimi zorlayarak geçirdiğim için kızgınım."

"Cole..." Nefes veriyorum.

"Ne var, Ginger?" diye soruyor, sözlerinde karanlık bir ton var. "Devam et. Devam et. Biraz daha şaka yap. Gerçeklerden kaçın ve bana durmamı söyle."

Alt dudağımı öpüp ısırırken elleri göğüs kafesimde, göğüslerimin hemen altında geziniyor. Her küçük çekişte ona doğru miyavlıyorum.

"Bana bunların hepsinin *sahte* olduğunu bir daha söyle." Son kelimeyi dilinde zehir varmış gibi söylüyor ve avucumu tutup sertleşmiş sikinin üzerinde kaydırıyor. Vegas'taki gecemize dair hafızam bulanık ama bu sefer zihnim berrak ve hangi çizgiyi geçtiğimizi tam olarak biliyorum.

Onun büyüklüğü karşısında istemsizce inliyorum. Çok büyük, çok katı.

", Ginger... Beni zorlamaktan hoşlandığın o şımarık tarafını göster bana," diye homurdanırken başparmakları daha da yukarı kayıyor, sertleşmiş meme uçlarımı elbisemin sateninden geçiriyor.

"Seni istiyorum ama ben..." Sabrını kaybedip elbisemin üstünü aşağı çekerek ağrıyan göğüslerimi serbest bıraktığında sözümü kesiyorum. Sıcak dudaklarını bir meme ucunun etrafına sarar ve diğerini parmağı ile başparmağı arasında bulur. Bir inilti onu terk ediyor ve

içimde titreşiyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor, dalgalı saçları alnının tozunu alırken bana bakıyor. Dişleri meme ucumu sıyırırken içim arzuyla çalkalanıyor.

"Beni benim seni istediğim gibi istemediğini söyle, ben de durayım," diye meydan okuyor.

"Elbette seni istiyorum, ama biz... biz her zaman-"

Cole alt dudağımı tekrar dişlerinin arasına alıyor ve beni zevkten inletecek kadar ısıyor. "Bunun olamayacağını söylemeyi aklından bile geçirirsen, çünkü biz her zaman arkadaşlık, burada contayı patlatabilirim, Ginger." Elini orta yerimden aşağı kaydırıyor ve zaten ıslak olan tangamı hızla kenara itiyor. Parmakları anında sırlıslık oldu.

"Bütün arkadaşların için kalçalarından aşağı böyle damlatıyor musun?" Klitorisimi çimdikliyor ve gözlerimin geri dönmesine neden oluyor. "Yaptığını sanmıyorum, çünkü bu pislik, bebeğim?"

Bir parmağını damlayan yarığımın içinde aşağı yukarı kaydırırken sırtıyor. *Siktir, bu iyi hissettiriyor.*

"*Hepsi* benim için," diyor derinden.

"Kendime söylüyorum... bu sadece üniforma," diyorum fısıltıyla.

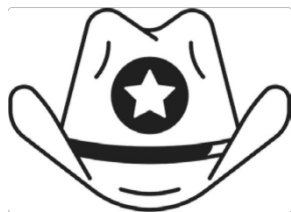
Cole dudaklarıma kıkırdıyor.

"Kendine istediğin kadar yalan söyleyebilirsin, ama bu gece boşalmana izin vermemin tek yolu gerçeği itiraf etmen ve bu sırlıslık amcığın tamamen *benim* olduğunu söylemen," diye emrediyor, bir parmağını içime sokarken karanlık sesi doğrudan kalbime bir atış yapıyor, sonra iki.

Pes ediyorum. "Evet Cole, hepsi senin için."

"Bunu itiraf etmenin zamanı gelmişti." Dudakları çenem boyunca düzensiz öpücükler halinde ilerliyor, sonra dudaklarıma varıyor. Dudaklarımın içine fısıldarken, sahip olduğum tüm çekingenlik kırıntıları pencereden uçup gidiyor.

"Bunun ne kadar *gerçek* olduğunu öğrenmeye hazır mısınız?"

BÖLÜM OTUZ BİRİ

Cole

"Denemekten bıktım.

Ginger belki de dünyadaki tek kadın olabilir. ve onu isteme şeklim beni öldürebilir, ama lanet olsun, şu anda çıkardığı küçük seslerden birini daha duymak için cehennemin kızgın çukurlarıyla yüzleşebilirim. Yolumun üstünde olmamız bile umurumda değil. Şu anda ondan başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Cole..." diye inliyor ben ilk iki parmağımı daracık amına sokup çıkarırken.

"Adımı tekrar böyle söyle," diye emrediyorum. Daha iyi erişebilmek için onu kaldırıyorum ve başı geriye düşerek mükemmel göğüslerini yüzüme doğru itiyor. Hayatımda bir kadına hiç bu kadar aç olmamıştım. Beni böyle deliliğin eşiğine getirecek onca insan varken, bu o. Tabii ki o.

"Cole..." diye inliyor ve ben de onun tatlı amcığının parmaklarını sıkıldığını hissediyorum.

"Aferin kızıma." Saçlarını kavrayıp yüzünü aşağı indiriyorum, dudaklarına gülümsüyorum ve başparmağım şişmiş klitorisine doğru yavaş ve sıkı hareketler yapıyor. Şimdiden kendini kaybetmek üzere ve ben bunun her saniyesine bayılıyorum.

"Evet... Tanrım, bunu yapmaya devam et..." diye nefes nefese o seksi, gırtlaktan gelen sesini tanımaya başlıyorum. Sadece şehvetle doluyken böyle ses çıkarıyor - ne kadar çaresiz olduğunu umursamadığında.

"Bana işimi nasıl yapacağımı mı söylüyorsun?" Alt dudağını ısırıp sonra bırakırken soruyorum.

"Hayır... Çok mükemmel yapıyorsun," diye mırıldanıyor. Şu anda tamamen benim, onu becerme şeklimde kayboldu. Çekiyor

parmaklarını damlayan amından çıkarıp emerek temizliyorum. Bunu yaparken sikim titriyor, onların yerini almak için yalvarıyor.

"Çok tatlı amına koyayım," diye mırıldanıyorum, dilimi dudaklarına sürterek uyarılmasını ağzına zorla sokuyorum. Her iki parmağımı da tekrar içine sokup başparmağımın kalçalarının arasındaki o tatlı küçük meyveyi bir kez daha bulmasına izin verirken, hevesle alıyor, dilimden emiyor. Sırtını kamburlaştırıyor ve istediğini almasına izin veriyorum. Tırnakları üniforma ceketimin altından kayıyor ve gömleğimin içinden tenimi pençeliyor. Taşaklarım onun sesleriyle daha da geriliyor. Ginger, kalçalarını parmaklarıma karşı hareket ettirirken, avucumun topuğunu klitorisine bastırırken dönmeye başlıyor. Beni olabildiğince derine alıyor ve ıslak amının parmaklarımı alırken çıkardığı ses kamyonetimin kabinini dolduruyor, camlar buğulanıyor.

"Çok sıkı amına koyayım," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. İçine her soktuğumda sikimi itiyor ve elimi -ve içine boşalmaya hazır olduğum için neredeyse pantolonumu- mükemmel bir şekilde kirletiyor. "Parmaklarım seni böyle doldurursa, sikim onların yerini aldhiç şansın ."

Nefes nefese kaldığında göğsü kabarıyor ve amı beni sıkıca kavlıyor. Gözlerini kapatıp adımı söylerken orgazmın içinden akıp gittiğini hissediyorum. O aşağı inerken başparmağımı hassas klitorisinin üzerinde ileri geri kaydırırdığımda bacakları titriyor.

Ellerimle yüzünün kenarlarını onu derinden öperken, "Benim için boşalmanı izlemek ne kadar da büyüleyici bir manzara," diyorum.

Bir saniye daha bekleyemem. Kamyonetimin kapısını kırıp açıyorum, onu dışarı çekip omzuma atıyorum. Bağırıyor ama bu beni yavaşlatmıyor. Evin içine doğru ilerlerken, onun için hissettiğim ateş topuklarımı ısıtırken, artık onun için her şey bitmişti. "Şimdi sizi içeri alalım Bayan Ashby, sıradakinin hangi odada olmasını istediğinizi seçebilirsiniz."

BÖLÜM OTUZ İKİ

Zencefil

T Evin kapısı arkamızdan çarparak kapanıyor ve Cole beni yere bırakırken kapıyı kilitleme zahmetine bile girmiyor. Ceketini çıkarıp bankın üzerine atıyor.

Karşısında yırtık elbisemle dururken hiçbir şey konuşmuyoruz, az önce yorucu bir egzersiz yapmışım gibi nefes nefese kalıyorum. Saçlarım yamuk yumuk, yarısı sırtımdan aşağı sarkıyor ve makyajımın berbat olduğuna eminim. Ama Cole bana sanki daha fazlasını hiç istememiş gibi bakıyor. Bana doğru yürürken kravatını yavaşça çekiştirmeye başlıyor. Her parçamı emen karanlık bir ifade yüz hatlarını bulanıklaştırırken otomatik olarak geri çekiliyorum. Üzerimde yükseliyor ve boştaki eliyle saçımdaki tokayı çekiyor.

Kravatı çözülürken omuzlarımdan aşağı yuvarlanıyor. Elini dalgalarıma doluyor ve kaldıraç olarak kullanarak beni çekiyor. Bedenim onunla aynı hizaya çekilirken inliyorum.

"Çok güzel amına koyayım," diyor, sesinin tonu omurgamdan aşağı küçük arzu dalgaları gönderiyor. Sözleri ve karşımda çırılçıplak durması fikri dayanılamayacak kadar ağır geliyor. Tüm sabrımı kaybediyorum ve uzanıp dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, bir saniye daha beklemek istemiyorum, boynunu öperken gömleğini çekiştiriyorum. Gömlek açıldığında düğmeler uçuşuyor ve biz de hızlıca onu üzerinden çekip çıkarıyoruz. Ağzı tekrar benimkine gelirken ellerimi pürüzsüz sert göğsünün üzerinde kaydırıyorum.

Ama daha fazlası için çaresizim. Cildim gibi hissediyorum ve daha oturma odasını bile geçemedik.

Ellerim omuzlarını, güçlü kollarını, buluyor, o beni öperken ve ellerini boynumdan aşağı kaydırırken

kaldırıp odasına taşırken sıkıca kavıyor, dudaklarını bir kez olsun dudaklarımdan çekmiyor.

Beni devasa yatağa yatırıyor, sırtım yumuşak yorganına dönük. Üzerimde geziniyor, elbiseyi vücudumdan sıyırmaya başlarken ortaya çıkardığı teni ısıyor, ardında bıraktığı acıya karşılık konduruyor, acele etmiyor.

"Seni öpmekle seni işaretlemek arasındaki mücadele... Hangisini daha çok istediğime karar vermek neredeyse imkânsız," diye mırıldandı boynuma, "Hiç sana ihtiyacım olduğu kadar birine ihtiyacım olmamıştı. Yaptığım herhangi bir şey fazla gelirse bana söyleyeceğin konusunda sana güveniyorum."

"Siktir," diye inliyorum ikisi arasında değiş tokuş yapmaya devam ederken. Elleri hiç durmadan hareket ederken, her yerimde hararetle dolaşiyor. "Kendini tutma Cole, beni kıramayacaksın. *Hepsini* istiyorum."

"Ginger..." Cole bir uyarıda bulunuyor.

"Sana anlatacağım, söz veriyorum," diyorum ve sonra dudakları yine benimkilerin üzerinde.

Kaç gece rüyamda bunu gördüm? Kaç kez onu şu anda olduğu gibi, üzerimde gezinirken hayal ettim? Yaptığımız şeyin gerçekliği beni tüketirken, fantezilerimin karşılaştırılamayacağını fark ediyorum. Elbisem tamamen sıyrılıp yere düşüyor ve birden sadece tangamla onun altında kalıyorum. Viski gözleri loş odada bana bakıyor.

Bakışları beni bütünüyle yutarken "Tanrım," diye nefes alıyor. Göğsüm sığ bir kabarıken bir parmağını yavaşça göğüslerimin vadisi arasında gezdiriyor. Normalde kendime oldukça güvenirim, ama Cole'un altında bu şekilde yayılmak - çoğu muhteşem olan pek çok kadına sahip olan bir adamın bu tanrısal örneği - biraz korkutucu hissettiriyor.

Sanki bir anlık kendimden şüphe duyduğumu gibi eğilip beni öpüyor.

"Hey." Alnımdaki bir tutam saçı fırçalarken kaşları acı çekiyormuş gibi çatılıyor. "Sakın buna cüret etme. Sende hiç

Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrim yok... Ağzı sulandırıyor, Ginger."

Cole dudaklarını yalıyor ve ben de sözlerinin üzerimden akıp gitmesine, onun taparcasına bakışları altında çiçek açmama izin veriyorum. Uzanıp parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, sonra da kaslı omuzlarına doğru kaydırıyorum.

Cole boynumdan aşağı öpücükler bırakırken daha önceki ateşli hareketlerimiz yavaşlıyor, başparmağıyla incili bir meme ucunu taçlandırırken diğerini ağzına çekiyor. Gözlerimin kapanmasına izin veriyorum ve onun dokunuşuna teslim oluyorum, kalçalarımı vücuduyla buluşmak için yukarı kaldırıyorum. Benimle neredeyse dayanılmaz olacak kadar uzun süre oynarken ona karşı kıvranıyorum; gözler yüzümü ve vücudumu yakından izlerken, dokunuşuna nasıl tepki verdiğimi alırken göğüslerimi yalıyor, emiyor, ısıyor. İri bir eli tangamın dantelinin üzerinden merkezime doğru ilerliyor.

Cole onun için ne kadar ıslak olduğumu hissettiğinde, "Evet amına koyayım," diye nefes alıyor. Dudakları karnımdan başlayıp aşağıya doğru öpüyor. "Benim için ağlayan, kullanılmak ve düzgünce becerilmek için yalvaran şu daracık küçük amciğa bak."

Yutkunuyorum ve orta parmağı külotumun dantelleri arasından klitorisime sıkıca bastırırken nefesimi sabit tutmaya çalışıyorum.

"Bunlar sadece yoluma çıkıyor," diyor tek bir akıcı hareketle onları bedenimden çekip omzunun üzerinden yere fırlatırken.

"Giydiğim her şeyi yırtmak zorunda değilsin," diyorum ona, nefes nefese.

"Nazik olmak çok uzun sürüyor," diyor çıplak halime bakarak.

"Şimdi karımın tadına bakmak istiyorum," diye inliyor bacaklarımın arasında hareket ederken.

Oraya yerleşip, tenimin her noktasını içine çekerken ve damlayan amıma odaklanırken nefesim kesilecekmiş gibi hissediyorum.

Bacaklarımın arasından bana bakıyor. Delici gözleri benimkilerle buluşuyor, açlık dolu. Bu manzara çok organik, çok çarpıcı ve şu anda hepsi *benim*.

"Genişçe yayıl, Ginger. Bu amcığı besle bana."

Aman Tanrım.

Dilinin düz kısmı yarığımdan geçip dolambaçlı vuruşlar yaparken beden dışı bir deneyim yaşıyorum. "Cole," diye fısıldıyorum, dudaklarını klitorisime doğru emmeden önce işlemi tekrarlıyor.

Kendini önce bana, sonra içime gömerken, ağzı uzman bir hassasiyetle çalışırken hareketlerini takip edemiyorum. Beni yerken çıkardığı sesleri kontrol edemiyorum çünkü daha önce hiçbir erkeğin *bunu yaptığını* hissetmemiştim.

Bu da ne böyle? *Kimin umurunda, sadece-*

"Lütfen durma. Sen çok ..." Tatlı keşfine devam ederken, iki parmağını içime soktuğunu, sonra klitorisimi ağzına geri çektiğini söylüyorum. "Çok... çok iyi," diye fısıldamayı başarırken gerginliğin arttığını hissediyorum. Göğsüm kabarıyor ve orgazmın yavaşça merkezimden geçtiğini hissettiğimde nefes nefese kalıyorum. Sırtım yataktan kalkıyor ve daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda Cole parmaklarını kıvırıyor ve içimde göz kapaklarımın arkasında yıldızların patlamasına neden olan bir noktaya vuruyor. Cole'un dili beni nereye gönderiyorsa oraya yükselirken haykırıyorum.

"*Siktir*," diye fısıldıyor hem beni hem de yaptığım kucaklarken. "İyi kız, Ginger. Yüzümü sik... dilimin her boşal."

Üzerimde yükselirken göğsünden alçak bir gümbürtü çıkıyor, aynı anda kalçalarımı kavırıyor ve beni yatağın altına çekiyor. Elleri tenimi yoğururken Cole'un yaydığı ham erkeksilik ve kontrol beni şimdiden onun için tekrar çaresiz bıraktı. Cole'un bana her yerimden dokunmasını ve hiç durmamasını istiyorum. Tamamen kendi elementinde, en ufak bir tereddüt yok.

Beni yavaşça öpüyor, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi. Tadım dudaklarında, dilinde kalıyor ve kendimi yeniden kaybediyorum. Nefes almakta zorlanıyorum, onu sarhoş edici buluyorum.

Onu bu kadar çok istemek nasıl mümkün olabilir ki? Ayağa kalkıyor ve ben teması kaybettiğim için inliyorum. "Sabırlı ol, açgözlü kız," diyor kendini ondan kurtarıırken.

Pantolonunu ve boxerını aynı anda.

"*Aman Tanrım,*" diyorum, onun büyüklüğünü kavrarken ağzım açık kalıyor. Cole'un gözleri vücudunun üzerinde gezinirken benimkileri takip ediyor. Önümde dururken hiç utanmıyor, siki sertleşmiş ve doğrudan bana bakıyor. Elini kendi etrafına sarıp içgüdüsel olarak okşarken dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor. Ucundan minik sperm tanecikleri sızıyor ve onu ağzıma almak için duyduğum karşı konulmaz dürtü beni tüketiyor.

"Bir sorun mu var?" diye soruyor yüzünde çok iyi tanıdığım o kendini beğenmiş ifadeyle.

Tabii ki bu adamın kocaman bir aleti var. Neden şaşırdım ki?

"Hayır. Yine de ertesi sabah Vegas'ta neden bu kadar ağrım olduğunu şimdi anlıyorum," diyorum, gözlerim Cole'un kusursuz karın kaslarının damarlarla kaplı derin V'ye karışmasına ziyafet çekiyor, şimdi sert ve muhtemelen vücudundaki tüm kanı o mükemmel horoza itiyor.

Adam tam bir fenomen. "Ginger," diyor Cole, bakışlarımı takip ederek.

Canlan Danforth. Gözlerimi tekrar onunkilere dikiyorum.

Cole gözlerinde ateşle üstüme tırmanıyor. Ne kadar ateşli olduğunu bildiğini söyleyen bir bakış, şimdiye kadar yaşadığı her tek gecelik ilişkide gördüğü bir bakış. Düşüncesi bile beni geriyor. Her hafta sonu yattığı kadın .

Aldığı ve istediği gibi kullandığı, sadece kıcını gönderdiği bir kadın. *Reddediyorum.*

Dudaklarımla buluşmak için eğildiğinde onunla buluşmak için dirseklerimin üzerinde yükseliyorum. Elimi aşağı kaydırıyorum ve cesurca avucumu sikine bastırıyorum. Kontrolü ele alıyorum.

"Yavaş ve güzelce yapacağız. İyi hissettirecek, söz veriyorum," mırıldanıyor tenime karşı.

Gözlerimi ona dikiyorum. Ben iki kez orgazm oldum ve o hâlâ sırada oturuyor.

" öyle bebeğim," diye mırıldanıyorum onu okşarken kulağına. "İyi hissettireceğim."

Cole beni yatağa bastırıyor ve "lanet olası küçük şımarık velet" olduğuma dair bir şeyler mırıldanıyor. Ama ben ondan daha hızlıyım ve altından kayarak onun dengesini bozuyorum. Ters döndüğünde üzerine tırmanıyorum, sırlıklam amımı ona doğru kaydırırken sırtıyorum, elimden geldiğince kontrolü ele alıyorum. Şok içinde bana bakıyor, sanki benimle savaşmaya çalışacakmış gibi, ama ona karşı hareket ettiğimi hissedince gözleri kapanıyor. Onun sıcaklığı bana doğru bastırırken bir inilti çıkarıyorum.

"Tanrım, Ginger, böyle devam edersen daha sikimi içine sokamadan boşalacağım," diyor ben yavaş ve kasıtlı kayışıma devam ederken. Aşağı bakıyor ve dudaklarımın sikine sarılışını izliyor. Göğsünden çıkan ses bana yettiğini söylüyor. Ayağa kalkıyor, kollarını belime doluyor ve ellerini saçlarımda dolaştırıyor.

"İstiyor musun? Kontrolün sende olmasını mı istiyorsun? O zaman ona sahip olmaya ve tam olarak ihtiyacın olanı almaya hazır olsan iyi edersin," diyor Cole beni horozunun sadece ucunun içime girmesi yeterince kaldırırken. Meydan okuma dudaklarından dökülürken ikimiz de nefesimizi emiyoruz.

"Yap , Vixen... Sana meydan okuyorum."

"Konu seks olunca bana cesaret edemezsin," diye mırıldanıyorum, ilk santimi ona batırırken.

"Yapabilirim ve yapacağım. Benim günüm, benim kurallarım. Şimdi bana bunca yıldır neyi kaçırdığımı göster," diye yarı homurdanıyor.

Başımı arkaya eğiyorum ve kendimi biraz daha onun üzerine bırakıyorum. Aramızda hiçbir şey yokken Cole'un içimde olması... *boktan* bir şey. Kendimi biraz netlik kazanmaya zorluyorum.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum..." Fısıldamayı başardım. "Ve ben temizim."

Şu anda durup prezervatif aramasını istememe imkân yok ve güvenli olmama ihtimali de yok. Bu onun göbek adı bile olabilir.

"Biliyorum," diyor Cole, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bu konuşmayı ilk seferinde yapmıştık. Ben de öyleyim. Asla çıplak kalmam.

Asla."

Kalçalarını esnetiyor ve bana bir santim daha veriyor. *anasını.*

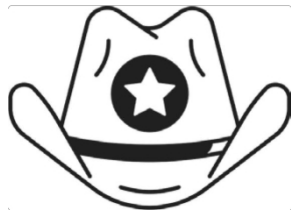
"Ah evet... Hatırlayıp hatırlamadığını bilmiyordum," diye nefes nefese fısıldarken amımın onun etrafında sıkıldığını hissediyorum

Cole bir elini saçlarımdan çözüyor ve baş ve işaret parmaklarını kullanarak çenemi aşağı çekiyor, böylece içime girmeye devam ederken gözlerimiz kilitleniyor. Her şey hiç gitmemiş gibi geri gelirken inliyorum: sıcaklık, kaygan vücutlarımız birbirine bastırılmış, birbirleriyle zahmetsizce senkronize hareket ediyor.

"Ginger. Söz konusu sen olduğunda, unutmam."

İçime daha fazla giriyor, beni geriyor, dolduruyor, kontrolümü engelleyen son gevşek dikişi de çekiyor.

"Her şeyi hatırlıyorum" diye inleyip fısıldayınca tamamen çözüldüm.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cole

"Ginger'in onu benim yapmam için yalvaran dar ıslak amının hissinde kayboluyorum. İkimiz de terden kayganlaşmıştık.

ve kendimi neredeyse sonuna kadar onun içine bıraktığımda, sahip olduğumu düşündüğüm tüm o kontrolün aslında hiçbir zaman benim olmadığını anında fark ediyorum. Şu anda onun içinde kendimin en zayıf ve en güçlü haliyim.

"Yüce *Tanrı*m, Ginger," diye homurdanıyorum, amcığı kenetlenirken. Derinliğimi hevesle karşılarken ona alışması için bir saniye veriyorum, vücudu beni almak için yapılmış gibi bedenime uyum sağlıyor. Onu yavaşça yukarı kaydırıyorum ve sıırılsıklam amının beni karşıladığı yere bakıyorum.

"Söz verdiğim gibi iyi hissettiriyor mu?" diye soruyor o gırtlaktan gelen sesiyle.

", Ginger," diye tekrarlıyorum, ayağa geri kayarken bacakları titriyor.

"Bunu zaten söyledin." Ben gözlerinin içine bakarken nefes alıp veriyor. Sikimin etrafında titrerken bile dolu. Ama şu anda onunla savaşacak gücüm yok. Bunun yerine, onun anı sahiplenmesine izin veriyorum - bana sahip olmasına.

"Mmmm," diye övüyorum onu, ellerim kalçalarını o kadar sıkı sıkıyor ki, parmak eklemlerimin bembeyaz olduğuna eminim. " bu, benim için açıl. Çok iyi gidiyorsun Ginger," diye fısıldıyorum kalçalarını yuvarlarken. Görülmeye değer bir manzara. Saçlarını sırtından çekerken inliyor ve ben onun dolgun kığını kavırıyorum, içte ve dışta her yerinde izimi bırakmak istiyorum.

"Her almak için çok mücadele ediyorsun," diye mırıldanıyorum. Her santimetrekaremi bu şekilde almak için çalışmasını izlemek

Daha önce hiç hissetmediğim
kadar yüksek. "Çok büyük..."
diye .

Başımı salladım. "Hiç şansın yok. Bu amcık sikimi yutmak için
yaratılmış... sadece nefes al," diyorum ona.

Dinliyor ve derin bir nefes alıyor, son santimimi de içine
iterken titriyor. Bana karşı sallanmaya başladığında sikim içinde
titreşiyor, kalçaları hareket ediyor ama asla . Neredeyse
boşalmama yetecekti.

Ben onu izlerken o devam ediyor, başparmağımı klitorisinin
üzerinde uyarılmasını onun üzerinde kaydırırken birleştığımız
yere bakıyor. Başını geriye atıyor ve gözlerini kapatıyor.

Bu olmaz. "Gözler buraya bebeğim. Buna teslim olmak için
yıllarca bekledim. Şimdi *tüm* dikkatini istiyorum."

Bıraktığımda çığlık atıyor ve hızımı ayarlayarak onunla birlikte
hareket etmeye başlıyor. Kalçalarını hafifçe kaldırıyorum, sonra
tekrar tekrar aşağı indiriyorum, o da emrettiğim şeyi yapıyor ve
o güzel gözlerini açıp benimkilere odaklıyor. Kapüşonlu ve
buğulu ve lanet-

Klitorisini çimdikliyorum ve duvarları etrafımda nabız gibi
atıyor. *Lanet olsun*. Onun bu küçük oyununa bir saniye daha
katlanamam. Onu sırtüstü çevirdiğimde, bu açıdan içine girip
kendimi neredeyse sonuna kadar sürüklediğimde yepyeni bir
hisler alemi devreye giriyor. Ona zorla girdiğimi görmek
gözlerimin yuvalarından fırlamasına neden oluyor. İçine
boşalmaya o kadar hazırım ki.

Yavaşça içine geri itiyorum ve bu his vücudumda bir
dalgalanma etkisi yaratıyor, ona sahip olmak için bir tür cinsel
ihtiyaç. Gözlerim yüzündeki şehvet dolu güzel ifade ile kendimi
onun derinliklerinde kaybederken amının her santimini yuttuğu
boşluk arasında gidip geliyor.

"Şu bak." Saçlarını terli alnından itiyorum. "Sikimle dolu, seni
doldurmam için çok hazırsın."

Tırnakları tenime ulaşip sırtımdan aşağı kaymadan önce
söylediklerim üzerine gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Her şeyi
tüketen bir acı ve zevk. Bu coşku.

Aramızda boşluk kalmasına izin vermeden, dibe vurarak ona doğru geri itiyorum.

"Yesss." Kelimeyi çıkarıyor ve bu ses, elimi boğazına doladığımda sikimin içinde daha da büyümesine neden oluyor. Cevap olarak tıslıyor, bana küstah bir bakış atıyor ve "*Daha sert*" diyor. Anında onun içinde kayboldum. Bu anın içinde kayboldum. Her saniyenin tadını son saniyemmiş gibi çıkarıyorum. Onu öperken birbirimizin iniltilerini yutuyoruz. Ağzım boynunu, omuzlarını, kollarını buluyor, ipeksi tenini ısıyor, onu son yemeğimmiş gibi yalayıp yutuyor. Vücutlarımız birbirine çarpıyor ve yatak odamın sessizliğinde tenine karşı bir ses çıkarıyorum.

"Cole, buna dayanamıyorum.

Hissediyorsun ..." "En iyisi." Onun yerine cevap veriyorum.

Onunla alay etmek için kalçalarımı döndürüyorum, bir saniye daha dayanmak için kendimi zorluyorum. Kalçasını o kadar sıkı kavriyorum ki moraracağını biliyorum. Ama Ginger gözlerimin içine bakıp "Gel Cole... gel" diye haykırırken aldırıyor gibi görünüyor.

Bu kadar. bitti. Orgazm dudaklarından dökülen ismim çok fazla.

Bir kez, iki kez geri çarparken omurgamda ateş dans ediyor, sonra ona dökülüyor, o kadar sert geliyor ki neredeyse bayılıyorum.

"Yine," diye homurdanıyorum boşalmaya devam ederken.

Ne istediğimi hemen anlıyor. "Cole," diye bağılıyor, "Cole ..."

Alt dudağını ağzımın içine çekiyorum, ısırtığımı derin bir öpücüğe dönüştürürken hızımı yavaşlatmaya başlıyorum, kendime nefes alma izni veriyorum.

"ismimin dudaklarında çıkardığı ses," diye fısıldıyorum, "uyuşturucu gibi."

Birlikte yükselişimizden inerken hareketsiziz. Ağzını öpücüklerle boğmaya ve onu terk etmek istemeyerek içinde oyalanmaya devam ediyorum. Belki de onu hiç bırakmak istemiyorum.

"Cole?" diye soruyor, beni çekip çıkararak.

"Hmmm?" Alnımı onunkine yaklaştırıyorum ve dudaklarını öpüyorum.

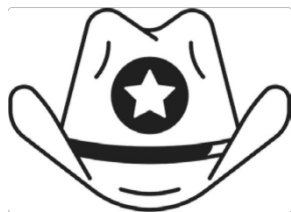
İkimiz de terden bir perdeyle kaplıyız.

"Az önce resmen en yakın arkadaş mı olduk?" nefes nefese şaka yapıyor.

"En yakın arkadaştan daha yakın olduğumuzu söyleyebilirim." tekrar öpüyorum, çünkü dudaklarını dudaklarımda hissetmeye doyamıyorum.

"Peki bu tam olarak nedir?" diye soruyor küçük şirin bir gülümsemeyle.

"*Sen ve ben* yaklaştık, Vixen, sen ve ben yaklaştık."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

Cole

60 gün kaldı

Ne zamandır burada sadece boxer'larım ile oturuyorum bilmiyorum. Sabah dört civarından beri belki? Uyandım. Ginger ve Mabel'in o teknede olduklarını ve bir daha geri dönmediklerini düşünerek soğuk terler içinde uyandım. İşte o zaman sıcak ayağını baldırımda hissettim ve tekrar yeryüzüne indim.

Ama bir türlü uykuya geri dönemedim. Kendimi inkâr ettiğim, Ginger'a bir arkadaş olarak yakınlaştığım onca yılın beklemeye değdiğini düşünmeden edemiyorum. Bir bağlantıyla seks yapmak bana tamamen yabancı. Ama artık bunu yaşadığıma göre, hiçbir şey kıyaslanamaz. Ginger arkadaşım olabilir ama eminim ki hızla benim de saplantım haline geliyor. Onu temizlemek için aldığım duşu bile dün gece onu tekrar almadan tamamlayamadım. Onun bu dünyaya beni delirtmek için geldiğine ikna oldum.

Aramızdaki bu şeyi durduramıyorum. Artık buna gücüm yok. Ama aynı zamanda *ondan* daha fazlasını da bekleyemem. Seçim bittiğinde ve şartlı tahliyem geçtiğinde bile hayatım bir paket anlaşma olacak ve Ginger'ın buna hazır olup olmadığını bilmiyorum.

Güneş doğup panjurların arasından süzülüp Ginger'ın çıplak sırtına yerleşirken, aramızdaki hiçbir şeyin gibi olmayacağını farkındayım. Sol kürek kemiğinin altındaki küçük güneş ve ay dövmesine bakıyorum ve uykusunda çıkardığı küçük mırıltıları dinliyorum. Acaba rüyasında gördüğü ben miyim? Onun hayalini kurduğu adam olmak biliyorum.

Telefonu komodininin üzerinde onuncu kez çalıyor. Görmezden geliyorum ve ayağa kalktığında ona doğru ilerliyorum. Boyum yettiğince ona bakıyorum, her yerini inceliyorum: kaşlarının m kemmek şekli, uzun kirpikleri, kulak memesindeki tek il. M kemmek şekilde düz, hafif kalkık burnu ve burnuyla ağzı arasındaki abartılı oluk.

Bakişlarım dudaklarına yerleşiyor ve sikime uzanıp ayarlıyorum. Onun içine en son girdiğimden bu yana beş saat geçmişti ve şimdiden onun için aresizim. Gözlerini açıyor ve ben gülümsüyorum. Tamamen uyandığında dudaklarında küçük bir sırtıma oynamadan önce beni bir süre tembelce izlerken iki elini de uzattı. Hiçbir şey söylemiyor ama beni baştan çıkarmak için battaniyeyi daha da aşağı çekiyor. Belinin o dolgun kalçalara, onu her şekilde kavrarken saatlerce kavrayacağım kalçalara doğru uzanişına bakıyorum. Parmak eklemimin arkasını omzunun üzerinden göğüs kafesinin hemen altına kadar kaydırırken kalça kemiğinin yanındaki boşluk kavramam için bir işaret gibi, teni o kadar yumuşak ki beni elektrikleendiriyor.

Titriyor ve usulca inliyor, bakişları beni içine çekiyor. Parmak boğumumla meme ucunu hayal ediyorum. Güzel ağzı çok yakın ve şansıma yatağımın yüksekliliği de m kemmek. Tek yapması gereken ağzını amaktı ve ben de hemen içine kayabilirdim.

Bu fikir beni boxerıma uzanmaya ve sert horozumu çıkarmaya, avucuma tükürmeye ve başparmağımla ucundan sızan  n spermi kaydırmaya itti. Aletimi yüzüne vururken inliyorum, neden ya da nasıl üzerimde bu kontrole sahip olduğunu anlamıyorum. Ve umurumda da değil.

Kendime dokunduğum gibi ona da dokunma ihtiyaı beni ele geçiriyor ve sertleşmiş meme ucunu başparmağımla parmağım arasında yuvarlıyorum.

Gerçek Ginger tarzında, dirseğinin üzerinde doğruluyor, ağzı sikimden birkaç santim uzakta, sanki lanet bir Broadway şovu izliyormuş gibi yerleşiyor.

"Sana da günaydın," diyor lanet gülümsemesiyle, yüzünü sikip atmak istediğim gülümsemesiyle.

"Olmak üzere," diyorum kendi sırtışımla.

"Öyle mi?" diye soruyor, tek kaşını kaldırarak. "Nasıl yani?"

"O güzel dudaklarını biraz daha yaklaştırabilirsin."

"Hayır, henüz değil, Kanun Baba, sanırım bu şovu biraz izlemek istiyorum," diye karşılık veriyor gözlerinde puslu bir parıltıyla, elimi yavaşça sikimin üzerinde gezdirmemi izlerken dudaklarını yalıyor.

"Sabahları patronluk taslayan küçük bir veletsin," diyorum. Gözlerinin beni görünce bayram etmesi bana haklı olduğumu söylüyor ve beni daha da sertleştiriyor.

"Hiçbir fikrin yok." Kendi elini ortasından aşağı kaydırırken bana daha da yaklaşıyor. "Sikine tükür ve elini benim için becer, Cole."

Lanet olsun.

"Tanrı aşkına kadın," diyorum ama elimde olmadan emirlerini yerine .

Çenemi aşağı eğiyorum ve dediğini yapıyorum. Tükürük horozumun başına iniyor ve Ginger inlerken, her hareketi izlerken shaftımın üzerinde kaymak için avucumu kullanıyorum.

"Buna bayılıyorum." Sözleri bir inilti gibi geliyor.

"Yani izlemeyi , öyle mi?" Sorguluyorum. Sabah güneşi altında önümde duran çıplak vücudu neredeyse çok fazla.

"Uh-huh ..." göğsü arzuyla yükselip alçalırken bunu başarıyor. Pelüş alt dudağını dişlerinin arasına alıyor, sanki yüzü ile sikim arasındaki son birkaç santimi talep etmemek ona acı veriyormuş gibi.

"Gördüğüm kadarıyla, sen izleyebiliyorsan de ," diyorum başparmağımı ağzının köşesinde gezdirirken, sikimin onunla buluşması için yanıp tutuşuyorum. Ama bekleyebilirim. Ben çok sabırlı bir adamım.

"Beni nerede istiyorsun?" diye soruyor beni çıldırtacak bir şekilde.

"Daha yakına," diye emrediyorum, yatağın kenarına vurarak.

Ginger bir saniyesini bile boşa harcamaz. Bu onun sevdiğim bir yönü. Bir şeye karar verdiğinde, ona kendini verir.

Hepsi.

"İşte benim iyi kızım," diyorum ona, pozisyonunu alırken omzundaki saçları fırçalıyorum.

Yatağın kenarına uzanmış, çok yakın, amcığı ulaşabileceğim ve benim oynayabileceğim bir yerde.

Çenesini bana doğru eğerek ilk iki parmağımı ağzına sokuyorum. Onları derinlemesine alıyor ve gözlerini benden ayırmadan inliyor. Dilini parmakların üzerinde gezdirirken bu benim için bir ön izleme oluyor. Tükürüğünün onları yeterince kapladığını hissettiğimde, onları çekiyorum ve mükemmel kesilmiş saçlarının en küçük üçgeninin hemen altına kaydırıyorum, geri kalanı pürüzsüz ve çıplak. Sanki dünyanın en güzel amcığı ödülünü kazanmak istiyor.

Parmaklarımı üzerinde hissettiğinde titriyor. Sırıtiyorum; zaten çoktan ıslanmıştı. İhtiyacı olan klitorisine biraz ilgi gösteriyorum ve içgüdüsel olarak devr almak için aşağı uzanıyor. Hareketleri sanki benim kadar çaresizmiş gibi aceleci.

Eğildim ve tatlı dudaklarını öptüm, sikimdeki çekişi asla durdurmadım.

"Yavaşça," diye emrediyorum. "O amcığı sikerken seni izlemek için zaman ayırmak istiyorum."

Dediğimi yapıyor ve hareketlerini yeterince yavaşlatıyor, orta parmağını klitorisinin üzerinde kaydırıyor, sonra onu memnun eden bir ritim bulmak için zaten damlayan yarığından geçiyor.

Ama kendime engel olamayan bendim. Aşağı uzanıyorum ve parmaklarına kendi parmaklarımla baskı ikimizi de onun sıkı sıcaklığına zorluyorum.

"Kontrol manyağı," diye inliyor benimkiyle birlikte bir parmağını daha sokarken. Alaycı tonu çok fazla ve hem sırılsıklam amında hem de horozumda hızımı artırırken homurdanıyorum.

"Sorun değil... Biliyorum bebeğim," diye mırıldanıyor. "Er ya da geç, izlemek yetmiyor."

Dili shaftımın alt tarafının tamamını sıyırırken "Siktir," diye ısııyorum. Gözlerim geri yuvarlanıyor ve temasla birlikte bir nefes emiyorum.

Ginger daha da yaklaşıyor, aramızda hiç boşluk bırakmadan ağzını açıyor ve dilini dışarı çıkarıyor. Bana doğru bakıyor, beklenti içinde bekliyor.

"İhtiyacınız olduğunda hazırım," diyor, sesi boğuk bir fısıltı.

"*Siktir*," diye nefes alıyorum. Alt dudağını açık tutmak için başparmağımı kullanıyorum ve ağrıyan sikimi dilinin üzerine bırakıyorum. "O zaman iyi bir eş ol ve em."

Sanki bu kelimeler ona da bana yaptığı şeyin aynısını gibi inliyor. Dudakları etrafımda kapanıyor ve uzunluğumu içine alıyor.

Sıcak ağzına alışırken başım bir saniyeliğine geriye düşüyor.

Zevkle mırıldanıyor ve neredeyse dizlerimin bağı çözülüyor.

Uzanıyorum ve onun yerine amına giriyorum, kendi görevine odaklanabilmesi için elini yoldan çekiyorum. Hevesle meydan okumaya kalkıyor, parmaklarını etrafıma doluyor ve dilini shaftımın uzunluğundan aşağı doğru gezdiriyor. Beni ağzının derinliklerine almadan önce dili aletimin başına sürtünüyor, boğazının arkasına çarpana kadar yanaklarını etrafımda oyuyor. Dudaklarından salyalar akarken tıkanıyor ama durmuyor.

Ödül olarak iki parmağımı sıırılsıklam olmuş daracık amına sokuyorum ve o da kalçalarını parmaklarımın etrafına kapatıyor. Onları geri itip açıyorum.

"Parçalandığında bu güzel amcığın parmaklarımı sıkıldığını görmek istiyorum, Ginger. Bacaklarını aç," diye emrediyorum parmaklarımı onun sevdiği yere doğru kıvrırken. Böyle bir karmaşa yaratacak ve ben buna çok hazırım. Burada olmayı dilediğim tüm zamanları düşünüyorum. Omzunun üzerinden bana o seksi sırtışını atarken kıcının uzaklaşmasını izlediğim her anı düşünüyorum. Sikimin etrafında inliyor, taşaklarım sıkılaşıırken ve salıverilmem orman yangını gibi omurgamı yalarken çözülüyor.

"İyi eşler son damlasına kadar yutar. Anladın mı?" Sesim çakıl taşı gibi.

Kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Bacakları titriyor ve parmaklarımı son bir kez daha içine sokup başparmağımı şişmiş, muhtaç klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Her yerinden boşalırken uzun bir çığlık atıyor.

O bıraktığında ben de kendimi bırakıyorum ve boğazından aşağı dökülüyorum. "*Siktir...*" Homurdanıyorum, başını saçlarından tutarken

serbest bırakıyorum, o sikim boğazında zonkluyor. Benimle birlikte orgazmdan inerken bacakları titriyor ve kalçaları kendi uyarılmışlığıyla kaplanıyor. Buna bayılıyorum.

Benden her damlayı aldığından emin olduğumda, sikimi ağzından kaydırıyorum ve sırlıklam parmaklarımı dudaklarına götürüyorum. Parmaklarımı yastık yumuşaklığındaki ağzının üzerinde kaydırarak dudaklarını kendime çekiyorum ve ikimizin de tadına bakıyorum. Yatağın ortasına geri döndüğünde berbat bir haldeydi; saçları dağılmış, yanakları kızarmış, dudakları şişmişti. Güne başlamak için ne lanet bir yol.

"İşe geç kalacaksın," diyor kolumun kıvrımına

Kıpırdamadan yatıyorum ve bir süre tavana bakıyorum, nefesimi tutuyorum çünkü sabahın ilk saatlerinde bu tür bir aktivite yaşamayalı çok uzun zaman olmuştu.

"Aslında bugün izin aldım."

Yan yatıyor, böylece tüm çikolata kütleleri bir gözünün üzerine düşüyor. "Ne zamandan beri?"

"Bu sabah Bev'e e-posta gönderip izin aldığımı söylediğimden beri. Bir randevuya çıkacağız. Mabes'i annemden almadan önce gerçek bir randevu." Kolunu okşadım. "Akşam yemeğini de büyük evde yiyeceğiz. Şimdi ben duş alırken sen de git o çılgın kahve makinende bize kahve yap. Bugün kaldıracağın son parmak bu."

Alnına bir öpücük kondurup ayağa kalkıyorum. Ama uzun süre uzak kalamıyorum ve o çığlık atarken hemen yatağa geri dönüp üzerine atıyorum. Onu öpmek için eğildim ve dilimin onunla birlikte hareket etmesiyle ona karşı hissettiğim karşı konulmaz dürtü geri geldi. Sanki hayatım boyunca onu gibi.

Ben ayağa kalkmadan önce ağızlarımız bir kez daha birleşiyor. En azından önümüzdeki yirmi dakika için tatmin oldum.

"Beni kendinize aşık etmek için gerçekten çok mu uğraşıyorsunuz Bay Ashby?" diye soruyor çekmecemden yeni bir çift boxer çıkarırken. Hâlâ çıplak bir şekilde banyoya doğru ilerliyorum.

"Hayır, asla böyle bir şey yapmam Vixen," diye sesleniyorum koridorda ilerlerken, yol boyunca sırtarak. Çünkü şu anda sadece kafam güzel. Belki de onu kendime aşık etmek tam da yapmaya çalıştığım şeydir.

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Zencefil

W Arkadaşlığımızı mahvetmemek için platonik özen göstererek, birden ona kadar bir ölçekte Sorumluluk sahibi bir yetişkin olmak ve Cole Ashby için tam bir sürtük olmak - yaklaşık yüz birde oturuyorum.

Öte yandan, son on iki saat içinde hayatımda yaşadığım en iyi orgazmlardan dördünü (ya da belki beşini?) yaşadım. Bu da Cole'un siyah tişörtlerinden biri ve çıplak ayaklarımla kahve yapmak için mutfağa giderken kendime biraz izin verdiğim anlamına geliyor.

"Alexa, Dün Gece Ateşli Bir Şerif Tarafından Önümüzdeki Haftaya Atıldım'ı çal" diye sesleniyorum, uzun zamandır olmadığım kadar mutlu bir şekilde. Tabii ki Alexa bu çalma listesini bilmiyor, bu yüzden yerel country kanalına razı oluyorum.

On dakika sonra kahve demleniyor ve ben bir yandan meyve doğrarken bir yandan da radyoda şarkı söylüyorum. Cole'un koridorda ilerlediğini duyduğumda başımı kaldırıyorum, duştan çıkmış, hâlâ ıslak. Beline bir havlu sarmış ve dar kalçalarına doğru sarkıtmış. Geniş omuzları hareket ettikçe esniyor ve kollar... o kollar beni tek başına ıslatmaya yetiyor. Yeni tıraş olmuş ve pürüzsüz göğsüne yapışan küçük su damlacıkları hâlâ duruyor. Şimdiye kadar yattığım en çekici erkek. Kahretsin, beni bundan sonraki tüm diğer erkekler için mahvetmiş olabilir.

"Dik dik bakıyorsun," diyor Cole, bir elini gür saçlarında gezdirirken pazuları esniyor. Günah ve rüyaların yapıldığı şeyler gibi kokarak yanımdan geçiyor ve dolaptan bir kupa alıyor. "Ne düşünüyorsun?"

Kendine dumanı tüten bir fincan kahve koyar.

Ona gülümsüyorum. "Keşke bu bizim randevumuz olsaydı. Sen, ben ve bir havlu. Ya da hiç havlu olmasa daha iyi olurdu."

Bir yudum alıyor, sonra bardağı yere bırakıp bana doğru ilerliyor. Bana ulaştığında iri ellerini belime doluyor ve beni tezgâhın üzerine kaldırıyor. Külotlu popom mermere çarptığında .

"Sen tertemizsin ama ben ," diyorum sahte bir iniltiyle, başımı arkaya yatırıp boynumun kenarındaki izi yalarken.

"En iyi arkadaşlar bu saçmalığı umursamaz, Ginger," diye mırıldanıyor kulağımın altındaki boşluğa. O devam ederken gülüyorum, "Ve şimdi senin ne kadar kirli olduğunu düşünmeden edemiyorum ve bunun neden seni daha çok istememe neden olduğunu anlamaya çalışıyorum." Kulak mememi ağzına alıyor ve ısıyor. "Sadece seni tekrar tekrar döllemlerle doldurmayı düşünüyorum ..."

Bir nefes çekiyorum ve vücuduna sürtünüyorum. Ön kapının gürültüyle çalınması ikimizin de sıçramasına neden oluyor. Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Camın diğer tarafında, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve tamamen mahvoldum diyen bir gülümsemeyle bize bakan kişi annemden başkası değil.

"Siktir, siktir, siktir," diyorum, tezgâhtan kayıyorum ve bir mucize eseri az önce ne yaptığımızı gerçekten görmemiş olmasını umarak bir parmağımı kaldırıyorum.

"Güneş camdan yansıyor. Bu da bir şeydir, değil mi?" Oturma odasına doğru ilerlerken Cole'a soruyorum.

"Uh... evet." Cole dudaklarında bir gülümseme belirmediğini söylüyor.

Annem kapıyı açmamı beklemiyor ve sanki buranın sahibiymiş gibi içeri giriyor.

"Merhaba, *güzelim*," diye şarkı söylüyor. "En azından artık telefonuna neden cevap vermediğini biliyorum. Pffft, *kıçımı* çalıştırıyorum."

Kendine bir kahve doldurmak için mutfağa doğru ilerliyor.

"Lanet olsun, anne. Bize bir saniye izin verir misin?"

Öfkelendim,
pantolon bulmak için odama gidiyordum.

Cole'un rahat bir ses tonuyla, "Buyurun," dediğini duyuyorum.

Odama ulaştığımda pantolonumu çekiyorum ve nefes nefese mutfağa koşmadan önce saçlarımı düzeltiyorum. Cole

odanın ortasında, hâlâ havlusuyla duruyor ve annem kendi kahvesini yudumlarken kahvesini yudumluyor.

"Baban da benimle gelecekti ama son anda bir telefon görüşmesine çağrıldı. ki..." diyor, "çünkü bu sabah seni ve o küçük petunyayı ziyarete geldiğimde görmeyi beklediğim şey bu değildi."

"Kahretsin. Bizimle çiçekleri yapmaya geleceğini unutmuşum." Cole'a döndüm. "Geçen hafta konuşmuştuk, o zaman Mabel'in Jo'da kaldığını bilmiyordum. Hiçbir şey bilmiyordum."

"Görünüşe göre değil," diyor annem, Cole'a biraz fazla minnettar bakarak. Yine de onu suçladığımı söyleyemem.

Sırıtarak ona bir tabak uzatıyor. "Meyve, Camilla? Biz de tam yemek yemek üzereydik."

Çileği ondan alıyor ve kendini beğenmiş bir şekilde ağzına atıyor. "Eminim öyledir."

"Anne," diyorum dehşet içinde yüzümü ellerimin arasına alarak. Cole gitmek için dönmeden önce güler. "Siz ikiniz . Belli ki arkadaş için giyinmemişim."

O güvenli bir şekilde uzaklaştığında annem bana bakıyor, kollarını kavuşturuyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Peki, nasıl bir şeyin içine giriyorum?"

"Hiçbir şey. Biz sadece ... arkadaşız," diye kekeledim.

"Hayır, değilsiniz. Bu Cole. Kim, eğer On altı yaşından beri bahsettiğin şeyi unutmuşsun. Ve bebeğim, burada dostça bir şey yok. Gözlerim beni yanıltmıyor. Kapıyı çaldığımda, siz çocukların dediği gibi, resmen kuru kuruya sevişiyordunuz."

Ben utanç içinde geri çekilirken o sırtıyor. "Anne!" Çığlık atıyorum. "Bir saniye daha geç kalsaydın onun havlusuna ihtiyacın olacaktı, Hayır mı?"

"Aman Tanrım," diye mırıldandım.

"Sadece seninle oynuyorum, sevgilim. Çok heyecanlıyım. Cole çok hoş bir adam. Bu yüzden. Anlaştık."

"Ne ?" Cole koridordan aşağı inerken, mükemmel bir şekilde oturtulmuş siyah şortu ve gri tişörtüyle bir GQ modeli gibi görünerek soruyor

İstediyim her yerde ona bir gömlek.

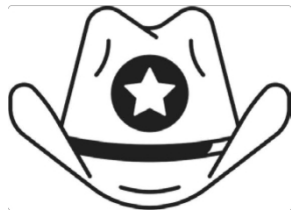
"Bu hafta akşam yemeğine geleceksin. Küçük Mabel'ı da getir. Ne kadar çok o kadar iyi!" Annem devam etmeden önce sırtıyor. "Ve bahçe işlerimizi, önerilen öğrencinin gerçekten burada olduğu ve öğretmen-veli görüşmesinin yapılmadığı bir güne ertelemek zorunda olduğumuz ."

Cole'a yalvarırcasına bakıyorum, yemeğe neden katılamayacağımıza dair bir bahane uydurmasını umuyorum. Ama yapmadı.

Bunun yerine anneme ödüllü bir gülümseme veriyor ve "Çok isteriz" diyor.

Annemin arkasından ona kibirli bir bakış attım.

Hain. En iyi arkadaşmış, kışmın kenarı.

BÖLÜM OTUZ ALTI

Cole

hala kızgın küçük cadaloza bakıyorum. Kırılması an meselesi; bu, benim için en iyi . Bu sabah duştan çıktıktan sonra banyo tezgâhımın üzerinde dururken yüzümün bacaklarının arasında olması ve dilimin üzerine boşalmasıyla başladı.

Şimdi Silver Pines'taki küçük ahırın at bağlama odasındayız.

"Yıllardır ata binmedim," diyor Ginger kafasına bir kovboy şapkası geçirirken ve bunu yaparken yanağındaki buklelerden birkaçını süpürürken. Bugün çiftlikte sessizlik hakim; annem Mabel'ı Lexington'daki parti mağazasına CeCe'nin düğün süsleri için alışverişe götürmüş, bu yüzden biz geldiğimizde büyük ev boştu. Evren bana bir iyilik yapıyor çünkü hava gezinti için mükemmel; sıcak ama aşırı nemli değil.

"O zaman sana hizmet ediyorum," diyorum çenesinin altındaki ipleri sıkarken. Ona şöyle bir bakıyorum. Kısa bir şort, bol bir atlet ve alametifarikası olan fildişi kovboy çizmeleri giymiş. Çok lezzetli görünüyor.

Tam onu duvara doğru itmek üzereydim ki Wade'in sağ kolu Haden Westbrook ahıra geldi. İyi bir adam, benim gençliğime çok benziyor ve kadınlarla olan kovboyluk ilişkisinden kesinlikle faydalaniyor. Daha on sekiz yaşındayken buraya yanlış yoldan geldi ama son birkaç yıldır Wade'e ve çiftliğimize sadık.

"Kahretsin. Hepinizden özür dilerim. Burada kimsenin olduğunu bilmiyordum. Ivy ve Wade'i kaçırdın. Bir şeyler içmek için kasabaya gidiyorlardı.

doktor randevusu." Bazı malzemeleri bir kancaya astıktan sonra bize bakıyor. "Daha sonra Dusty ile bira içmeye gideceğim, katılmak ister misin?"

Elini sıktım. "Bu sefer olmaz. Bu akşam burada akşam yemeği için planlarımız var ve biz de tam gezintiye çıkmak üzereydik. Erteleyelim mi?"

Ginger'a bakıyor, sonra da bana dönüp her şeyi bilen bir sırıtışla bakıyor. "Elbette dostum. Gezinti için güzel bir gün. Nehrin doğu yakası biraz ıslak, o yüzden ayağınızı denk alın ama tadını çıkarın."

"Sağ ol dostum," dedim ona.

"İyi eğlenceler çocuklar," diyor gülerek, sanki benden dört yaş küçük değilmiş gibi, ekipman dolaplarından birinde kaybolmadan önce.

"Çaydanlığın üzerine kıcımı koyacağım, değil mi?" Ginger biraz endişeli.

Yanağından öpmek için eğildim. "Hayır, sen varsın bebeğim. Hadi gidelim."

Onu ahır döngüsünün sonundaki tarlaya götürüyorum ve orada en sessiz iki atımızı hazır bulunduruyorum.

"Bu Ayçiçeği," diyorum , bineceği kestane rengi atı göstererek. "Nasıl hatırlıyor musun?"

"Senin kadar," diye nazlı bir şekilde cevap veriyor.

Bana meydan okurcasına bakıyor, sonra direğe yaslanmış küçük tabureyi atının yanına çekiyor. Dizginleri toplayışını, ayağını üzengiye geçirişini ve bacağını sallayarak her gün yaptığı gibi atına binişini izliyorum. Bu kadının yapamayacağı bir şey var mı diye merak etmeye başlıyorum.

", belli ki yardımına ihtiyacın yok o zaman," diyorum ona ve binmeyi en sevdiğim at olan Smoke'a aynı zahmetsizlikle biniyorum. Yapabildiğim bir şey varsa o da ata binmektir. Birinde doğmuş olabilirim.

"Pekâlâ hanımefendi," diyorum ellili yılların kovboy filmlerinden fırlamışım gibi abartılı bir ses tonuyla. "Silver Pines'a hoş geldiniz. Umarız turunuzdan keyif alırsınız. Lütfen tüm sorularınızı sona saklayın ve yolda haydutlara dikkat edin. Sanırım

Bugün sıcak bir gün." Şapkamı çıkarıp geçiyorum. "Bakalım yetişebilecek ? Turun sonunda öğle yemeği ve ikramlar olacak."

Gülüyor. "Hangi turmuş o?"

Omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Hepsi benim en sevdiğim yerler, Vixen. Bunları biriyle paylaşmanın güzel olabileceğini düşündüm," diyorum, dünyanın en güzel yerinde arkamda bu sevimli kovboy kıızıyla kendimi hiç hissetmediğim kadar özgür hissederek.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Zencefil

T Ashby'lerin ormanındaki malçlı patikaya CeCe'nin üniversiteye gittiği yazdan beri binmemiştim, O, Liv ve ben birkaç şişe şarapla burada bir çadırda kamp kurduk. Ailesi bilmesin diye termoslara saklamıştık. Araziyi Cole'un gözünden görmek bölgeye yepyeni bir ışık tutuyor. Ailesinin çiftliğine adını veren gümüş çam ağaçlarından oluşan patika boyunca ilerlerken, onun için önemli olan her şeyi bana göstermek için zaman ayırıyor: Wade ile bir yarış sırasında bisikletten düşüp kolunu kırdığı yer; babasıyla birlikte yaptığı bir çadır kalesinin kalıntıları; CeCe ve ben her Temmuz ayında Jo'nun meşhur reçelini yapmak için toplamasına yardım ettiğimiz yabani ahududu ve yaban mersini çalıları.

Kalın çam sütunları sağımda yüz metre kadar uzanıyor ve aralarından Ashby arazisinin arkasından geçen nehri görebiliyorum. Hava böcekli ve sıcak ama gölgelik bizi güneşten koruyor, sadece hafifçe süzülmesine izin veriyor. Patika ileride uzanıyor ve sonunda bir açıklığa ve çocukken hepimizin yüzdüğü nehre ulaşacağız. Kıyıda Wyatt'ın çocukları getirdiği bir balıkçı kulübesi var ve hemen arkasında bir dizi kayanın üzerinden küçük bir şelale akıyor.

Yolda akçaağaç ve meşe ağaçlarının yanından geçiyoruz, aşağıda kır çiçekleri ve hanımeli serpilmiş bir zemin var. Etrafımızdaki güzel doğayı, arıların çırpınışını, kuşların ötüşünü ve ağaç kurbağalarının vıraklayışını seyrediyor olmalıydım. Ama bunun yerine tek görebildiğim önümdeki Cole. Hayatı boyunca ata bindiğini biliyorum. Ama onu at üzerinde görmek

Smoke tamamen başka bir şey. Vücudu çikolata kahvesi çeyrek atın üzerinde kolaylıkla hareket ediyor. Beyaz tişörtü ve yıpranmış mavi kot pantolonu, güçlü kolları dizginleri tutarken vücuduna mükemmel bir şekilde oturuyor. Kahverengi deri kovboy çizmeleri ve eskiden Wyatt'a ait olduğunu bildiğim yırtık pırtık şapkası görünümü tamamlıyor.

Duman'ı okşarken ve sanki çok iyi arkadaşlarmış gibi eğilip yelesine bir şeyler mırıldanırken kendi şapkamın siperliğinin altından onu izliyorum. Kendimi, bir yatak bulana kadar beni idare etmesi için bir çalılağa çekilmeyi dilerken buluyorum. Cole'un yaptığı hiçbir şey çekici değil, ama olsun, kovboy Cole listemin oturabilir.

"Bu, ailem arkadaşlarını davet ettiğinde arkadaşarımla gizlice bira içtiğimiz ağaç." Cole gülerek, kolayca koltuk olarak kullanılabilecek, alçak bir dalı olan, yıpranmış eski bir huş ağacını işaret ediyor. "Oturup hayattan, ikimizin de istediği kızlardan, senin ve CeCe'nin ne kadar sinir bozucu olduğundan bahsederdik."

Açıklığa yaklaştıkça su sol tarafımıza doğru yaklaşıyor. Yolun sonunda, nehir patikadan sadece 10 metre uzakta olacak.

"Sen ve arkadaşların hep yaramazlık peşindeydiniz," diyorum sırtarak. "Bir gece yatıya kaldığımı ve Wade'in annen içki içtiğini ve şuradaki ağaçtan nehre sallanmaya çalıştığını anlamasın diye sana yeni kıyafetler ve yeni ayakkabılar getirmek zorunda kaldığını hatırlıyorum."

Üzerinde hala eski bir ipin bir parçası asılı olan büyük bir kızıl kral akçaağacını gösteriyorum.

Cole kıkırdar. "Sen ve CeCe çekmek için dışarı çıktınız. Sırılsıklam olmuştuk. Onları bize rüşvet vermek için kullanacaktınız. "İleride kullanmak üzere suçlayıcı kanıt" demiştiniz."

"Hey, babanın kışına tekmeyi basacağını biliyordum. Daha 18 yaşındaydın ve viskisini çalmanı hoş karşılamazdı. CeCe ve ben babana sormak zorunda değildik.

O yaz boyunca iki kez gezintiye çıktım," diyorum anılara gülerek.

Cole açıklığa ulaştığında, "O zaman bile küçük bir bok bozucuydun," diye yorum yapıyor.

"Atışımı yapmak zorundaydım. Bunun için beni suçlayamazsınız."

Açıklığa girdiğimizde yavaşlıyor ve ben de yanına gidiyorum. Ashby'lerin arazisinin güzelliği beni hâlâ şaşırtıyor. Alan geniş ve düz; çimler uzun, burada pek bakım yapılmamış ve kır çiçekleriyle dolu.

"Belki atışını yapmak zorundaydın ama benim bir sırrım var." Hafifçe eğiliyor. Kehribar rengi gözleri benimkileri bulduğunda ve gamzeleri görünecek kadar büyük bir gülümsemeyle gülümsediğinde nefesim kesiliyor. "Bunu her şekilde yapardım, Vixen. O zaman bile sana asla hayır diyemezdin."

O havalanıp "kovboy kız, bakalım yetişebilecek misin?" diye bağırmadan önce ben de ona gülümsüyorum.

Gitmesini izliyorum, çiçeklerin arasında artan bir hızla ilerliyor.

"Pekâlâ kızım, daha yeni tanıştığımızı biliyorum ama beni hayal kırıklığına uğratma," diyorum Ayçiçeği'ne, bacaklarımı onun etrafında sıkarken ve o da hareket etmeye başlarken. Cole çok hızlı gitmiyor, bu yüzden ona hemen yetişiyorum ve balıkçı kulübesinin yakınındaki çimlere ulaşıyoruz. Şelale görünüyor ve Silver Pines kamyonu da görünüyor.

"Burada biri mi var?" Ben soruyorum.

"Evet, biz," diyor ve Duman'la birlikte daha kısa çimlere doğru ilerliyor.

Akçaağaçlar burada su kenarı boyunca bol miktarda bulunuyor. Burası nehrin bittiği yer ve şelalenin aktığı yer, neredeyse dairesel bir havuz gibi. Burası arazideki en sevdiğim yer. Şelalenin önündeki balıkçı kulübesine ulaştığımızda Cole atından iniyor ve atını bir direğe bağlıyor, sonra da inmemeye yardım etmek için yanıma geliyor.

Ayaklarımın üzerine düştüğümde beni öpüyor, erişim için şapkamı geriye doğru eğiyor.

"Kahretsin, bütün yolculuk boyunca bunu yapmak için bekliyordum," diyor.

"Neden kamyonet, Cole?" Gözlerimi kısarak soruyorum. "peşindesin? Annemle beni sattıktan sonra bana yağ çekmeye mi çalışıyorsun?"

"Evet. İşe yarıyor mu?" diye soruyor Ayçiçeği'ni Duman'ın yanına bağlarken.

"Kamyonda ne olduğuna bağlı," diyorum kollarımı göğsümün altında kavuşturarak. Sırıttıyor ve beni elimden tutup arabanın arkasına çekiyor. Orada suyun kenarı görünüyor ve ben onu görüyorum: büyük yuvarlak bir akçaağacın altına serilmiş büyük bir battaniye, onu esintide tutan bir Yeti soğutucu.

"Önemli olan kamyonun içinde ne olduğu değil; kamyonu ne için kullandığım."

"Öyle mi?" Merakla sordum.

"Evet," diyor güçlü kollarını bana sararak. "Sage and Salt'tan en sevdiğin küçük sandviçleri getirdim. Biraz da kurabiye ve meyve. Sevdiğin San Pellegrino..."

değil. O sıcak ve gergin his göğsümü kaplıyor ve onu öpmek için parmak uçlarıma uzanıyorum. Onu son şansımış gibi öpüyorum, çünkü bu adamın bugün için harcadığı çaba, *herhangi bir* erkeğin benim için yaptığı en güzel şey olabilir. O da beni aynı tutkuyla öpüyor, dili ağzımı ararken, kalçalarımın arasında sıcaklık sarmalları oluşuyor. Birlikte çok zahmetsizce hareket ediyoruz; Cole'la denemek yok, sadece *öyleyiz*.

"Sakin ol, Vixen," diyor huysuzca, dudaklarını dudaklarımdan çekerek. "Şimdi fazla heveslenme. Bu turun öğle yemeği kısmı."

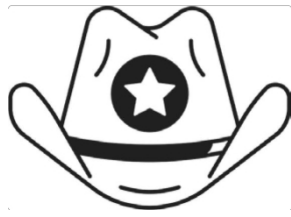
Alnıma bir öpücük konduruyor ve beni şaşkınlık içinde bırakarak battaniyeye doğru ilerliyor.

"Akşam yemeğini kabul ettiğin için seni affetmeye başlıyorum..." diye sesleniyorum onu takip etmeye başlarken.

"Evet öylesin, özellikle de Spicer'ın dünyaca ünlü şekerlemelerinden de bir parti getirdiğimi fark ettiğinde."

gülümsüyorum. Kovboy Cole ve çikolata mı? Söylemiyorum, ama kesinlikle düşünüyorum: eğer ilk randevumu

ve bunun için hayatımın yarısını beklesem de Cole Ashby'den başkasıyla olmasını istemezdim.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

Cole

"Y Bütün bunları o anda mı düşündün?" diye soruyor gerçek bir merakla. suyun kenarında.

"Hayır, o kadar övgü alamam. Bana hiç kimseyle çıkmadığını söylediğin günden beri bunu planlıyordum," diyorum şapkamı çıkarıp botlarımı ayağıma . O da aynısını yapıyor, kıvırcık saçları terden kayganlaşmış sırtına hafifçe yapışıyor.

Ağız şaşkınlıkla açılıyor ve ben de içimden çakıyorum. "Ginger'a hayatının en iyi randevusunu verme" görevi tam olarak plana göre ilerliyor.

Öğle yemeğimizi yerken ağaçların gölgesi bizi gölgeliyor ve hava böceklerle vızıldıyor. Bakım ekibi bugün burada olmadığı için görünürde kimse yok ve annemle Mabel'in saatlerce dışarıda olacağını biliyorum. Ginger'ın makyajsız ve güneşten hafifçe kızarmış güzel yüzüne bakıyorum. Arkasındaki şelale buklelerini çerçeveleyiyor ve onu hiç bu kadar güzel gördüğümden emin değilim.

"Sana şunu söyleyeyim. Ailenin arazisi gerçekten de çok güzel," diyor akan suya bakarken ve sonra gözlerinde bir ışıkla bana dönerken. Bakışlarımla karşılaştığında bu ışık bir saniye içinde yaramazlığa dönüşüyor. "Eğer bu tür şeylerden hoşlanıyorsan, sanırım."

Son çileğini ağzına atarken omuz silkiyor. Boş yemek kutusunu yere bırakıyor, üst dudağında krem şanti parlıyor ve onu aşağıdaki battaniyeye sabitlemek için kendimi ona doğru fırlatıyorum. Onu yalamaktan beni alıkoyacak bir şey yok.

"Dinle beni, seni küçük şımarık cadaloz," diye kulağına hırlıyorum. "Bu şelaleyi sevdiğini biliyorum ve bana gerçekten kızgın olmadığını da biliyorum."

Üst dudağını yaladım. Çok lezzetli. Kıkırdıyor ve beni itmeye çalışıyor.

"Bana işkence etmeyi bırak ve tadını . Bu sadece bir akşam yemeği. Ve babana karşı en iyi şekilde davranacağıma güvenebilirsin."

O iç çekerken ben de kıcını çimdikliyorum.

"Endişelendiğim sen değilsin Cole." Gözlerimin içine bakıyor ve -bu açıdan, altımda merhametimle dururken- içimde arzunun kıpırdadığını hissediyorum. *Tekrar.*

"*Kendim* için endişeleniyorum. Babamla ne zaman tanıştın? Yıllar boyunca on kez mi? Kısa aralıklarla mı? O bir insan yalan dedektörü," diye iç geçiriyor. "Ve bu sabah annemle karşılaştıktan sonra, sen havlunun içinde muhteşem görünürken, bizim iyi niyetli bir çift olduğumuzu düşünüyor. Akşam yemeğinde onları büyüleyeceksin ve o da herkese benim şerifin kız arkadaşı olduğumu söyleyecek. Ama orada durmayacak. Er ya da geç bebeklerimiz için planlar yapacak."

"*Karım*," düzeltiyorum. Bana gözlerini deviriyor, ama anlıyorum -Bilmem gereken her şey onun bakışlarında.

"Babam cebinde bir başka siyasi müttefik olarak seninle çok mutlu olacak," diye saçmalıyor. "Cole, senin onun yanında olman, daha iyi bir deyim bulamadığım için söylüyorum, babamın hayallerinin gerçekleşmesi demek. Tüm bunlar yüzümüze patlarsa ve bir şekilde gerçeği öğrenirse, sonunu asla duymayacağım-"

Dudaklarını mühürlemek için başımı eğiyorum. Yeterince duydum. Boşuna endişeleniyor. Ve eğer yine bebeklerden, *bizim* bebeklerimizden bahsetme konusunda dikkatli olmazsa, ona bir tane koymaya çalışabilirim.

"Havlu içinde seksi göründüğümü mü düşünüyorsun?"

Dudaklarını serbest bırakırken soruyorum. Sonunda gülüyor.

"İşte benim kızım," diye övüyorum.

"Az önce söylediklerimden *bunu* ." "Çünkü boşuna endişeleniyorsun. Bu iş bizde," diyorum.

Onu. Onun üzerinde gezinmek beni daha iyi hale getirmeye başladı.

Elimi onun dayanıksız keten şortunun üzerinden aşağı kaydurdım.

"Gerçeklik kontrolü mü? Arkadaş olma konusunda her zaman iyiydik ve ikimiz de aramızda her ne oluyorsa, bu evliliğin ciddi ya da... gerçek olmadığını biliyoruz" diyor.

Bir, belki iki hafta önce bu sözlere dayanabilirdim ama bugün beni tam karnımdan vurdular. Çünkü şu anda Ginger'a bakışım aramızdaki her şeyin çok gerçek olduğunu ve de platonik olmadığını hissettiriyor. Az önce tipik Ginger tarzıyla attığı yumruğu yutuyorum ve düşüncelerimi kendime saklıyorum. Bunun yerine başımı eğip yumuşak omuzlarına öpücüklerimi konduruyorum ve elini tutup göğsüme koyuyorum. Kalbim onun altımda olmasıyla daha hızlı atıyor.

"Bunu hissediyor musun?" Ona soruyorum. Başını sallıyor, ben de onu tekrar öpüyorum. "Hepsi senin için, Vixen."

Elimi karnının düzlüğünden aşağı doğru kaydırıyorum, şortunun üst kısmını çevreliyorum ve elimi bel bandının altına daldırıyorum. Külotunun danteli benimle istediğim şey arasındaki tek engel, ama acele etmiyorum. Sadece ona eziyet etmek için. Beni beklediğini hissettiğim sıcaklığın üzerinden bilerek geçiyorum. Sikim sertleşmiş ve kot pantolonumun üzerinden bacağına doğru bastırıyor. Bunu hissettiğinde, gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Evet, bu da senin için," diye mırıldandım.

İnliyor ve gözleri dalgalanarak kapanıyor. İç uyluğunu izliyorum ve tepeye ulaştığımda diğer bacağından aşağı inmeye başlıyorum. Hayal kırıklığı içinde sızlanıyor ve tenine karşı kıkırdıyorum.

"Seni kesinlikle biraz sinirli seviyorum," diye fısıldıyorum, parmaklarımı muhtaç klitorisine doğru zorlamak için kalçalarını yukarı kaldırmaya çalışırken. İhtiyacının kanıtını ararken uzun bir nefes veriyor. Parmağımı tangasının dantelinin üzerinden geçiriyorum ve onu sıırılsıklam ve çaresiz buluyorum, tam da onu sevdiğim gibi.

"Lütfen Cole," diye yalvarıyor. "Dokun bana."

Alt dudağını yalayıp ağızıma alıyorum, orta parmağımın pedini külotunun üzerinden klitorisine bastırıyorum ve ağızımın içine usulca ağlıyor. "Lütfen..."

"Kahretsin, bu güzel ağzın yalvarmasını izlemeye bayılıyorum," diyorum ona.

"Neden..." diye başlıyor ben klitorisini tekrar okşarken.
"Benimle böyle konuştuğunda neden beni bu kadar tahrik ediyorsun?"

"Ne gibi?" Şişmiş sinir yumağını çimdiklerken soruyorum.
Dantel o kadar ince ki neredeyse tenini hissedebiliyorum.
Dudaklarıma değdiğini düşününce ağzım sulanıyor.

"Küfürler. Edepsiz kelimeler... *lanet olsun*, neden bu hoşuma gittiğini anlamıyorum," diye kulak memesini ağzımın içine çekerken.

"Hmmm... görünüşe göre hepimiz sorulara cevap istiyoruz, Ginger." Köprücük kemiğindeki tatlı teninin genişliğini yalıyorum.
"Mesela, neden *sadece* arkadaş olduğumuz ısrar edip duruyorsun..."

"Biz arkadaşız, Cole."

Kendini ikna etme çabasına kıkırdıyorum.

"Doğru... öyleyiz... o halde fark etmediğimi sandığın bir anda seni bana bakarken yakalamamın nedeni bu olmalı?"

Onun oyununu oynayacağım.

şeyi kaçırmıyor. "Olmalı..."

"Mmmhmm ..." Boynuna doğru mırıldanıyorum. "Ama seni neredeyse her yakaladığımda ne yapıyorsun biliyor musun?"
Orta parmağımla klitorisine biraz baskı yapıyorum ve o da kalçalarını sıkıyor.

"Ne?" diye inliyor. "Dudaklarını yalıyorsun, Vixen."

Ginger'ın gözleri faltaşı gibi açılır. "Ukala..." diye mırıldanıyor ama gerçeği inkâr etmiyor.

"Bu sırlısıklam amcığın şu anda parmaklarımı arzulamasının nedeni de bu olmalı?"

Onu kızdırmaya devam ediyorum ve dokunuşumun altında kıvranıyor, arzusunun sesi akan suya karşı yankılanıyor.
Sonunda külotunu kenara çekip içine giriyorum; tatlı ve ıslak. G noktasını okşarken bir iniltiyi ısıriyorum.

"Öyle olmalı..." diye fısıldıyor ben dudaklarına gülümserken.

Ona bakmak için geri çekiliyorum. Kentucky sıcaklığında göğsünde ter parlıyordu ve güneş yüzüne vuruyordu.

Ağaçların arasından gölgeler süzülüyor. Atletini başından çekiyorum ve altımda yatıyor, gözleri kapüşonlu, saçları etrafına yayılmış. Boğazındaki küçük nabzın atışını ve yanaklarındaki kızarıklığın artışını izliyorum. Parmaklarım içine girip çıkmaya devam ederken, ne olursa olsun onu hayatımın sonuna kadar bu şekilde hatırlayacağımı biliyorum.

Onu kızdırmaya devam ediyorum, asla tam olarak ihtiyacı olanı vermiyorum. Onunla oynamak hızla yeni favori hobim haline geliyor.

"Lütfen, Cole..." Yalvaran sözleri doğrudan sert ve ağrıyan sikime bir .

"Mmmhmmm ..." Dilim tembelce sertleşmiş meme ucuna dokunurken söylüyorum. "Bilemiyorum. Şu anda nefes alış verişin... bana pek de sahte gelmiyor."

Klitorisini çimdikliyorum ve sırtı yükseliyor.

"Çünkü burası... çok sıcak," diye karşılık veriyor.

Boynuna sırtıyorum ve bir ısırık alıyorum. Daha da yüksek sesle inliyor ve ben bunu birkaç hızlı hareketle kot pantolonumu çıkarmak için bir davet olarak kabul ediyorum. Şortunu ve külotunu vücudundan çekip çıkarmadan önce tişörtümü başımın üzerine çekip bir kenara fırlatıyorum. Bulunduğumuz yerden ürkmüyor bile. Onu tutacağım konusunda bana dolaylı olarak güvendiğini hissediyorum. Aslında, bu beni ateşliyor.

Sıcak çıplak bedenlerimiz birbirine yapışıyor ve ben onu öperken birkaç dakika boyunca bu hissin tadını çıkarıyorum. Bu acı, onun içinde olma ihtiyacı, hızla bağımlısı olduğum bir uyuşturucu olduğunu doğruluyor. Öğle güneşi ikimizi de ter içinde bırakıyor ve ben onu öpmeyi asla bırakmak istemiyorum. Sikimi yarığından geçirip içine sokuyorum.

", seninle kaplı olma hissi o kadar güzel ki. Sırılsıklamsın, Ginger."

"Bu... sıcaklık... beni tahrik ediyor," diye inliyor.

Sırtıyorum. Geri çekilip ayağa kalkmak için içimdeki her şeyi, sahip olduğum her şeyi kullanmam gerekiyor.

". Sadece hava yüzünden mi sinirlendin?
Bana geliyor ki belki de biraz sakinleşmeye ihtiyacın vardır,"
diyorum onu battaniyenin üzerinde bırakırken.

Şu anda tam anlamıyla bir karmaşa içinde ve ben buna bayılıyorum. Hiç umursamadan çırılçıplak suyun kenarına gidip içeri giriyorum; son iki haftanın sıcak dalgasından sonra hava ılık ve kristal berraklığındaki kaynağın dibine kadar görebiliyorum. Şelaleye doğru ilerliyorum, belime kadar suya girip püsküren suyu hissedecek kadar yaklaştıktan sonra dönüp ona sesleniyorum.

"İçeri geliyor musun? Serinlemene yardımcı olur!" Sırıtiyorum, başımı suya daldırıyorum ve suyu yüzümden uzaklaştırıyorum. Gözlerini bana dikip, saçlarını omuzlarından savurarak nehre doğru yürürken yüz ifadesini saf bir Ginger kararlılığı kaplıyor.

"Haklısın Cole, tam da ihtiyacım olan şey bu. Güzel bir yüzme," diye sesleniyor.

Ginger, tüm inanılmaz çıplak ihtişamıyla suya doğru ilerlerken önümdeki gösteriyi izliyorum. Tam bir güven ve saf seks vizyonu.

Meme uçları sert ve ağzıma girmeye hazır, koyu renk bukleleri yürürken sırtından aşağıya doğru iniyor. O küçük bel, o dolgun kalçalar, o altın ten. Bana doğru ilerlerken zıplayan mükemmel göğüsleri. O modern zamanların Afrodit'i. Ginger mükemmel bir dalışla suyun içinde kayboluyor ve saniyeler sonra tam önümde beliriyor. Tüyleri diken diken olmuş teni benimkine değdiği anda oyun bitiyor.

Ağırlıksız bir şekilde bacaklarını sarıyor. Amının sıcaklığı hâlâ aletimin üzerinde belli oluyor; suyun altında bile onun sıcak uyarılmışlığını hissedebiliyorum. Kolları omuzlarımda, rahatlamış bir şekilde duruyor ve yüzünü bana doğru çeviriyor.

"Çok daha iyi," diyor tatlı tatlı gülümseyerek. "Artık hiç ateşli değilim." Amcığı sikimi kucaklıyor, bana işkence etmek için aşağı yukarı kayıyor. "Aslında şimdi çok iyiyim. Sen nasılsın?"

Alt dudağımı yalıyor ve tüm düşüncelerim kafamı terk ediyor.

"*Siktir*," diye homurdanıyorum, ağızım onunkiyle buluşmak için aşağı iniyor ve ellerim ıslak ipeksi teninin mümkün olan her uzantısını buluyor. Parmakları saçlarımin arasından geçiyor ve beni davet etmek için kendini sıkıca çekiyor. Bir saniye bile kaybetmedim. Suyun altında hiç tereddüt etmeden içine girerken, sıcak amcığı tam orada ve benim için alıyor. Etrafımda kenetlenirken birlikte inliyoruz.

Sürtünme yok, bunun için çok ıslak, ama bir şekilde soğuk su onu daha da sıkılaştırıyor ve ben onu doldururken gırtlaktan gelen sesler şelelede yankılanıyor. Onu sert ve hızlı bir şekilde alıyorum.

"Senin yanımdayken neden kontrolü elimde tutamadığımı bilmek ister misin, Ginger?" Birlikte hareket ederken söyledim.

Benimle birlikte uçuruma doğru kayarken alnı çeneme değiyor. Ben de onun yanımdayım çünkü bunu açıklamak mümkün değil. *Birlikte* olduğumuz hissini.

"*Sadece* arkadaş olduğumuz için değil. Çünkü sen benim için yaratılmışsın. Basılacak her düğmeyi biliyorsun. Yaptığın her şey beni deli ediyor." Ses tonumu bir uyarıya çeviriyorum. "Bunu bütün gün yapabilirim," diye sırtıyorum, hızımı yavaşlatıyorum, onu sonuna kadar dolduruyorum ve kendimi onun derinliklerinde tutuyorum.

"Cole..." diye inliyor, hareket etmemi istiyor.

"Kabul ettiğinde gelebilirsin bebeğim. *Sadece* arkadaş olmadığımızı kabul et, bunun daha fazlası olduğunu kabul et. Sana meydan okuyorum."

Ağız açılarık mükemmel bir O oluşturuyor ama gözleri kapanırken dudaklarından hiçbir ses çıkmıyor, ben çekilip tekrar içine girerken benimle birlikte kayboluyor. Derin ve hızlı, sanki bu şekilde onu tamamen ve sadece benim yapmak mümkünmüş gibi. Dudaklarımin, parmaklarımin ve dilimin meme uçlarıyla oynamasına izin veriyorum, mükemmel göğüsleri yüzümle etrafımızdaki suyun kabarıklığı arasında hareket ediyor.

"Cole... İhtiyacım var.." duvarları gerilirken neredeyse tutarsızca inliyor. Saçlarıminı yeterince sert çekiştiriyor.

sikimin onun içinde nabız gibi atmasını sağlıyorum. Yavaşlıyorum ve kendimi sakinleştiriyorum. Ben yapana kadar istediğini alamayacağından emin.

"Neye ihtiyacın var, Vixen? İyi biri olmamı mı istiyorsun? gelmene izin verir misin?" diye sordum. "Evet," diye ağlıyor.

"Lütfen..."

"Bana kendine yalan söylediğini söyle. Beni ne kadar çok istediğini söyle," diye zorluyorum.

"Yapıyorum... yapıyorum... çok kötü. Her zaman, bu çok sinir bozucu. *Lütfen*, Cole," diye bağırıyor.

"Ne kadar iyi bir kız." Onu öpüyorum ve onu parçalara ayıran hızıma geri dönüyorum.

Saniyeler içinde hazır olur.

"Dürüstlük iyi hissettiriyor, değil mi? Şu daracık amcığa bak, sikimi sağıyor. Her damlasını al benden. Boğ beni," diye emrediyorum.

"Durma Cole... lütfen," diye mırıldanırken başı öne eğilir ve gözleri kapanır. Çok yaklaştı.

Onu becerirken yüzünün yan kavıyorum ve gözlerini açıp bakışlarını bana geri getiriyor.

"Bana bak. Parçalanırken tek şey ben olmak istiyorum."

Normalde açık renk olan gözleri karanlık, şehvet ve ateş dolu. Uzun kirpiklerinde su geziniyor ve bir anlığına sanki dünya dönmeyi bırakıyor, bizden ve aramızdaki sözsüz bağdan başka bir şey yok. Hızımı yavaşlatırken göğsüm çatırdayarak açılıyor ve ısınıyor. Hareketlerimiz durgunlaştıkça içimdeki her sinir ucu uğulduyor. Ruhani.

"*Her zaman* gördüğüm tek şey sensin Cole," diye inliyor dudakları dudaklarıma değmeden önce ve ben boşalıyorum. Daha önce hiç gelmediğim kadar sert geliyorum. Bırakıyorum ve tatlı amcığı tam da emrettiğim şeyi yaparken, adımı haykırırken benden her damlayı çekerken içine dökülüyorum.

Her şeyimi isteyerek ona veriyorum, bunu yaparken onu öpüyorum.

O an üzerime yıkanıyor ve beni dokunduğum herkesten arındırıyor. Asla eskisi gibi olamayacağımı biliyorum. Şu andan itibaren ondan başka kimse yok. Asla unutmayacağım.

Hayatımda ilk kez Ginger Danforth Ashby ile bir şelalenin altında *seviştim*.

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

Zencefil

"Y", değil mi?" Dean Baba bana diyor ki, ben bir yandan yetmiş dokuz yaşında bir adam video tenisinde kışımı tekmeliyor.

Jo, Mabel'la birlikte salataları karıştırırken, mutfakta sohbet ederken ve Wade ızgarada pişirilecek etleri hazırlarken bize sırtıyor. Cole ve ben randevumuzdan sonra Mabel'ı almaya gelmiştik ama bu eve Jo size yemek tıktırmadan giremezsiniz. Nash ve CeCe, yoksul hokey takımları için para toplamak amacıyla bu yılki festival hakkında konuşmak üzere buradaydı. Geçen yıl çok başarılı bir Gün Batımı Festivaline ev sahipliği yaparak binlerce dolar toplamış ve Laurel Creek Lightning'in sezonunu iki yıl daha garantilemişlerdi. Bu yıl daha büyük ve daha iyisini yapmak istiyorlar ve planlar çoktan başlamış durumda. Bu yılki festivalin adı Hasat Festivali olacak.

"Yemekten önce bir Viagra ve bir Red Bull patlatmadı," diye homurdanıyor Nash kanepede arkamızdan, televizyondan "*Yüksek skoru geçtin*" gelirken ve Dean yıpranmış yumruğunu sıkarken.

"Hâlâ bende." Cole'a kumandayı fırlatmadan önce bana göz kırpmıyor. Odanın etrafını işaret ediyor. "Ve hey. Doğru yaparsanız Viagra'ya ihtiyacınız olmaz beyler. Bu hepinize ders olsun."

Üç adam da ona gülmeye başladı ama bu oyunda beni nasıl ezip geçtiğine bakılırsa, yaşlı adamdan bir an bile şüphe duymazdım.

"Eğer kırk yaşına geldiğimde hâlâ bekâr olursam, Dean Baba, evleneceğiz," diyorum ona.

"Hayır tatlım, sen benim için fazla iyisin," diye seslenerek kendisine bir burbon doldurmak üzere mutfağa yönelir. Nash de onu takip eder.

"Tekmeliyor!" Ivy oturduğu yerden heyecanla Wade'e gelip yumrusunu hissetmesini işaret ediyor. Dönüp CeCe'nin yanındaki kanepeye oturuyorum ve onları izliyorum. Wade'in bu kadar çok gülümsediğini görmek gerçekten inanılmaz.

Wade onun yanına çömelip bir elini karnına koyarken, "Tekmeliyor," diye düzeltiyor.

"Göreceğiz." Ivy ona göz kırpmıyor.

Wade ızgarayı yakmak için dışarı çıkmadan önce birkaç dakika bebek hakkında sohbet ediyorlar.

"Çok bronzlaşmışsın," diyor CeCe .

"Mabel'la bahçeye çok çıktık," diye hatırlatıyorum ona. "Kışın ortasında bile cildim her zaman biraz altın rengindedir."

"Bunu hep kıskanmışımdır. Cidden, rahatlamış ve mutlu görünüyorsun," diyor CeCe, bir dedektif gibi çenesini kavrayıp gökyüzüne bakarak. "Bunun kardeşimle bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum. Hani şu her zaman aşık olduğun ve şu anda birlikte *yaşadığın*."

Omzunu kendiminkiyle dürtüyorum.

"Bu et Çavuş için hazır." Nash, terbiye etmekte olduğu biftek tabağını kaldırırken bize söylüyor.

Hepimiz ayaktayız. Bu yazılı olmayan bir Ashby kuralıdır. Izgaracı asla yalnız ızgara yapmaz.

Nash'in açıklaması daha iyi bir zamanda gelemezdi, beni benim ve Cole'un durumunu CeCe ile tartışmaktan kurtardı. İyi de oldu çünkü bu noktada ona ne söyleyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Yıllardır gizlice arkadaş olduğum adamla inanılmaz bir seks yaptığımı mı? Dünyada gerçekten arkamı kollayan tek adamla mı? Yaptığımız şeyin bir şekilde her şeyi değiştireceğinden korktuğumu mu? Ama ben

Duramayacak kadar derine mi battık? Ve, oh evet, evli olduğumuzu? *Etin ızgaraya ihtiyacı olduğu için evrene şükürler olsun.*

Avluya doğru ilerliyoruz. Ashby'lerin verandası geniş ve en az yirmi kişilik. Burası her zaman bir yer olmuştur ve Wyatt ile Jo biz gençken burada düzenli olarak akşam yemekleri verirlerdi.

Wyatt'ın Jo'ya gevezelik etmesi ya da çocuklarla ileri geri konuşması olmadan hala bir şekilde tamamlanmış hissettirmiyor. Böyle bir gecede Waylon Jennings ya da Willie Nelson'ın çalmıyor olması bile onun gittiğini hatırlatan dev bir hatırlatma işlevi görüyor. Cole'a baktığımda onun da bahçeye göz gezdirdiğini görüyorum ve onun da babasının kaybını hissettiğini hissediyorum. Yanına oturmak için ilerliyorum ve masanın altında dizini sıkıyorum. Bana bakıyor ve gözlerinin benimkilerle birleşmesi etrafımızdaki konuşmaları bastırıyor.

"Demek hepiniz bu yıl festivale yardım edeceksiniz," diyor CeCe ve beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

"Sanırım seçme şansımız yok?" Cole sırtarak cevap veriyor.

"Benim geldiğim yerde buna hep *gönüllü* olmak *denirdi-söyledi*." Dean akşam güneşinin altında içkisini yudumlarken öyle diyor. Ona sırtıyorum. Golf tişörtü, güneş gözlükleri ve fötr şapkasıyla çok havalı bir ihtiyar. Keşke benim babam da onun kadar rahat biri olsaydı.

Nash kıkırdar. "Hayatıma hoş geldin, eski dostum." CeCe ona ters yumruk atar.

"Ah... Ne kadar sevdiğimi eklememi beklemedin," diye geri çekiliyor Nash ve CeCe'yi çıplak kolundan öpüyor.

"Aynı anda hem festival *hem* de düğün mü planlıyorsun?" Ivy soruyor. "Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

Nash elini arkasına götürüp çantasına sokuyor ve masanın üzerine bıraktığı bir klasör çıkarıyor. Yaklaşık beş santim kalınlığında ve her türlü kâğıtla dolu.

"Bu festival için," diye . "Düğün versiyonu bunun iki katından daha büyük."

"Tanrım, CeCe Rae," diye alay ediyor Cole.

CeCe omuz silkiyor. "Düzenli olmazsam bir hiçim. Düğün bir aydan kısa bir süre içinde bitecek. O zaman festivale odaklanmak için bolca vaktim olacak."

Ivy, "Ya çok hamile olacağım ya da yeni anne olacağım, bu yüzden bana karşı biraz anlayışlı olmanız gerekecek," diyor. "Eğer A seçeneğiye, beni şiş ayaklarımdan uzak tutacak her türlü yardıma açığım."

CeCe başını sallıyor. "Hâlâ hamileysen bilet gişesinde çalışabilirsin." Ivy'ye sırtıtarak bakıyor. "Ve eğer o zamana kadar yeni anne olursan ve kendini iyi hissedersen, ortaya çıkıp yeni yeğenlerimi gezdirebilirsin."

CeCe bana dönmeden önce çenesini avucuna dayıyor. "Şimdiden birkaç büyük etkinlik ayarladık ama insanları buraya çekecek bir şey daha ayarlamak istiyoruz. Sonunda ne olursa olsun, Liv'le sana yardım ettireceğim. Ve ikiniz de hokey oyuncularının bu yıl kasabalılarla oynarken soyunma odalarının nerede olduğunu bildiklerinden emin olabilirsiniz. Bu sefer bazı yeni var. Chris oynamak için izin aldı."

Dosyası için notlar alırken saatte yüz mil hızla konuşuyor. Bu kadın bir makine.

Nash bir kahkaha atar. "Geçen yıl Ginger bunu bir sonraki kurbanını seçmek için kullandı. Daha sonra Rod Bordeaux ile çıktığını duyduğuma eminim."

Aslında Rod beni dışarı çıkardı. Ayrıca beni eve götürdü ve seks sırasında ona "Moose" dememi istedi çünkü bu onun hokey lakabıydı. Çok garipti. O gece boşalmadım.

"Evet... gerek yok," diyorum Cole'un gözlerinin içimi yaktığını hissederek. Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve ona gizlice bir bakış atıyorum. Kışkırtıldığında yaptığı şeyi yapıyor; çenesi gergin ve pişman olacağı bir şey söylememek için kendini zor tutuyor.

"Benim zamanımda para kazanmak istediğimizde araba yıkama ya da ıslak tişört yarışması düzenlerdik." Jo bana göz kırptı ve

CeCe masanın karşısından. "Ama sanırım bugün ve bu çağda buna izin verilmiyor."

Ona gülümsüyorum. "Seks satar," diyorum burbonumu yudumlarken. Mabel'ın hâlâ bahçede Harley ile oynayıp oynamadığını kontrol etmek için Jo'nun ötesine bakıyorum. Son birkaç haftadır her günü onunla geçirdikten sonra, artık onu kontrol etmek neredeyse ikinci doğam gibi geliyor.

"Artık seksenli yıllarda değiliz. Ama iyi bir fikrin var anne..." CeCe önündeki kaleme vurarak şöyle diyor.

Cole homurdanarak ayağa kalkıyor ve daha fazla burbon almak için dışarıdaki tezgâha doğru ilerliyor. Gözlerim ona kayıyor. Herkesinki de öyle.

"Bu bir aile etkinliği," diye savunmaya geçiyor cam sürahinin tıpasını çıkarırken.

CeCe ona *benimle dalga mı geçiyorsun* der gibi bakıyor. CeCe alt dudağını çiğnerken o da kendine büyük bir kadeh doldurur ve koltuğuna geri döner.

Bu onun düşünen yüzü. Sırıttıyorum.

"Açıkçası... Yine de eğlenceli bir şeyler yapabiliriz. Öpüşme kabine ne dersin?" Bana döndü, gözleri kocaman açılmıştı. "Sen ve Liv bir servet kazanırsınız!"

Gülüyorum ve itiraz etmek üzere başımı sallıyorum. Ama bir şey söylemeye fırsat bulamadan Cole'un sandalyesi masaya yaklaşırken betona sürtünüyor. İrkildim.

"Kesinlikle olmaz," diyor.

"Lanet olası Apollo Creed orada. ol," diyor Nash kıkırdayarak.

"Şey.." Cole çaballıyor. "Bu uygun değil. Bu bir aile etkinliği ve... mikroplar falan."

İçkisinden bir yudum yutuyor. Gülümsememi yutuyorum.

Nash'in kahkahası Cole'un patlamasıyla daha da yükseliyor.

"Mikroplar mı?

Gerçekten mi? Masaya getireceğin şey bu mu?"

CeCe ona bir tokat atar ve Cole'a döner. "Bu bir aile etkinliği olacak. Ben yanaktan bir öpücük düşünüyordum, seni sapık."

Cole başını sallar. "Bunun doğru olduğunu düşünmüyorum. Kızları bir avuç azgın ihtiyarı öpmekten kurtarmaya çalışıyorum."

Masanın üzerine koyduğu neredeyse boş bardağının kenarındaki buğuyu siler.

"Öpüşme kabini... Tanrım," diye mırıldanıyor, Mabel arkasından hızla gelirken çenesini ovuşturuyor.

"Dolar, baba." Koluna vuruyor.

Ona sırtıyorum. Sonra Cole'a. O gerçekten en iyisi.

"Tamam, Kaptan Valiant. Bunu dikkate alacağım." CeCe benimle Cole'un arasına bakıyor ve bunun sivriliğini kaçırmıyorum; sanki o güzel kafasının bir yerinde bir ampul patlamış gibi ağzının açık kalması.

Kırk beş dakika sonra "Ashby-Danforth evinde işler iyi gidiyor?" diye sorar. CeCe yemekten sonra çocuklar Mabel ile merdiven golfü oynarken soruyor. Jo, Glenda ile bitmemiş projeler kulübüne gitmiştir ve Dean Baba da çalışma odasında uyuklamaktadır.

CeCe'nin sorgulayan gözlerine bakıyorum. Bazı açılardan bu kadını kendimi tanıdığım gibi tanıyorum. Cole'a doğru başını sallıyor ve sabırla bekliyor, sanki yemek boyunca bu soruyu içinde tutmak onu öldürüyormuş gibi. Dönüyorum ve çocukların bize ne kadar yakın olduklarını fark ediyorum, atışını yaparken Cole'a bakıyorlar. Nasıl mümkün oluyor bilmiyorum ama şimdi her zamankinden daha da muhteşem: rahat ve tam baba modunda. Adaçayı renginde bir şort, kaslı göğsüne ve kollarına yapışan beyaz bir tişört ve her beni benden alan lanet olası ters şapkasını giyiyor. Güneşte geçirdiğimiz günün ardından bronzlaştı ve şu anda oyun yüzünü takınmış durumda. Alt dudağını düz beyaz dişlerinin arasına alıyor ve bir parça iple tutturulmuş iki golf topunu merdivene doğru fırlatıyor. "5" basamağına iner. En yüksek

sayı . Wade ve Nash'e karşı öne geçtikleri için sevinçten hoplayıp zıplayan Mabel'e beşlik çakıyor. Cole ona sırtıyor; rahatlamış görünüyor ve çenesinde saat beş yönünde bir gölge var. O gerçekten mükemmel, çok değil-

"Um... Merhaba!" CeCe elini yüzümün önünde sallayarak şöyle diyor. "Tamamen kendinden geçmiş bir şekilde kardeşime bakıyorsun.

Ona seksi bakışlar atmayı kes."

Güzel yüzünü tiksintiyle buruşturuyor. Ondan Ivy'ye bakıyorum.

Ivy onu . "Kesinlikle öylesin."

Başımı ellerimin arasına aldım. "Ben sadece..."

"Aman Tanrım," diyor CeCe, kimse duymasın diye nefesini tutarak. "İkinizin arasında *gerçekten* bir şeyler oluyor!"

Başımı ellerimden çekiyorum ve parmaklarımın üzerinden ona bakıyorum. Artık ona yalan söyleyemem. O benim en iyi arkadaşım. Eminim Liv zaten biliyordur, her ne kadar son zamanlarda butiğindeki stok ve personel sıkıntısı yüzünden ortalıkta görünmese de.

"Vay canına. Ginger Danforth kendi tavsiyesini dinliyor," diye takılıyor Ivy, bir yıldan kısa bir süre sonra arkadaş grubumuzun ayrılmaz bir parçası olmuştu bile. Ben de ona bakıyorum.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Biliyorsun," diye kıkırdıyor. "Bir at gezintisini kurtar-"

"Cole bir kovboy *değil*," diyorum ikisine de, öğleden sonra ormanda at sürerken nasıl görüldüğünü hatırlayarak.

"Bir atı kurtarmak, şerife binmek?" Ivy sırtıyor.

"Öyle bir şey değil. Bu sadece bir ilişki değil..." Ben başlıyorum. "Bekle, bu *ciddi* mi?" CeCe soruyor, sesi bir anda

daha yüksek oktav. Omuz silkip Cole'a ve Nash'le bir konuda şakalaşırken yüzünde beliren megavatlık gülümsemeye bakıyorum. O gamzeleri her gördüğümde içim sızlıyor-

"Yine yapıyorsun," diye kıs kıs gülüyor Ivy.

"Çok fazla sorum var. Yarı çok mutluyum, yarı *çok* iğreniyorum." CeCe burnunu kırıştırıyor ama hemen elimi sıkamak için uzanıyor, ben de bir iç çekiyorum

rahatladım. "İkinizi de seviyorum ve Tanrım, aranızda her zaman güçlü bir şeyler vardı."

CeCe Cole'a bakar ve bir an için onu izler. "Yine de dikkatli ol, Ginger," diye uyararak devam ediyor tonda. "En ince ayrıntıları bilmek istemiyorum ve bunun ne kadar ciddi olduğu ya da bundan ne beklediğiniz konusunda hiçbir fikrim yok.

Ama yaz sonunda işler kötüye giderse aramızdaki sıkı dostluğa hiçbir şeyin zarar vermesini istemiyorum."

"de öyle," diyorum dürüstçe, "ve dikkatli davranıyoruz. Çok dikkatli. Nasıl hissettiğimiz hakkında konuşmadık bile."

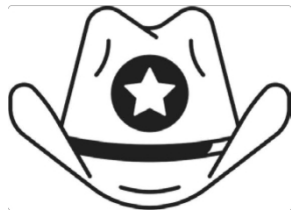
Başını sallıyor ve umarım bir gün tüm gerçeği öğrenirse, şimdi olduğu kadar anlayışlı olur.

Ivy sırtlıyor. "CeCe sen ve Cole hakkındaki dedikodularla başa çıkamayabilir ama ben hepsini istiyorum. Beni arasan iyi edersin."

"Anlaştık," dedim ona.

CeCe bir kahkaha atar. "Konuşmaktan mutluluk duyarım, ama ayrıntılar? Hiç şansım yok." Bana geri dönüyor. "Tavsiyemi dinle bebeğim. Cole ciddi bir tip değil. Bunu hepimiz biliyoruz."

İyi niyetli olduğunu biliyorum ama bu duygu beni rahatsız ediyor. Bu yüzden cevap vermedim ve dikkatimi Cole'a yönelttim. Onu muhtemelen herkesten daha iyi tanıyorum ve onların düşündüğünden çok daha fazlasını yapabileceğinden de eminim.

KIRKINCI BÖLÜM

Cole

58 gün kaldı

NASH

Düğüne artı bir mi getiriyorsun? Bugün oturma planına son şeklini veriyoruz ve CeCe ve ben senin misafirin için bir yer ayırsak mı diye düşündük.

Benim herhangi bir şeye artı bir getirdiğimi hiç gördün mü? Ben de Ginger ve Mabel ile geliyorum. Belli oluyor.

NASH

Peki, tamam. Bugünlerde ne kadar arkadaş canlısı olduğunuzu unutmuşum.

Hayır, yapmadın. Meraklı pislik.

SARGE

Neden bu konuşmanın içindeyim?

NASH

Sadece hepimizin aynı sayfada olduğundan emin olmak istiyorum.

Ben d    n partisindeyim. Bu da senin masanda oturacağım anlamına geliyor, değil mi?

NASH

Hayır, senin kendi masan var.

Sen ve arkadaşın

Yapacak daha iyi bir işin olmalı? Cilalanacak elbise ayakkabıları? Sakinleşecek gelinler mi?

SARGE

"Arkadaşı" taşındığından beri Lexington'a en son ne zaman gittiğini hatırlamaya çalışıyorum.

Çavuş senden daha iyisini beklerdim.

SARGE

Sadece gerçekleri söylüyorum, düşmanca davranmaya gerek yok.

NASH

Festivalin öpüşme kabinindeki arkadaşından bahsettiğimizde de oldukça düşmanca davrandı.

Yapmam gereken bir iş var.

İkinizi de çok sikeyim.

NASH

Sanırım Cole'un sarılmaya ihtiyacı olabilir.
Arkadaşlar sarılır mı?

Telefonumu yanıma koydum ve Brent'in, tıpkı son otuz dakikadır yaptığım gibi, belediye meclisinin her üyesine yeni bütçemiz ve bunun "Sims'in işten çıkarılmasından sonra bu ofisi nasıl rayına oturtacağı" hakkında konuşmasını dinledim. Ve nasıl "herkesin hesap verebilir olması ve işleri kitabına göre yapması gerektiğini". Lanet herif kendi konuşmasını dinlemeyi sevenlerden.

Sonunda en yaşlı meclis üyemiz Arnold Dillard'ın sorularını yanıtlamak için konuşmayı kesiyor. Seksen iki yaşındaki bu adamın emekli *olması* . Brent her fırsatta onun kığını öpüyor. Düşünüyorum da, Brent çok fazla yalakalık yapıyor ama çok fazla gerçek iş yapmıyor.

Telefonum yine çalıyor. Ama bu sefer çevirdiğimde, çoğunlukla Ginger'ın ipeksi leylak rengi bir elbise içindeki arka tarafının fotoğrafını görüyorum. Başlık : "*Külot var mı yok ?*"

Koltuğumda kayarken yakınlştırıyorum ve profesyonel görünmeye çalışıyorum. Bir hesap tablosuna bakıyor olabilirim, değil mi?

Bu görüntü karşısında sikim kabarmaya başlıyor; elinin dolgun kalçalarının hemen üzerinde duruşu ve omzunun üzerinden geriye bakarken yüzünde beliren şaşkın ifade. Modern bir pinup gibi görünüyor.

Duruma göre değişir. Ne tür bir külottan bahsediyoruz?

Bir fotoğraf daha geldi. Bu aynadaki fotoğrafı. Aynı anda hem çok edepsiz hem de çok edepi. Kalçasının üst kısmından kollarıyla örttüğü çıplak göğüslerine kadar her şeyi görebiliyorum. Beyaz dantel külotu tam teşhirde.

Hay .

Çalışmaya çalışıyorum.

VIXEN

Ve eve gelmeyi dört gözle beklemeni
sağlamaya çalışıyorum.

Görev tamamlandı.

Yuva. Evin paylaştığımız bir yer olduğunu ima etme şekli beni göğsümden vuruyor.

"Katılıyor musunuz, Şerif Ashby?" Dillard soruyor.

Tamamen gafil avlandım ama kendimi tutmaya çalıştım. Sandalyemde arkama yaslandım ve "Nasıl baktığınıza bağlı" dedim.

"Doğru," diye yanıtlıyor Dillard. "Kasabanın bakış açısına göre, yeni bütçenin gözden geçirileceği bir toplantı ve konseyin en küçük harcamalara bile katılımının artırılması yararlı ve açıklık anlamına geliyor. Bu yeni bir döneme işaret ediyor ve saklayacak bir şeyimiz olmadığını gösteriyor. Sizin ofisiniz açısından ise harcamaları son kuruşuna kadar açıklamak çok fazla iş ve onay beklemek anlamına geliyor."

Hemen atlıyorum çünkü kesinlikle olmaz. Bu Brent'in fikriydi. Departmanı ve insanların hiç şüphesiz şikayet edeceği ödememiz gereken şeyleri fazla göstermeye çalışıyor. Kasabanın beni sorgulamasını sağlamak için yaptığı girişimlerden biri. Normalde bin doların altındaki hiçbir şey için onay gerekmez; böylece yeni bir zimba ya da kahve kreması için konseyin onayını beklemeyiz.

"Ofis açısından bakıldığında, katılımı artırmak lojistik bir kabus," diyorum. "Her bir kuruşu tartışırken çizgiyi nereye çekeceğiz? Elektrik faturamız ve fotokopi makinesi için toner gibi şeyler? Yardım edilemeyecek maliyetler var ama insanlar bunu her zaman anlamıyor. Herkes her zaman sorumlu kişiden daha iyi bir iş yapabileceğini düşünür ama çok azı bu görevi yerine getirebilir."

Bunu söylerken Brent'e bakıyorum. *Evet, seninle konuşuyorum, salak.*

Devam ediyorum. "Bütçeyi şimdilik olduğu gibi bırakalım, sadece bin ya da daha fazlası için konsey onayı gerekecek. Yine de hesap ekstrelerimizi halkın incelemesine açabiliriz, ancak ilgili tüm hesap bilgilerini bloke edebiliriz. Böylece insanlar endişelerini, yorumlarını ve önerilerini e-posta ile gönderebilir ve biz de kimin ciddi kimin sadece konuşmak için konuştuğunu ayırt edebiliriz."

Brent başka tarafa bakıyor. *Evet. Hala seni kastediyorum, dostum.*

Telefonum yüz üstü masanın üzerindeyken tekrar çalışıyor. Ben ekrandaki mesajı okurken Dillard ve başka bir iş arkadaşı bu yıl artan elektrik faturaları hakkında konuşmaya başladılar.

CECE

O yüzden dinle. Seni sevdiğimi biliyorsun ama büyük evde yemek yerken her şeyi Ginger'dan çıkardım. Cole, o benim en iyi arkadaşım ve onu incitmesen iyi edersin. Güçlü bir savunma yapar ama aslında çok hassastır.

Cevap vermeden önce mesajı tekrar okurken kaşlarım çatıldı. Kız kardeşimle tartışmayacağım ama sanırım Ginger'ı ondan daha iyi tanıyorum. CeCe yedi yılığına gittiğinde onun yanında olan *bendim*. Öğretmenlikteki ilk gününden sonra oradaydım ve doğru kariyer seçimini yapıp yapmadığını sorgularken Horse and Barrel'da onunla birlikte oturan bendim. CeCe değil.

CeCe'nin yorumu ve bu şerefsizlerin hala sanki değiştirmek için yapabileceğimiz bir şey varmış gibi elektrik faturası hakkında gevezelik etmeleri beni daha da sinirlendiriyor. Sabahın 10'unda bile sinirli olduğunuzda uzun bir gün olacağını bilirsiniz.

O benim de arkadaşım ve düşündüğünden çok daha güçlü.

Bununla birlikte, küçük cadalozum hariç herkesin mesajlarını sessize alıyorum. O külot fotoğraflarını bütün gün gönderebilir. Bu toplantıyı atlatmam için daha önce gönderdiğine bir kez daha bakıyorum. Ruh halimi hafifletmek için iyi bir iş çıkarıyor. Bu ve daha sonra o külotu dişlerimle çıkarma fikri. Ama önce Kongre Üyesi Danforth'un evindeki yemeği atlatmalıyım. Pek de dost canlısı olmayan kayınpederim.

Saat tam altıda Royal Oak Drive'a döndüğümüzde, Ginger'ın sinirlerinin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum.

Dikiz aynasından Mabel'in mutlu bir şekilde prenses kitabını boyamasına bakıyorum ve serçe parmağımı Ginger'inkine dolamak için konsola uzanıyorum. Anında rahatlıyor ve derin bir nefes alıyor.

Onu ve Mabel'i daha önce bahçede nasıl bulduğumu düşünüyorum. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlardı, ben eve geldiğimde hâlâ dışarıdaydılar ve impatienlerin neden gölgeyi, petunyaların ise güneşi sevdiğinden bahsediyorlardı. Kapıda durup, ikisi de beni fark etmeden önce mükemmel bir uyum içinde birlikte çalışmalarını izledim. Orada olduğumu fark ettiklerinde ikisi de arkalarını döndüler; dirseklerine kadar toprağa batmışlar, günün geç saatlerinde güneşin altında çiçekleri ayıklıyor ve buduyorlardı. Altın rengi ışık Ginger'ın yüzünde parlıyordu ve gür saçları bir bandana ile terli alnından geriye doğru itilmişti. O anda bana gülümsedi ve onun bu görüntüsünü beynime kazıma ihtiyacı ele geçirdi.

Ancak bu an çok uzun sürmedi, çünkü fark etti ki duş almak ve akşam yemeğine hazırlanmak için sadece bir saati vardı. Ama şimdi çok çekici, omuzlarını ve sırtının üst kısmını gösteren koyu mavi bir sundress giymiş. Saçları

Başının üzerinde yığılmış ve sanki bir iğne kayması hepsinin dalga dalga etrafına düşmesine neden olabilirmiş gibi görünüyor. Ben devasa araba yoluna girerken, o her zaman içinde olmadığı biri olmak zorunda olduğunu hissettiği eve bakarken elini kendi elimde sıkıyorum. Bu gece her şey düzenli, ilkel ve uygun olmakla ilgili. Herkes en iyi şekilde davranacak. Ginger'ın kolayca evde yaşayabilecekken üniversiteye gittiğinde evden taşınmasına şaşmamalı. Mabel'in olmak istediği kişi olmasına her zaman izin vereceğime ve hangi yolu seçerse seçsin onunla gurur duyacağıma dair kendime sessizce söz veriyorum. Ginger'ın şu anda yaptığı gibi eve gelmekten korkmasını asla istemem.

"Annen ve baban zengin mi?" Mabel arkadan soruyor, huşu içinde eve bakıyordu.

Ginger güler. "Sanırım öyle, tatlı kız."

Mabel'a sekiz yaşındaki bir çocuğa uygun bazı sosyal ipuçları vermeye çalışıyorum. "Mabes... diyebiliriz ki bu arabada üçümüz arasında

Tamam mı? Ama sadece burada. İçeri girdiğimizde bunu sormak kibarlık olmaz. Anladın mı?"

Mabel başını sallar. "Yani sadece takımdaysan mı bu konuda konuşabilirsin?"

Önce Ginger'a, sonra da merakla Mabel'a bakıyorum. "Takım mı?"

Mabel gülümser, masumiyetin resmidir. "Bizim takımımız. Ben, sen ve Ginger."

Ginger'a dönüyorum, o da omuz silkiyor. "Takım. Bilmiyor muydun?" "Baba ve Kızlar!" Mabel iki elini de kaldırıyor. I gülüyorum ve elimle yüzümü ovuyorum. Ginger bana gülümsüyor.

"Pekâlâ o zaman, takım. Hadi yapalım şu işi," diyorum yol boyunca yüzümden eksik olmayan bir sırıtışla.

Verandaya vardığımızda Ginger ön kapıyı çalıyor ve bu beni şaşırtıyor. Burası ailesinin evi. İçeri girmek kapıyı çalma ihtiyacı hissetseydim annem muhtemelen beni tokatlardı. Aile dinamiklerimizin ne kadar farklı olduğunu ilk kez fark ediyorum.

Kapı açılıyor ve Camilla dünyanın en büyük gülümsemesiyle ve bir devlet yemeğine hazır gibi görünerek karşımızda duruyor. Pahalı görünümlü siyah-beyaz tasarım bir takım elbise, uyumlu elmas küpeler ve kolye ile parlak kırmızı topuklu ayakkabılar giyiyor.

Bizi geniş fuayelerine götürürken Ginger'a sarılıyor. "İçeri gelin, içeri gelin," diyor coşkuyla.

Hepimiz içeri girdiğimizde, Camilla Mabel'ın hizasına çömeliyor. "Merhaba Mabel, akşam yemeğine gelebildiğin için çok mutluyum."

"Gelmek zorundaydım." Mabel utangaçça gülümsüyor. "Babamın gittiği her yere gitmek zorundayım."

"Elbette biliyorsun. Neden beni takip etmiyorsun? Oynaman için bazı şeylerimiz var." Camilla, bana merhaba demek için dönmeden önce Mabel'a geniş bir sırtış atıyor ve eski arkadaşlarımız gibi kollarını bana doluyor. "İkiniz de çok hoş görünüyorsunuz." Her iki omzumu da okşuyor ve Ginger'a doğru başını sallayarak onaylıyor. "Baban çok memnun olacak."

Ne diyeceğimi bilemeden başımı sallıyorum, birden Edward Danforth Camilla'nın yanına geliyor, Ginger'ı garip bir şekilde kucaklıyor ve başının üstünü öpüyor.

Camilla'nın rahat olduğu yerde o serttir; soğuk bir havası vardır ve sanki bir iş toplantısına katılmak üzereymiş gibi görünür. "Sevgilim," diyor. Elini bana uzatmadan önce. "Şerif Ashby. Sizi tekrar görmek güzel."

"Cole, lütfen," diyorum.

Başını sallar. "Sana söylemeliyim Cole. Size oy vermedim." "Oy vermenizi beklemezdim, efendim. yasama müdürünün kocası." Ginger ölecekmiş gibi bakarken onun sıkı el sıkışına kendi elimle karşılık veriyorum.

"Ev ödevini yapmışsın," diyor beni ölçüp biçerek. "Bu da iyi bir kanun adamının işaretlerini gösteriyor. Halk sizi seviyor gibi görünüyor."

"Umalım da doğru anlamış olsunlar," diyorum .

Bana sanki ilçe şerifi değil de mahallenin kötü adamıymışım gibi bakıyor.

"Zaman gösterecek," diyor sert bir ifadeyle, dönüp koridora yönelmeden önce.

Bu eğlenceli olacak.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Zencefil

| Mabel ve nonna'mın hemen arkadaş olacaklarını bilmeliydim.
| Babam annesini de davet etti.

Her zaman arsız Dan Nine, bu akşam. O ve Nonna'm birbirlerinin en iyi düşmanlarıdır; ben her ikisini de eşit derecede ve tamamen farklı nedenlerle severken onlar her zaman en iyi büyükanne ödülü için yarışır. Mutfak adasının arkasında duruyorum ve yan odada Dan Nine, Nonna ve Mabel'in Uno oynamasını izliyorum. Babam Cole ile birlikte yemek masasında oturmuş, şehir merkezindeki kamu binalarına yönelik vandalizmi engelleme niyetinden bahsediyor. Üzerinde grafiti olan toplam iki bina olduğu ve tasarımların aslında oldukça güzel olduğu gerçeğine içten içe gülüyorum.

"Sence oyunu seviyor mudur?" diye soruyor annem taze mantı yapraklarını açarken.

"Evet, biliyorum." Devam etmeden önce gülümsüyorum, "Bu gece gerçekten her şeyi yaptın. Sana on kere bu kadar büyütmemeni söylememe rağmen. Bu sadece bir akşam yemeği."

Mükemmel manikürlü elini bana doğru sallıyor. "Kızımın getirdiği çok sık değil.." Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için diğer odaya bakıyor ve sonra fısıldıyor, "... bir erkek arkadaş ve onun güzel kızı evde."

İma ettiği şeyin üzerimde yarattığı baskıyı anında hissediyorum. Gelecekteki bir aile beklentisi bende her zaman ezici bir endişe duygusu yaratır. Bir aile istemediğim için değil, aileme, özellikle de babama, seçmenlere övünebileceği bir aile sunma baskısı olduğu için. Ama bu gece, Mabel ile

ve Cole burada, takım arkadaşlarımla yanımda olduğunu hissediyorum ve bu da her şeyi biraz daha az ezici hale getiriyor.

Her iki büyükannem de Uno oyunlarını bitirdikten sonra mutfağa dönüyorlar ve Mabel elinde boyama kitabıyla Cole'un yanına koşuyor. Cole, babamla konuşmaya devam ederken onun yemek masasına yerleşmesine yardım ediyor. Büyükanne Dan, her zaman karıştıracak bir sorun arar, yanımda dolaşır ve omzuma vuruyor.

"CeCe'nin kardeşi oldukça yakışıklı." Cole'a başıyla selam verip göz kırpmıyor ve eline bir bez alıp tezgâhtaki un artıklarını temizlemeye başlıyor. "Büyükbabanın böyle genç olduğu zamanları hatırlıyorum. Çok yakışıklıydı. Çoğu zaman ellerimi kendime saklayamazdım."

"Büyükanne..." Kıkırdarak başlıyorum.

"CeCe tüm bunlar hakkında ne düşünüyor?" diye sorar.

Omuz silkiyorum. "Bu bir yaz düzenlemesi," diyorum, hayatımdaki tüm meraklı kadınların duyabileceği kadar yüksek sesle, ama yan odaya ulaşacak kadar değil, "Hepiniz sanki biz... biz..."

"Evleniyor musun?" Ninem cümlemi bitirip güldükten sonra ocağın başına geçip olan etli karışımı karıştırıyor. Çekmecedan bir kaşık çıkarıyor ve tadına bakıyor.

"Biraz daha sarımsak, *mia cara*," diyor anneme.

Annem omzunun üzerinden, "Sen delisin," diye takılıyor. "Bu mükemmel."

Nonna onu görmezden gelir ve Dan Nine tencereye eklemesi için sarımsağı ona uzatır. Büyükanneler birleşin.

Mabel mutfağa giriyor ve havayı kokluyor.

"Burası nefis kokuyor," diyor. "Yardım edebilir miyim?"

"Tabii ama önce ellerini yıka," diyorum ona. "İşim bitti. Makarnayı yapıyorum ama sosun içinde pişmeden önce doldurmamız gerekiyor. Zor iş yapmama yardım edebilirsin."

Dan Nine ravioli dolgusunun tadına, "Bu iyi bir şey," diyor.

Ona gülümsüyorum. Nasıl bu kadar tatlı ve açık sözlü olup da babamı bugünkü haline getirdiğini hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağım. Herkes babamın tıpkı büyükbabam gibi olduğunu söylese de, onu o kadar iyi hatırlamıyorum; öldüğünde çok küçüktüm. Ama eğer söylenenler doğruysa, Danforth erkeklerinin, normalde ıssız olan kişiliklerini yumuşatan özgür ruhlu kadınlarla evlenmek gibi bir alışkanlıkları varmış gibi görünüyor.

Annem ve büyükannemin, Mabel ellerini yıkarken söylediği bir şey üzerine kıkırdamalarını izliyorum.

"Disney Channel'da zenginlerin bir aşçısı var," diyor Mabel, nonna ona oklava uzatırken kayıtsızca.

Mutfaktaki herkes onun dürüstlüğüne gülüyor.

"Mabes," diyor Cole mahcup bir şekilde, masadan onun yorumunu duyunca.

Elimin tersiyle itiyorum. Büyükannem Cole'la oturmak ve CeCe'nin hızla yaklaşan düğünü için heyecanlı olup olmadığını sormak üzere yemek alanına giderken, "Ailem dünyanın en zengin ailesi olsa bile yemek yapar," diyorum.

"Neden?" Mabel merakla sorar.

"Yemek bizim köklerimizden bir parçası. Tüm sevgimizi ona veririz." Ona doğru eğildim. "Bu yüzden bu kadar güzel kokuyor."

"Kökler bahçemiz gibi mi?" Sıcak et karışımını ocaktan alıp küçük makarna paketlerine üzere soğuk bir kaseye koyarken Mabel soruyor.

"Evet, tıpkı bizim bahçemiz gibi," diyorum.

Önüne bir yaprak makarna koyarken "Nasıl?" diye soruyor.

"Şey. Anneme bu tarifi nasıl yapılacağını büyükannem öğretti. Aslında anneme tüm özel ve gizli tariflerini o öğretti" diyorum. "Sonra annem bana öğretti, şimdi de ben sana öğretiyorum. Yani nonna'mın kökleri artık senin köklerin. Anlıyor musun?"

Başını sallıyor. "Yani senin aileden olmasam da, yine de senin köklerine sahip olabilir miyim?" diye soruyor.

"Evet, bebeğim. Kesinlikle doğru," diyorum gülümseyerek.

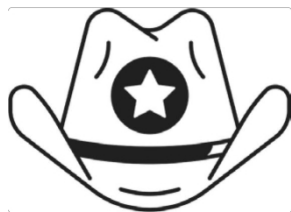
Bana sırtıyor ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi oluyor. Kendi çocuklarımın olmasını hiç düşünmemiştim. Ama eğer Mabel gibi , bence oldukça harika olabilirler.

"Peki, sırada ne var?" diyor minik ellerini birbirine vurarak.

Nonna'm da katılıyor ve Mabel'a ravioliyi nasıl doldurup katlayacağını ve uçlarını nasıl sabitleyeceğini dikkatle gösteriyor.

"Katla ve bastır, katla ve bastır" diye bağıyor, ben küçükken yaptığı gibi.

Onlar çalışırken bir an durup Cole'a bir bakış atıyorum. Masada oturmuş, babam büyükanneme bir şeyler söylerken onu dikkatle dinliyor. Gözlerimiz odanın diğer ucunda birleştğinde, erimiş bakışları içimde derin bir yere yerleşiyor. Bu, ona değer vermeye başladığımı bilmekten çok daha fazlası. Açıklayabileceğimden çok daha fazlası. Sanki daha derin nefes alabiliyorum ve gözleri gözlerimi bulduğu anda daha sakin hissediyorum. Sandalyesinde arkasına yaslanıp içkisini yudumladıktan sonra bana sırtıyor. Bu öyle bir sırtış ki bana zaten bildiğim şeyi söylüyor. Bu iş bittiğinde ve kendi evime taşındığımda Cole Ashby'den ayrılmak beni mahvedecek.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Cole

36 gün kaldı

| Ginger'ın alarminin hafif vızıltısını duyuyorum, bu da bana sabah beşe çeyrek kaldığını söylüyor. Mabel bir saat içinde uyanacak,

Nash bana iki kez mesaj attı bile. Yuvarlanıyorum ve kollarımı ona doluyorum. Saçlarının tatlı kokusu bana çarpıyor ve onu içime çekiyorum. Onunla ilgili her şey evim gibi kokuyor ve neredeyse her gün her saniye yaptığım gibi, sikimi içine gömmek için karşı konulmaz bir dürtü hissediyorum, öyle ki benden önce oraya giden başka herhangi bir erkeğin düşüncesini siliyor. Omzunu öpüyorum ve küçük bir iç çekişle kıpırdanıyor. Alarmı tekrar çaldığında inliyorum ve gitme vaktimin geldiğini anlıyorum. Bu dansı son üç buçuk haftadır neredeyse her sabah yapıyoruz: Mabel erken uyanırsa diye güneş doğmadan kalkıyorum.

Neyse ölü gibi uyuyan bir çocuk olduğu için genelde endişelenmeme gerek kalmıyor ama bunu açıklamamanın bir yolu olmadan beni burada bulmasını asla istemem. Bu da imkansız olurdu, çünkü kendime bile açıklayamıyorum.

Şu anda her şey çok iyi. Ve benim hayatımda, işler iyi gittiğinde, kötü şeyler olma ve her şeyi mahvetme eğilimindedir. Baba olmaya yeni alıştığım ve o zamanki eşimin Mabel'a doğru bir anne olamayacağına karar verdiği zamanki gibi. Şerif yardımcısı rolünü üstlendiğimde ve babam hastalanmadan hemen önce Mabel için kök salmaya başladığımda.

İşler iyi gittiğinde hep diğer ayakkabının düşmesini beklerim. Ve şu anda hayatımda hiç olmadığım kadar mutluyum. Öyle ki, nasıl bu kadar mutlu olabildiğimi merak etmeye başladım.

Bu yumuşak, tatlı, alaycı fişek gibi kadın olmadan hiç yaşamadım.

Düşünmemem gereken şeyleri düşünüyorum, mesela ona kendi bebeğimizi doğurmam konusunda ne hissedeceğini ve çocuğumuzu büyütürken onun güzel vücudunun değişimini izlemenin beni ne kadar mutlu edeceğini soruyorum. Ona ve Mabel'a şu anki bahçelerinde yer kalmadığında bitkilerini yetiştirmeleri için ikinci bahçe vermeyi düşünüyorum. Noel sabahlarını, arka bahçede kamp yapmayı, yemek partileri düzenlemeyi ve çocuklarımızın havuzda yüzmesini izlemeyi düşünüyorum.

Ama benim bir paket anlaşma olduğum gerçeği hala ortada duruyor. Ve Ginger'dan Mabel'a üvey anne olma rolünü üstlenmesini istemek ve bunun üzerine Gemma'nın tüm saçmalıklarını kabul etmek çok fazla. Ayrıca, kim Vegas'ta sarhoşken arkadaşıyla evlenir ve birkaç ay sonra dönüp *senden gerçekten hoşlanıyorum, kalmak ister misin der ki?* Ve kalsa bile, temelli kalacağından nasıl emin olabilirim? Mabel'ın kalbinin sevdiği başka bir kadın tarafından kırılmasına dayanamam.

Ginger'ın omzunu son bir kez öpüyorum ve onun Gemma'ya hiç benzemediğini kendime hatırlatıyorum. Mabel'a asla zarar vermezdi.

Tüm bu lanet duyguları yanıma alarak yataktan çıkarken onaylamaz bir şekilde inliyor.

"Kahve," diye mırıldanıyor uykulu bir şekilde.

Eşofmanlarımı çekerken kıkırdıyorum, güne başlayabilmek için ereksiyonumun geçmesini istiyorum. Boktan duygularımı başka bir zamana saklayacağım. Bugün odaklanmalıyım.

Işığı yanarken telefonuma bakıyorum.

NASH

Düğünden önce gergin miydin? Çünkü ben gergin değilim.

Gergin olmalı mıyım? Bu iyi bir şey değil mi?
Siktir, umarım gerginsindir.

Telefonumu masaya fırlatıyorum.

Bugün Nash ve CeCe evleniyor ve yarın Mabel, Gemma'nın anne babası Ernie ve Trudy ile birlikte bir haftalığına kuzeydeki yazlıklarında kalmaya gidiyor. Hazırlanmak için yapılacak çok şey var. Ama önce gizli karıma kahve yapmalıyım. *Koca, kardeş ve baba modu, aktif.*

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zencefil

Evrenin bana hayallerimdeki erkeği gençken göndermesi sanki sadece benim şansımış gibi geliyor, Sadece bir yetişkin olarak kazara onunla ve ona aşık olmam için.

İkimizin de bu konuda inatçı olması ve yaz sonuna kadar tüm bunların ne anlama geleceğini doğru dürüst konuşmamış olmamız da benim şansım olabilir mi? *Evet.*

Peki aynı evren eski karısını en yakın arkadaşımın düğünü için saçımı yaptırdığım kuaför salonuna da mı? *Tabii ki.*

"İki gün öncesine kadar burada çalıştığını bile bilmiyordum," diye tıslıyor CeCe bana. "Anlaşılan Haziran'da işe başlamış. Bugün izinli olması gerekiyordu ama iki kişi hasta olduğunu söylemiş. Hiçbirimiz üzerinde çalışmıyor. Merak etmeyin."

Hepimiz Laurel Creek'in kalabalık şehir merkezindeki lüks Elegance Salon'da arka arkaya oturuyoruz. CeCe'nin istediği tarzda yukarı doğru taranabilmesi için saçlarım kontrol edilebilir bukleler haline getirilirken omzumun üzerinden Gemma'yı izliyorum.

Gemma güzel sanırım. Sarı saçları onu son gördüğümünden daha kısa kesilmiş. Şimdi kaküllü düz bir bob şeklinde şekillendirilmiş ve geniş badem şeklinde mavi gözleri, yüksek elmacık kemikleri ve hoş bir gülümsemesi var - kaşlarını çatmadığı zamanlarda yani. Cole'un bir zamanlar ondan nasıl etkilenmiş olabileceğini anlayabiliyorum. Saçlarım kendi stilistim tarafından her yöne çekştirilirken alt dudagımı çiğniyorum. CeCe yanımdaki yarım kadeh şampanyayı yudumlarken salonun kapısı açılıyor ve Ivy elinde bir başka şampanya ile içeri giriyor.

kartını CeCe'ye uzatırken Wade elinde beyaz güllerden oluşan kocaman bir sepetle arkasından geliyor.

Bu, gelin adayının salon gezimiz sırasında aldığı ilk kart ve hediye değil. Daha önce de kendisine dev bir Hershey's Kisses vazosu teslim edilmişti. Kartta şöyle yazıyordu: "A
*Bilge bir adam bir keresinde bana sevdiğin kadını daima
öpmemi söylemişti. Bu vazoda eve geldiğinden beri her gün
için bir öpücük var.*

Hayatıma tekrar girip kalbimi çaldığın günden beri."

Wade bize o lanet vazoda 381 tane olduğunu söyledi ve sanırım Gemma kapıdan girdiğinden beri en az on tane yedim.

CeCe daha son notu okumadan gözyaşı dökmeye başlar.

"Nashby'nin o yaralı kalbinin altında bu kadar romantizm saklı olduğunu kim bilebilirdi?" Kızıl saçları stilisti tarafından yarım topuz yapılırken Liv sol tarafımdan sesleniyor.

Gözlerimi kısarak boynunun hareketle açıkta kalan tarafına bakıyorum. Bunlar ... diş izleri mi? Onu kimin ısırıldığını sormak için aklıma bir not alıyorum.

*"Bilge bir adam bir keresinde bana asla bir hafta
Sevdiğin kadına getirmek. Bu yüzden bana döndüğün her
hafta için sana bir gül veriyorum. Ruhumun en karanlık
kısımlarına parlak bir ışık tuttuğun her hafta için."*

CeCe'nin yanında oturan Jo Ana gözlerindeki yaşları ve kızına sarılmak için ayağa kalkıyor.

CeCe yeniden ağlamaya başladığında, "O bilge adam senin babandı," diyor. "Hiçbir haftayı kaçırmazdı. Hatta son günlerini yaşadığını anladığında, Smith Landscaping'e gelip büyük evin çitleri boyunca bir sıra çalı diktirdi, böylece her hafta ve tüm mevsim boyunca taze güllerim olacaktı."

CeCe'yi başından öpüyor ve Liv ile bana dönerek, "Nash en iyilerden öğrendi," diyor.

Liv Jo'ya ağlamaklı bir gülümseme atar ve CeCe'nin elini sıkar. Lanet , ben bile gözyaşlarımın süzüldüğünü hissediyorum. Hepimiz birbirimize ve ben başımı sallıyorum. Eğer CeCe ruh eşini kardeşinin en yakın arkadaşında bulabiliyorsa, ben de mutluluğu en yakın arkadaşımın kardeşinde bulabilecek kadar şanslı olabilir miyim? Tam CeCe'ye onu ne kadar çok sevdiğimi söyleyecektim ki şeytanın kendisi gelip anı mahvetmek için bu saniyeyi seçiyor. Stilistim bazı malzemeler için bir arabaya yöneldi ve Gemma benimle CeCe'nin arasına girdi.

"Tebrikler, CeCe Rae," diyor kara tahtaya çakılmış çiviler gibi çıkan şekerli bir sesle. Çarpık gülümsemesi neredeyse alaycı. "Ve Ginger, seni burada görmek ne güzel. Duyduğuma göre bu yaz kızımın dadısı senmişsin. Cole için bunu yapman *çok* hoş. İkinizin arkadaştan biraz daha fazlası olduğunuzu sanmıyorum, ha?"

Omuz silkiyorum ve sesimi sabit tutmaya çalışıyorum.

"*Arkadaşıma* yardım , evet," diyorum sakince, "Ve Mabel'la vakit geçirmekten mutluyum. O inanılmaz bir kız. Cole da en iyi baba."

"Senin kesmen gereken folyoların ya da süpürmen gereken saçların yok mu Gemma?" CeCe gülümseyerek sorar. "Başka zaman Cole ve Mabel'ın ne yaptığıyla bu kadar ilgilendiğini görmemiştim. Bugünü farklı kılan ne?"

Küstahlığı için ona beşlik çakmak istiyorum.

Gemma cebinden bir ruj çıkarıp bana dönerken CeCe'ye, "Bu kadar telaşlanmana gerek yok," diyor. "Sadece Cole'un pek çok kadınla arkadaş olduğunu söylüyorum. Tabii ki seninle de arkadaş olur, Ginger. *Sonunda*."

Gemma önümdeki aynaya doğru ilerlerken omzunun üzerinden yüzünü bana doğru çeviriyor.

"Bunu uzun zamandır bekliyordun, değil mi?" diyor kiraz kırmızısı parlaticısını sürmeden, dudaklarını birbirine sürtmeden ve saçlarını kabartmadan önce. "Sanırım şimdi mantıklı geliyor. Özellikle de onun için *tam da* ihtiyacı olan şeyi yaptığınız için. O çok olabilir

İşine geldiğinde uzlaşmacıdır. Şeriflik seçimlerinden hemen önce internette kendisi hakkında olumlu yazılar yayınlayan *Laurel Creek Gazette* editörüne sorun."

Azı dişlerimi sıkıyorum ve bu kadın tarafından emilmemek için kendimi zor tutuyorum. Cole sadece yatağımda uyumuyor, neredeyse her yemeği benimle birlikte yiyor, her gece kanepede bana sarılıyor ve Mabel ve deneme süresi konusunda ona yardım ettiğim için bana ne yapacağımı bildiğimden daha fazla orgazm yaşıyor.

Öyle mi?

Aynada Gemma'ya gülümsüyorum ama gözlerim onun ruhuna hançer gibi saplanıyor. Yumruğumu sıkıyorum ve tırnaklarımın avucuma battığını hissediyorum. *Mabel'a örnek ol*, diyorum kendime. *Yapma aptalca bir şey.*

"Cole'un gerçekte nasıl biri olduğu hakkında nasıl bir fikre sahip olabileceğinizi bilmiyorum. Anladığım kadarıyla gerçek yüzünü size hiç göstermemiş. Bu çok kötü, çünkü o harika biri." Ona sıırıyorum. "Sanırım her şey yolunda gitti. Artık Brent'e sahipsin. O senin için *mükemmel*."

Gülümseyerek bana doğru eğildi. Ama benim işim bitti. Kesinlikle kızgın; eve biraz fazla yaklaşmış olmalıyım.

"Kendini çok akıllı sanıyorsun, Ginger. Ama sana bir tavsiye, hayatım," diye tıslıyor bana. "Cole hayatın ona uygun olduğu yere gider. Ve şu anda sen ona uyuyorsun. Haklı olduğumu biliyorsun. Kendine yalan söylemeyi bırak."

Ben karşılık veremedim diğer kuaförlerden biri bize sesleniyor.

"Gemma, üç saatin geldi."

"Geliyorum!" diyor ama uzaklaşırken gözleri benimkilerde kalıyor.

"," diye mırıldanıyor CeCe, duyma mesafesinden çıktığında nefesinin altından. "Seni etkilemesine izin verme."

Kuaförüm geri dönüp tekrar çekiştirmeye başladığında alay ediyorum.

"Sanki," diyorum, kendime biraz daha şampanya doldurarak, Gemma'nın bana hissettirdiğinden çok daha kendinden emin bir sesle.

Elbette, CeCe ve Nash'in düğünü şimdiye kadar katıldığım en güzel etkinlikti. Dekor çarpıcı ve atmosfer büyülü. Nash'in arazisinin önü genellikle uçsuz bucaksız ve yemyeşil olur ama bu gece insanlarla dolu. Akşam güneşi batmaya başladığında evinin arkasındaki dere parıltıyor ve yemek yiyeceğimiz devasa çadır ışıklarla, yeşilliklerle ve alevsiz mumlarla parlıyor. Sağ tarafta, beyaz bir pist ve dağınık deniz mavisi gül yapraklarıyla tamamlanmış mükemmel bir koridor var. Altmış sandalye Kentucky hanımeliyle kaplı bir kemere bakıyor ve kavanozların içinde daha fazla peri ışığı parıltıyor.

Koridorun sonundaki Cole' doğru ilerlerken nefesim daralıyor. Aynı zamanda düğün ekibinin bir parçası olan Chris Bell'in yanından hızla geçiyorum. Onu Vegas'tan beri görmemiştim ama bana takdirle bakmayı ihmal etmedi. Dikkatimi çekmek için koluma dokunuyor.

"Çok güzel görünüyorsun, Ginger. Sonra benimle dans eder misin?" diye soruyor. "Göreceğiz," diyorum omuz silkerek, kaba olmamaya çalışarak ama aynı zamanda bağlanmak istemiyor.

Cole ve ben, hamile bir Ivy ve ıslıl ıslıl parlayan bir Wade'in arkasına yerleştirildik. Cole'u bu sabah CeCe ile buluşmak üzere ayrıldığım saat sekizden beri görmemiştim. Saten leylak rengi kravatı elbisemle uyum içindeydi; bele oturan straplez bir elbise, aşağıya doğru akarak dizlerimin üzerinde bol ve dalgalı bir şekilde duruyordu. Sade bir zarafeti çağırıştırıyor. CeCe de tam olarak bunu istiyor. Bu adam için deli olduğumu itiraf etmemek için cehennemde sahip olduğum tüm umutlar, onu içime çekerken ölüyor; mükemmel bir şekilde takılmış üç parçalı bir takım elbise giyiyor, saçları şekillendirilmiş ve kızının arkasında dururken, kaşları konsantrasyonla çatılmış. O konuşurken yumurtalıklarım aşırı hızlanıyor.

topuzunu sıkıyor, tüm tokalarının yerinde olduğundan emin oluyor ve yandan da koridorda yürürken gergin olmamasını söylüyor. İçime yayılan sıcaklık bana bu ana kadar itiraf etmek istemediğim her şeyi anlatıyor. Kocama aşık oluyorum, derinden aşık oluyorum ve bu konuda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Cole, Mabel'ı alnına bir öpücük kondurarak sıranın önüne gönderiyor ve biz bir araya gelirken gözleri benimkilere kayıyor. Bakışlarımla tekrar buluşmadan önce her bir santimetrekaremi tarıyorlar. Bakışları içimi yakarken yanaklarım ısınıyor ve tenimin kızardığını hissediyorum.

"Arkadaşımız Chris ne istiyormuş?" diye fısıldıyor, rahat görünmeye çalışarak.

Sessizce cevap verirken gözlerimi öne dikiyorum. "Bana güzel görüldüğümü söylemek istedi ve daha sonra beni dansa davet etti."

"Mmmhmm," diyor başını benimkine yaklaştırmak. "Buna şansı olmayacak. Olabildiğince çabuk gideceğiz, çünkü şu anda sana yapmak istediğim o lanet şeyler var ki..."

Sözleri kulağıma fısıldanıyor ve anında tüylerimi diken diken ediyor.

Kalabalığın içinde okuldan bir öğretmene el sallarken gülümseyerek "Hı-hı," diye fısıldıyorum. Cole ile kollarımızı kavuşturuyoruz ve yolculuğumuza başlıyoruz. Çoktan evlenmiş olduğum bilgisiyle içimden kısacık bir pişmanlık anı geçiyor. Ve biriyle ilk kez evlilik yemini ettiğimde bunun gerçek olmadığı gerçeğini geri alamayacağımı. Şu anda Cole ile kol kola, kendime bir daha kocamla böyle bir koridorda yürüdüğümde bunun gerçek olacağına dair söz veriyorum.

Üç saat sonra Nash ve CeCe resmen evlendi; yemek bitti, tatlılar geldi ve gitti ve konuşmalar neredeyse bitti. Eminim ki tek bir kuru

bir göz. Chris Bell masamızın diğer tarafından benimle sohbet etmek için elinden geleni yaparken sohbete kısa bir ara veriliyor. O Cole'un tam karşısında oturuyor, ben ise bir tarafta Cory ve Anna Kane'in, diğer tarafta ise Avery Pope ve erkek arkadaşı Olimpiyat bronz madalyalı snowboardcu Jacob Riley'nin yanımdayım.

Avery sadece hafta sonu için burada ama onu görmek çok güzel. Geçen yaz Nash'in artistik patinaj eğitmeni olarak çalışırken kız ekibimize katıldı, ta ki Ağustos ayının ortasında ABD Olimpiyat Takımı ile çalışmak üzere çağrılana kadar. O zamandan beri ara sıra Louisville'de bulunuyor ve Jacob'la da orada tanıştı.

Chris benimle flört etmeye çalışmaktan çekinmiyor ve bunu her yaptığında Avery'nin gözleri benimkilere takılıyor. Cole'un durumdan pek de memnun olmadığı açıktır ve bunu çenesini bükerek yaptığı kıskançlıkla belli eder.

Chris'in yazımın nasıl dair sorusunu yanıtlıyorum, ona Mabel'la çalışmamızı ve bahçede başardığımız her şeyi anlatıyorum. Sonra Avery'ye dönüyorum ve geçen yıl boyunca yaptığı her şeyi konuşuyoruz.

Sadece CeCe'nin "teyzesi", Jo'nun okuldan arkadaşı, üç kadeh şaraptan sonra gelinle konuşmak istediğine karar verdiğinde sözümüz kesiliyor. Cole düğün masasının karanlık köşesinde yanımdaki sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve CeCe ona en iyi sahte gülümsemesini gösterirken Daisy Teyze'nin sarhoş bir şekilde saçmalamasını dinliyoruz. Jo, Wyatt'ın kız kardeşiyle birlikte çadırın diğer tarafında oturuyor ve uzun süredir birlikte olduğu arkadaşına yüzünü buruşturarak baktığını buradan görebiliyorum. Nash'in geniş ailesinin çocukları yan odada video oyunları oynayıp atıştırmalıklar yerken Mabel evin içinde uyuyor. Çadırdaki herkes, içki içip dans edebilmemiz için bu kadının konuşmayı kesmesi için can atıyor.

"Kim bu kadın?" Cole'a fısıltıyla sordum. "Onunla daha önce hiç tanışmadım."

Cole viskisini yudumlarken sessizce, "Onunla daha önce tanıştığımı bile sanmıyorum," diye şaka yapıyor.

Konuşurken elini kalçama koyuyor ve sadece bu basit dokunuş bile beni ateşliyor. Her ne kadar çadıra klima üflüyor olsalar da, elini elbisemin altından yukarı kaydırıp kalçalarımın arasına koyduğunda aniden çok ısınıyorum.

"En azından Chris'in seni kendisiyle yatmaya ikna etmek için elinden geleni yapmasını şimdilik engelledi," diyor Cole nefesinin altından.

Dirseğimle onu dürtüyorum. Daisy Teyze sonunda konuşmayı kesiyor ve herkes alkışlıyor. Cole da katılmak için elini kalçamdan çekiyor.

"Ginger, sana Hasat Festivali için ne yaptığımı söyledim mi? Seni orada görecek miyim? Nash ve CeCe yardım etmemi istediklerinde çok sevindim..." Chris benimle tekrar konuşmaya başlıyor ama Cole'un eli tekrar kalçama indiğinde sözlerine odaklanamıyorum.

Cole'un tutuşu yavaşça yükselirken kalbim kulaklarımda çarpıyor. Onu uzaklaştırmak istemeliyim ama yapmıyorum. Bunu kasıtlı olarak yapıyor ve eminim ki Chris'in dikkatimi çekmeye çalışmasından zevk alıyor, her ne kadar ona hükmeden kendisi olsa da. Sanki hiç rekabet varmış gibi.

Parmakları kalça kemiğimin hemen altındaki hassas noktayı izlerken aklım Cole'la birlikte geçirdiğimiz ilk geceye gidiyor. Hatıralar gözümde canlanıyor: Beni duvara yaslamadan önce otel odasına nasıl zar zor girdiğimizi; duvar kağıdının dokusunun tenimde nasıl bir his yarattığını...

"New York'ta St Jude's'daki 4 Temmuz kutlamalarına yardım ettik. Bu benim favorimdi. Çocuklar çok sevimliydi ve yüzlerinin aydınlanma şekli ..." Ben kibarca başımı sallarken Chris saçmalamaya devam ediyor.

Cole'un eli kalçalarımın tepesiyle buluşuyor. Masa örtüsü yere kadar uzanıyor ve titreyen mum tek ışığımız. Sırtım çadır duvarına dönük, bu da Cole'un kimse görmeden bana dokunabileceği anlamına geliyor.

Jacob bir anlığına Chris'in dikkatini çekiyor ve Cole bu anı eğilip kulağıma fısıldamak için kullanıyor. "Misafirlerle iyi geçinirken karımı da getireyim mi?"

Eli daha yukarı kayıyor. Başımı sallamaya başlıyorum ama vücudumun başka fikirleri var çünkü bacaklarımı daha geniş açıyorum. Cole'un dudakları bir sırtıyla yukarı kalkıyor ve tangamı kenara iterken neredeyse kulağıma sıyrıyor. Burası gürültülü ama sesi düz ve net.

"Karşı koyma. Bana doğru açıl," diye inliyor parmakları üzerimde gezinirken. "Sırılsıklam olmuşsun, Vixen."

Bir iniltiyi bastırıyorum ama dediğini yapıyorum.

Orta parmağı klitorisimi buluyor ve mükemmel miktarda basınç kullanarak sıkı daireler çizmeye başlıyor. Bunu burada yaptığımız düşüncesi bile zaten yüklü olan atmosfere belli bir vızıltı katıyor. Bana akıl hocalığı yaptığı bir gençten bahsederken Chris'in sesini bastırıyorum. Sözleri ve yüzü kayboluyor, onun yerine Cole'un evlendiğimiz gece iki elini başının arkasına sıkıştırmış, gözleri benimkileri tutarken bana doğru sürdüğü görüntü geliyor.

Cole ritmine devam ederken masa örtüsünü , iki parmağıyla yavaş ve istikrarlı bir şekilde içime giriyor, geniş avuç içi klitorisime lezzetli bir baskı uyguluyor. Orgazmım içimde oluşmaya başladığında haykırmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Nash ve CeCe, geride kalan çocuklar için yıl boyunca ücretsiz özel ders verdiğinizizi söylüyor. Çok tatlısınız," diyor Chris ve tam da Cole'un elini tuttuğum sırada dikkatimi şimdi ve buraya geri getiriyor.

"Evet!" . "Evet, bayıldım."

Chris patlamama gülüyor ve başını bana doğru sallıyor.

"Başkalarına yardım etmek onu gerçekten heyecanlandırıyor," diyor Cole.

elini çekiyor ve son bir kez kalçamı sıkıyor. Elbisemi masanın altından çekiştirirken Chris'e nefes nefese tatlı bir gülümseme sunuyorum. Kendimi toparlamaya başladığımda telefonumun ışığının yandığını görüyorum.

AVERY

Yarınki kızlar gecesinde açıklaman gereken çok şey var.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum; kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde kendini beğenmiş bir ifade . Cole'a bakmadan önce omuz silkiyorum, Nash ve CeCe'nin düğün resepsiyonunun ortasında beni böyle parçalara ayırdığı için ruhuna hançer saplamaya hazırım. Ona isyan yasasını okumak üzere olduğumu biliyor.

Kulağıma fısıldamak için eğildi. "Bana öyle bakma. Bunu sen istedin. Bu am *benim*."

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve bunun bir dilek mi yoksa aniden etrafıma çöken bir anı mı olduğunu anlayamıyorum. Cole'un evlendiğimiz gece, ayıkken herhangi bir çizgiyi aşmadan çok önce gördüğü puslu bir görüntü zihnimi dolduruyor. Erimiş gözleri gözlerimin içine bakıyor ve yemin ederim fısıldadığını duyuyorum, "*Sen benimsin Ginger. Her zaman benimdin.*"

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zencefil

35 gün kaldı

"B "Eve geldiğimde hâlâ burada olacak mısın?" Mabel, ilk örgüsünü tutturup saçını yapmaya başladığımda soruyor

İkincisi. Eşyalarını topladı ve bir haftalığına Ernie ve Trudy'nin kulübesine gitmeye hazır.

"Evet. Burada olacağım," diyorum.

Ona aynı zamanda yaklaşmakta olan "sözleşme sonu" hakkında da endişelendiğimi söyleyemem. Mabel yazlıktan döndüğünde, ayrılmama bir ay kalmış olacak.

"Bütün biberleri ve domatesleri toplayana kadar burada olacağım, unuttun mu?" Ona hatırlatıyorum, ona bir zaman damgası vermenin en kolay yolunun bahçemiz olduğunu düşünüyorum.

"Gitmeden önce onları kontrol edebilir miyiz?" diye soruyor ve ben onun gerginliğini hissedebiliyorum. Son birkaç hafta içinde, Mabel'ın ne kadar dayanıklı olsa da Cole'dan uzun süre ayrılma konusunda büyük bir endişe taşıdığını öğrendim.

Elini sıktım.

"Elbette ," diyorum. "Sen yokken büyükannen Trudy'ye her gün bahçenin fotoğrafını göndersem kendini daha iyi hisseder misin? Ya da seni görüntülü arayabilirim?"

"Her gün aynı saatte mi?" soruyor, arzuladığı istikrarı arıyor.

"Kesinlikle evet," diyorum. "Peki ya her gün yemekten sonra?"

Onun yanıtı bir kucaklamaydı ve küçük kolları boynuma dolanırken buna tam olarak hazır değildim. Onu sarıyorum ve sıkıca kavıyorum.

"Seni özleyeceğim," diyor ve göğsüme bir sıcaklık doluyor.

Geri çekilip Cowey'sini yakalıyor ve sıkıca kavırıyor. Bu küçük cesur kızla ilgili bir şey onu alıp saklamak için cebime koyma isteği uyandırıyor.

"Ben de seni özleyeceğim," diyorum ona. "Ama eve döndüğünde her türlü eğlenceli şeyi yapacağız."

"Yüzebilir miyiz?" diye soruyor.

"Tabii ki."

"Dondurma yiyip ekstra çikolata sosu alabilir miyiz?"

Gülüyorum. "Evet, bebeğim. Şimdi şu biberleri kontrol edelim," diyorum Mabel'in çantasını alıp onu küçük ebeveyn banyosundan çıkarırken.

Bizi yatak odasının kapısına yaslanmış Cole karşılıyor. Onu görmek ciğerlerimdeki tüm havayı emiyor. Şerif üniformasını giymiş, ayda bir kez yaptığı Pazar vardiyasına hazır. Geleneksel Sangria Pazarımıza denk geliyor ve yoğun bir yaz olmasına ve son zamanlarda bunun için bir araya gelmemiş olmamıza rağmen, bu gece tüm kızlar gidiyoruz. CeCe ve Nash yarın Alaska'ya balayına gidiyorlar ve de bunu Not Angels tarzında kutlayacağız, yani bütün gece dans edip sangria içerken bir yandan da beladan uzak durmak için elimizden geleni yapacağız.

"İçeri girdiğini bile duymadım," diyorum ona. Boğazını temizlerken gözleri anlam veremediğim bir şey söylüyor.

"Hazır mısın, Half Pint?" diye soruyor, yeni tıraş olmuş çenesini eliyle ovarak.

Mabel cevap olarak başını sallar.

"Bu hafta Lolli ve Pops ile çok eğleneceksin. Seni Su Dünyası'na götürecekler ve Sara Ann ile oynayabileceksin. O da bütün hafta boyunca orada olacak," diyor Cole ona.

"Öyle mi?" Bana dönmeden önce yüzü aydınlanıyor. "Sara Ann, annesi geldiğinde yan evde yaşayan arkadaşım. Ginger, bahçeyi kontrol etmemiz gerek."

Mabel odasından çıkıp gidiyor ve Cole beni beni burada garip bir şekilde bırakıyor. Başka tarafa bakıyorum çünkü

Hala bakışlarının beni gerdiği zamanlar oluyor, sanki o da en az benim kadar evdeki küçük durumumuzla ilgili ne yapacağını anlamaya çalışıyormuş gibi. Ve oynadığımız bu küçük ev oyunu söz konusu olduğunda günlerimin sayılı olduğunu bana hatırlatmasına hazır olduğumdan emin değilim.

Yatağın yanından geçip Mabel'in çantasını alıyorum ve kapıya doğru . Cole kapının pervazına yaslanmış, ben geçerken kolumu tutuyor ve kendine çekip öpüyor. Cole ve ben çok öpüşürüz. Ama bu farklı hissettiriyor... daha derin ve daha acil.

Ayrıldığımızda "Teşekkür ," diyor. Beni tekrar öpüyor, bu sefer daha nazikçe, "Ona karşı bu kadar inanılmaz olduğun için. Senin burada olmana gerçekten bayılıyor."

Mabel'in birkaç dakika önce kaçıp oturma odasına bakıyorum.

Cole kulağıma fısıldamak için eğildi. "Ve senin burada olmanı seven tek kişi o değil."

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve ona yaklaşıyorum. "Eve döndüğünde burada olmamı ne kadar sevdiğini göstermeyi mi *planlıyorsun* Şerif?" Dudaklarımı boynunun dibine bir öpücük kondurmadan önce soruyorum. O kadar güzel kokuyor ki kendime engel olamıyorum, sanki en sevdiğim dondurma çeşidiymiş gibi dilimi bir kez olsun teninde gezdiriyorum.

O da karşılık olarak hırlıyor. "Siktir." Bunu söylerken iri elleriyle kot pantolonlu kıcımlı sıkıyor ve bırakmadan önce hafifçe yerden kaldırıyor. "İşe önce sertleşemem, Ginger."

Sırıtiyorum, avucumu göğsüne bastırıyorum ve doğrudan gözlerinin içine bakıyorum.

"Bilgin olsun, Mabel ile birlikte olmak çok kolay ve ..."
Dudaklarını usulca öpmek için parmak uçlarımda yükseliyorum.
"Ben de senden hoşlanıyorum Cole."

Avluda Mabel'a katılmak için dışarı çıkmadan önce son bir kez ona doğru bakarak elinden kurtuluyorum.

Sonraki on dakikayı bahçedeki tüm bitkilerimizi kontrol ederek geçiriyoruz.

"Bunları mı?" Mabel sola doğru eğilmiş iki domates sapını görünce soruyor.

"Evet, iyi fikir," diyorum ona, etrafımda malzemelerimizi ararken. "Hay aksi. Sicimi unutmuşum."

Kapı aralığında duran Cole'a dönüyorum, kaslı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş.

"İyi bir takım arkadaşı ol ve çantamdan ipi getir. Mutfak masasının üzerinde," diyorum göz kırparak.

"Gitmeye hazır mısın, Mabel?" diye sesleniyor birkaç dakika sonra dışarı çıktığında. "Birazdan işe gitmem gerekiyor, dostum."

"Sadece bunları bağlamamız gerekiyor ve sonra hazır olacak," diye onun yerine cevap veriyorum, avlunun ortasında onunla buluşuyorum. "Bu kadar uzun süren sensin."

"O çantada çok şey var, Ginger. Dudak kremlerini, el kremlerini, bar menülerini karıştırmak zorunda kaldım..." Cole sırtarak fısıldıyor.

Ona bakıyorum ve yüzündeki kendini beğenmiş ifadedden Vegas'taki bar menüsünde kendime yazdığım mektubu gördüğünü anlıyorum. Cole'u soğuk hindiyle bırakacağımı ilan ettiğim mektup. Çantamı hiç temizlemediğim için kendimi zihinsel olarak azarlıyorum.

Kahretsin.

Cole hiçbir şey söylemiyor, menüyü çeviriyor ve nereden geldiğini not ediyorgözlerimin içine derin derin bakarken kafasındaki tüm noktalar birleşiyor. Ben de ona karşılık olarak gözlerimi kısıyorum.

"Ne?" diye sordum. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

Utancımdan yüzüm kızarıyor.

"Seni bir 'bilimsel madde birikintisine' dönüştürmek için elimden geleni yapıyorum," diyor sırtarak, mektuptaki kendi sözlerimi bana karşı kullanarak. Ondan uzaklaşırken alaycı bir ses çıkarıyorum.

"Bunu şaka olsun diye yazdım," diyorum Mabel'a doğru yürürken. "Hayır yapmadın, Vixen," diyor kendinden emin bir şekilde. "Ve biz bu konuda konuşacağız."

"Hayır, değiliz," diye karşılık veriyorum.

Mabel'la bahçedeki işimizi bitirip ona kapıya kadar eşlik etmek için arkamı döndüğümde Cole göğsünü şişiren bir horoza benziyor. Gerçi ben ona doğru ilerlerken yüzündeki ifade ukalalık değil. Bu... gurur mu?

Onun için deli olduğumu biliyor ve bundan *hoşlanıyor* gibi görünüyor. Bu bakışı dn de gördüm; Nash ve CeCe'nin düğününde bana her bakışında, gece boyunca birlikte dans ederken ve özellikle de eve geldiğimizde, kalkıp beşte kahvemizi yapmadan önce beni iki kez szdğnde. Aramızdaki bu derin duyguları inkar etmek mümkün değil.

Pes ediyorum ve yanından geçerken omuz silkerek ona gülümsüyorum. "Sanırım sırrımı biliyorsun," diyorum ona, artık bunu itiraf etmekten utanmıyorum bile.

Bu yaza arkadaş olarak, sarhoşken yaptığımız bir hatayı düzeltmek için net bir planla başladık. Ama şimdi? şimdi Cole Ashby bana, benim ona yıllardır baktığım gibi bakıyor.

Lanet olsun.

O sangria ve kızlarım yeterince çabuk gelemmez.

BÖLÜM KIRK BEŞ

Zencefil

T Horse and Barrel, kadınlar gecesini sık sık ziyaret eden olağan kalabalıkla dolu. Ayrıca birkaç erkek de var. Silver Pines kovboyları da dahil.

Wade'in sağ kolu Haden Westbrook ve diğer üç kişi en sağ köşede bir stantta yer alıyor.

"Her geçen yıl daha da güzelleşiyor, değil mi?" Avery bize söylüyor. "Yani, Haden bir Jacob değil ama onda da o sert kovboy havası var."

Haden'i görmek için masalarına bakıyorum. Birkaç yıldır çiftlikte çalışıyor ve bu süre zarfında tüm çocuklarla yakınlaştı. Kesinlikle yakışıklı: koyu sarı saçları, geniş çenesi boyunca uzanan saçları, baştan çıkarıcı kovboy bıyığı ve kafasına geçirdiği yırtık pırtık eski kovboy şapkası. Eğer Charlie-Hunnam bir kovboy olsaydı tarzı bir hali var.

Kucağına oturup kulağına fısıldayan bir tavşan gibi bu gece kovboy çekiciliğini kesinlikle kendi avantajına kullanıyor. Belli ki işe yarıyor.

"Görünüşe göre kadınlar gecesi her türden kadını ortaya çıkarıyor." Liv sırtarak odanın diğer köşesinde dans pistindeki kadınları seyreden Brent Wilson'a başıyla selam veriyor.

"O adama bir köpeğe biftek tabağımı emanet ettiğim kadar güveniyorum," diyorum ve ben sangria'mı yudumlarken CeCe, Liv ve Avery gülüyor.

"Cole'un birlikte çalışmak zorunda kalacağı onca insan varken," diyor Liv, tırnaklarını masaya vurarak, "umarım dönemini onu hırpalamadan atlatabilir."

"Cole onu hizada tutacaktır," diyorum kendimden emin bir şekilde.

CeCe, "Tamam, şimdi odadaki dev fili gündeme getireceğim," diye söze başlıyor. "Artık mutlu bir evliliğim olduğu için biraz daha fazla zamanım var. Bu da bütün yaz görmezden geldiğimiz bir konuda yardımcı olabileceğim anlamına geliyor."

Kocaman pırlanta yüzüğünü ve ona uygun yüzük bandını bize gösteriyor.

Liv gülerek, "Bu şey kör ediyor," diyor.

"Fil, Cole ve Ginger arasında açıkça bir şeyler olduğu gerçeği mi?" Avery sırtarak söylüyor. Uzun, çikolata kahvesi saçları bar ışıklarında parlıyor.

"CeCe de aynı fikirde. "İkiniz düğünde bütün gece birbirinize tutkal gibi yapışmıştınız."

Cole ve benim ne olduğumuzu nasıl açıklayacağımı bilemediğimden ve aramızda olup bitenlere karşı kendimi korumacı hissettiğimden bir bukleyi kulağımın arkasına sıkıştırıp omuz silkiyorum.

"Eğer Ginger Danforth'un nutku tutuluyorsa, bu ciddi bir şey gibi görünüyor..." Liv yorum yapıyor.

"Şu anda size veremeyeceğim bir şey istiyorsunuz. Aramızdaki ilişkinin tuhaf bir şekilde kolay olduğu ve benim... mutlu olduğum gerçeğinden başka bir açıklamam yok," diyorum.

CeCe masanın üzerinden bana gülümsüyor. "İkiniz aynı evde yaşarken bir yanım bunun olacağını biliyordu. Yine de endişelenmediğimi söyleyemem."

"Anlıyorum. Ama bu bende var" diyorum, haklı olduğumu umarak ama biraz da savunmacı hissederek.

Neyse ki, en sevdiğimiz Shania Twain şarkılarından biri olan "I'm Gonna Getcha Good" ses sisteminde çalmaya başladı ve bana onların incelemelerine çok ihtiyaç duyduğum bir ara verdi.

CeCe ayağa fırlıyor ve hepimize umutla bakıyor. Tabii ki hepimiz içkilerimizin geri kalanını yudumluyor ve onu dans pistine kadar takip ediyoruz. Shania'yla dans etmeyi reddetmek mümkün değil.

Şarkıyı bitiriyoruz ve güzel bir şarkı daha başlıyor. Tipik Pazar gecesi. Horse and Barrel DJ'i bizi ve buradaki diğer tüm kadınları nasıl dans ettireceğini biliyor.

Sonraki bir saati dans pistinde ve dışında geçirdik, ben terli ve biraz çakırkeyif olana kadar ama kızlarımla en iyi zamanımı geçirdim. Cole'u, babamı ya da yakında işe döneceğim gerçeğini düşünmemek için bir geceye ihtiyacım vardı. Biraz perspektif kazanmak için küçük bir kız zamanı.

CeCe, Avery ve Liv dans pistinden çıkıp tuvalete gidiyorlar, ben de bir anlığına masamıza dönüp bir sangria daha içmeden önce biraz su içiyorum. Oraya vardığımda telefonumun ışığının yandığını gördüm. Arayan babamdı. İzinli bir gece için çok fazla.

WARDEN

Salı günü kapı kapı dolaşmak için yardıma ihtiyacım var.

Ben de gelebilirim.

WARDEN

Güzel. Tuval için bir ekibimiz var. Kate'e seninle irtibata geçmesini söyleyeceğim.

Kate onun yöneticisi.

.

WARDEN

Alaycılık sana yakışmıyor Ginger ve gelecek hafta yapacağım konuşmada annen ve benimle birlikte sahnede olman çok hoş olurdu.

Çok ukala ve ön seçimi kazanacağından emin. İç çekiyorum. Eğer gitmezsem, bunun sonunu asla duyamayacağımı biliyorum. Mideme bir taş gibi bir korku oturuyor.

Ben de orada
olacağım.

WARDEN

Güzel. İrtibatta olacağım.

Tam cevabına gözlerimi devirmişken yeni bir mesaj .

KOCASI

Sanırım ananas beni etkilemeye başladı.

Telefonumdaki yeni ismine gülümsüyorum. Kısa ömürlü
olsa bile, onu görmek beni mutlu ediyor.

Öyle mi? Neden?

KOCASI

Bir makale okuyun.

Ananasın üstüne mi?

Gülmeye başladım. Bu adam neden ?

KOCASI

Görünüşe göre çok ananas yersen, dölünün
tadı çok güzel oluyormuş. Teoriyi test
ediyorum. Ama çalışma ve sonuç için sana
güvenmek zorundayım.

Mesajını okurken sudan bir yudum daha alıyorum ve nefes
borumdan aşağıya doğru emiyorum. Öksürük krizimi
yatıştırmaya çalışırken cevap vermiyorum. Bir mesaj daha
geliyor.

KOCASI

, değil mi?

Hayır, beni boğdun.

KOCASI

Seks kasetinin adı.
Boğuluyorsun, Vixen.

Ve ben yapmayı
seviyorum

Ben de eşlik ederim.

Ne bekliyorsunuz ki? Çok büyük bir şey.

KOCASI

İyi bir boyut, değil mi?

Buradan sırtını sıvazladığını görebiliyorum.

Kız kardeşin ve kızlarla dışarıdayken beni
böyle şeyler hakkında düşündürmeyi bırak.

KOCASI

Böyle şeyler= sikimi.

Kendini kandırmayı bırak, Vixen. Zaten
bunu düşünüyordun. Her zaman
düşünüyorsun.

Öyle mi?

KOCASI

Evet.

Günlüğümü mü okuyordun Cole?

KOCASI

Gerek yok, çanta harfleri her şeyi anlatıyor.

Şerefsiz.

Ne düşündüğümü bildiğinizi varsaymak için oldukça eminim.

KOCASI

Kendine güvenmene gerek yok, bebeğim. Bunun hakkında konuşmanın bile o daracık amcığı benim için ıslattığını biliyorum.

Onun sözleriyle içime bir sıcaklık doluyor. *Lanet olsun.*

Bu adamın bana nasıl böyle hissettirdiği hakkında hiçbir fikrim yok. Oh bekle, evet biliyorum. Çünkü o inanılmaz ve Ateşli Şerif Baba'nın gerçek tanımı, büyük dick enerjisi.

KOCASI

söyle.

Dudağımı ısııyorum ve yazmaya başlıyorum, dürüstlük ve ikinci sangria'm beni yönlendiriyor.

Yapamam. Haklısın. Hep bunu düşünüyorum.

KOCASI

Neyi düşünmeden duramadığımı bilmek ister misin?

Yemi yuttum.

Ne?

KOCASI

O güzel dudakları öpmeme, aralarını açmama ve sikimi küçük, pis karımın boğazına sokmama sadece üç saat kaldı.

Koltuğumda kayıyorum. Biraz daha böyle devam edersem barda bir yerde kendi başımın çaresine bakmak zorunda kalacağım. Tam o anda Liv, Avery ve CeCe'nin tuvaletten dönüp masamızın önüne geldiklerini, beni burada oturmuş ve tam bir aptal gibi telefonuma bakarken izlediklerini fark ediyorum. Ne kadar zamandır orada oldukları hakkında hiçbir fikrim yok.

CeCe, "Düşüncesi bile beni iğrendirirken, o benim kardeşim, değil mi?" diyor.

"I ..." Sangria'mı yudumluyorum.

Liv, CeCe'ye dönmeden önce, "Telefonunla resmen sevişiyorsun," diye kıkırdıyor. "Kulaklarını kapat!"

"Neden hep kulaklarımı kapatıyormuşum gibi hissediyorum?" Ayağa kalkıyor. "Kocamı öpmeye gidiyorum. Ben yokken iğrenç şeylerden bahsedin. İki dakikan var."

Bara doğru yürüyüp Nash'in önündeki tabureye oturdu. Belki üç dakikam vardır.

"Eee?" Liv sorar.

CeCe'ye bakıyorum ve Liv ile Avery'ye bu yaz Cole'la aramızda geçenleri bir dakikalık özet halinde anlatmaya karar veriyorum, evlendiğimiz gerçeğini atlıyorum çünkü Cole benim ölüm kalım meselem olmaya başlamıştı ve bu kısmı aramızda tutmaya söz vermiştik.

"Ama Şimdi daha ciddi ve ..." Başımı ellerimin arasına aldım.
"Bilmiyorum. Sanırım yapabilirim... İŞler artık daha karmaŐık."

Brent'in bir masada ayakta durduğunu ve konuşmasını tamamladığını gördüğümde sözümü kesiyorum. Beni anında tedirgin eden bir s ritiŐla bana bakıyor.

Liv'in gözleri fal taşı gibi açılır.

"Bekle... hayır yapmadın. Ginger Lily Danforth, en iyi arkadaŐımızın kardeŐine aşık olmana izin mi verdin?!" diye soruyor, sesi daha yüksek bir oktava ulaŐıyor.

"ŐŐŐt," diye susturuyorum onu. "I ..." Başımı düzleŐtirilmiŐ avu larımin içine bırakıyorum ve onlara doğru boğuluyorum.
"Sanırım yaptım."

"Ama bu *Cole*," diyor.

Avery, "Bazen böyle Şeyler olur ve olması gerekiyorsa bunu engellemeye çalışmanın hiçbir faydası olmaz," diyor. " nemli olan Şimdi nasıl başa  ıktığınızdır. Onun da aynı fikirde olduğundan emin olmalısın. Hatırladığım kadarıyla Cole'un ciddi bir ilişkisi yok."

"Biliyorum," diyorum ikisine de bakarak.

"Vay canına. Bu kabul edilmesi gereken çok fazla bilgi. İkinizin sadece bir kaçamak yaptığını sanıyordum. Sisteminizden atıyorsunuz." Liv bana bakıyor ve yüzünde ciddi bir ifade beliriyor. "Avery haklı. Sence senin hakkında ciddi mi?"

"Bilmiyorum... belki? Bazen bana öyleymiŐ gibi bakıyor," diye d r st ce cevap verip bardağımı boŐaltıyorum.

Liv .

"Yıllardır sana öyle bakıyor," diyor. "Bunca zamandır sana bunu söylüyorum ama hiç dinlemiyorsun."

"Geçen yıl ben bile fark ettim," diye ekliyor Avery.

Başımı sallıyorum, haklı olabileceklerini düşünmeye başlıyorum. Ama bu yine de bana karşı ne kadar ciddi olduğunu göstermiyor. Sadece beni fiziksel olarak arzuladığını söylüyor.

Liv, "Sana s ylemememe gerek yok ama Ginger, onunla bu konuşmayı yapmalısın," diyor. "Kız kardeşi olan en iyi arkadaŐınız var ve onun da bir *kız* var. Bir tane

çok bağlanmış gibi görünüyorsun. Ve tam tersi."

Nash'in her zaman biraz korkutucu olan barmeni Asher Reed ile göz göze geliyorum ve boş bardağımı kaldırıyorum.

Yapılacakları biliyor. Beş dakikaya kadar yeni bir sürahi gelir.

"Ben gidip biraz daha getireyim," diye teklif ediyor Liv. Ayağa kalkıp saçlarını düzeltmesini izliyorum. "Hemen dönerim."

"Tamam..." Ben de diyorum ki. Son zamanlarda çok tuhaf davranıyor ama şu anda benim kendi sorunlarım var. Onunkilerle de uğraşamam.

Avery öne doğru eğilerek, "Artık ikisi de gittiğine göre tavsiyemi dinle," diyor. "Eğer mutlu olmak için bir şansın varsa, Ginger, başka birini memnun etmek için bundan vazgeçme."

Yargılamamasına gülümsüyorum.

"Teşekkürler," diyorum telefonu çaldığında. Telefonu çıkardı ve gülümsedi.

"Arayan Jake," diye açıklıyor, telefonu cevaplamak için ayağa kalkıp dışarı çıkmadan önce.

Bir nefes veriyorum ve masaya oturuyorum, artık yalnızım. Telefonumu çıkarıp Cole'a bir mesaj yazıyorum.

Sadece iki saat elli dakika kaldı. Ya Cole? Bugün bir ton ananas yedim. Ben senin teorini test ediyorum, sen de benimkini.

Ve haklısın. Ben zaten ıslağım.

Üç noktanın belirip kaybolmasını izlerken telefonuma bakıp sırtıyorum. şu anda yüzündeki ifadeyi hayal ediyorum; iş yerinde koltuğunda nasıl kayıyor olacak.

Liv haklı. Cole ile bu konuşmayı yapmalıyım. Ve bu hafta, Mabel yokken, mükemmel bir zaman. Konuyu nasıl açacağımı planlamaya başladım. Belki güzel bir akşam yemeği hazırlarım. Bize özel bir şeyler pişirebilirim ve her şeyi konuşabiliriz. I

korkularımı bir kenara bırakıp onunla dürüst bir konuşma yapabileceğime inanmak istiyorum. Dışarıda ne kadar cesur olmaya da, kendimi koyma konusunda hiçbir zaman en iyisi olamadım.

Liv'in elinde taze sürahiyle bardan dönüşünü izlerken derin bir nefes alıyorum. O bana ulaşmadan hemen önce telefonumun ışığı yanıyor.

KOCASI

Eve geldiğimde çıplak ol.

Bu hafta kesinlikle Cole ile bu konuşmayı yapacağım. Ama önce, başka bir şey yapamayacak kadar tahrik olduğum için, bu gece benimle birlikte olmasına izin vereceğim. Yani, izin vermezsem nasıl pis bir eş olurum?

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Zencefil

"**S** vur," diye mırıldanıyorum, gece yarısından hemen sonra çantamı Cole'un önündeki bankın üzerine bırakırken bacağımı şapırdatıyorum.

Doğruluyorum ve onu dinliyorum. Ev karanlık, ama benden önce evde olduğunun işaretini duyuyorum: su akıyor. Evin içine doğru ilerliyorum ve Telefonu tezgâha bıraktım, son mesajı hâlâ bana bakıyordu.

KOCASI

Ben evdeyim ve sen ne buradasın ne de çıplaksın.

Kendimi savunmak için Nash ve CeCe'nin her ne yapıyorlarsa ondan dönmelerini beklemek zorundaydım. Tamam, ne yaptıklarını biliyordum ama yine de başka seçeneğim yoktu. Nash çok fazla sangriadan sonra beni eve bırakacaktı, bu yüzden Cole'a geç kaldığım için kendimi affettirmeye kararlı bir şekilde hızla odama koştum.

En tecrübeli porno yıldızının bile yüzünü kızartacak siyah, dantelli bir iç çamaşırı takımı çıkarıp giyiyorum ve aynı anda banyoda rekor bir hızla makyajımı tazeliyorum. Cole'un banyosunda su akmayı bıraktığında, yatağımın ortasındayım, kapımın altındaki ışığı görebilsin diye lambayı yakıyorum. Taşındığım zaman sakladığım iki kelepçe seti ilk parmağımdan sarkıyor ve bacaklarım setin neredeyse kasıksız iç kısmını yeterince ortaya çıkarmak için hafifçe açık.

Cole kapımdan içeri girdiğinde kalp atışlarım hızlanıyor, dar kalçalarına bir havlu sarmış, kaslı göğsüne ve omuzlarına küçük su damlacıkları yapışıyor. I

Neredeyse gördüğüm anda boşalacaktım.

Orada yattığımı ve elimde ne olduğunu fark etmesi sadece üç saniyesini alıyor. Önündeki manzara karşısında irkilmedi bile. Kaşlarını kaldırıp elimdeki kelepçelere bakıyor, sonra tekrar vücuduma dönüyor. Dantel ve kayışlarla bezenmiş tenimin genişliğine bakarken gözleri beni ateşliyor, devam eden tüm itmelerden bahsetmiyorum bile.

"Geç kaldın," diyor, sesi kanımı hızlandıran o düşük oktavlı şeyi yapıyor.

"Beni tutuklamak mı istiyorsunuz, memur bey?" Dudaklarımda bir gülümseme soruyorum. Bu gece kaç tane sangri içtiğim sesimden anlaşılıyor olmalı çünkü Cole da nazlı nazlı gülümsüyor.

"Sanırım öyle," diyor, havluyu vücudundan ahşap zemine bırakırken.

Onu tüm sertliğiyle, mürekkepli, çıplak ihtişamıyla karşımda görünce ağızım sulanıyor. Tanrım, o mükemmel. Aleti sallanıyor, şimdiden bana doğru bakıyor.

"Alenen sarhoşluk..." Eliyle kendini okşayarak bana doğru geliyor.

"Üç sangri... sarhoş değilim," diyorum şımarık bir ses tonuyla, onu on kat daha fazla istememe neden olacak kadar çakırkeyif.

"Bir memurun kelepçelerini çalmak..." diyor, yatağa sürünüyor ve beni kabaca altına çekiyor. Bacaklarımı açmaya zorlayıp aralarına girerek üstüme çıkarken inliyorum ve o da inliyor.

"Ve bu..." Gözleri odamın loş ışığında bir kez daha üzerimde gezinirken parmağı iç çamaşırımın askısının altından kayıyor. Bir çırpıda bırakıyor ve tekrar yerine oturuyor. "Lanet olası kadın, bu yasadışı olmalı."

Ben daha düşünmeden dudakları dudaklarıma yapışıyor, çekilmeden önce tatlı bir çaresizlikle ağızımı yağmalayan dili başımı döndürüyor.

"Kahretsin..." diye mırıldanıyorum, bu tür bir işkenceye dayanamıyorum. "Senin bu güzel küçük numaranı yok etmek üzereyim.

giyeceğim sonra seni yiyip bitireceğim, Ginger." Cole neredeyse kasıksız olan tangamı bedenimden çekip çıkarıyor ve omzunun üzerinden atıyor.

Büyük orta parmağı zaten sırlıklam olan yarığımı sıyrıyor ve uyarılmamı hassas klitorisimin üzerine yayıyor.

"Sana doyamıyorum. Bütün gün tadının nasıl hayal ettim," diyor. "Çok ıslaksın, benim için çok hazırsın."

Kontrolü ele geçirme dürtüsü onun sözleriyle içimi kaplıyor. Ellerimi omuzlarına koyarak onu hazırlıksız yakaladım. ve baldırımı onunkinin etrafında kıvırıyorum. Onu sırt üstü çeviriyorum, "Babamın bana yıllarca aldırıldığı nefsi müdafaa dersleri amaçlarına hizmet etti."

Bacaklarının arasından üstüne indiğimde şok içinde yüksek sesle gülüyor, onu derinden öptüğümde ses kesiliyor. Elimi yukarı kaydırıp her bir kelepçe setinin bir ucunu yatak direklerine sabitlerken dudaklarında bir sırıtma oynuyor.

Dantelli sütyenimin arkasını açtığında doğruluyorum. Sütyenimi çıkarıp beni çıplak bırakarak yere fırlattığında çıtçıtılı düğmelerin patlama sesi havayı dolduruyor. Elleri göğüslerimi avuçluyor, meme uçlarımı koparıyor ve neredeyse aklım başımdan gidiyor.

"O kelepçelerle ne yaptığını sanıyorsun, Vixen?" Bana kısık gözlerle bakıyor.

Ben de sırtarak amımı ona doğru bastırıyorum. Derin bir inilti çıkarken gözleri dalgalanarak kapanıyor.

"Bana güveniyor musun? Yoksa *otorite* dilinin ucunda mı Şerif?" Kaya gibi sertleşmiş sikine sürtünerek soruyorum.

"Bu durumda mı? Hiç şansım yok, ama ben konu seks olduğunda güvenli kelimeler, Vixen. O yüzden elinden gelenin en iyisini yap," diye cevap veriyor ben sırtırken.

Bunu o istedi. İki elini de tutup yanlara doğru uzattım. Bir kelepçeyi bileğine doladım.

ve yerine kilitleyin. Ses, sessiz odada bir uyarı niteliğinde. Tek parmağımı kolundan aşağı kaydırıyorum.

Kısık bir ses çıkarıyor ama ikinci kelepçeyi diğer bileğine itiraz etmiyor. Onu hafifçe öpüyorum Dudaklarım. Onun benim altımda, merhametimle hareket ettiği fikri damarlarımda dolaşıyor ve amım zonkluyor.

"Aferin oğlum... Ben de kendime güvenmezdim," diye fısıldıyorum doğrulup ona sırtırken.

"Ginger..." diye uyarıyor, bir dakika önce olduğu kadar emin görünmüyor, ama bunun bir değeri yok. Burada kontrol bende.

"Evet, bebeğim?" Ben soruyorum.

"Anahtarlar nerede?" diyor, az önce bana devrettiği gücün farkına vararak.

"Tam , komodinin üzerinde, sapasağlam duruyor," diyorum ona. "Gördün mü Cole, sorumlu olan benim..."

O acı dolu bir inilti çıkarırken ben aşağı doğru kayıyorum. Dilimi yeni yıkanmış teninin her yarığında gezdiriyorum, siki sert ve bana karşı kaçınılmaz.

Kalçalarının arasına diz çöküp sıcak ağzım onu bulduğunda "Siktir," diye homurdanıyor. Sadece ona işkence etmek için shaftının üzerinde yavaş bir iz yalıyorum. Sonunda içime girmesine izin verdiğimde, kendini daha derine zorlamak için kalçalarını kaldırıyor ve boğazımın arkasına çarpıyor. Yanaklarımı oyuyorum ve hepsini almak için ağzımı daha geniş açıyorum.

"Sabır, bebeğim," diye mırıldanıyorum.

"Bu kötü bir fikirdi," diyor Cole, sanki kendini kurtarabilecekmiş gibi bileklerini çekiştirerek.

"Hiçbir fikrin yok..." Yatağımın başucundaki komodine doğru eğilip manşet anahtarlarını ve Bay Her Zaman Hazır'ı çıkarırken cevap veriyorum.

çekmecedeyim. Başparmağımı kalın çubuğun üzerinde gezdiriyorum ve açıyorum. Düşük bir uğultu havayı dolduruyor.

"*Siktir*, Ginger," diyor Cole, oyuncağı boynundan aşağı kaydırırken hem biraz korkmuş hem de gerçekten tahrik olmuş görünüyor. Üzerine çıplak bir şekilde oturduğumda tüyleri diken diken oluyor. O

Bacaklarımın arasındaki havuzun sikini kucakladığını hissedince bir nefes verdi.

"Çok sert, benim için çok hazır," diye fısıldıyorum, sözlerini ona karşı kullanıyorum.

Gözleri kapanıyor ve göğsünden hayvani bir ses yükseliyor. Onu kaplamak için kendi uyarılmışlığımı kullanıyorum ve sonra serbest elimle onu amıma doğru okşamak için biraz geri çekiliyorum. Cole nefesinin anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

Değneği meme ucumun üzerinde gezdirip ürperiyorum, sonra belimden aşağıya ve göbeğime doğru takip ediyorum. Onu klitorisime yaslıyorum ve inliyorum. İkimize karşı mırıldanıyor ve ben hızımı artırırken başımın geriye düşmesine izin veriyorum.

"İşte böyle bebeğim. Kendini iyi hisset," diyor Cole, ben değneği şişmiş merkezime doğru çevirirken.

Vibratör her hareket ettirdiğimde ona dokunurken, onu da sıyırmak için her aşağı kaydırıldığında "Lanet olsun," diye mırıldanıyor.

"Bana bak, Ginger," diye emrediyor. Bunu yaptığımda neredeyse kendimi kaybediyorum. Altımda yatan kendi kişisel Roma tanrım gibi, çaresiz ve hareketlerime karşı savunmasız.

"O silikonu istediğin kadar kullanabilirsin ama asla benim yerimi alamayacak. Seni asla benim doldurduğum gibi dolduramayacak" diyor.

Cole kalçalarını yukarı doğru iterken gözleri karanlık ve fırtınalı. Sikinin bana karşı hissi ve klitorisimdeki titreşim çok fazla. Teslim oluyorum ve kalçalarımı kaldırarak onun üzerine çöküyorum. Beni santim santim doldurmasına izin verirken ikimiz de nefes nefese kalıyoruz. Bu açıdan o kadar büyük ki etrafını sarmam biraz zaman alıyor.

"Cole..." Ürperiyorum, neredeyse kilidini açmaya ve beni becermesine izin vermeye hazırım.

"Hayır, yapamazsın," diyor hiddetle, kalçalarını yukarı iterek beni iliklerime dolduruyor. ve kollarım yanıma doğru kayıyor.

"Şimdi pes etmeyeceksin. Beni kelepçelemek mi istiyorsun?"
İtiş gücü.

"O zaman sahiplen, Ginger." *İt.*

"Seni tıka basa dolduracağım ve sen de sikimin kenarlarından aşağı damlayana kadar bana bineceksin." *İt.*

"Ve bunu yaparken o muhtaç küçük klitorisi unutmaya cüret etme." *İt.*

İçimde beni mahvetmekle tehdit eden noktaya vurduğunda haykırıyorum. Bana ilahi söylemeye devam ediyor.

"Oyuncağını kullan. Parmaklarını kullan. Neye ihtiyacın varsa onu kullan."

İtiş gücü.

"Her geldiğinde dudaklarında benim adım var. *Benim.* seni boşaltan şey."

Değneğimi klitorisime doğru hareket ettiriyorum ve ikimiz de titreşimle inliyoruz. Hızımı ayarlıyorum ve her battığımda kalçalarıyla beni karşılıyor.

"Ne kadar iyi bir kızsın, Ginger..." diye övüyor beni, değnekle hızım artarken. Tüm bunlara dayanamıyorum -sözleri beni ele geçiriyor, siki içimi dolduruyor ve asa beni uyarıyor. Altımda sıkı bir ısı ve basınç sarmalı oluşuyor Karın. Kontrol edilemez bir his.

Yatağa kelepçeli kendisi olmasına rağmen bir şekilde kontrolü tekrar ele almak için kalçalarını tekrar yukarı kaldırırken, "Bu lanet olası amcık," diye homurdanıyor. "İşte bu, iyi bir sürtük gibi tüm sikimi al. Kontrol sende olabilir ama bu amciğin *benim olduğunu unutma.*"

Lanet olsun. Bu kelimeler.

Onun etrafında kenetleniyorum ve uğultulu değnekle klitorisimi çalıştırıyorum. Bir kez daha ve kendimi kaybediyorum. Vücudum içten dışa doğru paramparça olurken onun kalkıyorum. Değneği asla durdurmuyorum ve onun adını haykırırken ikisini de bu süreçte ıslatıyorum.

"Siktir... Ginger... *Siktir.*" Sesi iniltilerimi kesiyor.

Ama Cole beni rahat bırakmıyor ve o girdikçe, tüm umursamazlığım kaybolmuş ve yatak sırlıklam olmuş bir halde sikini neredeyse boğuyorum. O içime girerken ben onun üzerinde kemiksiz bir yığın gibiyim.

"aç, Ginger. *Şimdi,*" diye emrediyor.

İtiraz etmiyorum, edemiyorum. Anahtarlara uzanıp bir kolumun kilidini açtığımda bedenim onun oluyor ve beni sıkıca kavradığı için kolum anında boğazıma kaçıyor.

Cole tek koluyla geldiğinde doğruluyor ve dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor.

"Daha hızlı," emrediyor karanlık bir şekilde, ben diğer elinin anahtarını karıştırırken.

Onu serbest bırakmayı başardım ve hiçbir şey beni Cole'un saldıgı intikama hazırlayamazdı. Kolları vücudumu sararken önce ağzı beni ele geçiriyor, her yerimi morartıcı bir kavramayla yoğuruyor. Sanki bana yeterince hızlı dokunamıyormuş gibi.

"Bu küçük pis bir numaraydı, Vixen," diye kulağımı tırmalıyor. "Seni mahvedeceğim."

Beni üzerinden atıyor ve dört ayak üzerinde duracak şekilde çeviriyor, sonra da kıcımlı kaldırıp üst bedenimi yatağa bastırıyor. Birkaç dakika önce yaptığım pislikle ıslanmıştı.

önce. Cole hâlâ uğuldayan asayı kapıyor ve iç uyluğuma doğru kaydırıyor. Kukum zonkladıkça inliyorum, zaten Daha fazlasını istiyordum. Beni doldurması için yalvarmaya başlamıştım bile. "Cole ..." İnledim.

"Beni kızdırmak mı istiyorsun, hmm?" diye soruyor asa klitorisimi bulurken. "*Seni* nasıl kızdırdığım hakkında hiçbir fikrin yok, Ginger. Sana, bu bedene ahlaksızca şeyler yapmak için kaç yıl bekledim. Ellerimde, dudaklarımda hayal ettiğim bu bedene. Dişlerimin arasında."

Serbest kalan elini saçlarıma doluyor ve beni bırakmadan önce boynumu birden fazla yerden ısırarak için vücudumu yukarı çekiyor,

Kalçalarımı kavırıyor, beni tekrar yukarı kaldırıyor ve dizlerimi daha da açıyor. Değnek kıcımlı üzerinde yuvarlanıyor, sonra arka deliğime değiyor ve yabancı hissine olmadığım için yatağa doğru miyavlıyorum.

"Öyleyse ," diye ikna ediyorum, sunduğu her şeyi istiyor, bana tamamen sahip olması için çaresizce çırpınıyorum.

Cole homurdanıyor ve tek bir akıcı hareketle kendini içime sokuyor, bu da çarşafların üzerine yığılmama neden oluyor. I

Oyuncağı yanaklarımın arasında tutarken ve boştaki eliyle beni tutarken onları sıkıca yumrukluyor.

Kendini neredeyse sonuna kadar dışarı çekip, gırtlaktan bir inilti çıkarken tekrar bana çarparken çaresizim. Ses içimde dalgalanıyor. Onun böyle kontrolden çıkmasını seviyorum; tüm gücü elimde tutmayı ama aynı anda ona teslim olmayı seviyorum. Asayı mükemmel bir basınçla bana doğru itiyor, içimde daha önce hiç hissetmediğim bir şeyi uyarıyor. Şimdiye kadar üzerime salmadığı bir tür kaba kuvvetle beni deneyimliydi.

"Benim küçük pis karım sikilmekten ve oynanmasından hoşlanıyor mu?" soruyor tekrar içime girerken.

"Evet..." Kalçamı sıkıca kavrayıp tekrar tekrar içime sokarken inliyorum.

Ama bu yeterli değil. Cole artık çıldırmış durumda; bedenimi kaldırıyor ve beni yatakta yukarı doğru hareket ettiriyor, böylece kaldıraç olarak yatak başlığını tutabiliyor. Asayı tekrar eline alıyor ve omzumun üzerinden ona baktığımda bana bir her şeyi bilen gülümsemesiyle arka deliğimde gezdiriyor. Bu anda, daha önce hiç bu kadar Bir erkek tarafından alınmanın ne demek olduğunu gerçekten biliyordum.

Ama bu: Cole amıma sert ve hızlı, acımasız ve hayvani bir şekilde girerken, vibratörümle göt deliğime karşı sıkı daireler çizerek baskı uyguluyor. Maksimuma çıkarıyor ve başını kaplamak için yarığımın üzerine tükürüyor. Beni sersemletecek kadar içime . Yatağın içinde çığlık atıyor, adını inliyor ve ona yalvarıyordum. Aynı anda hem her şey hem de hiçbir şey için.

"Vay anasını," diyor içimden ona doğru gelen uğultuyu hissederek. "Bu hissettiriyor... *siktir*."

Daha hızlı hareket etmeye başlıyor ve bir anlık netlikle sırtıyorum. "Kirli kocam becerilmekten ve kendisiyle oynanmasından hoşlanıyor mu?" I

Sor.

Sözlerimle ilgili bir şey onu çevirdi. Asayı benden çekip alıyor ve asayı kaybettiğim için tıslıyorum. Onu yatağa fırlatıyor ve saçlarımı kavırıyor, diğer elini

Beni boğazımdan tutup yukarı çekti. Sırtım ön tarafına yaslanıyor ve yüzümü onunkine çevirip dağınık, acil öpücüklerle buluşuyorum.

"Bana tekrar kocan de," diye emretti.

"Kocam beni boşaltır mı, lütfen?" Tatlı tatlı soruyorum, onun etrafında tutuşmaya hazırım. Eli boğazımı sıkıyor, nefesimi ciğerlerimden çekerek beni tüm kontrolümü kaybediyorum. İçime o kadar derinden giriyor ki, göz kapaklarımın arkasında havai fişekler patlıyor.

İçimde büyürken "Lanet olası benim" diye homurdanıyor.
"Benim karım."

Tam görüşüm durağanlaşırken içime akıyor ve ben de onunla birlikte serbest düşüşe geçiyorum, o benimkini çağırırken ben de onun adını haykırıyorum. Hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşalıyorum. Coşkumuz dalgalar halinde gelirken ikimiz de inliyor ve nefes nefese kalıyoruz, terden sıırıslıkılam olmuş tenimiz birbirine bastırılmış.

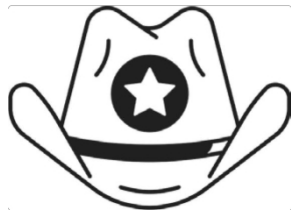
Birkaç dakika sonra nefes alış verişlerimiz normale döndüğünde ve bir halde yatarken Cole beni saçlarımdan ve omzumdan nazıkçe öpüyor.

"Sanırım ananas teorisini daha sonra test etmemiz gerekecek..." Sırıtiyorum.

"Beni öldüreceksin kadın," diyor, hâlâ nefesi kesilmiş bir halde. Dudaklarını gagalıyorum. Kollarını etrafıma sarıp beni kucakladığında göğsümde sıcak bir his yayılıyor.

Kulağıma fısıldıyor, "Ama Ginger... bu mu? Biz mi? Bu *her şey demek.*"

İç çektim. Belki de kızlara onunla yapacağımı söylediğim konuşma yarına kadar bekleyebilir... hatta ondan sonraki güne kadar.

BÖLÜM KIRK YEDİ

Cole

27 gün kaldı

| Ginger'ın yatağının titreyen telefonunun sesiyle uyandım.

Bahse girerim babasıdır. Babası

Son yirmi dört saat içinde onu üç kez arayarak kendisi için gereken şeyleri hatırlattı, bir kez bile *isteyip istemediğini* sormadı. Dilimi ısııyorum, ama bir gün ona onun kızı olduğunu ve işinin seçim kazanmasına yardım etmek olmadığını hatırlatacağım.

Yuvarlanıp kollarımı onun yumuşak, sıcak bedenine doladığımda kaşlarım çatılıyor. Bugün sadece seçim günü değil, aynı zamanda boşanma planımızın da ilk adımı. Mabel da daha sonra yazlıktan eve dönecek ve benim ve Ginger'ın durumu hakkında hissettiğim bu korumacılık son sekiz günde on kat arttı.

Geçtiğimiz hafta boyunca birlikte olduğumuzda neredeyse hiç kıyafet giymedik. Konuştuk; her yemeği evde yedik; havuzumda mayolu ve mayosuz yüzdük.

Film izledik ve bu küçük, dedikoducu kasabada market alışverişimiz sırasında bazı kafaları çevirdik. Ev işlerini hallettik ve seviştik, hem de çok. Evimin ve bahçemin her köşesinde, yine de Ginger'a doyamıyorum. Onu kalmaya ikna edebilirsem hayatın nasıl olabileceğine dair bir fikir verdi bana. Ginger yanımdayken kendimi bir bütün hissediyorum.

İşe gidiyorum ve oradaki her şeyle daha önce hiç yaşamadığım bir rahatlıkla başa çıkıyorum. Brent bile daha az can sıkıcı görünüyor çünkü biliyorum ki günün sonunda eve gideceğim ve o orada olacak, beni bekliyor olacak, yanımda uzanıyor olacak

Beni vahşileştiren o daracık mayolardan biriyle havuza gitmek ya da Mabel yokken hiçbir şeyi kaçırmamak için bahçeyle ilgilenmek. Hatta geçen gün eve geldiğimde onu Mabel'le FaceTime'da konuşurken buldum ve konuştuklarını duyduğumda duygu neredeyse nefesimi kesiyordu. Mabel'a ricalarını ve teşekkürlerini, güneş kremiini hatırlayıp hatırlamadığını sorarken, elinde tuttuğu boyama sayfasının çok güzel olduğunu söylerken onu veranda kapısından izledim. Mabel'e eve geldiğinde ne yapacaklarını konuşmalarını izledim. Bir dadının gözetimindeki bir çocukla konuşması gibi değil, bir annenin kızına hitap etmesi gibiydi.

Mabel'ın bu yaz Ginger'ın ilgisi altında nasıl çiçek açtığına tanık oldum. İlişki, geçen hafta sadece dört saatliğine kulübeye gelen annesinin boşluğunu dolduruyor. Tüm bu süre boyunca Ernie ve Trudy Mabel'a sahipti ve Gemma onunla bir gece geçirme zahmetine bile katlanamadı.

Şimdi burada, panjurlarımdan süzölmeye başlayan sabah güneşinin altında uzanırken, bir sinir yumağı halindeyim. Çünkü, geçen hafta boyunca, beni vurdu. Arkadaşlıktan en iyi arkadaşlığa, oradan da 'sahte' eşliğe uzanan çizgide bir yerlerde Ginger Danforth'a aşık oldum. Hem de derin bir aşkla. Ve bu ikimizin de atlatmaya çalıştığı sahte bir evlilik değil. Birçok açıdan bu, yıllarca yaşamak için elimden geleni yaptığım evlilikten daha gerçek.

Bu kadına nasıl hissettiğimi nasıl anlatacağımı bulmak için kendimle bir anlaşma yapıyorum - daha uzun süre kalmasını nasıl sağlayacağımı, onu kızıma annelik yapmaya nasıl ikna edeceğimi, ona yapbozumuzun son parçası olduğunu nasıl söyleyeceğimi.

Ginger kıpırdanırken yanımda mırıldanıyor ve tam elimi ipeksi kalçalarının arasına sokmak üzereyken telefonu tekrar çalıyor.

"Siktir," diye mırıldandım. "Şimdiden üç kez aradı."

Ginger inliyor. "Cevap vermek zorundayım yoksa aramaya devam edecek."

Homurdanıyorum ve o babasıyla konuşmak için telefonu açarken yataktan kalkmak için hareket ediyorum.

Eşofmanlarımı ereksiyonumun üzerine geçirip mutfağa gidiyorum. Ginger yirmi dakika sonra günün programını yapmak için bana katılıyor. O konuşurken ona bakıyorum; sadece benim tişörtümle ve dalga dalga omuzlarına dökülen yatak saçlarıyla çok baştan çıkarıcı görünüyor.

"Mabel öğleden sonra birde eve geliyor," diyor, bana bakmadan önce telefonunda bir şeyler yazıyor. "Peki sen ne zaman evde olacaksın?"

Ona bir kahve uzatıyorum, hevesle alıyor. "Saat dört buçukta evde olurum," diyorum. "Dönüşte Mabes ve kendim için bir pizza alırım."

"Tamam. Saat beş gibi Mason Tapınağı'nda olmam gerekiyor ve kazansa da kazanmasa da geç bir saat olacak," diyor alt dudağını çiğnerken. Pencereden dışarı bakarken kahvesinden bir yudum alıyor.

"Mabes ve bana orada ihtiyacınız var mı?" diye sordum. Bu gece Ginger'ın yanında olmaya tamamen hazırım ama aynı zamanda basın ve ailesinin *neden* orada olduğuma dair sorularıyla boğulmasını da istemiyorum.

"Um..." diyor.

Çok stresli görünüyor ve ben buna katlanamıyorum.

"Hadi, güne doğru başlayalım," diyorum ona.

Onu bir elimden tutup banyoya çekiyorum, diğer elimde kahvesi var. Tezgâhın üzerine oturuyor ve bir yudum alıyor, yüzünde merak dolu bir ifade var. Kalçalarının üst kısımları tezgâha yaslanıyor ve doğal olarak onları ayırmak istiyorum. Bu anı onunla ilgili kılmak için beş lanet dakika boyunca dürtülerimi kontrol etmek için elimden geleni yapıyorum. Büyük bir çaba harcamadan olmuyor.

Odanın ortasındaki büyük fildişi ayaklı küvet, buzlu camlı bir pencereden arka bahçeye bakıyor. Ben banyo yapmaya başlarken sabah güneşi içeri süzülüyor.

"Neden senin banyodayım Cole?" Ginger sorar.

"Kahveni yudumla ve soru sormayı bırak," diyorum ona, suya biraz Epsom tuzu ve köpük ekliyorum, ben mutfağa gidip kendi kahve fincanımı ve cezveyi geri getirirken küvetin dolmasına izin veriyorum.

Onu öpmek için eğildim, fincanını aldım ve yanına . Tişörtünü başından çekip çıkarmadan önce dudaklarına bir kez daha iffetli bir öpücük bırakıyorum, onu tezgahdan kaldırıp aynaya bakması için çeviriyorum. Arkasında duruyorum ve iki elimi kullanarak kalın saçlarını yüksek bir topuz haline getiriyorum. Bir yandan da dudaklarımı boynunda ve omuzlarında gezdirerek onu rahatlatmaya çalışıyorum. Bir iç çekti.

"Bu gece iyi geçecek," diyorum banyodaki çekmeceme uzanıp siyah bir saç bağı çıkarırken, topuzu sabitleyip ellerimle saçlarını düzeltirken. "Onun tüm destek sistemi olmak zorunda değilsin."

"Fena değil, Kanun Baba." Ginger aynada bana sırtıyı, saçlarına hayran hayran bakıyor. Artık büyük bir kısmı sergileniyor, pembe meme uçları inci gibi parlıyor ve parmaklarım için hazır... ağzım için.

"Şeriflik işi her zaman kuaförlük yapabilirsin" diyor.

Külotlu kışını tokatlıyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Aynada ona daha fazla bakarsam oyun bitecekti. Köşedeki tik banyo masasını küvetin yanına kaydırıyorum, tüm kıyafetlerimi çıkarıp sıcak küvete girmeden ve musluğu kapatmadan önce ikimizin kupalarını da üzerine koyuyorum.

"Doğruluk mu cesaret mi?" Sırtını göğsüme dayayıp önüme oturmak için tırmanırken soruyorum.

"Her zaman bir cüret, Cole," diyor Ginger, ben baloncukları omuzlarının üzerinden yukarı kaldırmaya başlarken. İç çekiyor ve ben de ona kahve fincanını uzatmak için uzanıyorum. Ben omuzlarında, boynunda çizgiler çizerken o bir yudum alıyor. Anında bana doğru gevşiyor ve bu his vücudumdaki tüm kanı doğrudan sikime itiyor.

Sikeyim. Odaklan, Cole.

"O güzel kafanın içinde neler döndüğünü bana söylemeye cesaretin var mı? Neden korkuyorsun?" diye sordum.

"Bu hile yapmaktır, Şerif. Ben gerçek demedim." Gülüyor.

Boynunu öpüyorum, bir kere, iki kere. Hindistan cevizi, güneş ve *ben* gibi kokuyor. En çok hangi notayı sevdiğimi söyleyemiyorum.

"Şerif olmanın güzel yanı da bu. Kuralları sen ," diyorum parmaklarımı kollarının üzerinde gezdirip tenindeki kabarcıklara daireler çizerken.

"Çok inandırıcı oluyorsun," diye .

"O zaman konuşmaya başlayın Bayan Ashby," diyorum ona en iyi polis sesimle.

"Ben... gerginim," diyor kupasını boşaltıp masaya geri koyarken.

"Ne hakkında?" Sırtındaki baloncuklara kelimeler çizmeye başlarken soruyorum: *vahşi, hafif, sevgi dolu*. Onunla ilgili aklıma gelen her şeyi.

Daha da geriye doğru eğilip boğazının pürüzsüz sütununu bana gösterirken sıcak boynundan aşağı bir çizgi öpüyorum. Cevap vermeyince öne eğilip omzunu ısıriyorum.

Ben onu aynı öperken irkiliyor ve bana vuruyor. "Ne hakkında?"

Tekrar ediyorum.

"Bu. Sen... biz.. Neden seni bu kadar önemsiyor gibi görünüyorum. Bu can sıkıcı ve anlaşılması zor... ve..." Teninde gezinmem devam ederken o da susuyor.

Tatlı ve gururlu yazıyorum, sonra tekrar başlamak için cildinde daha fazla kabarcık yumuşatıyorum.

"Ve ne?" Dürüst olması için ona baskı yapıyorum. Düşünceli bir şekilde dolgun alt dudağını ısırdığını anlamak için ona gerek yok. *Grace*.

"Ayrılıp işe döndüğümde... nasıl uyum sağlayacağım," diyor.

"Mabel'dan uzakta olduğumda nasıl başa çıkacağım."

Lanet olsun, bu kadar dürüstlük beklemiyordum ve Ginger'ın çiğliği göğsümü sıkan bir duyguya neden oluyor. Başka bir kelimenin izini sürerken hiçbir şey söyleyemiyorum: *güzel*.

"Bana bir tane borçlusun," diyor, bana doğru dönüyor ama de sırtının üst kısmını ve omuzlarını izlemeye devam etmem için bana yeterince alan bırakıyor. *Hoşuna* gidiyor.

"Doğruluk mu cesaret mi?" devam ediyor, başını eğip bana bakıyor. Ateşli gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben gidici oluyorum. Onu bir kez öpüyorum çünkü karşı konulamayacak kadar mükemmel.

"Gerçek," diyorum.

"Bana *gerçek* bir şey söyle," diyor parmaklarını kalçamın üzerinde gezdirerek.

Derin bir nefes alıyorum. "Bana bu *G*'nin neden derime işlendiğini sormuştun?" Başlıyorum.

Vücudu anında sertleşiyor. "Her an..." diyor ve *G* harfinin altına İtalyanca olarak yazılmış sözün geri kalanını anlayamayınca devamını getiremiyor.

"Her an sadece bir kez," diyorum ona, hâlâ aklıma gelenleri yazıyorum. *Arkadaşım*.

Baloncukları itiyorum ve son kelimelerin izini sürerken kulağına eğilip bir öpücük konduruyorum. *Ruh. Aşk.*

"*Sensin*," diye fısıldıyorum.

BÖLÜM KIRK SEKİZ

Zencefil

M Gözlerimi ağızım açık kalıyor ve mantıklı bir cümleyi bir araya getirmek için çok uğraşıyorum. İmkânsız çünkü sadece duygularım kontrolden kalmıyor, Cole'un dudakları tenime değdiğinde düşünmekte de zorlanıyorum.

Parmağının ucu sırtıma küçük desenler çizmeye devam ederken tek "Yine mi geldin?" oluyor.

"Dedim ki, Ginger Lily Ashby. Bu mektup, *sensin*," diyor Cole. "O gece kamyonetimde beni öptüğünde dünyamı alt üst ettin. Dudaklarını dudaklarıma değdirdiğin bir dakikadan az bir süre sonra boku yemiştin. Grosvenor'da tüm zamanımı seni düşünerek ve kendime bunun neden asla olamayacağını anlatarak geçirdim. Bu yüzden ..."

Omzumu ısıtıyor ve ben bu temas karşısında inliyorum. "*Ogni momento solo una volta*. Her an, sadece bir kez," mırıldanıyor.

Cole'un elleri kollarımdan yukarı kayarak yüzümü kavriyor ve başımı onunkıyla buluşacak şekilde çeviriyor. Birlikte banyoda çırılçıplakken Cole'un dilinden İtalyan yuvarlanışı hayatımın en seksi deneyimi olabilir. Alt dudağımın üzerinde yavaşça bir iz bırakıyor ve beni öperken suyun altında kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum.

"O gece kamyonetimde hissettiklerim yüzünden seni kendimden uzaklaştırdım," diyor, şimdi her şeyi masaya yatırarak. "Sana değer verdiğimi hep biliyordum ama bunun bana *hissettirdiklerinden* ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum. *Senin* bana hissettirdiklerin. Sen benim küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşıydın."

"Cole..." Yüzümü okşarken boğulacak gibi oluyorum.

"Sonra Grosvenor'da işe gittim ve her yerde o lanet G harfine bakmak zorunda kaldım. Tek düşünebildiğim seni öpmenin... sana sarılmanın nasıl bir his olduğuydu" diyor, şimdi beni öpüyor ve gözlerimin içine bakıyor.

O benden tüm mantıklı düşünceleri çalarken benimkiler çırpınarak kapanıyor. Sözleriyle aramızdaki hayali çizgiyi yok ederek yoluna devam ediyor.

"Yazın ortasında, sen aklımı tüketirken... her düşüncemi, Carson McKinney'e birkaç biradan sonra lanet olası ütüyü çıkarttırdım, ısıttım ve o G'yi kaburgalarımına sapladım." Nefes alıyor ve ekliyor: "Kamyonetimin koltuğuna oturduktan sonra günlerce ellerini hissettiğim yerde. O hissi uzun süre aradım. Ama bunu başka hiç kimsede bulamadım," diye fısıldıyor. "O kadar uzun zamandır sendin ki, Ginger... her kadını karşılaştırdığım temel sensin. Aradığım sendin. Senin ilgini, şımarıklığını, güzel gülüşünü aradım. Her zaman."

"Oh..." Yumuşak öpücükler omuzlarıma, saçlarıma, kondurabildiği her yere konarken idare ediyorum.

"Hayat bana kaderin bir cilvesini, hayatımın en büyük hediyesini verdiğinde bile seni bırakamadım," diyor Cole. "Gitmene izin veremezdim, Ginger. Ve boktan bir nedenden ötürü sen de asla bırakmadın," diyor dudakları boynumda gezinirken. Mutluluğun bu askıya alınmış anında asılı kalıyorum.

Vücutuyla biraz manevra yapıyor, böylece elimi çekip yanındaki G'nin üzerine yerleştirebiliyor. *Benim G'm.*

Gözlerimin içine bakarak şöyle diyor: "Seni istedim. Bunu kendime bile itiraf etmedim ama seninle vakit geçirmeye devam edersem, seni avucumun içinde tutabilirsem bir gün benim olacağını biliyordum."

Bir hırıltı çıkarıyor ve sonra dudakları benimkilerin üzerinde: tadiyor, arıyor, sahipleniyor.

"O gün şimdi," dedi bana. "Sen *benimsin*, Vixen." Öpücüğü, yanındaki damga gibi beni de dağlıyor. "Bu senin için yeterince gerçek mi?"

"Evet," diye fısıldıyorum.

"Her zaman sendin, Ginger," diye mırıldanıyor dudaklarıma.

"Ve bu konuda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Belki seni tutmak dışında."

Az önce itiraf ettiği her şeyin içime işlemesi için bir an bekliyorum, onu tekrar öpüyorum ve kollarını bana doladığında ona sarılıyorum.

"Ben de ne yapacağımı bilmiyorum," diyorum. "Belki sana izin vermek dışında."

Gözlerimi kapatıyorum ve Cole'un evine taşınmak için iki kez düşünmeyeceğimi bilerek orada oturuyorum, tıpkı onun ve Mabel'ın kalbime girdiği gibi.

BÖLÜM KIRK DOKUZ

Zencefil

Bire beş kala evin içinde dolaşıp her şeyin hazır olduğundan emin oluyorum. En sevdiği kurabiyeleri pişirdim, Odasını topladı ve Cowey'nin arkadaşı olması için ona yeni bir havlucuk aldı. Küçük golden retriever yatağının ortasında sabırla oturuyor.

Hareket etmek için her şeyi yapıyorum. Zihnimi kapatmak için her şeyi yapıyorum.

Cole baş harfimi tenine damgaladı. O yazın sonunu düşünüyorum. Cole Grosvenor'dan döndükten bir gün sonra CeCe Seattle'a gitmişti. Brock'u veda partisi için çiftliğe getirdim. Cole'un bana karşı olan tavrını düşündüm. Kaba ve geçici. Onu öptüğüm için bana kızgın olduğunu düşünmüştüm. O gecedan sonra çok utanmıştım. Hiç iletişimimiz olmadı. Sonra okula geri döndü ve Noel'de Gemma Mabel'a hamileydi. Mabel'ın yatağını üçüncü kez düzeltirken tüm bunları ne kadar uzun süre içinde tuttuğunu düşünüyorum.

Arabanın kapısının kapandığını duyuyorum ve daha ön kapı açılmadan antredeyim, pelüş köpeği tutuyorum. Sonra Mabel kollarıma giriyor ve içimi bir huzur kaplıyor. Onu sıkıca sarıyorum, yeni oyuncağı aramıza sıkışıyor. Onu gördüğüm için kadar heyecanlıyım ki, boğazını temizlediğini duyana kadar Gemma'nın onu geri getirdiğini bile fark etmiyorum.

Ayağa kalkıyorum.

Mabel bana "Annem kulübede öğle yemeği yemeye ve bizimle geri döndü," diyor.

Uygun. Hafta boyunca onu birkaç saatten fazla ziyaret etmiyor ama onu eve getirmek için geliyor. Eğer mecbur olsaydım

Gemma'nın burada neler olduğunu görebilmesi için olduğunu söyleyebilirim.

Mabel hafta, Sara Ann ve yeni köpeğini ne kadar çok sevdiği hakkında hararetli bir şekilde konuşmayı bitirdiğinde şüphelerim doğrulanıyor.

Saçlarını hışırdatırken ona, "Baban bozulup sana gerçek bir tane alana kadar," diyorum.

Bana sırtıyor ve kalbim kabarıyor. Son sekiz gün boyunca bu çocuğu ne kadar özlediğime şaşıyorum. Geleceğin ne hakkında hiçbir fikrim olmadığını kendime hatırlattığımda kalbime bir korku saplanıyor. Cole'un bu sabahki sözleri güçlüydü ama burada olmak *olmadığımda* aramızdaki her şey değişecek mi?

"Kendini evinde gibi hissediyor musun, Ginger?" Mabel eşyalarını yerleştirmek için odasına giderken Gemma soruyor.

Yüzümü ona dönüyorum ve onu sözlü olarak hırpalamamak için kendimi zor tutuyorum ama Mabel yan odada ve o buradayken bunu yapamam.

"Yaz için, evet," diyorum.

Gemma başını sallar. "Bu iyi. Şimdi fazla bağlanma. Çok yakında kendi tarafına döneceksin ve Cole da son zamanlarda en iyi yaptığı şeyi yapacak."

Gözlerimi kısıyorum. Onunla tartışmaya hazır olmayabilirim ama evdeyken Mabel'in babasına hakaret etmesine kesinlikle göz yummayacağım. Yaklaşıyorum. Çiçekli parfümünü ve belli belirsiz ot kokusunu alabilecek kadar.

"Peki bu ne?" Mabel'in yan odadan duyamayacağı kadar alçak sesle soruyorum.

Bana sırtıyor.

"Biliyorsun," diyor. "Bir süredir Lexington'a hiç gitmediğini duydum. Neden acaba?"

Göz kırpıyor ve ben de öfkemi kontrol etmek için tırnaklarımı avuç batırıyorum. Omuz silkiyorum.

"Onu tanısaydınız, nedenini bilirdiniz. Ama ." Biraz daha yaklaştım ve fısıldadım, "Şanslıymış."

"Ah, tatlı saf Ginger," diyor gülerek, yarı yukarı kaldırdığı saç tokasını sıkarak. "Bu seferki acıtacak, bebeğim," diye devam ediyor, "Hoşça kal Mabey- bebeğim! Haftaya bir gece görüşürüz."

"Hoşça kal anne," diye şarkı söylüyor Mabel odasından.

Mabel'in dışarı çıkıp annesine sarılıp veda etme zahmetine bile girmemesi bana her şeyi anlatıyor ama Gemma'ya hiçbir şey . Onu görmemeyi umursamaz hale geldi.

Gemma döner ve kapıya yönelir.

"Oh, ve Ginge. Bu akşam görüşürüz. Brent babanın çok güçlü bir destekçisi," diyor ve sonra beni sersemlemiş bir halde bırakarak gidiyor. Onu zihnimden uzaklaştırıp Mabel'a odaklanıyorum. *Gemma'nın beni etkilemesine izin vermeyeceğim.*

"Mabel!" Sesleniyorum.

Mabel parmak uçlarında oturma

odasından çıkar. "Gitti mi?" diye sorar.

"Evet," diyorum, gözlerindeki ifadeden nasıl hissettiğini anlamaya çalışarak.

"Babamı görmeye gidebilir miyiz?" diye soruyor. "Onu gerçekten özledim."

Gülümsüyorum. Cole'un işten sıvışıp Mabel eve döndüğünde burada olması gerekiyordu ama 6. Otoyol'da büyük bir kaza olmuş ve yardım etmek için bir saat önce olay yerine gitmesi gerekmiş. Şimdiye kadar ofise dönmüş olacağını varsayıyorum.

Ona gülümsüyorum. "Elbette," diyorum. "Bu harika bir fikir. Ona öğle yemeği getirelim ve sonra yüzmek için geri döneriz."

Cole'un eski karısının iğrenç bir sürtük olduğu ve geceyi onunla geçirmek zorunda kalacağım gerçeğini unutmaya çalışarak eline uzanıyorum. Şu anda önceliğim Mabel.

On dakika sonra vardığımızda şerifin ofisi kalabalıktı. Evden çıkmadan önce Cole'u geleceğimiz konusunda uyarmıştım. Ayaklarının yerden kesildiğini ama yine de gelmemizi istediğini söyledi.

Cole'un ofis yöneticisi Bev birden fazla telefon hattını çalıştırıyor, bu yüzden Mabel ve ben istasyonun resepsiyon alanında oturup bekliyoruz. Bize dostça gülümsüyor ve cam duvarın el sallıyor. Yeğenine onuncu sınıfta İngilizce ğretiyorum.

Buradayız.

KOCASI

Sadece telefonda, hemen geliyorum.

Sırıtarak Mabel'a bakıyorum. "O geliyor."

Beklerken bir elimle parmaklarımı kalçama vuruyorum, diğer elimle de Mabel'ın elini tutuyorum. Dışarıdaki cadde Laurel Creek'in şirin mağazalarında alışveriş yapan ziyaretçilerle dolu ve küçük bir kızın babasının elini tutarken kasabanın maskotu Kaplan Archibald'ın doldurulmuş bir oyuncak versiyonunu taşıyarak caddeden aşağı atlayışını izliyorum. Bu sahneye gülümsüyorum; bana Cole ve Mabel'ı hatırlatıyor.

Cole'u izlemek için dikkatimi geri çevirdiğimde camın diğer tarafında, Bev'in arkasında bir şey gözüme çarpıyor. Dikkatimi çeken şeyin posta bölümünde dolaşan Brent olduğunu fark ediyorum.

Belki de sadece ona olan gvensizliğimdendir ama bana hep şüpheci gelmiştir. Duvardaki açık posta yuvalarını karıştırmaya başlamadan önce etrafına ve koridordan Cole'un ofisine doğru bakıyor. Yuvalardan birinden bir deste çıkartıyor ve yarım duvarın altına, gözden uzak bir yere götürüyor. Ancak bir dakika sonra geldiği yere geri koyuyor. Tekrar etrafına bakınıyor ve ben posta yuvalarını sayarken örümcek hislerim karıncalanıyor. Soldan ikinci. Üst sıra.

"Kızlar!" Ofislere açılan kapıdan çıkarken Cole'un sesini duyuyorum.

"Baba!" Mabel ayağa fırlıyor ve ona doğru koşuyor, kendini onun kollarına atıyor ve sıkıca sarılıyor. Kız kıkırdarken onu öpücük yağmuruna tutuyor ve bu bana en ufak bir

kendi çocuklarımızın etrafta kořuřturduėu bir geleceėe bir bakıř. Bilirsiniz, planlamadıėımız ama dűřűnmeden edemediėim çocuklar. Bir erkek olarak kim olduėundan tamamen ayrı olan bu babalık yűnű sarhoř edici.

Cole, Mabel'a haftasıyla ilgili her řeyi soruyor ve ben gűzlerimi onun gűçlű kollarından ayırmakta zorlanıyorum, kısa kollu űniformasının ona tam anlamıyla doėru yerlerde yapıřan řekli vurgulanıyor.

"Benimle gel," dedi ben yaklaşırken. "Biraz yemek yiyelim."

Kollarındaki Mabel'e bakarken elini sırtımın alt kısmına koyuyor.

"En sevdiğim kızlarla őėle yemeği. Bundan daha iyi bir şey olamaz."

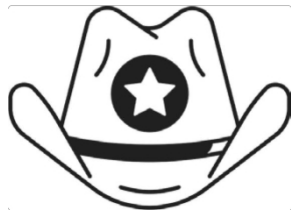
Mabel gülűmser. "Tűm ekip!" diyor mutlulukla.

Kız onun boynuna sarılırken Cole'un gűzleri benimkilerle buluşuyor. "Çok iyi bir takım," diyor elimi sıkarken. Mabel sırtıyor. "İlk dolarım."

"Doėru. Sanırım řimdi Ginger'ın sen yokken sűrekli kűfür ettiėini söylemenin tam zamanı," diyor Cole.

"Zengin olacağım!" Mabel kıkırdıyor.

Onunla birlikte gülűyorum. Ve ikisini koridorda Cole'un ofisine kadar takip ederken, kesinlikle olabildiėince zengin hissediyorum, neredeyse her řey műkemmelmiř gibi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Cole

| ceketimin düğmelerini ilikleyip aynaya bakıyorum.

Mabel bana, Jamie Foxx'un *Annie* filmindeki karakterinden bahsederek, "Bay Stacks'e benziyorsun," dedi.

"Teşekkür ," diyorum kaşlarımı kaldırarak. "O zaman saçını yaptırmaya hazır mısın Annie?"

Bana saç bağıını uzatırken kıkırdıyor. Saçlarını dikkatlice örüyorum ve Edward'ın seçim sonuçları partisine habersiz gelerek doğru şeyi yapıp yapmadığımı kendime soruyorum. Bu sabah bizi orada isteyip istemediğini sorduğumda Ginger bana hiç cevap vermedi. Ama saat 17:30'da Mason Tapınağı'na vardığında mesaj atarak ailesinin kendisini çoktan strese soktuğunu söyledi. Bana annesinin gelir gelmez çılgınca bluzunu düzeltmeye başladığını ve babasının da basından gelen herkese ne kadar harika biri olduğunu anlatmak için geçit töreni yaptırdığını söyledi. O anda Mabel ve benim ortaya çıkmamız gerektiğini anladım. Mabel çok heyecanlıydı çünkü yatma saatinden sonra dışarıda kalabilecekti. Ayrıca süslü bir elbise giyebilecekti. Annem yorulduğunda onu alacağına söz verdi, böylece gecenin sonuna kadar kalabilirim.

Vardığımızda Mason Tapınağı insanlarla dolup taşıyordu. Ön tarafta güvenlik var ve yerel medya kamyonları süslü binaya giden cadde boyunca sıralanıyor. Şansıma, ilçe şerifi olmak otomatik olarak çoğu konuk listesinde olduğunuz anlamına geliyor, bu da Mabel ve benim kapıdan kolaylıkla geçebileceğimiz anlamına geliyor. Odaya adımızı atar atmaz birden fazla kişi tarafından durduruluyorum ve Mabel hemen küçük bir arkadaş edinip onunla oynamaya başlıyor.

Kalabalığın arasından nihayet Ginger'ı gördüğümde on dakikadan fazladır buradaydım. Saçları düğümlenmiş ve üzerinde ağız sulandıran bir kalem eteğin içine sokulmuş beyaz bir bluz var. Kıyafetini küçük siyah bir hırka kazak ve bir dizi inciyle tamamlıyor. Bu onu şimdiye kadar gördüğüm en düzgün hali.

Genelde dalgalı ve kabarık şeyler giyer ama bu gece düğmeli seksi bir kütüphaneci gibi görünüyor ve bu da bende onu fena halde dağıtma isteği uyandırıyor.

Onu izliyorum. Ne kadar sürdüğü hakkında hiçbir fikrim yok çünkü zarafeti, güzelliği ve herkesi, hatta bencil babasını bile her zaman ön planda tutma yeteneği beni büyülüyor. Mabel onu fark edip yanına koştuğunda gülümsüyor ve yerel haber sunucusuyla konuşuyor. Ginger onu gördüğüne şaşırılmış görünüyor ama hiç tereddüt etmeden onu kendine çekiyor ve konuşmasına devam ederken bir yandan da etrafına bakınıyor. Acaba aradığı ben miyim? Ne konuştuklarını duyamıyorum ama Mabel'in muhabire söylediği bir şeye güldüğünü duyuyorum. Sadece sesi bile beni gülümsetiyor. Ginger'da en çok sevdiğim şey bu olabilir. Koşullar ne olursa olsun, nerede olursak olalım, ne bok yiyor olursam olayım beni *her zaman* gülümsetebilme yeteneği.

İşte tam o anda yemin ederim gökyüzü açılıyor ve üzerime şimşek gibi bir şey düşüyor. Bu kadına o kadar aşığım ki. Aslında, *aşk* kelimesi bile bunu karşılamıyor. Sonsuza dek senin bir parçanmış gibi hissettiğin birine nasıl aşık olabilirsin ki? Sanki nefes almak için ona ihtiyacın varmış gibi? Ginger her zaman kalbimdeydi ama onun kemiklerime ve ruhumun her köşesine işlemesi sadece iki ay sürdü.

Tıpkı Mabel'la birlikte arka çitimin yanında yetiştirdiği ayçiçekleri gibi, onu da gözden kaçıramazsınız. Kişiliği hayattan daha büyük ve etrafındaki herkesin dikkatini çekiyor

Ama o kadar güzel ki onu içinize istiyorsunuz.

gözleri odanın öbür ucundan benimkilerle buluşuyor ve buluştuğunda iç çekiyor, başını yana eğiyor ve sonra bana gülümsüyor. Belki de, sadece belki de, o da bana baktığında benim ona baktığım gibi hissediyordur.

Mabel'la birlikte yaşlı bir çiftle konuşmaya başladıklarında bana bir parmağını kaldırarak birazdan geleceğini işaret ediyor. Her geçen dakika dolan oda tezahüratla patlıyor. Saat akşamın sekizi ve sandıklar yeni kapandı.

Kendimi ona o kadar kaptırmışım ki Brent Wilson'ın yanıma duymuyorum. Ona dönüyorum ve yüzünde neden böyle aptalca bir sırıtış olduğunu merak ediyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, konuşmamı bekliyor.

"Gecen nasıl geçti, Brent?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum. Yapmak istediğim son şey bu herifle havadan sudan konuşmak.

"Oldukça iyi gidiyor, Cole. *Karın* da çok güzel görünüyor, değil mi?" diye soruyor dünyanın en sinsi gülümsemesiyle.

Ginger'ı karım olarak düşünmeye o kadar alışmışım ki, bu bilgiyi bilmemesi gerektiğini fark etmem biraz zaman alıyor. Farkına vardığımda, yüzümdeki tüm rengin aktığını hissediyorum.

"Az önce ne dedin sen?"

"Sanırım ikimiz de ne dediğimi biliyoruz Şerif. Biliyorsun, bu haberi daha önce, sandıklar hala açıkken verebilir ve yaşlı Edward Danforth'a seçim gününde küçük bir skandal yaşatabilirdim." Devam etmeden önce bir an durur. "Ama düşündüm ki, eğer ortaya çıkıp sevecen bir destekçiyi oynarsam, sen kovulduğunda şeriflik için beni destekleyebilir."

Öfke kaslarıma sızarken ona dönüyorum. Ona vurmamak için yumruklarımı iki yana açıyorum.

Sesimi alçak tutuyorum "İşimi mahvetmekle mi tehdit ediyorsun? Seni lanet-"

"Bir şey yapmak için *tehdit* etmene gerek yok," diyerek beni başından savıyor. Etrafımızda o kadar çok insan var ve o kadar çok konuşuluyor ki, kalabalığın ortasında ona bir vuruş yapsam kimse fark eder mi diye merak ediyorum.

"Vegas'ta sabahın ikisinde sarhoş bir şekilde evlendiğinde *kendini* mahvettin. *Hem de çok* sarhoşken, o güzel gelinin neredeyse boşalmış bir şampanya şişesini Stanley Kupası'ymış gibi kafasının üzerine kaldırırken."

"Beni takip mi ettirdin?" Bunları nereden bildiğini anlayamadığım için soruyorum. Göz ucuyla Gemma'nın giyinip kuşandığını ve sanki geçen hafta sonu Horse and Barrel barında tekila içmeye gitmemiş gibi belediye başkanının resepsiyonistiyle konuştuğunu görüyorum. Brent'in küçük planının içinde olduğu hissine kapılıyorum.

"Bay ve Bayan Ashby, çağlar boyu sürececek gerçek bir aşk hikâyesi," diyor ve sözleri ışıklar içindeymiş gibi havayı çerçeveleyiyor.

Azı dişlerimi gıcırdatıyorum ve sakın kalmak için kendime telkinde bulunuyorum. "Evlenmek duyulmamış bir şey değil," diye hırıliyorum.

Saldırı.

"Belki de sevmiyorsundur. Ama gördüğüm kadarıyla iki seçeneğin var, çünkü ilk başta bunun sarhoşluktan kaynaklanan bir hata olduğunu düşünmüştüm, ama ona bakışından aslında o kadını seviyor olabileceğin hissine kapıldım." Kıkırdıyor ve ben hiç kimseyi bu kadar hırpalamak istememiştim. "Birinci seçenek," diye devam etti. "Şeriflikten istifa et ve görevi devralmam için bana güçlü desteğini sun. Babasının ona ve itibarına yükleyeceği utançtan kurtar onu."

"Öyle bir şey yapmayacağım," diyorum, çenem o kadar gergin ki bir tendonumu patlatabilirim.

Tekrar konuşmak için ağzını açtığında beni görmezden geliyor. "Ya da halka karşı dürüst ol ve en iyisini um. Biliyorsunuz, her gün halkla konuşuyorum ve bu güzel kasabanın sakinlerine, size güvenmek için ellerinden geleni yapanlara, ne olmamasını umduklarını soruyorum. Aldıkları cevapların onda dokuzunun ne olduğunu biliyor musunuz?"

Hiçbir şey söylemiyorum, o da devam ediyor.

"Bir skandal daha. Şerifimizi biraz uçarı ya da sorumsuz gösteren dedikodulardan ibaret olsa bile. Normalde bu, size olan inançlarını kaybetmeleri için yeterli olmayabilir. Ama selefimizin başına gelenleri düşününce

..."

Brent bana sırtıyor.

"Siktir ," diyorum. "Hiçbir şeye şantaj yapmayacağım, seni adi küçük-"

Sözümü kesti. "Oh yapacaksın, yoksa bu bilgiyi halka sızdıracağım ve inan bana kanıtım var." Bir ısıklık çaldı. "Ve bu kanıt gelininizi çok yakışıklı bir ışığa boyuyor. Sırf nüfuz için onun ve babasının adını çamura bulamaktan çekinmem."

Şerefsiz omuz silkiyor ve tıslama sesi çıkarıyor.

"Laurel Creek'sherifi, zaten kasabanın en kötü şöhretli -nasıl desek? "Vegas'a gidiyor, sarhoş oluyor ve bir hevesle kongre üyesinin kızıyla evleniyor? Bir de ben varım, sen Kentucky'nin yarısıyla fahişelik yapabilmek için onu terk ettiğinde eski sevgilini yanına alan stand-up'çı adam. Kimi seçecekler?"

Her şeyi tersine çevirdi ve ikimiz de bunu biliyoruz. Gemma, biz ayrıldıktan sonra şehirdeki her uygun erkekle yatan kişi, bu piç de dahil. O kurgusuna devam ederken aklım başımdan gidiyor.

"Titiz kasaba halkının güvenini kaybetmek için yeterli olmayabilir," diye mırıldanıyor alçak bir sesle, "ama bizim dik duran kongre üyemiz ya da kızı için iyi görünmeyeceği kesin. Mabel'ın babasının *dadısıyla* evlendiğini duymak isteyeceğinden şüpheliyim."

İşte bu kadar. Brent'i tek bir odanın köşesine, panellere doğru, kalabalıktan uzağa itiyorum. Yumuşak vücudu geriye doğru savruluyor ve gömleğini yumruklayarak kravatını mahvediyorum.

"Eğer karıma ya da kızıma zarar vermekle tehdit *edersen* seni bir balık gibi deşerim ve her birinden zevk alırım.

Bir saniye bile." diye feryat ediyorum.

Brent kayıyor, umutsuzca tutuşumdan kaçmaya çalışıyor. Ama içimde dolaşan öfkeyle boy ölçüşemez. Tutuşumun altında kendine güveni azalıyor ama güçlü görünmek için elinden geleni yapıyor. Çenesini yukarıda tutuyor ve nefesindeki viski kokusunu alıyorum.

"Bunu basına göndereceğim. Anonim olarak. Zaten kazanmalıydım." Kelimeleri on yaşındaki bir çocuk gibi söylüyor. Kızgın bir kaybeden gibi. Aslında, siktir et. On yaşındaki bir çocuk bile bu adamdan daha klas olurdu.

Kıkırdıyorum. "Öyle mi, nedenmiş o, seni bok parçası?" "Ben senden daha uzun süredir polisim ve çünkü sen bir Ashby'sin" diyor. "Bu kasabadaki herkes babanı severdi ve şimdi ailede bir hokey kahramanı var. Gittiğin her yerde o bok yiyen sırtışını göstererek dolaşmandan bahsetmiyorum bile."

"Yanıliyorsun Brent," diye karşılık veriyorum. "Kazanamadın çünkü sahtesin, düşüncesizsin, çok içiyorsun ve kasaba benim bu iş için daha iyi bir adam olduğumu biliyor."

Onu tekrar duvara doğru itiyorum ama sonra birkaç seyirci boğuştüğümüzü fark edince gitmesine izin veriyorum. Üzerimde herhangi bir etkisi olduğunu düşünmesine izin vermeyerek dönüyorum.

"Yarın akşama kadar vaktin var," diye seslendi . "Eğer o zamana kadar istifa etmezsen, bu yarınki gazetede kanıtımla birlikte yer alacak. Fotoğrafik kanıt."

İrkildim. *Hay sikeyim.*

Kalabalığın içinde kayboluyorum, aklımda bir yön yok, sadece Brent'i yumruklamak gibi gerçekten haber değeri taşıyan bir şey yapmadan önce ondan uzaklaşmam gerektiğini biliyorum. Bir bakıma haklı - eğer kasaba sarhoşken yaptığımız hatayı öğrenirse bu Ginger ya da babası için iyi olmaz. Ve ben de Mabel'ın ya da ailemin sırrımızı benden başka kimsenin öğrenmesini asla istemem.

Kalabalığın arasında ilerlerken Ginger'ı aradığımı fark ediyorum. Babasıyla birlikte sahnenin arkasında beklediğini tahmin ettiğim bir koridora doğru ilerliyorum.

Köşeyi dönmeden duruyorum, seslerini duyuyorum ve donup kalıyorum, kulak misafiri olmak istemiyorum ama onun iyi olduğundan emin olmak istiyorum.

Edward'ın, "Önüme geçmeme izin verseydin iyi olurdu, Ginger," dediğini duyuyorum. "Şerif ve kızını karşılamak için konuşmamda bir şeyler hazırlayabilirdim. Sürprizlerden hoşlanmadığımı biliyorsun."

Azı dişlerimi gıcırdatıyorum ve hareket etmemek için yumruklarımı sıkıyorum. *Bırak o . Bu iş onda.*

"Geldiklerini bilmiyordum," diyor Ginger sessizce ve ben de kendime, kimseden bir bok almayan bu güçlü kadının neden babasından bu saçmalığı aldığını soruyorum.

"Bu kabul edilemez," diye devam ediyor Edward. "Şerif olması için onu desteklemedim, sence nasıl görünüyor-"

"Biliyor musun baba, bir kez olsun nasıl görüldüğü *umurumda* değil," dediğini duyuyorum Ginger'ın, bu sefer biraz daha yüksek sesle, gülerek. Bu Edward'ın konuşmasını engellemeye yetti. "Bu benim *hayatım*! Beş dakika öncesine kadar mutluydum, Cole'un gelip seni destekleyecek, beni destekleyecek kadar önemsemesine şaşırmıştım. Bana sorarsan bu oldukça romantik bir jest. Ama *senin* tek düşünebildiğin kendini iyi göstermek için bunu nasıl çevirebileceğin."

"Benim işimde sürpriz diye bir şey olamaz," diye öneriyor Edward. "Ve Tanrım, Ginger, bu kadar dramatik olma. Bu romantizmle ilgili değil. Bu optikle ilgili. Geçmiş kadınların olduğu yerde pek de olumlu değil-"

"İşte bu, baba." Sesinin titrediğini duyuyorum ve ona gitmemek için kendimi zor tutuyorum. Kendini tutmasına izin vermeliyim. Buna ihtiyacı var, ama da öte, sahip. Onunla savaşmak için bana ihtiyacı yok. "Bir kez olsun, sadece bir kez olsun, seni nasıl gösterdiğini değil de benim nasıl hissettiğimi, mutluluğumu, ne istediğimi düşünmeni isterdim. Ben *senin için çalışmıyorum*, ben *senin kızınım*" diyor meydan okurcasına.

"Bu da ne demek oluyor? Bu ailenin bir parçası olmak sorumluluk taşımak demek, Ginger-" Edward ikna etmeye çalıştı ama Ginger onu durdurdu.

"Konuşmanızı yeniden yazmanıza gerek yok. En iyisi Cole ve Mabel'ı bu işin dışında bırakmak. Onlar *benim* için buradalar." Sesi ağlamak üzereymiş gibi geliyor. Sesinde bunu duyabiliyorum ama şu anda onunla o kadar gurur duyuyorum ki olduğum yerde kalıyorum.

Tekrar konuşmaya başladı. "Bu arada, son birkaç aydır gerçekten çok mutluyum. Cole inanılmaz biri ve sonunda beni *gördüğünü* hissettirdi. Eğer ilgileniyorsan, ki belli ki ilgilenmiyorsun. Belki de ilgilenene kadar beni aramamalısın baba."

Bununla birlikte, topuklarının koridorda tıkırdadığını duyuyorum. *İşte benim kızım.*

BÖLÜM ELLİ BİRİ

Zencefil

M Babam kongre ön seçimlerini kazandı.

Annem ve babamla birlikte sahne arkasında durmuş, anons edilmesini bekliyorduk. Cole, Mabel'ı Jo'yla buluşmaya götürmekten yeni dönmüştü. Gözleri benimkileri bulmadan önce onu görüyorum. Gergin ve nedenini anlayamıyorum. Daha önce çok rahat görünüyordu. Babam anons edilip sahneye çıktığında kalabalık sessizliğe gömülüyor ve annemle bana arkasından gelmemizi işaret ediyor. Annem dönüp hırkamı kabartıyor, sonra da biz çıkmadan önce uzanıp saçlarımı düzeltiyor.

"Anne," diye tıslayarak elini aşağı itiyorum. "Nasıl görüdüğüm umurlarında değil. Ben yetişkin bir kadını, on yaşında değilim."

"Herkes nasıl görüdüğümüzle ilgilenir, *güzelim*. En iyi halimizde olmalıyız. Şimdi gel, kendine çeki düzen ver," derken Cole'un gözlerini bir metre öteden üzerimde hissediyorum.

Dönüp ona bakıyorum ve o da başını sallayıp, "Bu iş sende," diyor.

Bir şeylerin ters gittiğini hemen anlıyorum. Yanına gidip sorunun ne olduğunu sormak istiyorum. Ama zaman yok çünkü salon kutlama için patlıyor ve biz çoktan sahneye .

Babam kalabalığın önünde durur ve Edward Danforth'un cazibesini açar.

Salona hitap ediyor.

"Hepinize çok teşekkür ederiz. Bu destek ve bize duyduğunuz güven bizi çok mutlu etti. Sizin sesinizi temsil etmeyi seviyorum ve Kasım ayında da bu yola devam etmeyi umuyorum. Bu iş kolay değil. Eşim çok şey yaşadı:

Gece geç saatlerde, sabahın erken saatlerinde, çok fazla hız ve problem özme. Kongre üyesi olup da işinizi eve getirmeyeceğinizi söylemek yalan olur. Bu bölgeyi ve Kentucky eyaletini çok önemsiyorum. Hepiniz için yaşıyor ve nefes alıyorum. Eşim" -duraklıyor ve sonra bana dönüyor -"ve güzel kızım çoğu gün benden daha fazla şeye katlanıyorlar, ama umarım onları ne kadar takdir ettiğimi biliyorlardır." Kalabalığa sırtıyor. "Kendime hayattaki özel şeylerin tadını çıkarmaya değer olduğunu hatırlatmalıyım, bu yüzden burada biraz senaryo dışına çıkacağım."

Bana bir gülümseme göndermeden önce bir an duruyor, sonra başını eğerek sahnenin kenarındaki perdenin arkasından Cole'a bakıyor.

"Kızım birkaç hafta önce yeni erkek arkadaşını bize getirdi ve o da bu gece burada."

Tanrım, yerel televizyonda Cole'a erkek arkadaşım demedi.

"İyi kalpli şerif Cole Ashby bizi desteklemeye geldi ve onun yanımızda olmasından dolayı hepimiz çok minnettarız," diyor doğrudan Cole'a bakarak. "Sevgili kızı Mabel bile bir süreliğine bize katıldı. Burada olduğunuz için hepimiz çok mutluyuz Şerif."

Kalabalık alkışlarla çılgına döner.

Cole'a bakıyorum ve yüzündeki ifadeye anlam veremiyorum. Az önce ne yaptığından habersiz olduğu her halinden belli olan babama dönüp bakıyorum. Oy toplamak için Cole ve Mabel'ı kullanmak yapabileceği en alçak şeydi ve ben öfkeden kuduruyorum. Bu yüzden Edward Danforth söz konusu olduğunda daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yapıyorum; kendimi ilk sıraya koyuyorum, dönüyorum ve sahneden ıkıyorum.

Ben kadınlar tuvaletinin aynasında kendime bakarken babamın konuşması devam ediyor. Gözyaşlarımı yanaklarımdan uzaklaştırıyorum. Az önce Cole'a uyguladığı baskı onun geriye doğru büzülmesine neden oluyor. Bunu hissedebiliyorum. Konuşma sona ererken kalabalığın uğultusunu duyuyorum ve elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Babamla daha sonra ilgileneceğim. Önce Cole'u bulmalıyım.

Onu barda otururken bulmam uzun sürmedi. Onunla tanışmak için kalabalığın arasından ilerledim.

Ona ulaştığımda "Çok üzgünüm," diyorum. "Kendine engel olamıyor. Önüne kim çıkarsa çıksın kalabalığın sevgisini kazanmak zorunda. Bizi bu şekilde zor durumda bırakmamalıydı."

Dirseklerimi bara dayayarak Cole'un yanındaki koltuğa yerleşiyorum. Bana bakıyor, gözleri karanlık, çenesi gergin. Babamın konuşmasının onu ne kadar rahatsız ettiğini görebiliyorum.

"Onunla konuştum Cole," diyorum. "Ve tekrar konuşmayı planlıyorum. Seni ve bu kasabadaki konumunu kullanmak yasak."

Barmen yanıma geliyor ve bir kokteyl sipariş ediyorum. "Bir de sek burbon lütfen," dedi Cole ve barmen bir parmak. Ona başını sallıyor ve çoğu kadının yaptığı gibi takdir dolu bir bakış atıyor. Adam fark etmemiş gibi görünüyor.

"Onun anlamasını sağlayacağım-" Ben başlıyorum.

"Konuşacağını biliyorum. Onunla konuştuğunu biliyorum, seni duydum ve seninle gurur duyuyorum Ginger," diyor ve vücudunu bana doğru çevirip dizlerimden tutarak beni ve taburemi kendine doğru çekiyor.

Eğildi, elleri kalçalarımdaydı.

"Baban benim hakkımda istediği her şeyi söyleyebilir. Ama sana bir dakika daha idare edilmen gerekiyormuş gibi davranırsa, ağzımı tutmakta gerçekten zorlanacağım." Konuşurken sesi neredeyse bir hırıltıya dönüşüyor. Eliyle sahneyi işaret ediyor. "Ve evet, bunun için bana bir özür borçlu."

Barmen içkimi önüme koydu ve Cole'a shot'ını uzattı. Ben daha bardağımı elime alamadan o arkasına vurdu.

"Hiç kimse sana olduğundan daha azını hissettirmemeli." Konuşurken gözlerini benimkilere diyor. "Ki bu mükemmel bir şey. Bana söz ver, benimle, bizimle ne olursa olsun, bunu her zaman hatırlayacaksın."

Ayağa kalktı ve barın üzerine bir ellilik attı. Ağzım açık kaldı.

"Cole..." Ben de diyorum ki. "Buraya geldiğin zamanla şu an arasında ne oldu?"

"Sadece... gereken çok şey var." diye yanıtlıyor.

Ne yaptığını biliyorum. Bu Cole'un dilinde *seni uzaklaştırıyorum* demek.

"Ne oldu?" Tekrar ediyorum. Bu kez ses tonum biraz daha sert.

"Halledemeyeceğim bir şey değil," diyor kravatını gevşetip bir elini gür saçlarında gezdirirken.

Ona doğru bir adım atıyorum ve elimi ön koluna koyuyorum. Viski rengi gözleri benimkilerle buluşmak için eğiliyor ve çenesini esnetmeye başlıyor. Gözleri karanlık.

"Kafam sadece... , düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var," diyor ve yanağını gagalıyor. "Evde görüşürüz."

Sonra dönüp koridordan geçerek ön kapıdan çıkıyor ve kamyonetini park ettiği yere doğru ilerliyor.

Cole'un bu tepkisine neyin neden olduğuna dair hiçbir fikrim olmasa da, bunun *neden* olduğunu merak etmiyorum.

Bildiğime oldukça eminim. Babamın bizden bahsetmesi onun için her şeyi gerçek yaptı. Ve şimdi Cole, Cole'un en iyi yaptığı şeyi yapıyor.

Bir çıkış yolu arıyorum.

Bir parçam, onu tüm varlığımla sevdiğimi fark eden parçam, kapıdan dışarı kovalamam, omuzlarından tutup sarsmam için yalvarıyor. Ona kaçmasına izin vermeyeceğimi söylemek için, bu sefer değil. Ona bunun *biz olduğumuzu* hatırlatmak için.

Ama diğer kısmı? İsteddiğini hissettiğim halde beni neden öpmediğini yıllarca merak eden yanımdı mı? O kısım bana kıcımın üstüne oturmamı ve kokteylimi içmemi söylüyor. Ben de öyle yaptım; tabureye çöktüm ve bardağımı elime aldım.

Cole kendimi savunmamı istiyor, ben de savunacağım. Ginger Danforth hiçbir erkeğin peşinden koşmaz, Cole Ashby'nin bile.

BÖLÜM ELLİ İKİ

Zencefil

26 gün kaldı

CECE

Balayına gider, eve döndüğünde kardeşimin ve en iyi arkadaşımın sevgili olduklarını öğrenir 😊

Ugh. Babamı yola getireceğim. Cole ve Mabel beni desteklemeye geldiler ve tabii ki bunu kendisiyle ilgili bir şeye dönüştürdü.

CECE

Tipik. Edward'ı hepimiz tanırız; arka cebindeki her siyasi ilişki iyidir. Seni böyle zor durumda bıraktığı için üzgünüm, bebeğim.

Artık alıştım. Sadece Cole ya da Mabel'ı bu işin ortasına koyacağını hiç düşünmemiştim.

CECE

Sormak zorundayım... Cole'la aranızdaki şey ciddi mi?

Ben de bu gece tam olarak bunu öğrenmeyi planlıyorum. Mabel annene gidecek ve Cole'la uzun, gecikmiş bir konuşma yapacağız.

CECE

Biliyorum, işten sonra oraya gideceğim. Orada yemek yiyeceğim ve onlarla film izleyeceğim. Kız kıza bir gece.

Yan not, eminim annem ikinizi biliyordur. Dün gece yerel haberlerde babanın konuşması sırasında beni aradı. Sözleri, aynen aktarıyorum, şöyleydi: "Bu ikisinin bir araya geleceğini hep biliyordum."

İçimi çekiyorum ve sırt üstü dönüyorum, sabahın ilk ışıkları panjurlarımdan sızıyor.

Korkuyorum. Ve gerçek şu ki, sen Seattle'a gittikten sonra görüldüğümüzden daha yakın olduk. Aramızda bir sürü geçmiş var ve ben bunu mahvetmek istemiyorum.

Bunu CeCe'ye neden söylediğime dair hiçbir fikrim yok, kendim ve Cole dahil herkese karşı dürüst olmamaktan yoruldum.

CECE

Biliyorum.

Nasıl? Neden bir şey söylemedin?

CECE

Cole iki Noel önce biraz sarhoş olmuştu. Babamın en kötü olduğu zamandı ve bana ikinizin arkadaş olduğunuzu ve Gemma ile ilgili her şeyde ona yardım ettiğinizi söyledi. Hiçbir şey söylemedim çünkü hazır olduğunda bana söyleyeceğini biliyordum. Baskı yok, ama ne zaman olursa olsun, ben her zaman buradayım. Sadece duygusal detayları bırak.

Sırıtiyorum.

Teşekkür ederim.

CECE

Ne için?

Sürekli orada olduğun ama asla yargılamadığın için.

CECE

Her zaman, bebeğim. Erkekler gelir ve gider ama sen benim akraba ruhumsun. Ömür boyu melek değil. Sonra konuşmak istersen, büyük evde olacağım.

Derin bir nefes alıyorum ve telefonumu yatağımın koyuyorum. Cole'un dün geceki şifreli tavrından ve iki aydır ilk kez yatağıma gelmemesinden çok fazla anlam çıkarmamaya çalışıyorum. Eve geldiğimde, ki ondan çok sonra değildi, ya Mabel'la birlikteydi ya da kendi odasındaydı. Anlayamadım çünkü iki kapı da kapalıydı.

Ayağa kalktığımda, babam konuşmasında onun adını söylediğinde yüzünde beliren ifade zihnimde canlanıyor. Ve Cole ne yaparsa yapsın, onun dediğini yapmam gerektiğini biliyorum: bunun önüne geçmeli ve kimsenin benimle dalga geçmesine izin vermemeliyim, onun bile.

Yeter .

Bornozumu giyip mutfağa doğru ilerliyorum. Oraya vardığımda Cole çoktan masaya oturmuştu. Mabel oturma odasında kek yiyor ve televizyon izliyor.

"Günaydın," diyorum, sanki dün gece yatağıma gelmemesi beni rahatsız etmiyormuş gibi.

Bana bakıyor. Dün geceki aynı acı dolu ifade yüzünü kaplıyor.

Mabel bana budama günü olduğunu ve son ahududuları toplama zamanının geldiğini söylüyor. Küçük hasadımızla reçel yapmayı planlıyorduk.

Kendime bir kahve koyabilmek için bir kupa alıyorum ve zihinsel olarak kendime büyük kız pantolonumu giymemi söylüyorum. Tam da Cole'a bu gece konuşmamız gerektiğini söyleyecektim. Ama arkamı döndüğümde o çoktan oradaydı.

Tezgâhı iki yanımdan kavrarken kolları beni sarıyor. Ona bakıyorum, kafeslenmiş, nefis kokusunu içime çekiyorum. Kupamı alıyor, yerine koyuyor ve sanki söyleyecek çok şeyi varmış da Mabel evdeyken söyleyemiyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Parmaklarının uçlarını saçlarımın arasına sokmadan önce eklemleri yanağıma sıyırıyor, alnını benimkiyle buluşacak şekilde eğmeden önce tembelce elmacık kemiğimin çizgisini izliyor.

"İyilik," diyor.

"Bana neler olduğunu anlatmak ister misin Cole?" Ona bakarken soruyorum, gözlerimde milyonlarca soru var.

Tedirginliğimi hissetmiş olmalı çünkü ellerini kollarımdan aşağı kaydırıyor ve ellerimi sıkıca tutuyor. Mabel duymasın diye telaşlı bir fısıltıyla konuşuyor.

"Seninle, bizimle, tüm bunlarla ilgili bir hata yaptım," diyor. "Her şeyi berbat ettim. Hepsi benim hatam."

Oturma odasındaki Mabel'a doğru el sallıyor ve ben onun sözleriyle geri çekiliyorum. *Bir hata mı?*

"Ve dün gece her şey ... doruğa ulaştı. Bunu çözmeme izin vermeni istiyorum. Biraz zamana ihtiyacım var. Bu benim iyiliğim."

Kelimeler ağzından dökülüyor ve yutkunuyorum. Panik boğazımda yükseliyor. Bunun olacağını biliyordum. İşlerin ciddileşeceğini ve onun kaçacağını biliyordum-

"Baba, biraz daha meyve suyu lütfen!" Mabel sesleniyor.

"Geliyorum dostum," diyor, gözleri hâlâ benimkilerde.

Cole

dudaklarını yanağıma bırakıyor ve beni bir arkadaşını öper gibi öpüyor. "Bak, hiç uyumadım ve bugün halletmem gereken çok şey var." Benimle konuşuyor ama bir yandan da duvardaki saate bakıyor. Dün gece olduğu gibi bu sabah da her hareketinde bir tereddüt var; alnımdaki saçları taramak ve beni oradan öpmek için yaptığı hamlede bile.

"Gitmem gerek," diyerek elimi sıkıyor ve dokunuşundaki endişeyi hissediyorum.

Ne diyeceğimi bilemeden başımı sallıyorum ve bana tam olarak neler olduğunu anlatması için gösterdiğim tüm kararlılığın bir şekilde camdan dışarı çıktığını fark ediyorum. Mabel'ın meyve suyunu alıp ona götürmeden önce bana son bir kez bakıyor. Ve sonra gitti.

Kapının arkasından kapandığını duyuyorum ve başımı ellerimin arasına alarak tezgâha yaslanıyorum. Gemma'nın sözleri aklımdan geçiyor. Ama hatırladığım sadece Gemma'nın sözleri değil; CeCe ve Liv'in sözleri de.

Cole hakkında tamamen yanılmış olabilir miyim? Panik içimde yükseliyor. Bunu daha iyi düşünmeliydim. Ama hissettiklerim, birlikte hissettiklerimiz. Mükemmeldi.

Dönüp arka pencereden dışarıya, havuzun ötesine bakıyorum ve bunun olmasına nasıl izin verdiğimi düşünüyorum. Cole Ashby'ye delice, çılgınca, çılgınca aşık olmama nasıl izin verdiğimi. Tek yapabildiğim kafasının içinde olup bitenler konusunda yanıldığımı ummak, çünkü yanılmıyorsam, bundan kalbim sağlam olarak nasıl kurtulacağım konusunda hiçbir fikrim yok.

"Bir muffin daha alabilir miyim?" Mabel kapıda durup beni korkutarak "Bir kek daha alabilir miyim?" diye soruyor.

Ona döndüm ve gülümsedim. "Bu sabah açsın."

"Dün gece karnım ağrıyordu. Babam benimle kaldı," diye açıklıyor. Kaşlarım havaya kalkıyor.

Oh.

"Karnın şimdi daha iyi mi?" diye sordum.

"Evet. Gergin olduğumda bazen acıyor," diyor yere bakıp parmaklarını oynatarak.

"Neden gergin olduğun hakkında konuşmak ister misin?" Spicer's Sweets'in paketinden bir yaban mersinli kek daha çıkararak soruyorum. Bana bakıyor, kehribar rengi gözleri dürüstlük ve fazlasıyla olgunlukla dolu.

"Burada olman hoşuma gidiyor ve..." diye başlıyor, sonra arka bahçeye bakıyor. "Domateslerimiz çok büyük..."

Alt dudağı titremeye başladı. *Kalbim.*

Hemen elimdeki çöreği bırakıp yanına gidiyorum, çömelip kollarımı ona doluyorum. Kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor ve onu sıkıca sarıyorum.

"Dinle tatlı kız, ben ve sen?" Ona doğru düzgün bakabilmek için saçlarını alnından iterek söylüyorum. "İyi arkadaş olduk, değil mi?"

Başını sallıyor ve yazlıktan döndüğümüz gece yaptığı gibi küçük parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor. Eminim bu rahatlatıcı bir şeydir.

"Sen benim en iyi kızımsın ve ne olursa olsun, o domatesler toplanmaya hazır olduğunda, beni her zaman görmeye devam edeceksin, tamam mı?" Ona hissettiğimden emin olmadığım bir kesinlik duygusuyla söylüyorum. "Çünkü eğer seni görmezsem, seni çok özlerim."

Çenesini çimdikliyorum ve o da başını sallayıp bana gülümsüyor.

"Tamam. Babamı hâlâ görecektir misin?" diye sorar. "Sen de onu özleyecek misin?"

"Elbette yapacağım," diyorum ona. Onu tekrar sıkıyorum. "Şimdi yemek yiyelim. Şu dikenli çalılarla savaşmalı ve biraz reçel yapmalıyız."

Onu gıdıklıyorum ve kıkırdıyor, dikenler batmadan tüm o meyveleri toplamanın ne kadar zor olduğunu biliyor.

Giyiniyoruz ve Mabel'a dürtülmemesi için şort yerine pantolon giymesini hatırlatıyorum. Makaslarımızı alıyorum, ikimiz için de eldivenlerle birlikte birkaç sepete atıyorum ve bahçeye çıkıyoruz.

Cole'un bahçesinde ilerlerken güneş zaten sıcak ve hafif bir esinti var. Mabel önümden atlayıp bahçemizden çimlere tohumlanan birkaç kır çiçeğini topluyor ve preslemek için sepetine atıyor.

İki tavşan bahçenin köşesinde yonca kemiriyor ve biz yanlarından geçerken kıpırdamıyorlar; Mabel onları korkutmamak için parmak uçlarında yürümeye çalışıyor. Ona gülümsüyorum; o kadar kaygısız, o kadar mutlu ki. Umarım hep böyle olur. Onu bırakıp bir aydan kısa bir süre içinde kendi evime dönme düşüncesi midemi endişelendiriyor. Ben de ona aşık olmamış gibi nasıl davranabilirim?

Büyük eve doğru yol alırken Mabel konuşarak canlanıyor; sabahki gerginliği çoktan unutulmuş ve Silver Pines'a giden araba yoluna girdiğimizde, buraya her geldiğimde yaptığım gibi rahat bir nefes alıyorum. Birçok açıdan bu çiftlik benim gençliğimdeki evim gibiydi. Kendi ailemin evinin aksine, yargılamamanın olmadığı bir yerdi. Ebeveynlerin sadece çocuklarını sevdiği bir yerdi. Çoğu zaman sanki her yer kahkahalar ve uygunsuz esprilerle doluydu.

Dikiz aynasından Mabel'a bakıyorum. Penceresinden atları izliyor ve ben de etrafımızı saran güzel manzaraya gülümsüyorum. Ivy ve Wade, Silver Pine'ın en büyük ağılının yakınındaki piknik masasında oturmuş öğle yemeklerini yiyorlar. Uzakta sık ağaçlar sallanıyor ve hemen ötelerinde Rowan McCoy'un Wade'in derbi atı Angel's Wings ile çalıştığını görüyorum. Ivy o kadar hamile ki sandaletlerini çıkarıp ayaklarını koştururken her an patlayacakmış gibi görünüyor

serin çimenlerin arasında. Yaz sıcaklığında rahatsız olduğunu tahmin ediyorum. Ama yine de çok güzel ve yanlarından geçip büyük eve doğru birkaç yüz metre daha ilerlediğimizde bize küçük bir gülümseme ve el sallamayı başarıyor.

"İşte benim kızım," diye sesleniyor Jo, üzerinde şortu ve CeCe'nin eski Shania tişörtüyle antreden içeri girerken. Uzun sarı-gri saçlarını büyük bir topuz yapmış ve eşarpla bağlamış. Mabel ona bizim reçelimizden bir kavanoz uzatıyor ve Jo bunu hayatında aldığı en değerli hediyeymiş gibi alıyor. Üstüne yapıştırılmış etikete bakıyor: "*Babasının Kızları Reçeli*" ve yıl. Mabel her şeyi kendisi yazmıştı.

Jo'nun gözleri soru sorar gibi benimkilerle buluşuyor ama hiçbir şey söylemiyor.

"Yemek için sabırsızlanıyorum, babalarının kızları! Hadi açalım ve bisküvilerin üzerine koyalım," diye bağıyor ve gözleri tekrar Mabel'a kayıyor.

Ne yapıyorum ben?

Telefonum cebimde titriyor ve onu çıkarıyorum.

IVY

Haberleri gördüm. Ashby klanının akraba olmayan bir üyesi olarak evimin güvenli bir alan olduğunu ve her zaman çikolatam olduğunu bilmenizi isterim.

Cevap vermeden önce gülüyorum.

Yakında bu teklifini kabul edebilirim.

IVY

Ne zaman istersen, kızım. Burada küçük kıyafetleri katlıyor ve bu bebeğin kaburgalarına tekme atmayı bırakmasını bekliyor olacağım.

Gülümsüyorum ve telefonumu cebime koyuyorum, Cole'un bana mesaj atmasını, şaka yapmasını ya da bir şeyler anlatmasını dilemekten nefret ediyorum.

kirli bir mesaj göndermek. Bana aramızdaki her Şeyin yolunda olduğunu söyleyecek herhangi bir Şey.

Jo, Mabel'a "Hadi Şu atıŐtırmalıkları bir araya getirelim, senin bilezik yapma malzemelerini de arka tarafa koydum hayatım," diyor.

"Benimle bir bilezik yapar mısınız?" Mabel soruyor, umutla bana bakıyor. Sağının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıyorum, ona yakın olma ihtiyacı hissediyorum. Onun da benim için hissettiği gibi.

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Sana göstereyim." Gülümsüyor ve elimi tutup beni bahçeye götürüyor.

"Sürekli telefonuna bakman o aramanın daha hızlı gelmesini sağlamayacak," diyor Jo, ben bilekliğimi yapmakta zorlanırken başını sallayarak. Muhtemelen başarısız oluyorum çünkü bir yandan Cole'un bana mesaj atıp atmadığına bakarken bir yandan da Mabel'ı taklit etmek için elimden geleni yapıyorum. Ekranımı okumak için aşağı bakıyorum.

WARDEN

Dün gece ne kadar  zg n olduğunu duymak bana neyi yanlış yaptığımı gösterdi, Ginger. İŞimin beni tüketmesine izin verdim ve onu senin ve annenin önüne koydum. Bu işin baskısının dıŐarıdan bakanlar için akıl almaz olmasından başka bir mazeretim yok.

Neden bana nasıl hissettiğini hiç söylemedin?

Zamanın olduğunda konuşmamız gerek. Lütfen beni ara.

Şerifinizi yargılamakla hata etmişim. Seni gerçekten önemseydiğini görebiliyorum.

Bu dikkatimi çekti.

WARDEN

Ben sadece senin için en iyisini istiyorum. Gururlu bir adamım, ama yanıldığımda bunu kabul edebilirim.

Bu gerçekte kim?

Gülümsüyorum ve dün gece beni gerçekten dinlemiş olabileceğine dair bir umut titreşimi yaşıyorum. Nihayet.

WARDEN

Sadece mükemmel olmayan bir baba.

Haftaya öğle yemeği yiyebilir miyiz? Sadece ikimiz?

Tabii ki.

Odağımı tekrar bileziğime çevirirken bir iç çekiyorum. Babamın özrü aramızdaki her şeyi değiştirmiyor ama bu bir başlangıç.

Babamın şimdiye kadar yaptığım her seçimi, sahip olduğum her arkadaşı nasıl kontrol etmeye çalıştığını düşünüyorum. Etrafındaki herkesle, çalışanlarıyla, hatta bazen annemle konuşma şeklini. Sanki ondan aşağıdaymışlar gibi. Bana da böyle davranıyor, tek fark, beni dünyamda onun için doğru olan ama benim için doğru olmayan tüm yerlere ve insanlara doğru iterken bana "sevgilim" veya "*be l l a*" demesi.

Cole beni nasıl hissettiğimi söylemem konusunda cesaretlendirerek daha güçlü olmamı sağladı. Beni, nerede olursa olsun ve Edward Danforth da dahil olmak üzere etrafımdakiler tarafından nasıl karşılanırsa karşılansın, yerimi almaya itti.

Cole ve Mabel ile birlikte, bu yaz en beklenmedik durumda, ihtiyaç duyulduğumu, güvenildiğimi ve tam da olduğum kişi olduğum için istendiğimi hissettim. Ve dürüst olmak gerekirse? Bu şimdiye kadar hissettiğim gerçek aşka en yakın şeydi.

Anlaşmamız birkaç hafta içinde sona erecek ama ben ayrılmak istemiyorum. İstedğim her şeyde olduğu gibi, elimi taşın altına koymam ve ona ne hissettiğimi söylemem gerektiğini biliyorum. Eğer birbirimizi kaybedeceksek, en azından bize gerçek bir şans vermek için elimden geleni yaptığımı bileceğim.

"Bak, bu parçayı diğer iki ipin üzerine sarıyorsun," diyor Mabel yanımda, beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor ve setindeki en basit bileziğin nasıl yapılacağını öğretiyor.

"Sadece bir ipim daha var," diyorum, yenilgiye uğramış bir halde tuhaf bileziğimi havaya kaldırarak. Jo ve Mabel gülüyorlar.

"Hayır, hayatım," diyor Jo, ne yaptığıma bakarak. Yanıma yanaşüyor, bileziğime uzanıyor ve kendi bileziğiyle karşılaştırıyor. "İşte senin sorunun," diyor ve bileziğimi eline almadan önce gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bak, burada bir tane, burada da iki tane küçük ipin var. Onları birbirine örmen gerekiyor."

Birini diğer ikisinin arasından geçiriyor ve ben alışana kadar bu hareketi birkaç kez tekrarlıyor. Mabel kızarmış ev yapımı bisküvilerin üzerine sürdüğümüz lezzetli, hala hafif ılık reçelimizi mutlulukla mideye indiriyor.

"Bir adımı atlıyordun. Küçük, yalnız bir telini orada kendi başına bırakarak," diyor Jo, kendi bisküvisinden bir ısırık alarak. "Böyle güçlü bir şey yapamazsın, tatlım.

Üç tel bir araya geldiğinde kopmaz bir kordon oluşturur, tek başına yapabileceğinden çok daha iyidir."

Bana göz kırptıyor ve gülümsüyor. Birden, artık bilezik tavsiyesi almıyormuşum gibi hissettim. Belki de CeCe haklıdır.

Bu kadın gerçekten her şeyi biliyor. "Çok mantıklı," diyorum.

"Burada neyimiz varmış?" Wade avlu kapısından çıkarken sesleniyor.

"Wade Amca! Reçelimi dene!" Mabel ciyak ciyak bağırarak reçel kaplı bir bisküviyi alıp ona uzatıyor. Bir ısırık almadan önce etikete bakıyor.

"Daddy's Girls Jam şirketi kim?" diye soruyor çiğnerken. "Yatırım yapmak istiyorum."

Mabel kıkırdıyor. "Ben, Ginger ve babam. İşte bizim takımımız."

Wade küçük bir gülümsemeye, "Oldukça sağlam bir takıma benziyor," diyor.

Jo omzumu sıvazladıktan sonra piknik masasının diğer tarafına geçti. "Ben de öyle düşünmüştüm. Ve bilirsin, bazen bir ekibin bir konuda en iyi olabilmesi için tek ihtiyacı onları doğru yöne yönlendirecek bir liderdir" diyor ama bu kez bana bakmıyor. Bakmasına da gerek yok. Her kelimesini anlıyorum.

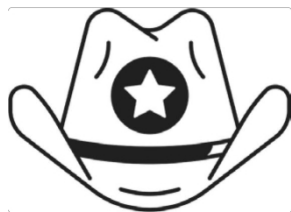
Mabel Wade'e kendisi için nasıl bir bilezik yapacağını gösterirken ben gülümsüyorum ve kendime mükemmel bir bilezik örüyorum.

"Ben lider olacağım," diyor Mabel bileziğine konsantre olurken.

"O zaman en iyi takım siz olacaksınız," diyor Wade, gözleri benim üzerimde. Masanın karşısından ona bir sırtış gönderiyorum.

Birdenbire, biraz güneş, biraz ev yapımı reçel ve bir bileklik yapma seansı zaten bildiğim her şeyi doğruladı.

Artık ergen değilim ve Cole ve Mabel ile bu hayatı istiyorum. Cole ile bu konuşmayı yapmak ve *bizi* sonsuza dek değiştirme riskini almak ne kadar korkutucu olsa da, Cole hazır olsa da olmasa da bunu yapacağım. Çünkü ben ikimiz için de yeterince hazır olacağım.

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

Cole

"W Karnın neden ağrıyor, bebeğim? Seni rahatsız eden ne?" Mabel'in yanına uzanıp içeri girdi. Cowey ve Ginger'dan aldığı yeni peluş köpeği Goldie .

Mabel uyanıp karnının ağrıdığını söylemeden önce, ki bu genellikle onu rahatsız eden bir şey olduğu anlamına gelir, evde sadece hızlı bir duş alacak ve annemi uğurlayacak kadar uzun süre kalmıştı.

Ne kadar yorgun olsam da ve bu gece olanları düşünmek için birkaç ihtiyacım olsa da, o her zaman önce gelir.

"Bence Ginger eski evine gitmek zorunda kalırsa yalnızlık çekecek," diyor parmaklarını Cowey'nin kürkünde dolaştırırken.

"Şey, bu kısa bir süre için değil," diyorum, şu anda sadece birkaç hafta uzakta olmasına rağmen sanki çok uzak bir gelecekteymiş gibi çalışıyorum. Onun gitmesini istemiyorum. Ama yapmak istediğim son şey ona bir ultimatoma vermek. Ben olsam

benimle ve Mabel'le bir hayat kurmasını istemek, önünde tüm geleceği -ve olası gelecekteki ailesi- olan biri için çok büyük bir şey.

"Yaz için buraya gelmeden önce tek başına yaşıyordu," diyorum Mabel'a. "Ve eminim ziyarette gelecektir."

"Ama o bize alışmadan önceydi," diye Mabel. "Ben okula giderken o kalabilir mi?"

İçimi çektim ve perçemini geriye doğru taradım.

"Ginger'ı seviyorsun, değil mi? Onun yanında olması güzel, özellikle de anneni özlediğinde?" diye sordum.

Mabel omuz silkiyor ve parmaklarına bakıyor. "Bazen annemi özleyorum," diye dürüstçe cevap veriyor. "Ama Ginger'ı özleyeceğim

her zaman. Her zaman benimle oynuyor ve çok güzel kokuyor."

Sırıttıyorum. "Güzel kokuyor, değil mi?"

"O da senin bana sarılıyor. Ayrıca nefis pişiriyor," diye uykulu bir şekilde devam ediyor Mabel.

"hepsini yapıyor," diye cevap veriyorum.

"Rachel'ın babası evlendi ve şimdi yeni bir Anneciğim." Okuldaki küçük arkadaşından bahsediyor.

"Ginger'la evlenebilirsin ve o da benim yeni Anne?"

Sonra gözlerini karanlıkta benimkilere çevirmeden önce susuyor.

"Ginger'ın her zaman bizim takımda olmasını seviyorum," diye fısıldıyor ve kalbim . "Ama sen en iyi babasın." Bunu esneyerek söylüyor. Zaten inanılmaz derecede şefkatli bir kız ve

asla duygularımı incitmek istemezdi.

"Sen en iyi kızımsın ve sır bilmek ister misin küçüğüm? Ben de Gingerın takımımızda olmasını seviyorum," diyorum ve gözlerini kapatırken elini tutuyorum.

Ofis telefonum çaldığında dün gece Mabel'la yaptığım konuşmayı hatırlıyorum. Açtım.

"Bana haberlerin mi var, Bev?" söylüyorum.

"Belediye binasında yedi kişilik yeriniz var. Bana neler olduğunu anlatmak ister misin patron?" diye soruyor. Parmaklarımın ucuyla masaya vuruyorum.

"Henüz değil, Bev, ama yakında. Ve teşekkürler," diye cevap veriyorum. "Elbette," diyor telefonu kapatmadan önce.

Ayağa kalktım ve başladım. Günün büyük bölümünde bunu yapıyordum. Brent gerçek bir korkak gibi bu sabah hasta olduğunu söyledi, belli ki benimle yüzleşmek istemiyordu.

Saatlerdir daha sonrası için her şeyi ayarlamaya çalışıyorum. İhtiyacım olursa Belediye Binasını kullanabilirim ve yerel haberler saat yedide bir basın toplantısı için hazır bekliyor. Ginger'la Vegas'ta o gece bulunduğumuz her yeri hatırlamaya çalışarak beynimi zorladım ve adımlarımı geri çektim, ama Brent'in

beni takip ettirmediyse, evliliğimiz bitmiştir. Kanıtı olduğunu söylüyor. Saçmaladığına inanmak isterdim ama mesleğim gereği birinin yalan söylediğini anlayabilirim. Ve onun yalan söylemediğini biliyorum.

sadece , Brent'e siktir olup gitmesini söyledim.

Ama öyle değil. Düşünmem gereken Mabel ve Ginger'ın yanı sıra Ginger'ın ailesi de var. Artı kendi ailem. Eğer istifa edersem, Ginger ve babası hakkında konuşulmayacak ya da yerel haberlerde yer almayacak. En iyi ihtimalle dedikodu olur. Ama ona karşı o kadar korumacı hissediyorum ki, hiç kimsenin onun hakkında asil. Mabel'a gelince, büyük ihtimalle çok genç olduğu için bunu duymayacaktır ama yine de mümkün.

Ebeveynler bazen çocuklarının önünde konuşurlar. Babasının da annesi kadar güvenilmez olduğunu düşünmesini asla istemem ve belki de istifa edip Brent'e istediğini veririm, küçük ailemi olduğu gibi tutabilir, Mabel'e hak ettiği her şeyi verebilir ve Ginger için skandalı uzak tutabilirim.

Tam kararımı verdiğimi düşünürken telefonum tekrar çalıyor.

"Ginger burada," diyor Bev hoparlörden. Tabii ki burada. Bir şeyler döndüğünü biliyor ve eğer Ginger' tanıyorsam, buraya gelip kendisinden bir şey sakladığım için beni üzere.

Otuz saniye sonra, kapım açıldı ve Ginger orada duruyordu, bir eli kalçasında, lanet ruhumdaki her şeyle sevdiğim şımarıklık ve kararlılık onun içinde nabız gibi atıyor.

"Cole Weston Ashby. Bana neler olduğunu anlatana kadar bu ofisten ayrılmayacağım," diye anons etti.

kapıyı arkasından çarpıp masama doğru yürüyor. Küçük, dayanıksız bir keten şort ve omzu açık bir tişört giymişti. Saçları gevşek dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor. Dün geceki halinin tam tersi ve tam da onu sevdiğim gibi: vahşi, taze yüzlü ve özgür.

"Bir keresinde bana en yakın arkadaştan daha yakın olduğumuzu söylemiştin." Masanın benim tarafıma doğru ilerliyor, arkasına yaslanıyor ve avuçlarını masanın üstüne . Avuçlarının altından küçük bir deri parçası görünüyor. Kırılmış tişört, tam yüzümün hizasında. Görünce sikim .

"Biz sen ve ben yakınız. Hatırladın mı?" Bir kaşını kaldırıyor ve bir işaret yapıyor. "Ve Mabel'in bu sabah bana hatırlattığı gibi, kabul etsen de etmesen de biz bir takımız."

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve onu içime çekiyorum. İsteddiği bir şeyin peşinden gittiğinde çok sansasyonel oluyor.

Konuşmasına devam ederken tam bir akış içinde.

"Bu kadar yakın iki insanın sırları olmaz derdim, bu yüzden saçmalamayı kesip bana olduğunu anlatmanın zamanı geldi, sence de öyle değil mi?"

Ginger'ın nefesi ağırlaştı ve gözleri ateşle doldu. Ama tüm bunların altında küçücük bir belirsizlik titreşimi var ve ben izin vermeyeceğim. Ayağa kalkıp kollarımı ona doluyorum, dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum ve önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde onu nefessiz bırakıyorum. Bol şortunu kenara çekiyorum ve bacaklarından birini omzuma yaslamak için yukarı kaldırıyorum. Bir parmağımı içeri sokuyorum ve daracık amcığı etrafımda kenetleniyor.

"Beni dışarıda bırakmayacaksın Cole," diyor Ginger başını geriye atarken.

Beni beklemiyordu, bu yüzden henüz hazır değil, ama onu oraya götürmek uzun sürmeyecek. Hareketlerimi sorgulamadan bacaklarını daha geniş açmasını izliyorum. Bu güven kalbime saplanmış bir mızrak gibi. Dilim onu yavaş, durgun bir yalamayla bulduğunda gözleri dalgalanarak kapanıyor. Kıvranıyor ve parmakları saçlarımı buluyor. Yüzümü geri çekiyor.

"Beni dışarıda bırakmayacaksın Cole," diye tekrarlıyor. "Ya her şey ya da hiçbir şey."

Sırıtiyorum. Otoriter Ginger'ı severim.

"Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım, ama önce yüzümü bu kalçaların arasına gömeceğim, Vixen, çünkü

Çok açım," diyorum klitorisini ağzıma alırken ve o da ya cevabımdan tatmin olarak ya da dilimi tartışamayacak kadar çok isteyerek teslim oluyor.

Hangisi amını ağzıma hızlı sokarsa o olacak. "Seni aç bırakamam sanırım..." Bir süre sonra inle.

Kalçalarının arasından yukarı bakıyorum ve gözlerinin tekrar kapandığını görüyorum. O gidici. Benim için anında. *Benim için.*

Diğer bacağını kaldırıp sıkıca omzuma yerleştiriyorum, böylece yüzüme biniyor. Parmaklarım etine sertçe gömülüyor, onu yerinde tutarken ben de şimdiye kadar tattığım en tatlı amcıkta bir yemek yapıyorum. Yavaşça başlıyorum, nihayet merkezine ulaşmadan önce her bir yanını hafifçe izliyorum. Tarafından Oraya vardığımda nefes nefese dudaklarıma yapışmış kıvranıyordu. Bana karşı utanmazca hareket ediyor, üniforma gömleğimi yumrukluyor, çözülmesini arıyor.

Ona vermiyorum. Onun yerine, etmiyorum, içinde oluşan gerilimi hissederek tadıyorum. Bir elimi aşağı kaydırıp bir parmağımı içine sokuyorum, sonra iki parmağımı. Sırılsıklam oldu, artık sürtünme yok.

Saçlarımı daha sıkı kavıyor ve usulca inliyor, vücudu titriyor ve daha fazlası için bana yalvarıyor.

"Cole... lütfen," diye bağıyor. "Lütfen gelmeme izin ver."

"Benim kibar küçük cadalogum," diye mırıldanıyorum, beni izlediğini görmek için yukarı bakıyorum, gözleri cam gibi ve kapüşonlu. Amına karşı sırtıyorum ve dişlerimle klitorisine biraz baskı yapıyorum. Etrafımda sarsılıyor. "Buraya çok otoriter geliyorsun ve kontrol edici. Ateşle dolu. Ne kadar inanılmaz olduğunu biliyor musun?" Ona soruyorum.

"Evet," diye kabul ediyor ve ben de ona gülümsüyorum.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyorum, dürüstlüğünü ödüllendirmek için dilimi klitorisine değdiriyorum.

"*Siktir*," diye inliyor, gömleğimi daha sıkı yumrukluyor, beni daha yakına çekiyor.

Gelmesine izin versem şu anda söylediğim her şeye katılacağından ama en azından inanılmaz olduğunu kabul etti. Bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum.

İçine geri itiyorum ve ona dilimi veriyorum, her şeyini içine alıyorum, ona ihtiyacı olanı veriyorum. Haykırıyor, elini ağzının üzerine kapatıyor, böylece hiçbir milletvekili onu duymuyor. koridordan geçerler.

Pes etmiyorum ve parmaklarımı daha da kıvırıyorum, dilimle ona parçalanması için gereken baskıyı sunuyorum. Ve parçalanıyor; teslim olurken eli saçlarımda dolanıyor ve adımı haykırıyor, muhtemelen olması gerekenden daha yüksek sesle ama umurumda değil. Kapım kendiliğinden kilitleniyor ve birilerinin onun benim olduğunu bilmesi beni azdırıyor. Yıllarca tüm varlığımla onu istemiyormuş gibi davrandıktan sonra, umursamama fikri çok cazip geliyor.

"Hiç adil değil," diye fısıldıyor bacakları titrerken. "Bunun karşısında nasıl sessiz kalabilirim ki?"

Kemiksiz kaldığında ayağa kalkıyorum, bir kolumla onu daha da yaklaştırıyorum ve diğer kolumla kaya gibi sağlam aletimi serbest bırakacak kadar pantolonumun kemerini açıyorum.

Bacakları etrafımı sararken kendimi isteyebileceğim tek amciğa .

"Tanrım Ginger... sikim daracık amına gömülmüşken ofis masamda bir rüya gibi görünüyorsun," diye inliyorum. Kalçalarımı savurup tekrar içine girerken göbeğim sıkılaşıyor.

Çok zahmetsiz. Çok ıslak, çok sıkı.

"Siktir, Cole," diye sızlanıyor. Gözleri ; göz bebekleri büyümüş ve alt dudağını tutarken bana bakıyorlar dişlerinin arasında. Tekrar boşalmaya hazır ve gözleri geri dönmeye başlıyor.

"Uh-uh, o gözleri istiyorum," diyorum ona. Elimle boğazını avuçluyor ve sıkarak onu kendime çekiyorum.

Ginger'ın gözleri benimkilerle buluştu. ateş var. "Daha sert, Cole. Daha fazla," diye inliyor.

Bakışları ruhumu yakıyor ve kaybediyorum. Kontrol edilemez oluyorum.

Tenlerimizin birbirine çarparken çıkardığı derin ve amansız ses odayı dolduruyor. Bunun yumuşak ya da tatlı bir yanı yok ama ikimizin de ihtiyacı olan şey bu. O sevgi dolu, yumuşak anlar, gözleri dolu bir odanın karşısında benimkilerle buluştuğunda gelir. Onlar

Gece ona dokunmak için döndüğümde teninin hisle ya da ayaklarının benimkine sürtünmesiyle Kanepede uzanmak. Birbirlerinin yanında oldukları yıllar içinde gelirler.

Ama bu? Bu katartık ve ığ. Tam bize göre. "Ginger. Seni seviyorum. Seni o kadar çok sevdim ki. uzun," diyorum hiç düşünmeden, onun mükemmel bedenini sikerken.

Masamdaki kedi. *Benim* mükemmel amım. Tırnakları tenimi kazıyor ve sessiz zevk ıgıkları bana elimin boğazının ince sütunu etrafındaki sıkı sargısının arzuladığı şey olduğunu söylüyor. Tıpkı benim için olduğu gibi, bu an tam da onun ihtiyacı olan şey.

Dudaklarım onun dudaklarına iniyor ve ben onu becerirken etrafımızdaki her şey bulanıklaşıyor.

"Seni seviyorum Cole. Şimdiye kadar sevdiğim tek erkeksin," diyor öpücükler arasında ve ben serbest düşüşe geçiyorum, sert ve hızlı bir şekilde ona dökülüyorum. Sikim boşalırken adını dudaklarına doğru homurdanıyorum, boşalırken anda kalmak için savaşıyorum, çünkü çok uyumluyuz, çok mükemmeliz ve şu anda yanımda onunla üstesinden gelemeyeceğim bir engel olmadığını biliyorum. Sikim onun içinde sarsılırken hareketlerim özensiz ve koordinasyonsuz hale geliyor. Beni bir kez daha öpmek için yüzümü aşağı çekerken nefes alış veriş i yavaşlıyor.

Bitirdiğimizde arkama yaslanıp sandalyeme öküyorum. O da benimle birlikte kucağıma düşüyor.

"Her şey ya da hiçbir şey eşittir beni masanda bir mağara adamı gibi götürmen mi?" diye soruyor kıkırdayarak.

"Evet, çünkü sana karşı koyamıyorum," diyorum saçlarını okşarken. Başını benimkinin arasındaki boşluğa sokuyor. Köprücük kemiğim ve çenem.

"Beni *seviyorsun*," diyor ve çıplak tenime karşı kendini beğenmiş sırtışını hissediyorum.

"İstiyorum." Lanet olsun, bunu yüksek sesle söylemek iyi hissettiriyor. Ona onu sevdiğimi söylediğim anı hayal ettiğimde kendimi onun içinde taşaklarımın derinliklerinde hayal etmiş ? Kesinlikle hayır.

Ona ihtiyacı olduğu kadar yumuşak, romantik anlar yaşatacağım. Hayatımın geri kalanını ona bunları vererek geçireceğim, ama *bu* daha fazlasıydı. Kontrol edemediğim hayvani bir şey.

Başını öperim.

"Haftalardır sana bunu söylemek istiyordum," diyorum. "Yaz sonunda gitmeni istemiyorum, Ginger. Kalmanı istiyorum ama kalmanı *isteyemem*. Biz birlikte... Mabel ile. Bu senin için çok fazla..."

Başını bana doğru eğiyor, gözleri sorguluyor.

O yüzden devam ediyorum. "Bir eş ve ortak olma rolünü üstlenmek bir şeydir. Ama üvey anne olmak? Senin olmayan bir çocuk için rol modeli mi? Bu tamamen farklı bir şey-"

Beni bir öpücükle susturdu.

"Orada durun Bay Ashby," diyor. "Anlambilim hakkında daha sonra konuşabiliriz. Ama bir bile olsa, Mabel'la sizin bir paket anlaşma olduğunuzu fark etmeden bu işe girdiğimi düşünüyorsanız? Çok yanılıyorsun. O küçük kızın her şeyini seviyorum. Ayrıca biz bir takımız. Hatırladın mı?" Sırıttıyor. "Bana sormana gerek yok. Ben gönüllüyüm. Seni sevmenin ne demek olduğunu çok iyi biliyorum Cole. Sanırım bir seviyede seni hep sevdim. Ve *hepsini* istiyorum. Her bir parçanı. Özellikle de Mabel."

Dudaklarını öpüyorum, hava almak için çıkmak istemiyorum, çünkü daha önce hiç böyle bir mutluluk hissetmemiştim. Bunun mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim. Bu çok büyük bir şey. sadece benim değil, Mabel'ın da mutluluğu. Çünkü o hayatında Ginger gibi birini hak ediyor.

Ağzımın karımın üzerinde hak iddia etmesine izin veriyorum, yeni keşfettiğim bütünlüğümün tadını çıkarıyorum, ta ki bugün neden burada olduğunu hatırladığımda soğuk bir ürperti omurgam boyunca ilerleyene kadar.

Alnına bir öpücük kondururken iç çekiyorum.

"Bugün buraya gelmekte haklıydın. Bir şey hakkında konuşmamız gerekiyor," diyorum ona.

"Toplandım," diye cevap veriyor, ayağa kalkıyor, ben onu temizlemek için bir bez almak üzere özel banyomda kaybolurken gömleğini başına geri çekerken görünüşe göre umursamıyor.

"Brent Wilson beni dün gece babanın evinde buldu. resepsiyon," diyorum onu . Bunun neden önemli olduğunu sorar gibi gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Bizi biliyor. Sana karım dedi," diyorum.

Ona karşı gerçekten ne hissettiğimi söylediğim için bu kelime artık daha anlamlı. Evliliğimiz artık geçici değil. O benim karım ve ne kadar çılgınca görünse de sadece birkaç ay, öyle kalacak. Henüz bilmese bile.

Ağzı on saniye kadar ve sonra zihni çalışmaya başlıyor.

"Nasıl?" diye sorar.

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama şeriflikten etmemi istiyor, yoksa halka anlatacakmış. Ve ben de beynimi zorluyorum.

ikisini de yapmak zorunda üçüncü bir seçenek bulmaya çalışıyorum."

Ona anlatabildiğim tüm detayları anlattım ve o giyinene kadar

Masa, güzeller güzeli eşim nadiren gördüğüm bir duyguyu taşıyor: öfke.

"Sanırım beni takip ettirdi," diyorum ona. "Başka bir yolu yok. Bu evliliğe dair hiçbir belge yok."

bir fikir geldi. "Sertifika dışında, o da her an gelebilir. Sekiz ila on hafta süreceğini söylediklerini hatırlıyorum ama henüz görmedim-"

Ginger'ın gözleri benimkilere kayıyor ve konuşmamı engellemek için parmağını kaldırıyor.

"Bu evlilik cüzdanı, Cole. Buraya, ofisinize mi gönderttiniz?" diye sorar.

Bir an için bir anı gözümün önünden geçerken düşünüyorum. tam da bunu yapmayı düşündüm. Çünkü kendi kendime düşündüğümü hatırlıyorum.

yarı sarhoş bir haldeyken ev yerine ofise gelmesinin daha iyi olacağını söyledi.

"Evet, Mables'in görmesini riske atmak istemedim," diyorum ona. Düşünceli görünüyor. "Ne oldu, Ginger?" diye sordum.

"Bir şey olmayabilir," diyor alt dudağını çiğneyerek. "Ama senin posta kutun ne?"

"İkinci gelen. Abbott'un ki benimkinden önce," diye cevap veriyorum ona, bir yardımcısından bahsederek.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Ginger nefesinin altında. "Onu aldı."

"Ne?" Ben soruyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor. "Onu gördüm. Mables'i öğle yemeği için buraya getirdiğimde. Neden bilmiyorum ama şüpheli görüldüğünü düşündüğümü hatırlıyorum." Ayağa kalkıp yürümeye başlarken konuşmaya devam ediyor. "Şu yuvadan posta çıkardı ve bir şey alıp almadığını göremedim. Ama tuhaftı çünkü birkaç dakika sonra zarfları yerine koydu ve gitti."

"Çocuğu," diye nefes alıyorum.

Ginger volta atmayı bırakıp bana baktı. "Mektuplarını çalışırmış Cole. Evlilik onda, belki geleceğini söylediğin fotoğraflar da?"

Çenemi ovuyorum ve sandalyemde arkama yaslanıyorum. Ellerini kalçalarına koyuyor.

"Takım çalışması, bebeğim." Sırıttıyor. "Eğer bunu kanıtlayabilirsen, işte sana üçüncü seçenek."

Ayağa kalkıp pencereden dışarı bakıyorum ve düşüncelerimi toparlıyorum. "Sen bir dahisin," diyorum ona. "Ve, eğer bunu yapmadıysam

"Sen *benim* dâhimsin."

Masamdan kimlik kartımı alırken kıkırdıyor. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor.

"Kanıtımı almak için," diyorum.

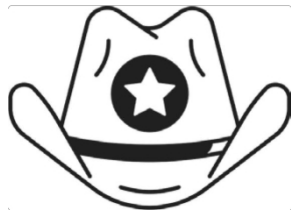
Gitmek için dönüyorum ama onun yerine duruyorum ve onu öpmek için geri dönüyorum.

"Seni seviyorum. Benim yanımda olduğun için teşekkür ," diyorum.

"Ben de seni seviyorum Cole ve her zaman senin yanında olacağım" diye fısıldıyor ve beni cesaretlendirmek için elinden geleni yapıyor.

bu pisliği duvara ivilemeliyiz.

Ofisimin kapısından hızla geçip koridordan aŗađı inerken,
Bev'e basın toplantısını ertelemesini söylediğimden emin
oluyorum.

BÖLÜM ELLİ DÖRT

Cole

"W Burada ne yapıyorsun Cole?" Gemma kollarını göğsünde kavuşturmuş soruyor. Ön kapı kısmen açık. "Akşam yemeği hazırlamanın ortasındayım."

Saçını omzunun üzerinden atıyor. Gergin ama ben onu istemiyorum. Onun iğrenç erkek arkadaşını istiyorum.

"Brent nerede?" Çenem gergin, ses tonum sakın. Sakin olmaktan başka bir şey yapmıyorum ve o bunu hissedebiliyor. Bu onu rahatsız ediyor. *Güzel*.

"O... hasta," diyor, sesi titreyerek.

"Hı-hı," diyorum kapıyı itip açarken ve içinden geçerken. "Bu sadece bir saniye sürecektir," diye onu temin ediyorum.

İyi tanıdığım, yıllarca sefil bir şekilde yaşadığım evin içinden geçiyorum. Ve arka bahçeden gelen seksenlerin rock sesini duyduğumda, onu takip ediyorum.

Brent'in hiç de hasta görünmediği kesin, bira içiyor ve harap bir arazi motosikleti üzerinde çalışıyor.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordum.

Sırıttıyor. Küstah orospu çocuğu.

"Hey, Şerif. Yoksa müstakbel Şerif Yardımcısı mı demeliyim?" diye sorar. "İstifa mektubunu teslim ettikten sonra kendimi çok daha iyi hissedeceğim. Sanırım bu gün sonuna kadar olur?"

Bir soğutucuyu işaret ediyor.

"Bira?" diye soruyor, kendi birasını yudumlarken.

"Hayır." Sırıttıyorum ve tozlu veranda setindeki sandalyelerden birine oturuyorum. Masa el ilanları ve birkaç bira kapağıyla dolu. "Son biram olsa bile seninle biramı paylaşmazdım," diyorum kollarımı başımın arkasına uzatarak. Ben çok rahatım ve o bundan nefret ediyor ama kendine güveniyormuş gibi yapmak için elinden geleni yapıyor.

"Neden buradasın?" diyor yavaşça.

"Hiç sormayacaksın sandım," diye cevap veriyorum geniş bir gülümsemeyle. "Bütün gece ve bütün gün beni gerçekten zor durumda bıraktın. Ta ki *karım* bana öğle yemeği getirmek için beklerken senin posta kutularını karıştırdığını fark ettiğini söyleyene kadar."

"Yani?" diyor kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

"Postalarımı almaya iznim var. Bu bir suç değil."

Yere baktım. "Bu doğru. Ama komik olan şu ki, senin 2 numaralı kutudan, yani benim kutumdan posta aldığını söyledi." Bir an duraksıyorum ama Brent'in araya girmesi için yeterince beklemiyorum. "Ve postalarımı çalmak... işte bu bir suç."

Birasının büyük bir kısmını yudumlar. Planı bozulmuştu ve bunu biliyordu. Ama henüz en iyi kısmı duymadı bile.

Ayağa kalktım ve büyümüş bahçede dolaşmaya başladım.

"Sonra düşünmeye başladım. Ya geçen ay binanın yan tarafını boyayan çocukları yakalamak için taktırdığım kameralar, yan pencereden postalarımı karıştıran birini *de* kaydedebilseydi?" Şimdi tam akıştayım ve Brent sessiz. "Ve işin en çılgınca yanı, kaydedebilir. Teknoloji bugünlerde o kadar iyi ki, zarfın üzerindeki adımı bile algıladı."

Masanın üzerine bir flash disk atıyorum ve yakasından tutarak ona doğru ilerliyorum.

Doğrudan gözlerinin içine bakarken sesimi alçak tutuyorum. "Her gün, tam da aynı saatlerde, kimsenin bakmadığını düşündüğün bir anda postalarımı karıştırıyor, ilginç olabileceğini düşündüğün her şeyi cebine dolduruyor ve böylece beni hak ettiğim, *iyi* olduğum işten çalışıyorsun."

Onu biraz iterek gitmesine izin veriyorum ve altındaki sandalyeye yığılıyor. Elimi cebime attım ve masanın üzerine bir USB bellek daha fırlattım. Beni izlemekte bu kadar kararlıyken bu lanet adamın iyi bir şey yapmadığını anlamalıydım.

"Kameralarla ilgili komik olan şey, sadece posta çaldığınızda değil, her şeyi yakalamaları," diyorum başımı sallayarak.

İkinci sürüşte. "Holly Shaw'ı hatırlıyor musun? Uyuşturucu bulundurmaktan tutukladığımız on dokuz yaşındaki kız. Yanılmıyorsam metamfetamin."

Ben devam ederken Brent'in zaten solgun olan yüzünün tüm rengi akıyor.

"Husk'ta fahişelik yaptığı için Şerif Yardımcısı Davis tarafından yakalandıktan sonra geçen hafta tekrar buraya getirildi." Uyuşturucu ve fuhuşla ünlü otoyol kenarındaki yerel kamyon durağından bahsediyorum.

Ben devam ederken Brent bir heykele dönüştü. "Teyit etmek istersen bakabilirsin. Ama bunun seninle birlikte olduğuna eminim, ertesi sabah erken saatlerde, sen onu serbest bırakmadan hemen önce, hiçbir suçlama yapılmadan. Senin yolsuz bir şey yaptığını göstermiyor ama dizlerinin üzerinden kalkıp seni koridorun köşesinde pantolonunu indirirken gösteriyor." Başımı sallıyorum. "Sanırım kamera açılarını bilmen gerekiyor, seni hasta herif."

Görmeden edemediğim bir video. Brent'in postalarını çaldığına dair kanıt ararken rastladım. Sabahın dördünde Brent'in sırtını ve çıplak kığını gösteriyor ve Holly'nin ayakta durup kendini düzelttiğini ve ağzını sildiğini ortaya çıkarmak için yoldan çekiliyor.

"Suçlama yapılmadan cinsel iyilik mi? Kasabanın benim evliliğimden çok daha fazla önemseyeceği bir şey gibi görünüyor," diyorum. "Ve şimdi neden yanlış bir şey yaptığımı kanıtlamaya bu kadar kararlı olduğun daha iyi anlaşılıyor. Kendi yanlışlarını örtbas etmek için."

Brent bira şişesini avluya fırlatır. Her yere saçılır ve Gemma kapıya gelir.

"Peki bu konuda ne yapacaksın?" diye gürlüyor sesi ama kaderini bekliyor. Havlıyor ama ısırmıyor. Beni korkutmak için yaptığı şeyi komik buluyorum. Düşünürken çenemi ovuyorum.

"İstifa edeceksin ve buradan defolup gideceksin. Bir daha asla polis olarak çalışmayacaksın ve eğer seni karakolun, Ginger'ın ya da Mabel'in yakınlarında bir yerde görürsem, Tanrı yardımcım olsun."

USB bellekleri alıp cebine koydu. Bir şey yapmaya kalkarsa diye iki kopyam daha var, Bev bundan emin oldu.

"Sen... sen nasıl olsa onlara söyleyeceksin. Beni şehri terk etmeye zorlayamazsın," diye bağıırır.

Ona yaklaşıyorum ve sakın kalmak için yumruklarımı sıkıyorum. "Brent, ne zaman neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikrin yok.

eşimin ve kızımın refahı söz konusu olduğunda," diyorum.

Sözlerimde ciddi olduğumu bildiği için biraz daha küçülüyor. Elindeki bira şişesini masaya vuruyor ve şişe avluya düşüyor, sonra da beni geçip eve giriyor, ben de arkasından gidiyorum.

"Sabah ilk iş olarak bölgemizden ayrıldığınızı duyuracağım. Başka bir yere gitmekte özgürsün. Eğer başka bir ilçe seni işe alacak kadar aptalsa, sen onların soronusun" diye yalan söylüyorum. Bir daha hiçbir yerde polis olarak çalışma şansı yok. Bunu göreceğim. Ama önce ondan bir şey almam lazım.

"Gitmeden önce mülkümün tüm kopyalarını geri istiyorum. Ofisini boşaltmak için bir zaman ayarlayabilirsin, gözetim altında. Bunun dışında, seni bir daha görmek istemiyorum."

Gemma'nın mutfaktan hışımla çıkıp Brent'in gitmesini engellemeye karar verdiği andır.

"Seni orospu çocuğu," diye bağıırır ona. "Mabel'ı incitecek bir şey yapmaman gerekiyordu. Onu *adil* bir şekilde dışarı çıkaracağını söylemiştin. Bu hiç adil değil."

Kadın adamın göğsünü itiyor ve adam da onu geçmek için ellerine vuruyor.

"O asla bilemezdi. Ve bana iyi bir şerif olacağımı söyleyen sendin" diyor ve ön kapıdan çıkıp bizi "bok çukuru bir kasabayla" baş başa bırakmadan önce.

Bronco'sunun çalıştığını duyduğumda hafifçe rahat bir nefes alıyorum. Ağlayan ya da ağlıyormuş gibi yapan Gemma'ya bakıyorum. En azından şantaj planının içindeymiş gibi görünmüyor, ancak geri kalanına dahil olduğundan oldukça eminim. Mesele boktan bir anne olmaktan korkması değil; sadece kasabanın onun öyle olduğunu bilmesinden nefret ediyor.

Gemma söz konusu olduğunda, her şey kazanmakla ilgilidir. Başka bir şey değil. Daha azı değil.

"Bilmiyordum Cole, yemin ederim. Sana şantaj yapmaya çalışacağını ya da Mabel'in bunu öğrenmesini sağlayacağını hiç düşünmemiştim-" der gözyaşları arasında.

Ona dönüyorum. "Senin aile içi sorunların ya da ne yapıp ne yapmadığın umurumda değil Gemma," diyorum sesimi yükselterek ama kararlı bir şekilde. "Ama Mabel'in hayatında artık yeni bir düzen olacak ve o lanet herif -ya da onun gibi bir herif- kızımın yanına bile yaklaşamayacak." Brent'in az önce terk ettiği boşluğu işaret ediyorum.

"Mabel söz konusu olduğunda sana bebek bakıcılığı yapmaktan bıktım," diyorum, şimdi daha sakin bir şekilde. "Onu görmene engel olmayacağım ama sana sadece bir şans daha veriyorum. Eğer her hafta öğleden sonra ziyaretlerine gelmeye başlamazsan ve gerçekten çaba göstermezsen ya da Ginger hakkında ona tek bir olumsuz şey söylediğini öğrenirsem, yeniden yapılandırmaya gideceğim."

"Ben sadece... değilim... Anne olmakta hiç iyi olmadım Cole," diyor gömleğindeki gevşek bir iplikle oynayarak.

Bunun muhtemelen bana söylediği en dürüst şey olduğunun farkındayım. Ama bu yeterli değil ve o benim sorunum değil.

"İyi bir anne olmamayı *seçiyorsun* Gemma. *Yapamamak* ve *yapmamak* arasında fark var." Omzunu , "Nasıl ilerleyeceğin sana bağlı. Mabel öncelikli olmalı, yoksa onunla görüşmen biter."

Kapısını iterek açıyorum ve belki de hiç olmadığım kadar özgür hissederek içeri giriyorum.

Basın toplantısını iptal edebilirsiniz.

BEV

Tamamdır patron. O güzel karına teşekkür etmenin bir yolunu bulsan iyi olur.

Oh, yapacağım. Her gün. Hayatımın sonuna kadar.

BÖLÜM ELLİ BEŞ

Zencefil

13 gün kaldı

"Sanırım denersek babamı smaçlayabiliriz," diyorum
Mabel'a sessizce, babamın seçilmesinden neredeyse iki hafta sonra.

Marco Polo oyununun derinliklerindeyiz. Bugün Cumartesi, Cole bugün izinli ve Mabel bu gece okul başlamadan önceki son pijama partisi için Ernie ve Trudy'lere gidiyor, Gemma'dan akşam yemeği için oraya gideceğine dair söz aldı.

Cole ve ben, Mabel sonra Cole'un tüm ailesine küçük sırrımızı açıklamak için büyük eve gidiyoruz. Birlikte geçirdiğimiz yaklaşık iki huzurlu haftadan sonra ritmimizi bulduk ve sanırım Mabel arkadaştan daha fazlası olabileceğimizden şüpheleniyor.

Brent, Cole'un kanıtını bulmasından bir gün sonra kuyruğunu bacaklarının arasına kıstırmış bir şekilde ofise geldi. Cole, Brent'in bir alemde olduğunu ve görünüşe göre herhangi bir transfer sağlayamadığını duymuş. Muhtemelen Şerif Ashby tüm yerel bölge müdürleriyle konuştuğu ve Brent'in rozetinin elinden alınması için çalıştığı içindir.

Bahçedeki soğanlı, neredeyse kırmızı domatesler bana her gün Mabel ile yakında bir konuşma yapmamız gerektiğini hatırlatıyor. Ama bu konuda Cole'un izinden gidiyorum. Şu anda önemli olan tek şey üçümüzün sıcak Ağustos öğleden sonrasında tembelce yüzmemiz. Her zaman olduğu kadar kolay. Cennetten küçük bir parça.

"Tamam," diye kıkırdıyor Mabel, biz ona doğru yüzmeye başlarken pek de dikkat çekmeden.

"Marco," diye sesleniyor Cole, gözleri kapalı, havuzun ortasından.

"Polo," sesleniyorum, sesimi çok daha uzaktan geliyormuş gibi çıkarmaya çalışarak. Bu çarpıcı adam sırtıyor ve gamzeleri beliriyor ve ben onun inanılmaz görünüşü karşısında yavaş yavaş ölüyorum.

Ama Mabel ve ben ona doğru yaklaşırken, birbirimize bakarken ve her ikimiz de bir omuz atıp Cole'u suyun altına ittikten sonra ondan yüzerek uzaklaşmak için elimizden geleni yaparken, muhteşemliği bile ölümünü engelleyemeyecek. Cole peşimizden geliyor, bir eliyle Mabel'ı diğer eliyle de beni yakalıyor. Mabel'ın tombul yanaklarını kıkırdarak öpüyor.

"Bu Ginger'ın fikriydi!" diye gülüyor, ben ciyaktarken o dönüp şakacı bir şekilde yanaklarımı öpüyor. Bu, ikimizi de serbest bırakmadan önce Mabel'ı daha da çok güldürüyor.

"Babasının Kızları'na ne oldu? Takıma mı? Takım birbirine karşı çalışmaz!" Mabel ve ben yana doğru yüzerken o sırtıyor. Mabel kahkahalarının dışarı taşmasını engellemek için ağzını kapatıyor.

Cole şok olmuş gibi yaparken "Ben ve Ginger'ın kendi takımımız var!" diyor.

"Hainler," diye soluyor, sudan çıkmadan önce saçlarını alnından itiyor. "Peki bu takımın adı ne?"

Mabel ve ben birbirimize bakıyoruz.

"Gardenistalar," diyorum Mabes ve ben birbirimize bakmadan yan beşlik yaparken. Bunu yapabilmemiz üç gün sürdü.

Cole kıkırdıyor ve verandadaki barbekünün yanındaki küçük açık hava buzdolabını açarak Mabel'la daha önce yaptığımız sandviçleri çıkarıyor

"Tamam, Gardenistalar, gelin ve biraz yemek yiyin," diyor, kendini kurularak.

On dakika sonra oturmuş öğle yemeğimizi yiyorduk. Cole önce sandviçini bitirdi.

"Peki, Mabes, konuşabilir miyiz?" diye soruyor, gözleri , telepatik olarak bana zamanın şimdi olduğunu söylüyor.

Mabel bir meyveyi krem batırır ve ağzına atar.

"Evet," diyor.

Cole koltuğunda kıpırdanıyor. "Ginger'ın burada bizimle olması hoşuna gidiyor mu?"

Ağzıma bir çilek atarken kucağıma doğru gülümsüyorum, Cole'u şu anda kızının onun hakkında ne düşündüğünü bu kadar yoğun bir şekilde önemseydiği için çok seviyorum. Bizim hakkımızda.

"Evet," diyor yemeye devam ederken.

"Ginger daha uzun süre kalsaydı nasıl hissederdin?"

"Mutlu," diyor tereddüt etmeden. Ben de ona gülümsüyorum. "Ben de mutlu olurdum," diyorum ona.

"Neden?" Mabel sorar. "Peki evinize ne olacak?"

"Şey.." Ona cevap vermeden önce bir nefes alıyorum. "Orada başka biri yaşayacak ve ben de burada yaşayacağım."

"Babamın beni okula götürmesine yardım eder misin?"

"Ginger sana göz kulak olmama yardım edecektir, eminim. Ama başka bir şey daha var, Mabel," diyor Cole.

Mabel ikimize de bakıyor ve sekiz yaşındaki küçük aklıyla Cole'un lafı dolandırmasını anlamaya çalışıyor.

"Bazen yetişkinler birlikte çok zaman geçirdiklerinde," diyorum, "çok iyi anlaştıklarını fark ederler."

Mabel başını sallıyor ve bana bakıyor. "Sen ve ben gibi mi?" diye soruyor.

"Evet, sayılır. Ama aynı zamanda farklı bir şekilde," diyorum ona. Başka bir meyve alıyor ve bir saniye düşünüyor.

"Annie Bay Stacks'e geldiğinde Grace'in hep yanında olması ve birbirlerine aşık olmaları gibi mi?" Mabel, *Annie*'ye atıfta bulunarak ve sesi fazlasıyla yetişkin gibi çıkarak sorar.

"Aynen öyle," dedim ona. *Akıllı kız.*

"Babamı seviyor musun?" diye soruyor açık açık.

Masanın diğer tarafında Cole neredeyse buzlu çayını . Ona bakıyorum.

"Evet, seviyorum," diye cevap veriyorum.

Mabel gülümsüyor, gerçekten heyecanlanmış görünüyor.
"Babam da seni seviyor," diyor, gerçekçi bir ifadeyle.

Cole başını sallar ve ağzına bir üzüm atmadan önce gülümser.

"Bunu nereden biliyorsun, Half Pint?" diye sorar.

Mabel omuz silkiyor. "Çünkü sen ona Bay Stacks'in Grace'e baktığı gibi bakıyorsun."

Cole'un gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben gülümsüyorum.

"Kesinlikle öyle," diyorum kendi üzümünden çalarken. İnkâr bile etmiyor, sadece sırtarak omuz silkiyor.

Hepimiz temizlik yapıyoruz ve öğle yemeğinden sonra alışlagelmiş on beş dakikamızı Mabel'in sonbahar için evi nasıl dekore edeceğini, hangi öğretmene sahip olmayı umduğunu ve arkadaşı Alex'in yeni kedisini anlatmasını dinleyerek geçiriyoruz.

Konuşmanın ortasında gözleri Noel sabahı gibi parlıyor.

"Artık Ginger burada yaşayacağına göre, bir köpek alabilir miyiz?" Mabel su kanatlarını geri takmasına yardım ederken soruyor.

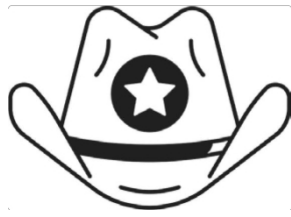
"Her takımın bir maskota ihtiyacı vardır," diyorum Cole'a sırtarak. "Yani, böyle mi olacak? Siz ikiniz çete olup Bana mı?" diye soruyor, işaret ederek. Mabel ve ben birbirimize bakıyoruz. İkimiz de başımızı sallayıp omuz silkiyoruz.

"Buna alışsan iyi olur baba," diyor Mabel ona ve gülle atarak havuza geri dönüyor.

O zıplarken Cole'un boynuna sokuluyorum.

"Evet, baba. Buna alışsan iyi olur," diye mırıldandım.

Kolları belime dolanmadan ve ikimizi de havuza fırlatmadan önce göğsünden alçak bir hırıltı yükseliyor. Yüzeye çıktığımızda Mabel histerik bir şekilde gülüyor ve keyifli öğleden sonramız devam ediyor, az önce yaptığımız konuşma bizi zaten olduğumuzdan daha fazla bir aile yapmıyor. İşleri geleneksel şekilde yapmamış olabiliriz. Ama kendi yolumuzla yaptık. Ve ben hiçbir şeyi değiştirmedim.

BÖLÜM ELLİ ALTINCI

Cole

"M evlendin mi?" Yemek masasında karşımda CeCe'nin çenesi açık kalıyor. Herkes bize bakıyor, Nutku tutuldu. Nash'in bile söyleyecek bir şeyi yok. Annem gülümsüyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıp bir bardak limonatasını yudumluyor.

Ginger da ona küçük bir gülümsemeyle karşılık veriyor. Elimi masanın altında Ginger'ın kalçasına koyuyorum ve en az bir dakika boyunca kimse konuşmuyor. Haberleri özümsemelerine izin veriyoruz.

"Siz benden daha uzun süredir mi evlisiniz?" CeCe, görünüşe göre nasıl konuşulacağını bilen tek kişi, soruyor. "Sen benim *kız kardeşim* misin?"

Wade sırtımı sıvazlarken masadakiler kahkahalara boğuluyor.

"Çoğu insan önce biriyle çıkar," diye kıkırdıyor.

Liv önce bize, sonra da masanın geri kalanına gülümseyerek, "Tabii ki, işleri tamamen kışından tersten yapacak biri varsa, o da onlar olurdu," diyor.

"Evli kalmayı planlamıyorduk," diyor Ginger usulca. "Büyük gününden bir şey çalmak istemedik, CeCe. Ama sonra bir şey oldu..."

Başından sonuna kadar tüm hikayeyi anlatıyor. Yeri geldiğinde ben de konuşuyorum, arada bir kendi görüşlerimi ekliyorum, ayrıca düğün fotoğraflarım da bunu kanıtlıyor ve herkes kahkahalarla gülüyor. Babam, Ginger'ı yanağından öperken, Ginger da kameraya şampanyasını ve dilini çıkararak barış işareti yaparken çekilmiş bir fotoğrafımı tutarken "bu kesinlikle bir çerçeve" gibi şeyler söylüyor.

Son olarak, hikayeyi Brent ile nasıl yüzleştirdiğim ile bitiriyoruz.

"Peki, Brent gittiye ve onun için endişelenmene gerek kalmadıysa, bir sonraki adım ne olacak?" Annem soruyor.

Nash azı dişlerini gıcırdatarak, "O herifin bir pislik olduğunu biliyordum," diye mırıldandı.

"Henüz gitmedi," diyorum onlara. "Ama son duyduğuma göre Gemma onu kovduktan sonra Motor Court Otel'de kalıyormuş."

"Gemma'nın onu kovması mantıklı. Artık ondan hiçbir şey alamaz," diye alay ediyor CeCe.

"Brent ve Gemma'dan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Henüz kimsenin sormadığı bir soruyu gündeme getirmek istiyorum. Siz ikiniz evli mi kalacaksınız?" Liv bakışlarını bana ve Ginger'a aniden konuştu.

"Oh, bunu henüz tam olarak çözemedik," diye ediyor Ginger, yanaklarının hafifçe kızarması sikimin seğirmesine neden oluyor. "Birbirimizi çok uzun zamandır tanıyoruz ve bu her zaman ..."

"Dünyaya karşı mısın?" Ivy yüzünde yumuşak bir gülümsemeye sözlerini bitiriyor.

"Evet... sayılır," diye cevaplıyor Ginger iç çekerek.

"Ginger'ı Mabel'la izlemek harikaydı," diye ekliyorum, bunu söylerken Ginger'a bakıyorum. "Ve üçümüz birlikte, sanki... zaten bir aileymişiz gibi hissediyorum. Ginger yanımdayken daha rahat nefes alabildiğimi düşündüğüm zamanlar oluyor. Onu seviyorum. Sahip olduğum her şeyle."

"Vay anasını, kemanlar çalmaya başlasın," diye kıkırdıyor Nash.

"Bunu, düğün resepsiyonundaki renklere uysunlar diye Candy Shack'teki lanet olası çöp kutusundan neredeyse dört yüz gümüş Hershey's Kiss'i özenle seçen adam söylüyor," diye yanıtlıyorum.

Nash iyi bir koca olmakla ilgili bir şeyler mırıldanırken annem masanın öbür ucuna uzanıp elini benimkinin üzerine koyuyor.

"Siz ikiniz her zaman birbirinizin ailesi gibi oldunuz." bir parmak sallıyor. "Ve eğer hepiniz bilmediğimi düşünüyorsanız

Bunca yıldır sürdürdüğünüz bu gizli dostluk hakkında yanılıyorsunuz," diyor limonatasının kalanını bitirirken.

"Aynen," diyor Wade elini kaldırarak. "Gemma gittikten sonra bir gece geçerken ikinizi verandada oturmuş yemek yerken gördüğümde anladım. Bir hafta sonra tekrar uğradığımda yine oradaydınız."

"Benim de varsayımlarım vardı," diye ekliyor Ivy kıkırdayarak, "ve seni sadece bir yıldır tanıyorum."

"Chris Vegas'ta seni dansa kaldırdığında Cole'un suratı bir saniyede sıfırdan yüze çıktığında bir şeyler döndüğünü anlamıştım," diyor CeCe, kadehini Ginger'a doğru kaldırıp kahkaha atarak.

"Horse and Barrel'da ondan bahsederken 'kader' dediğinde anlamıştım," diye söze karışıyor Liv.

Gülümsüyorum. Ginger'ın kalçasını sıkarak, "Ne kadar akıllısiniz, değil mi?" diyorum.

"Pekala. Evden kaçmak, hevesle evlenmek, en iyilerimizin başına gelir," diyor Pop öne doğru otururken kayıtsızca.

Odadaki tüm gözler soru sormak için ona döner.

"Ne? Hepimizin sırları var." Anneme dönerken sırtıyor.

"Annenle evlendiğimde on dokuz yaşındaydım. Kimin düğün yapacak parası var ki? Biz de kaçtık. Büyükbabanı çok kızdırdık. Yine de her şey yolunda gitti. Annen öldüğünde elli yılı aşkın süredir evliydik." Sanki başımıza bomba yağdırmamış gibi iki kalçasını da tokatlıyor. "Ee, kim içki ister?"

"Tanrım, baba," diyorum elimle yüzümü ovuşturarak. "Ne? O günlerde evlenene kadar beklerdin.

gece ... bilirsin ..." diyor ayağa kalkarken. "Ve büyükannen küçük bir şeytandı."

Ginger bana doğru eğildi. "Bunu duymadan edemiyorum." Ürperdim.

"Bir içki alacağım," diyor Ivy bara doğru için ayağa kalkarken.

Bunu yaparken, bir su fıskırması yere çarpıyor. Hepimiz yere bakıyoruz ve az önce ne olduğunu anlamamız bir saniyemizi alıyor.

Ivy yüzünde dehşete düşmüş bir ifadeyle Wade'e döner.

"Sanırım az önce suyum geldi," der, eliyle karnını tutarak.

Büyük bir darbe.

Bu açıklama sırasında birçok şey aynı anda gerçekleşir. Anne ve Ginger, ahşap zemindeki pisliği temizlemek için havlu aramak üzere çamaşır dolabına koşarlar. CeCe güvence vermek için Ivy'ye koşar. Ve Wade... Wade anında baba moduna geçer.

"Neye ihtiyacın var, kardeşim?" Omzuna vurarak sordum.

Nash'e dönerek, "Onu bir saniye bile bırakmayacağım," dedi. "Evime git. Oraya vardığında ön dolabı aç ve mavi çantaları al. İhtiyacımız olan her şey onlarda var. Buzdolabından iki su al ve kamyonetimi buraya getir."

", " diye Nash, kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Ginger ve Jo mutfakta dolaşırken Wade ve ben Ivy'nin çalışma odasındaki rahat koltuğa oturmasına yardım ediyoruz.

"Ve annemi getirin!" Ivy ekliyor. "Şu anda neredeyse evde olmalı. Bu öğleden sonra battaniyeleriyle birlikte yerel pazardaydı."

Nash başını sallar ve dışarı çıkar.

Ivy'nin yüzü acıyla buruşuyor. Yüz ifadesi bana doğumun ilk aşamalarında olmayabileceğini söylüyor. Polis olduğumda doğumlar için eğitildim ve bu süre zarfında pek çok doğuma şahit oldum. Mabel'inki de dahil.

"Ivy, bugün bir rahatsızlık yaşadın mı?" Ginger'ın bana uzattığı bir fincan buzu ona uzatarak soruyorum.

"Sırtının ağrıdığını söylemiştin," diye araya Wade, ona bakarak. "Bunun başlangıç olabileceğini düşünmüştüm."

"Bu iyi bir şey. Bütün gün doğum sancısı çekebilirdin," diyorum ona. "Bu da demek oluyor ki bu beklenenden daha hızlı olacak."

Wade, "Doktor bize ilk doğum olduğu için uzun söyledi," diyor.

Başımı sallıyorum. Gemma Mabel'le yirmi altı saat doğum yaptı. Ama Ivy'nin yüzü yine o tuhaf şekilde buruşmuştu ve sadece beş dakika geçmişti. Bir on dakika daha geçtikten sonra Wade'i kenara çekiyorum.

"Nash döner dönmez onu hastaneye götürmelisin," diyorum. "Beş dakikadan daha kısa arka arkaya üç kasılma geçirdi. Sırtı bütün gün onu rahatsız mı etti?"

"Bu sabahtan beri," diyor.

"O zaman bütün gün doğum sancısı çekmiş olabilir," diyorum ona. "Gemma Mabel'la ters doğum yaptı."

Wade'in yüzünde yarı panik, yarı kararlılık var.

"Bugün baba olacaksın dostum," diyorum kocaman gülümseyerek. "Evet," diyor. "Hepiniz geliyorsunuz, değil mi?" diye sesleniyor

Sonra tekrar bana bakıyor. "Bunu kaçırmazdım," diyorum.

Kırk dakika sonra hepimiz kendi araçlarımızla Pendalton Devlet Hastanesi'ne doğru yola çıktık.

"Asla sıkıcı bir an olmaz," diyor Ginger, o kadar güzel görünüyor ki dayanamıyorum. Kim bir aile yemeğinde bu kadar dolambaçlı pembe bir elbise giyer ki? Onu öpmek için kenara çektiğimizde bir an duruyorum.

"Saatlerdir bunu yapmak için bekliyordum," diyorum elimi kalçasından yukarı kaydırarak. "Bu gece iyi iş çıkardık, onlara her şeyi anlattık."

Dudaklarımı onun lezzetli boynunda gezdirirken Ginger, "Hepsi bundan mutlu görünüyor," diyor.

"Evet," diye mırıldanıyorum, ne dediğini tam olarak dinlemiyorum çünkü lanet olası tatlı gibi kokuyor ve bütün geceyi yalnız geçireceğimiz düşüncesi sikimin şortumun içinde zonklamasına neden oluyor.

"Kısa iyi olur Şerif, yoksa içeri giremeden arka koltukta olacağız," diye azarlıyor.

"O zaman bu elbiseyi giymemeliydim."

Gülüyor ve karamel gözlerini benimkilere çeviriyor. Kapısını açmadan önce bir uyarı bakışı.

"Siktir..." Bencilce bu bebeğin bir an önce doğmasını ve karımın tamamen bana kalmasını umarak söylüyorum.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

Zencefil

"H O nasıl?" CeCe, doğumhaneden çıkarken Ivy'nin annesi Glenda'ya soruyor. Hepimiz doğumhaneye yığılmıştık.

Hemen dışarıda küçük bir bekleme odası var ve Jo hemen kalkıp ona kahve getiriyor. Glenda hiç tereddüt etmiyor; saatlerdir kızının yanında.

"Sekiz santimetre genişledi," diyor bize. "Doktor buraya geldiğimizde altı santimetre olduğunu söyledi. Muhtemelen bütün gün doğum sancısı çekmiştir."

Cole'un düşündüğü gibi.

"Tamamen doğal bir doğum yapmak istedi ama şu anda bu seçiminden pişmanlık duyuyor," diye sırtıyor Glenda. "Gelen her stajyerden ilaç isteyip duruyor. Yine de bittiğinde bu şekilde yaptığına memnun olacak." Ivy'nin annesi kahvesini yudumluyor. "Büyükanne olacağıma inanamıyorum," diyor yüzünde tatlı bir gülümsemeyle. Jo onun elini okşuyor ve hepimiz bir tür mutluluk içinde oturuyoruz.

Saat ilerliyor ve bekleme odasındaki televizyonda *Property Brothers* maratonu başlıyor. Glenda bize Ivy'nin ıkmaya başlamak üzere olduğu haberini vermek için dışarı çıktığında birkaç bölüm izlemiştik. Wade doğumhaneden çıkıp elini duvara dayayıp derin bir nefes almadan önce otuz dakika daha oturup başka bir bölümün sonunu izliyoruz.

"Neredeyse orada," diyor, bir hayalet kadar beyaz görünüyor. Suyundan bir yudum alıyor ve Cole onunla konuşmak için ayağa kalkıyor. Ağabeyini omzundan alkışlarken onu izliyorum.

"Sadece bir saniyeye ihtiyacım vardı. Biz konuşurken onu kontrol ediyorlar. Onu bu kadar acı içinde görmek çok zor. Tek istediğim

Wade Cole'a, "Bunu onun için düzelt." diyor.

"dostum," diye Cole onu rahatlatır. "O çok güçlü. Güven bana, bebeğin doğduğu an çektiği acıyı hatırlamayacak. Çok aşık olacak ve sen de öyle olacaksın."

Wade sallar ve doğum odasına geri dönmeden önce kardeşinin sırtını sıvazlar.

Cole arkasından, "Seni bir daha gördüğümüzde baba olacaksın," diye sesleniyor. Wade ona geniş bir sırıtış atıyor - gerçekten nadir görülen bir durum. Cole ile aynı gamzelere sahip.

Kardeşleri izlerken gülümsüyorum, ikisinin gençliğini hayal ediyorum.

Sonra düşüncelerim Mabel'a bir gün bir kardeş vermenin nasıl bir şey olacağına dönüyor. Onun en iyi arkadaşı olabilecek biri. Yarı Cole, yarı ben. Bu düşünce beni heyecanlandırıyor.

Aradan on beş dakika geçmeden Glenda nefes nefese ve gözleri yaşlı bir şekilde köşeyi döndüğünde yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Bu bir kız!" diye haykırır.

Jo anında koltuğundan kalkıyor ve ona sarılıyor. İkisi de birbirlerine sarılarak ağlarlar.

"O mükemmel," diye devam ediyor Glenda. "Herkesi temizliyorlar ve sonra gelip onunla tanışabilirsiniz. Bize on beş dakika verin."

Bütün bekleme odası alkışa boğulur.

Bekleyiş on beş dakikadan çok daha uzun sürüyor ama Ivy'nin odasına girdiğimizde bizi bekleyen sahneye hazırlıklı değilim. Onu gördüğümde beni ele geçiren duygulara da hazırlıklı değilim. Gözyaşları ve kızarmış yanaklarıyla çok güzel, saçları dağınık bir şekilde toplanmış. Yüzündeki ifade saf, filtresiz bir sevinç ifadesi. Gerçek aşkın bakışı.

"Tebrikler baba," diyorum Wade'e. Ivy ona kızını verdiğinde gözleri dolmuştu.

"Teşekkür ederim," diyor ve kızının gözlerinin içine bakıyor. Kız da dikkatle ona bakıyor ve sanki birbirlerini başka bir hayattan tanıyorlarmış gibi hissediyor.

"Nasıl oluyor da Ivy doğum yapıyor ve hâlâ senden daha iyi görünüyor?" Cole kardeşinin omzunu sıvazlayarak şöyle der.

"Babalar kulübüne hoş geldin. Kız çok güzel."

İkisinin bu andaki bakışları bana keşke benim de bir kardeşim olsaydı dedirtiyor.

Mama Jo önce Glenda'ya, sonra da Ivy'ye sarılır ve üçü doğumun ayrıntılarını konuşmaya başlar. Nash kollarını CeCe'ye sarar ve kulağına duyulmayan bir şeyler fısıldar.

"Onu tutmak ister misin?" Wade birkaç dakika sonra Cole'a sorar.

Cole kollarını iki yana açarak, "Elbette," diye yanıtlıyor.

Wade minik pembe bebeği kocamın kollarına bırakıyor ve onu öpebildiği her yerinden öpmeye kararlı bir şekilde Ivy'ye doğru ilerliyor.

Şaşkın şaşkın duruyorum, gözlerimi Cole'dan alamıyorum. Ne kadar da güzel bir manzara: Birazcık saç sakalı birbirine karışmış, kafasında Yankees şapkası ve siyah tişörtüyle bu yeni doğmuş bebeği sallıyor.

Yeni yeğenine sırtıyor ve büyük bir parmağını onun yanağında gezdiriyor.

"Adı Billi Grace," diyor Wade gururla. "Babamın adı," diyor

Ivy, annesine bilmiş bir bakış atarak.

Bak.

"Merhaba Billi," diye mırıldanıyor Cole, onu güçlü kollarıyla kucaklayarak. "Ailemize hoş geldin güzel kız. Sırf babanı kızdırmak için sen ve ben çok eğleneceğiz. Ve kuzenin seninle tanışana kadar bekle."

Cole'un gamzeleri, Billi'yle sanki onu tamamen anlayabiliyormuş gibi konuşurken tam güçte. Kendi küçük dünyalarındalar. Peki ya ben? Eğer onu çocuklarımızla bu görebileceksem, bu adam için tam bir bebek yapma makinesi olmaya hazırım.

Cole, kucağında Billi'yle yavaşça yanına gelmeden önce bana bakıyor.

"Sırada sen varsın, teyze." Sırtıyor.

Onu dirseğimin kıvrımına yerleştiriyor ve anında aşık . Buruşuk pembe, cennet kokulu bir güzelliği var. Gözleri uykuda kapanırken alt dudağı emiyormuş gibi hareket .

"Yoğun bir gece geçirdin, değil mi küçük fıstık?" Ona dedim ki. "Bu dünyaya gelmek çok zor bir iş."

Nedenini anlayamıyorum -belki de kollarımda bir hayat yarattığımdan ya da Wade ve Ivy'nin şu anki hallerinden- ama gözyaşlarımın sel olup başladığını hissediyorum. Şu anda etrafımdaki her şey çok güzel. Çok samimi. Karşı konulmaz bir minnettarlık duygusu üzerime çöküyor.

"Güç ve şımarıklık kalesi ağlıyor mu?" Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülürken Wade şaka yapıyor. Cole hemen yanıma gelip gözyaşımı siliyor.

"Kapa çenenin, Wade Baba," diyorum. "Burada sizlerle birlikte olduğum için çok minnettarım."

Cole'un kolu omuzlarıma dolanıyor ve dudakları şakağıma çarpıyor.

"Sırada sen varsın," diye fısıldıyor. Eli sırtımın küçük kısmını sıyrıyor ve ben ona bakıyorum.

"Sabırsızlanıyorum," diyorum usulca. Gözleri kararıyor ve söylediği her kelimedede ciddi olduğunu biliyorum. Onunlayken her şeyi istiyorum.

Cole yanağımdan öptü.

"*Buna* hâlâ alışamadım. Kim benimle?" Dean Baba kapıdan girerken elini kaldırarak sorar. Odadakiler toplu bir kahkaha atar.

"Bence çok güzel," diyor Jo bana göz kırparak. "İkinizin kaderinde birlikte olmak olduğunu hep biliyordum."

"Tabii ki yaptın anne." Wade ona yandan sarılıyor ve başının üstünü öpüyor. "Her şeyi biliyorsun."

"Elbette," diyor at kuyruğunu sıkılaştırırken sırtarak. "Geleceğimde çok daha fazla torun görüyorum." Jo göz kırpmıyor. "Ve hepinizi mutlu görmeyi seviyorum."

"Kimin aklına gelirdi ki?" Odadakiler gülerken Wade de katılır.

Uyuyan Billi'yle birlikte Ivy'nin gidiyorum ve onu annesinin kollarına bırakıyorum.

"Çok iyiydin," diyorum ona.

"Teşekkür ederim," diyor Ivy, hâlâ duygusal. "Bu, kalbinizden bir parçayı çıkarıp her zaman güvende ve mutlu olması için dua etmek gibi bir şey. Bu dünyadaki en iyi ve en korkutucu duygu."

"Eminim," diyorum, gözyaşlarımın yeniden birikmeye başladığını hissederek. "Çok gergindim," diyor

sessizce, o sırada oda

etrafımızdaki gevezeler. "Nasıl bir şey olacağını bilmiyordum. Onunla hemen bir bağ hissedip hissetmeyeceğimi merak edip duruyordum. Beni tanıyıp tanımayacağını. Ama şimdi burada olduğuna göre

... Sanki benim onun evi, da benim evim olduğunu biliyor."

Kızına gülümsüyor ve alnından öpüyor.

Cole'a dönüp bakıyorum, bu duygusal geceden sonra onunla eve gitmeye hazırım.

Gözleri diğer ucunda benimkilerle buluşuyor ve sanki aklımı okuyabiliyor. Wade'in omzuna vuruyor ve bana doğru ilerliyor, bunu yaparken Ivy ile konuşmak için duruyor ve ona ne kadar iyi bir iş çıkardığını söylüyor.

"İkinizi de seviyorum," diyor Ivy ve Billi'ye, Ivy'yi başının üstünden öperken. "Yarın eve döndüğünüzde bize haber verin. Mabel, Ernie ve Trudy'den eve döndüğünde uğramak için can atacak."

Ivy başını sallar. "Tabii ki."

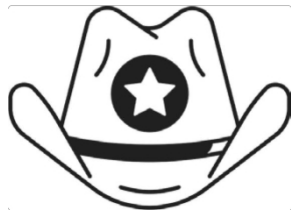
Cole aramızdaki boşluğu kapatıyor.

"Eve gitmeye hazır mısın?" Bana ulaştığında sessizce soruyorum. "Hayır. O kadar beklemem. Koridorun sonunda bir malzeme dolabı var. Önce oraya gidiyoruz," diye cevap veriyor ve bir öpücük bırakıyor.

Yanağıma. "Karımı alıştırmayı yapacağım ve sonra seni eve götüreceğim, böylece adımı doğru düzgün haykırabilirsin."

Bunu kimsenin duymaması için en alçak fısıltıyla söylüyor, nefesi enseme sıcak. *Evet, bu beni içeri tıktı.*

Herkese bir kez daha tebriklerimi iletiyorum, sonra da saygılı bir eş gibi kocamın peşinden kapıdan çıkıyorum.

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

Cole

1 gün kaldı

SARGE

Ginger ve Mabes'e üzerinde adınız ve numaranız olan acele hokey formaları yaptırmak için 800 dolardan fazla mı ödediniz?

Belki de. Roket'i yok ettiğimizde benim numaramı giymelerini sağlamalıyım.

NASH

Bu adam tamamen gidici.

En iyilerden öğreniyorum.

NASH

en iyisiyim, değil mi?

Nash'in suçlamalarını inkar etmiyorum. Ben gidiciyim. Ve bu gece, bu kasabadaki herkes bunu bilecek. Güzel karım da dahil.

NASH

Bilgin olsun, altın astarlı bir forma giyse yine de beni yenemezsiniz.

SARGE

Bildiğın her şeyi sana ben öğrettim.

@Nash benim için her şeyi ayarladın mı?

NASH

Evet, kardeşim, sana söylemiştim. Her şey .
Sadece gel ve üzerine düşeni yap.

Ayrıca, siz piçler beni asla yenemezsiniz.
Öğlen görüşürüz.

İçimi çekiyorum ve zihinsel olarak bu gece için ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin oluyorum. Özel sohbetimizde Wade'in mesajını gördüğümde sırtıtıyorum.

SARGE

Eski takım arkadaşlarının yarısının bizimle oynadığından haberi yok mu?

Bir ipucu yok.

SARGE

Onun kıcını tekmelemek çok eğlenceli olacak. Tanrıya şükür yardımımız var. Lanet olsun, bebekler çok yorucu.

Bu iş sende, yaşlı dostum.

SARGE

Sıra sende.

Umarım
öyledir.

Dönüp çantalarından iki forma çıkarıyorum, paketlenip kızlara götürülmek üzere kanepenin arkasına yerleştiriyorum. Saat üçe kadar Hasat Festivali'nde Glenda'nın standında çalışacaklar. Tığ işi ya da örgü her şey için aranan bir zanaatkâr haline geldi.

İşleri bittiğinde, hepimiz maç için Nash'in Olympia Spor Merkezi'ne gideceğiz: Profesyoneller Kasabalılara Karşı, Rövanş Maçı.

Ama Townies'in bazı sürprizleri var. Nash'in eski profesyonel takım arkadaşlarından altısını kadromuza kattık, bu da bize bu yıl onları yenmek için adil ve savaşçı bir şans veriyor. Elimi bembeyaz formalardan birinin üzerinde gezdiriyorum: "*Ashby 18.*" Lisede hokey ve futbol oynadığım yıllar boyunca giydiğim numara. Şimdi ona bakmak, oynadığım yıllarda tribünde CeCe'yle birlikte Ginger'ın anılarını canlandırıyor ve bana onun her zaman yanımda olduğunu, benim her zaman onun yanında olduğum gibi onun da beni desteklediğini hatırlatıyor.

Her iki tişörtün arkasında, numaranın altında "*Babasının Kızları*" yazan küçük bir yama var. Onlara bayılacaklar.

İnanamayarak başımı salladım. Üç ay önce, hafta sonu için Vegas'a gideceğimi ve Ginger Danforth'ta hayatımın aşkını bulacağımı asla tahmin edemezdim. O geziden bu yana her şey değişti. Artık günü nasıl geçireceğimi düşünmek yerine günü iple çekiyorum. Günün ne getireceğini asla bilememek ama her zaman onun yanında bir macera olacağını bilmek heyecan verici. Ona vermeye hazır olduğum bebekler... Kahretsin, bunu ben de istiyorum. Onun çocuğumla birlikte büyümesini izleme fikri bana açıklayamayacağım bir şey yapıyor.

Büyük bir aileyle birlikte gelen her şeyi istiyorum. Bu daha önce pek düşündüğüm bir şey değildi. Ama onunla birlikte, kendi kişisel cennetim gibi görünüyor.

Mabes hiç olmadığı kadar mutlu ve ne zaman Ginger'ı alnından öptüğümü ya da ona sarıldığımı görse sırtıyor.

Ona bu hayatı verebildiğim için çok mutlu ve minnettarım.
Ailemin bana verdiği hayatı. Tüm köklerimiz birliktedir, bir aile olarak, her birimizin kendi hızında ama her zaman kendimizin en iyi versiyonu olmak için birbirimize güvenerek büyüdüğü bir hayat. Bu kökler bizim -benim ve Ginger'ın- ve fark etmeye başlıyorum ki aramadığım hayat, isteyebileceğim en iyi hayat.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

Zencefil

T Nash ve CeCe'nin Hasat Festivali'nin karnaval atmosferi Laurel Creek'te yaşamakla ilgili sevdiğim her şey. Burada Her yerde insanlar; duyabileceğiniz tek şey çocukların kahkahaları ve koklayabileceğiniz tek şey yemek kamyonları, huni kekler ve patlamış mısır.

Teknik olarak hala yaz mevsimindeyiz ama sonbaharın yaklaştığını söyleyebiliriz ve yakında okul yılıma başlayacağım için çok heyecanlıyım. Bu yaz hayatımı değiştirdi ama kendimi hiç bu kadar yenilenmiş ve genç beyinleri şekillendirmeye hazır hissetmemiştim. Mabel ile birlikte olmak öğretmenlik aşkımı geri getirdi. Öyle ki, sınıfımı kurmaya başladım bile. Diğer her şey de yerli yerine oturmaya başladı; dairemi bir haftadan kısa bir süre içinde kiraya verebildim ve yarın Cole ile birlikte geri eşyalarımı almak için oraya gidiyoruz. Ama bugün hepimiz sadece biraz küçük kasaba eğlencesi.

Mabel yanımda Cole'a "Onları seviyorum," diyorum, o da bugünkü maç için iki uyumlu formayı tutuyor.

"Beni oynarken izlerken adımı sırtında taşımalsın. Başka yolu yok." Bana sırtıyor.

Mabel ve ben Glenda'ya sarıldık ve tezgahına yardım etmemize izin verdiği için ona teşekkür ettik. Bugün temizlik yaptı, bir düzine battaniye ve bir sürü sonbahar şapkası sattı. Hikâyesinin mutlu sonla bitmesini umuyorum - çok iyi gidiyor ve Billi Grace'e çok aşık.

Ivy annesini ziyaret etmek için bize yaklaşıyor, Mabel ve ben de kapanmadan önce stantları dolaşabilmek için eşyalarımızı toplamaya başlıyoruz. CeCe bütün gün festivale girip çıktı-

Satıcıları kontrol ediyor, yaz sıcağında hepsinin suyunun ve gölgesinin iyi olduğundan emin oluyor. O bunun için doğmuş ve herkes bu festivalin geçen yılından daha büyük bir başarı olduğunu söylüyor. Ailem ve büyükannem bile festival için dışarı çıktı. Babamla birkaç hafta önce öğle yemeğinde bir araya geldiğimizde, davranışları için tekrar özür diledi ve bundan sonra her şeyden önce kızı olduğumu hatırlayacağına söz verdi. Bu aramızdaki her şeyi onarmanın ilk adımı. Ayrıca bana bu dönem görev yaptıktan sonra resmen emekli olacağını söyledi; Cole ve ben geçen hafta Mabel'i Jo'ya bırakarak tek başımıza akşam yemeğine gittiğimizde, bu hoş bir deneyimdi. Neredeyse anneme benim ve Cole'un kazara evlendiğimizi söyleyecek kadar cesaret topladım. Hayır, belki de önce büyükannelerime söylemeliyim.

Babam da o gece Cole'dan ilk konuşmasında onu ve Mabel'i kullandığı için özür diledi ve Cole'un ne kadar dürüst bir adam olduğunu düşündüğünü ve beni ne kadar önemseydiğini anlayabildiğini söyledi.

İki haftalık Billi bebek arabasından en şirin homurtuları çıkararak beni düşüncelerimden koparıyor. Mabel onunla ilgilenmek için hemen orada ve Ivy yüzünde en tatlı, en rahat gülümsemeyle onları izliyor.

"Nasıl hissediyorsun anne?" Küçük bir kucaklaşma için ona yaklaşıp soruyorum.

"Yorgun ama... eksiksiz," diye yanıtlıyor gülümseyerek. Uzun siyah saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve güzel yüzü makyajsız. "Ve elimden geldiğince dinlenmeye çalışıyorum."

"Hepimiz dinlenmeliyiz." Glenda toparlanırken el işi masasının arkasından gülümsüyor. "Kasırga önümüzdeki hafta ziyarete geliyor."

Ivy'ye bakıyorum.

"Kız kardeşim Cassie," diye açıklıyor. "Red Dirt Roots ile turnesini bitirmek üzere. Onun için yoğun bir yaz oldu. Başarı bir anda geldi ve bir sonraki albümünü kaydetmek için stüdyoya girmek üzere."

"Eminim biraz macera olmuştur," diyorum. "Şu anda hızla yükseliyor."

Cassie'nin single'ı "Friday Night Lights" tüm yaz boyunca listelerde tırmanmaya devam etti. Yayınlandığından bu yana, her barda yavaş dans zamanında çalınan bir tür yavaş sürüngen hit haline geldi ve şimdi ülkenin en ateşli gruplarından biriyle bir turneyi bitiriyor. Son derece güzel olması onu incitmiyor ve ekrandan bile karizma dolu olduğunu anlayabiliyorsunuz. Mayıs ayından bu yana açık hava festivallerinde sahne alıyor ve Ivy ile Glenda onunla son derece gurur duyuyor.

Ivy gülümseyerek, "O biraz kasırga gibidir," diye uyarıyor. "Ama çok seviyor. Onu görmek için sabırsızlanıyorum. Billi ve hepinizle tanışması için sabırsızlanıyorum."

Ben de ona gülümsüyorum ve bakışlarımı Billi'nin arabasını ileri geri iterek onu uyutmaya çalışan Mabel'a çeviriyorum.

"Unutma, Sangria Sundays kız kıza bir gece geçirmek istersen eve geliyor," diyorum.

"Elbette, şu anda bir besin kaynağı olduğum için sangria'm bakire sürece." Gülüyor.

". Cassie buradayken onu eğlendirmenin bir yolunu bulacağız. Ne kadar kalacak?"

"Emin değilim, belki birkaç gün," diye yanıtlıyor Ivy.

Elini sıkarak, "Etrafta bir aile olması güzel," diyorum ona. Bu ekip için çok minnettarım. "Bir şeye ihtiyacın olursa söylemen yeterli," diye devam ediyorum başımı Mabel'e doğru eğerek. "Görünüşe göre önümüzdeki birkaç yıl boyunca burada yerleşik bir bebek bakıcınız olacak."

Billi'ye sırlıslıkla aşık olan Mabel'ı izlerken Ivy başını sallıyor. Çok dikkatli ve yardımsever, doğuştan küçük bir ana tavuk ve ona aynı şekilde sevebileceği küçük bir erkek ya da kız kardeş vermek için sabırsızlanıyorum. Ama bu ileride olacak; Mabel'ın hayatında kalıcı bir demirbaş olarak bana alışması için zamana ihtiyacı olduğunu biliyorum ve hepimizin bir aile olarak büyümek için zamana ihtiyacımız var. Bunu itiraf etmek Cole'a ne kadar acı verse de, haklı olduğumu biliyor.

Hepimiz arenaya yığıldık ve sanki tüm şehir çocukların maçını izlemeye gelmiş gibi görünüyor. Cole ve Wade takım elbiselerini giymiş Nash'in yanında durmuş, oluşturdukları takıma vereceği tepkiyi bekliyorlar.

Cole'u hokey kıyafetleri içinde gördüğümde vücudumun nasıl tepki vereceğine hazırlıklı değilim. Biz gençken oynarken iyi görünüyordu. Ama şimdi? Yürüyen ıslak bir rüya gibi. Bana yaklaştığında çok büyük ve uğursuz. Onu selamlamak için parmak uçlarımda duruyorum. Boyum kısa değil ama şu anda patenlerle benden en az on, on bir santim uzun.

Soyunma odasından çıkan oyuncuları selamlarken Nash'in yüzündeki ifade paha biçilemez. Şehir takımını eski NHL oyuncularıyla doldurduklarını fark ettiğinde Cole ve Wade'e "Sizi orospu çocukları," fısıldadığını duyuyorum.

"Kızımın ilk maçı için bir galibiyet almalıyım," diye yanıtlıyor Wade.

Cole bana ulaştığında kulağıma mırıldanıyor: "Sanırım o formayı daha sonra giymen gerekebilir," diyor. "Lanet olsun, bu bana bir şey yapıyor."

Mabel bize doğru zıplıyor ve Cole onun saçlarını karıştırıyor. "Gösteriye hazır mısın, Half Pint?" diye soruyor göz kırparak.

Heyecanla başını sallıyor ve kırıyor. "İyi şanslar, Bay Fıstık Ezmesi Bardakları!"

Tekrar göz kırıyor ve sonra beşlik çakarak bir sırrı paylaştıklarının sinyalini veriyorlar. Aralarına bakıyorum.

"Neyi kaçırıyorum?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ikisine de soruyorum. Mabel Cole'a bakıyor ve kıkırdıyor. Ona ve parmağını dudaklarına götürdüğünü görüyorum, sonra hızla aşağı çekiyor.

Gözlerimi ona dikiyorum ve o da utangaç bir şekilde omuz silkiyor. Kesinlikle bir şeyler. Ama ne olduğunu vaktim yok çünkü birden formam çekiştirilmeye başlandı,

"Bayan Danforth?" korusu izledi. Döndüğümde geçen yılki sınıfımdan üç öğrencimin yanımda durduğunu görüyorum. Birkaç dakika boyunca yazlarımız ve neler yaptığımız hakkında sohbet ettik.

"Okul sosyal etkinlikleri için bize yardım eder misin?" En sevdiğim öğrencilerimden biri olan Josie Grass bana soruyor. "Milli marşımızı söyleyeceğiz ve acaba bizim için buz seviyesinde kaydedebilir misin? Annemin yapması gerekiyordu ama geç kaldı."

CeCe tam zamanında yanımıza geldi. " et, Ginger.

Mabes benimle gelebilir. Tamam, Mabes?" Bana gülümsüyor. "Maç başladıktan sonra bizi bulabilirsin. Hemen burada olacağız."

CeCe'ye teşekkür ediyorum ve öğrencilerime dönüyorum. "Elbette," diyorum onlara. "Kimin telefonunu kullanıyorum?"

Hazırlanabilmeleri için buza doğru gidiyoruz. Maç on dakika içinde başlayacak ve tüm salon tıklım tıklım dolu. Geçen yılın ikinci dönem müzik sınıfı buzun üzerinde ve neredeyse bir zamanlar ders verdiğimi fark ettiğimde şaşırıyorum. Bunu yaptıklarından haberim yoktu.

Öğrenciler "The Star-Spangled Banner" versiyonuna başlarken kalabalık sessizliğe gömülüyor. Kovboy çizmelerimle saygılı bir şekilde kayıt yapıyorum ve kalabalık şarkı söylerken gururla izliyorum. Bitirdiklerinde ışıklar aniden kesiliyor ve tüm arena kararıyor. Gözlerim ışıksızlığa alışmaya çalışırken etrafıma bakıyorum ve Florida Georgia Line'ın "H.O.L.Y." şarkısının açılış notaları ses sisteminde çalmaya başladığında teknik bir sorun olup olmadığını merak ediyorum. Buzun ortasındaki jumbotron, on beş yaşında, diş telleri takmış ve Ashby'lerin verandasında CeCe ile otururken biraz garip görünen *dev* bir fotoğrafımla aydınlanıyor. Cole arkamda duruyor, tavşan kulaklarını tutuyor ve en aptal surat ifadesini takınıyor. Sonra ekranda başka bir görüntü beliriyor.

Bu sefer kasaba panayırında pamuk şeker yerken çekilmiş bir fotoğrafı, ardından da benim ve CeCe'nin evinde çekilmiş bir başka fotoğrafımız

Balo. Sevgililerimizi bekleyen biz kızların samimi bir fotoğrafı. Cole arkamızda duruyor, gündelik kıyafetler giyiyor ve CeCe elbisemi kabartırken benim debriyajımı tutuyor. Fotoğraflar akmaya devam ediyor: Gençliğimizdeki Ashby Noel film geceleri, arka bahçede yakılan ateşler, Cole ve ben her zaman birbirimize yakın, olabildiğince doğal. Bir tanesinde lise son sınıftayım, Cole kolunu bana dolamış, diğerinde ise Cole, CeCe, Jo ve ben Nash'in Nashville'deki maçlarından birindeyiz. Her bir anı şarkıya uygun olarak yanıp sönüyor ve kalabalık sessizleşiyor.

Şu anda gösterilen fotoğraflar sadece Cole ve bana ait, öncekinden biraz daha büyük ve çoğunlukla CeCe ayrıldıktan sonra arkadaşlığımızın başlangıcından selfie'ler. Ashby'lerde bebek Mabel'i kucağına aldığı bir fotoğrafa bakıyorum ve yüzümde kocaman gülümsemeyle ona doğru eğiliyorum. Sonra rastgele bir gecede onun kanepesinde bizi izliyorum, sonra Cole'a gönderdiğim bir fotoğraf çıkıyor - 2021'de Reds-Yankees maçı sırasında onun pizzasını sipariş ederken somurtuyorum. Sonra Nash ve CeCe'nin nişan partisinde dans pistindeyiz ve Vegas'a dönmüşüz, ısıltılı ve hafif çakırkeyif.

Evlendiğimiz hafta sonuna ait kanıtlar sonra, son üç aya ait fotoğraflar başlıyor, çekildiğini bile bilmediğim . Mabel ve benim bir sürü fotoğrafımız var: havuzda, bahçede, kulübede. Cole ve benim arka bahçede çekilmiş fotoğraflarımız da var - ben onun yaptığı hamburgerden büyük bir ısırık alıyorum. Hiç bitmiyorlar ve tamamen bize aitler.

Bir noktada şarkı bitiyor ve buzun ortasına bir spot ışığı düşüyor. Işığın altında duran Cole'u gördüğümde gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. Kayarak yanıma geliyor ve tam önümde duruyor. Beni öptüğünde başım dönüyor.

"Nasıl ? Ne ..." Fısıldıyorum. O da sırtlıyor.

"Ginger, sen benim hayatımın aşkısn. Ve bu"-ekranı işaret ediyor-"hikayemizin sadece başlangıcı. Sen her sabah görmek istediğim yüzsün.

düşüncelerimi, ihtiyaçlarımı paylaştığım kişisin. Sen, seninle olmadığım zamanlarda bile sürekli konuştuğum, hayalini kurduğum kişisin. Ve eğer bana izin verirsen ..." Önümde diz çöküyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Cole şimdiye kadar gördüğüm en güzel yüzüğü tutuyor: çift bantla çevrelenmiş mükemmel kesilmiş yuvarlak bir elmas. Yeni tasarıma dahil edilmiş Vegas bandımı anında tanıdım.

Mikrofonunu kapatıyor.

"Çantanda gömülü, değil mi?" diye sırtıyor ve mikrofonunu açıyor.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. Kaydırıyorum.

"Burada, senin önünde diz çökecek kadar şanslı olacağımı hiç düşünmemiştim Ginger, ama ciğerlerim son nefesini verirken son düşüncelerimin sen ve ailemiz olacağından hiç kuşum yok. Mesele şu ki, her zaman sendin ve her zaman da öyle olacaksın. Ne diyorsun bebeğim? Sonsuza dek PIC'im olma onurunu bana bahşeder misin?" diyor. "Benimle evlenir misin?"

"Evet!" Ayağa kalkıp beni kaldırarak dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken ağlıyorum.

"Hep sen de vardın Cole," diye fısıldıyorum. Mikrofonu tekrar kapatıyor ve eğiliyor.

"Hadi bu evliliği resmileştirelim," diyor kulağıma usulca ve tüylerim diken diken oluyor. Etrafımızdaki kalabalık patlıyor ve kameraların flaşları karşısında bir an için afallıyorum. Gözlerim alıştıktan sonra tribünlerdeki ailemin alkış tuttuğunu ve tezahürat yaptığını görüyorum. Sonra Cole'un ailesinin de aynı şeyi yaptığını, güldüğünü ve gülümsediğini görüyorum. Ama en çok onu ve uzun zamandır sevdiğim o kehribar gözlerini görüyorum ve Mabel bize katılmak için buza geldiğinde ona da sarılıyorum.

"Bunu , değil mi tatlı kız?" diye sordum. Başını sallıyor ve küçük kollarını bana doluyor.

"Kalbimdeki annem olur musun?" diyor ve onu daha yakına çekiyorum.

"Tabii ki . Babanın kızları mı?" Gözyaşlarım yanaklarımdan .
Başını sallıyor, gülümsüyor ve Cole onu kucağına alıp beni
öptüğünde bunu hissediyorum. huzuru. Olmam gereken yer. En
iyi arkadaşım.

Bizi alışılmadık bir şekilde götüren çarpık ve bozuk yollarla
geçen onca yıl artık geride kaldı.

Sözleşmemizin bitmesine sadece bir gün kaldı ama sonsuza dek
sürecek.

Sonsöz Ginger

Yedi yıl sonra

" beğenmedim. Tek bir şeyini bile beğenmedim."
Kapıdan girerken kocama bakıyorum,
bir sonraki ağzından çıkacak kelimeleri tam olarak bilmek.

"O daha çok genç."

İşte bu kadar millet.

"O on beş yaşında Cole, neredeyse on altı ve onlar sadece arkadaş. Tabii hoş bir arkadaş olmasına bir itirazın yoksa?"
Kaşımı kaldırarak söylüyorum. "Dokuz yaşından beri tanıdığı bir çocukla mı? Yardımcınızın oğlu olan bir çocuk mu?"

Benimle tartışamayacağını biliyorum. Cole'un şerif yardımcısı, Brent ayrıldığında görevi devralan ve iki yıl önce Cole ile birlikte tekrar seçilen Wayne harika bir adam. O ve karısı Lisa en iyi arkadaşlarımızdan ikisi oldular ve Mabel ile oğulları Max tanıştığımız günden beri çok yakınlar. Kız on beş, oğlan on altı yaşında olduğu için birbirlerine biraz aşık . Ama ikisi de harika çocuklar ve ben onların birlikte vakit geçirmelerine karşı değilim.

Cole'a gülümsüyorum ve zihinsel olarak teslim olurken çenesindeki tiki izliyorum. Kız çocuklarının babaları, kız çocuklarının babaları olacaktır ve kocamın endişelenmesi gereken üç tane kızı var. Tanrı'ya şükür oğlumuz Luca doğduğunda nihayet sevgili oğluna kavuştu.

"Endişelendiğim şey arkadaşlar değil, Ginger. Max neredeyse on altı yaşında ve ben de on altı yaşında olduğumu hatırlıyorum," diyor Cole, bir elini saçlarında gezdirerek. Bunu yaparken kolunun nasıl esnediğini fark ediyorum. Sağ kolu sol koluyla aynı hizada.

Yıllar içinde çocuklarımızın isimlerini içeren tam bir kol. Otuz yedi yaşında olan Cole hiç bu kadar iyi görünmemiştir ve ben hala sık sık kendimi ona bakarken yakalıyorum.

Endişesine gülüp geçiyorum ve bir balon daha iğneliyorum - kırmızı bir balon, çünkü bugün Luca'nın ikinci doğum günü ve tesadüfen Reds-Yankees serisine denk geliyor. Bu da tabii ki tüm evin Reds dekoruyla süslendiği anlamına geliyor. Yazın evde olmanın ve Mabel'in yardımıyla evi dekore etme özgürlüğüne sahip olmanın avantajları. Max'lere yüzmeye gittiğinde Cole'un bundan hoşlanmayacağı konusunda beni uyardı ve partiye onunla ve ailesiyle birlikte geri döndü. Ona babasının bazen aşırı korumacı olduğunu söyledim. Mabel için ben de endişelensem de onun güvenilir ve tatlı bir kız olduğunu biliyorum.

Cole rozetini çıkarıp anahtarlarını ve cüzdanını çıkardıktan sonra onları girişteki sepete koyarken, "Bu arada bu küfürdür," diyor. Kırmızı balonlara, flamalara ve özel tasarım balonlara bakarken onu izliyorum.

"2. *Doğum Günü Kutlu Olsun Luca*" pankartı.

"Şimdiden iki yaşında olduğuna inanmak zor," diye devam ediyor. "İsla ve Sofia'nın da kaç yaşında olduklarına inanmak zor. Yakında on dört yaşına gelecekler ve eve yabancı erkekler getirecekler." Yüzünü buruşturuyor.

Ona doğru yürümeden önce gülerek "Beş ve üç yaşındalar," diyorum.

"Sofia neredeyse dört yaşında," diye düzeltiyor Cole beni. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama kollarını bu şekilde bana doladığında ve dudaklarını dudaklarıma bıraktığında hala midemde küçük kelebekler uçuşuyor. Muhtemelen bu yüzden bu kadar çok çocuğumuz var.

Son yedi yıldır uyandığımda Cole ile sarhoşken doğruluk mu cesaret mi oyunu oynamaya karar verdiğim minnettar olmadığım tek bir gün bile olmadı.

Evlenme teklifinden bir yıl sonra tüm aile ve arkadaşlarımızın önünde ikinci kez evlendik. O sırada Isla'ya hamileydim ve iki golden retriever köpeğimiz -Mabel'in bebekleri Jake ve Amy- boyunlarına yüzükleri takarak koridorda yürüdüler. Düğünün kendisi basitti ve

Bize nerede başladığımızı hatırlatmak için Vegas temalı. Düğüne Silver Pines'ta ev sahipliği yaptık ve Wade'in gözde projesi olan yeni inşa edilmiş rustik düğün ahırında gerçekleşen ilk düğün oldu. Salonun arka bölümünde çocuklar için karnaval oyunları ile tamamlanan derme çatma bir kumarhane vardı, ancak ön tarafı mum ışığında, rustik ve güzel bıraktık. Sevdığımız herkesle birlikte kutlama yapmak için mükemmel bir yoldu. Çok geçmeden ilk bebeğimizi doğuracağımızı açıkladık. Ve gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

"Kek kek !" Isla ciyak ciyak bağırarak oturma odasını yakıyor. Jo elinde Luca'nın pastasıyla kapıdan içeri girerken, Isla hızla aramızda koşuyor.

Cole'a "Sıra sende" dedim.

Isla'yı durdurmanın mümkün olmadığı çok iyi biliniyor. Birinin onu her zaman kontrol altında tutması gerekiyor. Ve şu anda bu Cole'un işi. Ona doğru ilerliyor ve hemen kucağına alıyor, uzun siyah saçları onun etrafında yuvarlanırken onu unutulana kadar gıdıklıyor. Ailemizi büyütmeden önce Cole'u sevdiğimi düşünseydim, yeniden baba olduğunda beni nelerin beklediğini bilemezdim. Bir baba olarak çok başarılı ve birlikte en iyi takımı oluşturuyoruz. Hayatımız telaşlı, dağınık ve kaotik ve daha da karmaşıklaşmak üzere. Ama üstesinden gelebiliriz.

"Bu adam seni seviyor olmalı," diyor Nash kapıdan içeri girip Reds dekoruna bakarken. Neredeyse altı yaşındaki yeğenim Ruby'yi taşıyor ve CeCe de yepyeni yeğenim Rex ile onu takip ediyor.

"Lütfen. Bensiz yaşayamaz," diye sırtıyorum.

Cole, Isla'yı yere bırakmadan önce gülerek, "Onu garajda yatırmayı düşünüyorum," diye araya giriyor. O ve Ruby arka bahçede Billi'yi bulmak için koşuşturmaya başlarlar.

Tüm kızların yaşları birbirine çok yakın, neredeyse her zaman yaramazlık yapıyorlar. En büyük eğlenceleri Wade ve Ivy'nin üç yaşındaki çocukları Wyatt'a ve bizim küçük çocuklarımıza eziyet etmek.

Dışarıda büyük ve gürültülü bir grup var ve Cole sivil kıyafetlerini giydikten sonra herkesi selamlıyor. Izgara yapılmaya hazır etleri dışarı taşıyor ve işte tam bu anda

Tüm evi Reds eşyalarıyla süslemekle ve üç çocuğumuza Reds formaları giydirmekle kalmadığımı, aynı zamanda tüm arka bahçeyi de süslediğimi ve tüm ailenin Reds kıyafetlerini giymesini sağladığımı fark etti.

"Orospu çocuğu," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

"Seni yakaladım baba," diyor Mabel, Wayne, Lisa ve Max ile birlikte arkasından çıkarken.

Dördü de Yankees forması ya da tişörtü giyiyor ve kırmızı kalabalığın içinde bir başparmak gibi göze çarpıyorlar.

Wayne'in elini sıkarken Cole'un sırtışı yüzüne yayılır.

"Güvendiğim tek kişi sizsiniz," diyor. "Bu pisliklerin geri kalanı hain."

"Hey, ben her zaman Reds taraftarıydım," diye sesleniyor Nash. "Sporda babanla hemfikir olduğumuz tek bu."

Ivy başını sallayıp küçük Wyatt'ı dizinde zıplatırken Wade omuz silkerek, "Buna zorlandım," diye ekliyor.

Cole ve ben ızgaraya doğru gidiyoruz.

"Max'i şimdi biraz daha fazla seviyorum," diyor.

Bir fırtına gibi yemek pişirmeye başlıyor ve yemek kokusu bahçeyi dolduruyor. Etrafımızda yüksek sesle konuşuluyor, kahkaha sesleri ve çocuklar havuza girip çıktıkça sıçrayan su sesleri eşlik ediyor.

Ben Glenda ile konuşurken ve CeCe'yi rahatlatmak için bebek Rex'i kucağımda sallarken Dean Baba Cole'un için çörekler hazırlıyor.

"Bir fikri var mı?" Glenda, Olivia ve adamıyla konuşmaya giderken CeCe bana fısıltıyla soruyor.

Sırıtiyorum. "Hiç sanmıyorum."

"Bu eğlenceli olacak," diye kıkırdıyor.

Cole bir ısıklıkla herkesi yemeğe çağırıyor ve hepimiz üç yaz önce yaptığı dev açık hava hasat masalarının etrafına oturuyoruz. Her biri on altı kişilik ve Ivy bu hızla yavru üretmeye devam edersek, bir yıl içinde buna ekleme yapması gerekeceğini söylüyor. Haksız olmayabilir.

"Kim hediye ister?" diye sesleniyor annem veranda kapısından. Döndüğümde elinde Luca'ya verilenden çok daha fazla sayıda hediye tuttuğunu görüyorum, bu da bana yine yaptığını söylüyor.

"Birinin doğum günü olduğunda tüm çocuklara hediye getirmene gerek yok!" Onu sıkmak için ayağa kalkarken söyledim.

"Emekli olduğum için ona bütçemizin kısıtlı olduğunu söyleyip , " diye şaka yapıyor babam, kendi hediye yığınına taşırken. Başımın üstünü öpüyor. Son birkaç yıldır aramızdaki ilişkiler çok daha iyiydi. Bir araba projesi üzerinde çalışmaktan ve her kışı annemle Florida'da geçirmekten keyif alıyor. Babamı gerçekten tanımadığım yıllardan sonra nihayet onu bir insan olarak anladığımı hissediyorum. Geliştirdiğimiz ilişki için her gün minnettarım.

"Ve hala beni destekliyor," diyor hala dinç olan nonna'm kıkırdayarak ve Dean Baba'yı sıkmak için dönüyor.

"Hayatları boyunca onları desteklediğimizi unutuyorlar. Artık bir şeyler vermelerinin zamanı geldi" diye şaka yapıyor.

"Biz gerçekten de beleşçi bir , değil mi?" diyor ona ve büyükanneme göz kırparak.

Büyükannem Dan'i kendime çekmek için dönmeden önce büyükanneme sarılıyorum. "Tek uygun erkeği 'da tutacağını sanma.

Burası senin olsun," diyor Nonna'ya ve benden sonra Dean'e sarılırken sırtarak parmağını sallıyor. Aralarındaki dostça flörtleşmeye hepimiz alıştık.

"Pekâlâ hanımlar, benim için kavga etmenize gerek yok. Benim iki yanımda da birer sandalye var. Hadi bir şeyler içelim ve bu torunlara hediyeler ve çok fazla şeker verelim," diyor Baba Dean muzip bir sırıtışla.

"Baba..." Cole uyarıyor. "Bütün gece ayakta olacaklar."

"İntikam, evlat." Pop göz kırpmıyor ve Cole gözlerini deviriyor.

"Çocuklar iştahsız olmadan önce yemek yiyelim..." Cole, babamın elini sıkmak ve annemin hediyeleri taşımasına yardım etmek için dönmeden önce, büyükanne ve büyükbabamın duyabileceği kadar yüksek sesle bana sesleniyor.

Yemek yerken Wade bize "Tüm yaz boyunca her hafta sonu rezervasyonumuz var" diyor.

"Kendisi konukseverlik tarafıyla ilgilenirken çiftliği yönetmesi için birini işe alması gerekecek ya da tam tersi. Bu çok fazla olmaya başladı," diye ekliyor Ivy.

"Birçok kez teklif ettim!" Liv sesini yükseltiyor. "Dükkanım için bir alıcı bulduğum an, tamamen seninim."

"Neden henüz kimseyi işe almadığımı sanıyorsun? Bununla ilgilenecek misin?" Wade, dikkati Ruby ve Isla ile uğraşan Billi'ye önce sırtarak şöyle der

"Ben de hizmetimi teklif ettim ama nedense beni kabul etmiyor," diye iç geçiriyor Dean Baba.

Cole içkisini yudumlarken, "Evet, çünkü tüm gelinlere ve arkadaşlarına uygunsuz şakalar yapacaksın," diye kıkırdıyor.

CeCe sırtıyor. "Ayrıca, tek bir kariyere yerleşmek için çok genç ve kaygısızsın."

"Gerçek bu." Dean sırtıyor. "Önce büyüdüğümde ne yapmak istediğime karar vermeliyim."

"Pekâlâ, hadi şu pasta şovunu başlatalım," diyor Mama Jo, elinde bir kutu içinde dilimlenmiş pastayla mutfaktan çıkarken. Arkasından ikinci en iyi PIC'im Mabel, herkesle paylaşmam için küçük bir sürpriz pastayla geliyor. Bana göz kırpmıyor, ben de ona. Birlikte geçirdiğimiz yedi yılın ardından anne-kız ilişkimiz çok özel bir şeye dönüştü. Kendi annesi hâlâ yanıma geliyor - eskisine göre biraz daha fazla diyeceğim ama bazen Mabel'i Cole'dan bile daha iyi tanıdığımı hissediyorum. Gece geç saatlere kadar erkekler ve okul hakkında yaptığımız sohbetler, geleceği ve ne yapmak istediği hakkındaki konuşmalar... Aramızdaki her şey o kadar kolay akıp gidiyor ki, bunu dünyalara değişmezdim.

Tüm ekip, hepimiz neşelenirken ellerini çırpıp sevimli gamzelerini gösteren siyah saçlı, kehribar gözlü küçük adamıma mutlu yıllar diyor. Ivy hep birlikte fotoğraflarımızı çekiyor ve Cole, Sofia, Isla ve ben Luca'nın mumlarını söndürmesine yardım ediyoruz. Kızlar her zaman yaptığımız her şeye dahil olmak zorundalar.

"Bu pastanın kutusunda senin adın yazıyor baba," diyor Mabel sıritarak.

Cole önce masanın etrafına, sonra da bana bakıyor.

"Bu nedir?" diye soruyor. "Bunu açmalı mıyım?"

Omuz silkiyorum. "Evet, hatta sana meydan okuyorum bebeğim," diyorum sıritarak.

Cole'gözleri kısılıyor ve kutunun kapağını açmak için masanın ucuna doğru ilerliyor. Yanında durmak için hareket ediyorum.

Pembe ve mavi krema ile yazılmış kelimeler: "*Erkek mi, kız mı? Belki ikisi de?*"

Ailemiz neye baktığımızı görmek için birbiriyle yarışırken Cole önce pastaya, sonra bana bakıyor.

"İkisi de mi?" Cole yutkunarak soruyor. Başımı sallıyorum.

"İkizler mi?" diye mırıldanırken masadakiler bir tezahürat korosuna dönüşüyor. Kocama baktım ve gülümsedim. Ninem bana annesinin ikiz olduğunu söyleyene kadar ailemizde ikiz olduğunu bilmiyordum bile.

"Bu eve bir şeyler eklemenin zamanı gelmiş olabilir," diye kıkırdıyorum.

"Kadının üzerine fazla gitmez misin? Tanrım, Cole," diye sesleniyor Papa Dean oturduğu yerden.

"Altı çocuk mu?" Cole soruyor.

"Büyük bir aile istiyordun." Omuz silkiyorum ve onu öpüyorum.

Cole gülüyor. "Şimdi ona doğru gidiyoruz, değil mi?"

İlk şoku beni kollarına alıyor ve Mabel gülerken beni etrafında döndürüyor.

"Bunu , değil mi?" diyor yüzünü ona .

Kadın başını sallıyor ve adam başının yanını öpüyor.

"Sadece hepsine aynı anda bakıcılık yapmamı bekleme!" diye cevap veriyor geniş bir gülümsemeyle.

Ailemizin ve arkadaşlarımızın gülüşme ve konuşma sesleri arka planda kaybolurken, sadece Cole dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde yaşadığım o puslu mutluluk hissi beni ele geçiriyor.

"Yani eve yapılan bu eklenti... bir iyilik olarak kabul edebilir miyiz? Hesabıma ekler misin?" Ona fısıldıyorum.

Beni nazikçe öpüyor.

"Bütün evi kapsayan bir eklenti mi?" diye cevap veriyor, dudaklarını boynumda sevdiği noktaya götürerek. "Bunun için bana çok borçlanacaksınız Bayan Ashby," diyor. "Hepsini almaya hazır olun."

Dudaklarımı, omuzlarımı, her yeri öperken yumuşak bir kahkahayla "Seks kasetinin adı," diye cevap veriyorum. Ona sıkıca sarılıyorum.

Altı yaşından küçük beş çocuğa sahip olmak korkutucu mu? Kesinlikle evet. Ama Cole Ashby yanımdayken bu hayatta her şeyi denemek benim için sorun değil. Birlikte yaptığımız her şey beni hiç olmadığım kadar mutlu ederken hiçbir şey risk sayılamaz.

Ve Cole'la olan geçmişimin her parçası, kamyonetindeki öpücükten Vegas'ta bizi buraya getiren o şans oyunu doğruluk mu cesaret mi? Tüm bunlar bana neden *hep* cesaret hatırlatıyor.

Çünkü şeyi riske atmak için her zaman mükemmel zamanı bekleyemezsiniz. Bazen sadece gözlerinizi kapatmanız, ön koltuktaki çocuğa doğru kaymanız ve geleceğiniz buna bağlıymış gibi onu öpmeniz gerekir, çünkü belki bir gün öyle olur.

Teşekkür

Cole ve Ginger beni ne kadar duygusal bir çıkardılar! Beni güldüren, ağlatan ve ayaklarımı tekmeleten bir yolculuk!

Yazdığım her MMC'de her zaman yaptığı gibi Cole Ashby'ye arka koltukta yer verdiği için muhteşem kocama. durmaksızın yaratırken her zaman ilgilendiği, bazı günler "zombi bölgesinde" olduğumda önüme yemek için.

Tabitha'ya, sana çok doğal gelen inanılmaz karakter gelişimi için. Cole ve Ginger'ın bağlantılarına derinlemesine dalışlar yaptığın ve her zaman benim ses tahtam olduğun için. Sen, senin aklın (ki bu benim aklım) ve ışıltın olmasaydı bu kitabı (ya da herhangi bir) bu getiremezdim.

İkinci annem Kimberly ve Nonna Doe'ya bana İtalyan köklerinin deneyimini yaşattıkları için. İkinizi de çok seviyorum. Kültürünüz aracılığıyla hayatıma kattığınız zenginlik, Ginger'ın Nonna'sı, annesi ve İtalyan mirası için bir örnek teşkil ediyor.

Rose'a, Paisley ile ilgili her konuda gayri resmi asistanım olduğu için.

Jess'e, Alicia'ya, Shauna'ya, Deborah'a ve Silver Pines kitaplarının Penguin Random House ailesi içinde hayat bulmasında parmağı olan herkese: Sizi seviyorum ve bana ve bu hikayelere inandığınız için her birinize çok teşekkür ediyorum!

ARC okuyucularıma ve tüm okuyucularıma teşekkür . Bunu herkesten daha iyi yapamayabilirim ama bu hikayelere tüm ruhumu katıyorum ve her yorum, beğeni, paylaşım, düzenleme ve bahsetme fark ediliyor ve gönülden seviliyor.

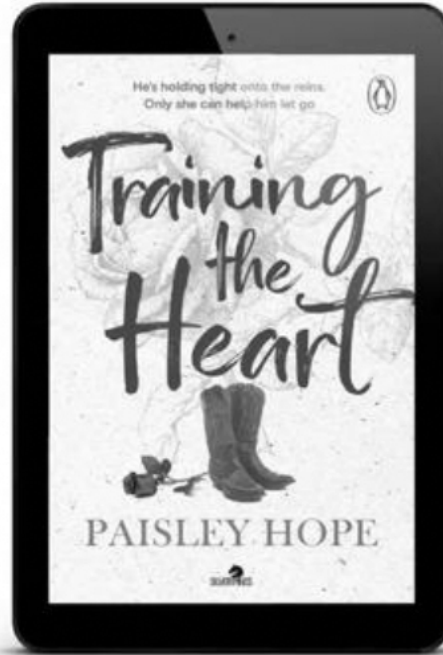
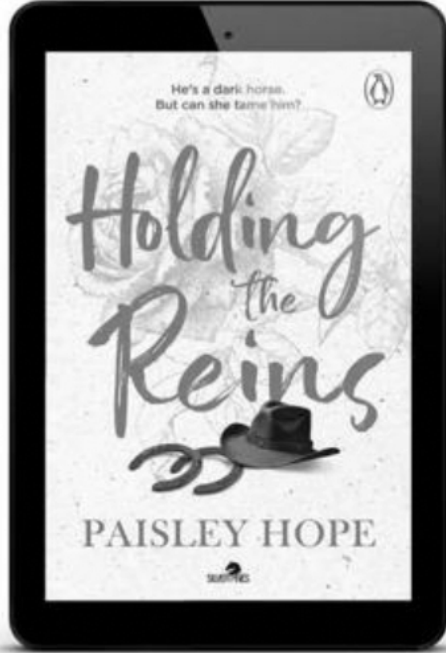
Resim Kredileri

[1](#), [18](#), [25](#), [39](#), [60](#), [69](#), [79](#), [85](#), [87](#). sayfalardaki "Ayçiçeği" simgesi, [106](#), [123](#), [133](#), [138](#), [163](#), [173](#), [200](#), [209](#), [227](#), [234](#), [248](#), [264](#), [271](#), [286](#), [296](#), [312](#), [315](#), [328](#), [333](#), [362](#), [373](#), [382](#), [390](#) tarafından thenounproject.com'dan Lina

"Kovboy Şapkası" simgesi s. [11](#), [44](#), [52](#), [64](#), [74](#), [94](#), [101](#), [114](#), [118](#), [127](#), [129](#), [154](#), [170](#), [181](#), [187](#), [206](#), [216](#), [220](#), [231](#), [239](#), [256](#), [268](#), [306](#), [320](#), [345](#), [356](#), [367](#), [379](#) by iconfield from thenounproject.com

"Zar" simgesi s. [8](#), [56](#), [71](#), [76](#), [91](#), [93](#), [97](#), [109](#), [146](#). sayfalarda, [152](#), [160](#), [166](#), [193](#), [194](#), [202](#), [253](#), [260](#), [275](#), [277](#), [281](#), [318](#), [339](#), [341](#), [371](#), [385](#), [395](#) Ahmad Arzaha tarafından thenounproject.com adresinden alınmıştır.

PAISLEY HOPE ve SILVER PINES'dan daha fazlası

YENİ KİTABI
PÀISLEY HOPE
VE
GÜMÜŞ PINARLARI

Freeing
the
Wild

her zaman

Imi'e. Baharat ve uykusuz geceler.

En yeni romantizm yayıncısı
Penguin t'andoin House L K'de.

Kendi mutlu-erçer-afters'ınız için l'ii c
hikayeleri ve çok yüksek standartları
öğrenmeye hazırlanın.

Dikkatle ve açık bir kalple başardım.

FOLLOW US ON SOCIALS:

@evermorebooksuk

BU SADECE BAŞLANGIÇ

Bizi çevrimiçi bulun ve sohbete katılın

[TWITTER / X](#)

twitter.com/penguinukbooks

[FACEBOOK](#)

facebook.com/penguinbooks

[INSTAGRAM](#)

instagram.com/penguinukbooks

[YOUTUBE](#)

youtube.com/penguinbooks

[PINTEREST](#)

pinterest.com/penguinukbooks

[LINKEDIN](#)

linkedin.com/company/penguin-random-house-uk

[TIKTOK](#)

tiktok.com/@penguinukbooks

En yeni kitaplar, öneriler, yazar röportajları ve daha fazlası için

[Penguin Bültenine Kaydolun](#)

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinin ve bir sonraki kitabınızı Penguin.co.uk adresinde keşfedin

PENGUIN KİTAPLARI

İngiltere | ABD | Kanada | İrlanda |
Avustralya Yeni Zelanda | Hindistan | Güney
Afrika

Penguin Books, adreslerini global.penguinrandomhouse.com adresinde bulabileceğiniz
Penguin Random House şirketler grubunun bir parçasıdır.

www.penguin.co.uk

Penguin Books 2025'te yayımlanmıştır Telif

Hakkı © Paisley Hope, 2025

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür

Kapak fotoğrafları © Getty Images ve Shutterstock Kapak
tasarımı Versha Jones

ISBN: 978-1-804-95377-8

Penguin Random House telif haklarına değer verir ve destekler. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültürü destekler. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın ve herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak fikri mülkiyet yasalarına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un herkes için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz. Bu kitabın hiçbir bölümü yapay zeka teknolojilerini veya sistemlerini eğitmek amacıyla kullanılamaz veya herhangi bir şekilde çoğaltılamaz. 2019/790 sayılı DSM Direktifi Madde 4(3) uyarınca Penguin Random House bu çalışmayı metin ve veri madenciliği istisnasından açıkça muaf tutmaktadır.

AEA'daki yetkili temsilci Penguin Random House Ireland, Morrison Chambers, 32
Nassau Street, Dublin D02 YH68'dir.

Bu kitap için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Tüm yazışmalar için:

Penguen Kitaplar

Penguin Random House

One Embassy Gardens, 8 Viaduct Gardens, Londra SW11 7BW

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

